

Nicepolis: a nice victoria et polis ciuitas pponit h^c nicepo-
lis. lis. penl. cor. hac Augustus fecit: et a victoria sic appella-
Niceteriū: a nice vel nicos (uit postq̄ deicit Antoniu.
d^r h^c niceteriū. ry. et dicunt niceteria filateria q̄ gestabat
athlete facta de sumitatib⁹ armorū q̄ a victis acceperat:
et ea collo suo suspēsa gerebat quotiēs victores extiterat
q̄si signa victorie: et iō filateria talia in qb⁹ designabant
victorie a victoria niceteria sunt dicta.

Nichanoz. nozis. ppuz nomē de quo d^r i aurora. Ense me-
tūt dextrā linguāq; nichanozis hostes.

Nihil ab hilū p grano vel medulla pēne dicebat antig hi-
lus. la. lū. i. vllus vel aligs. et ab hilus et nō pponit h^c nibi-
lū. li. q̄si nō hilū. i. nō aligd. v^l s̄z quosdā pponit a nō et hi-
lū pēne: et ide d^r nihilū q̄si ē nō hilū. i. nō ē tātillū q̄stū
ē hilū: qd̄ ē q̄si nihilū: et q̄si nihil. Et hic apocopa^t hoc ni-
hil idecli. et sincopa^t hoc nil silr idecli. et sūt diuersa noia
et a nihilū d^r nihilo. las. et pponit vt adnihilō. las. i. anul-
lare: destruere: vel ad nihilū redigere: et sūt actiua. Item
nihilū cōparat in neutro ge. tm̄ nihilus. sim⁹. vñ h^c nibi-
ras. tatis. et h^c et bec et hoc nihili idecli. et potius fit g^rus et
figuratiue cōstruit cū quolibet casu et g^rie: et cum vtroq;
numero itāsiue: vt nihili hō: nihili hois: nihili hoī et c. i.
nullius vtilitatis: vel pcy: vel valoris hō. et p cōpositionē
nihilifacio. cis. et nihilipēdo. dis. in eodē sensu. i. vilipēde-
re: v^l nulli⁹ pcy estiare. vide et in malus mala malū.

Nihilifacio. cis. in nihil vide.

Nihilipēdo. dis. in nihil exponit.

Nihilo. las. in nihil exponitur.

Nihilominus aliquā est dictio cōposita: aliquā simplex: sicut
dixi in scōa parte vbi egi de accētū aduerbioz in capitu-
lo de compositis a minus.

Nichodemus. mi. penl. pdu. ppuz nomē est cuiusdā viri.

Nicito: a nictus d^r nicito. tas. i. vigilo vel palpebras moueo
et inde annicito. tas cōponitur.

Nicolaite dicti sūt qdaz heretici a quodā nicolao diacono
eccleie hierosolimarū q̄ ibi cū stephano et ceteris pstitut⁹
est a petro: q̄ ppter pulchritudinē relinquēs vxorē dixit
vt quicūq; vellet vteret ea: postea versa est in stuprū ta-
lis p̄suetudo vt inuicē cōiugia cōmunicarentur.

Nicolaus: nice qd̄ est victoria cōponit cū laos qd̄ est pplus
et d^r hic nicolaus q̄si victoria ppli. multos. n. ad fidē con-
uertit. vel d^r victoria ppli. i. vitioz q̄ popularia sunt et vi-
lia fm̄ Dug. Et Hrecismus dicit q̄ laos est pplis: mōstrat
vere nicolaus: et nō aspiratur nicolaus.

Nicromācia: a mācia qd̄ ē diuiniatio et nigros vel potius ni-
cros qd̄ est mortuū pponit bec nicromācia. cie. i. diuina-
tio mortuoz: vel q̄ fit p mortuū: qz qbusdā icātationib⁹
vident mortui resuscitari diuinare: et ad iterrogata r̄nde-
re: ad quos suscitādos humani cadaueris sanguis addi-
tur. Nā amare sanguinē dicunt demones. iōq; quotiēs
nicromācia fit cruoz aque misce^t vt colore sanguis faci-
lius puocent. vñ nicromātius. tia. tiū. et nicromātic⁹. ca.
cuz. s̄z Dug. Et scias q̄ Uarro dicit eē q̄tuoz genera di-
uinationis: hoc est terrā: aquā: aerē: et ignē. hinc geomā-
tiam: hydromātiā: aromātiā: piromātiā dicimus. ¶ Nō
hic vsus Hrecismi. De terra ē geomātia diuiniatio facta.
Ad aquā spectat hydromācia: spectat ad ignēz Ac piro-
mantia: sed ciromantia fit tibi palme.

Nicros: a nictos qd̄ est nox deriuat nicros. i. mortuū. vñ cō-
ponit nicromātia. et acuit penul. in prosa.

Nictalmicus: in nictalinus vide.

Nictalin⁹: a nictos qd̄ ē nox d^r hic nictalinus. lini. i. quedaz
passio q̄ p diē visus denegat patētib⁹ oculis: et nocturnis
irruētib⁹ tenebris reddit. vel ecōuerso die reddit: nocte
denegat. vñ nictalinicus. ca. cū. qui talē morbū patitur.

Nictamen: in nictoz. ctaris est.

Nicticozox: in nicticozox est.

Nictilius: a nictos qd̄ est nox d^r nictili⁹. lia. liū. i. nocturn⁹
et h^c nictilius. ly. i. bacchus: qz de nocte ei sacrificabāt: v^l
de nocte: potationi vacabāt et inebriabant.

Nictimene: a nictos deriuat h^c nictimene nictimenes. i. no-
ctis. ctis. in nictio nictis vide. (ctua: et acuit in fine.

Nictitor: a nictoz. ctaris. deriuat nictitor. ctaris. frequē. In-
uenit et i neu. g^rie. in eodē sensu. nictio. ctas. et nictito. tas.

Nictio. ctis. a nictio. ctas. d^r (i. frequēter nocte vigilare.
nictio. ctis. et nictio. ctis. ctini. nictitū. nictit⁹. i. glatire: qd̄ p
prie canū est q̄si bestiarū vestigia insequunt⁹ et acute ga-
niūt. vñ Lecili⁹ de quodā cane dicit. Bñ nictit. olerq;.

Nictoz. a nictos qd̄ ē nox deriuat nictoz. ctaris. i. nocte vigi-
lare. vñ nictatē aduerbiū. i. vigilatē. et hoc nictamē mi-
nis. i. vigilamē. et hic nictatus. ctus. Inuenit et in neutro
g^rie i eodē sensu nictio. ctas. Nictio vel nictoz cōponit vt
ānictoz. ctaris: v^l ānictio. ctas. inictoz. ctaris: et inictio. tas.

Nictos grece: latine dicitur nox.

Nictus: a nictoz. ctaris d^r hic nictus. ctus. vigilamē vel mo-
tus palpebrarum.

Nideo: a nidus deriuat nideo. des. dini. dere. i. splendere: et
est tractū a nido. i. cū pulli matri aduenienti cuz quodā
alay applausu occurrūt: et tūc pprie est nidere. Itē nide-
re. i. redolere: et ppe d^r de carne assata: vel duz assat. Ni-
deo pponit vt enideo des. i. eniteo: pnideo des. i. prenite-
re: renideo des. i. renitere: pnt et pdicta pposita alteram
significationē simplicis redolere. Nideo et ei⁹ cōposita
neu. sūt. et faciūt pteritū in dui. et carēt sup. et pducūt hac
syllabam ni. q̄ in niteo cor. Et iō auctozes necessitate me-
tri cogente sepe ponūt nidere pro nitere.

Nidifico cas. pe. cor. i. nidū facere: et pponit a nid⁹ et facio.

Nidoz. a nideo des. d^r h^c nidoz oris. i. odor: et ppe assatorū.

Nidulus pe. cor. dimi. i. paru⁹ nidus. Job. 30. In nidulo ias

Nidus di. auium est. (moriar.

Nigellus. a niger d^r nigellus la. lum. aliquātulū niger. vñ
nigellulus la. lum. aliud diminutiuum.

Niger. a nubes deriuat niger gra. grū. q̄si nubiger. i. nubē et
obscuritatē gerens: qz nō ē seren⁹: s̄z fusco opat⁹: et videt⁹
eē p̄p̄: et pparat: nigrior gerrim⁹ p geminū r. format. n.
a niger addita rim⁹. vñ nigre gri⁹. rime. aduer. et h^c nigre-
do nis. Niger p̄p̄it vt subniger. i. aliq̄tulū niger. et cor.
ni. et a niger deriuat nigro gras. nigrū facere. Et pponit
vt denigro gras. enigro gras. valde nigrare vel nigredi-
nez auferre. Et ē actiuū cū suis ppositis: et pdu. hac sp̄lla
bā ni. positōe: s̄z nāliter eā cor. et p̄t videri in niger q̄ eā
cor. vñ in p̄sa eā cor. sp̄. Et a nigro descēdit nigreo gres.
qd̄ cōponit vt denigreo gres. et hinc nigresco scis. et deni-
gresco scis. ichoa. et cor. ni. nāl. vñ in auroza. Actio si ma-
la sit p̄ denigrescit opus. Itēz Doza. Dic niger ē hūc tu

Nigreo gres. in niger vide.

(rōne cauetō.

Nigro gras. in niger vide.

Nigromantia in nicromantia est.

Nil indeclinabile in nihil est.

Niliac⁹: a nilus d^r niliac⁹ ca. cū. p̄tinēs ad nilū v^l egyptiac⁹
et nilotic⁹ ca. cū. in eodē sensu. Lu. in. 9. Rege sub ipuro

Niligena ne. cōis ge. pe. cor. genit⁹ (nilotica regna tenēte.
a nilo vel in egypto: et pponit a nilus et gigno.

Nilotis: a nil⁹ d^r h^c nilotis tidis. i. egyptiac⁹. vide i niliac⁹.

Nilus li. mas. ge. fluui⁹ egypti sic dictus q̄si nilion. i. limuz
trahēs qui fecūditatem efficit. vide in ge. vel in glon.

Nimbofus in nimbus vide.

Nimbus: a nubes d^r h^c nimbus bi. i. dēstas nubes in tem-
pestate obscura: et nimbi sūt repērine pluuie: sed pluuia
vocamus lētas et iugas q̄si fluuias vel quasi fluētes. vñ
nimbofus sa. sum. tēpestuosus vel nubilosus. et hinc nim-
bus ventus aqua mixtus. Itē nimbus est fasciola trās-

nerfa ex auro insuta in linteo: qd est in fronte feminarū.
 vñ nimbofus. sa. suz. vel nimbatus. ta. tuz. nimbo ornat.
 Nimirū. i. sine dubio pfecto: nec mirū: fm Papiam.
 Nimis vel nimiū aduer. quātītatis. i. plus iusto: vltra volū
 tatē: multū vel satis fm Papiā: 7 cor. ni. Quid. de reme.
 Que nimis apparēt rhetia vitat auis. Poniē etiā nimis
 pro valde vel pfecte. vñ illud Davidis. Ego autē humi
 liatus suz nimis. i. pfecte vel valde: vt exponit Bern.
 Nimmarus. i. maritus cuius vxor mechatur ipse tacet.
 Nimpba: a nubes dī hec nimpba phe. dea aqrū 7 spālī fon
 tiū: qz a nubib⁹ aque veniūt 7 hñt originē: 7 dicūt nīphe
 eedē q̄ 7 muse. nec imerito: nā aque mot⁹ musaz efficit
 Itē nimpba dī ipsa aq̄. vñ nimpba dī spōsa ī nuptys sic
 dicta p officio lauatiōis qd ē ad nomē nubētis alludit.
 vñ Qui. in epi. Hrata ferunt nimpbe p saluis dona ma
 ritis. 7 pponit cū para qd ē iuxta: 7 dī hec paranimpba.
 Ningidus: a ningo. gis. deriuat ningidus. da. duz. i. niueus
 vel candidus: 7 cor. gi.
 Ningo: a nix deriuatur ningo. gis. xi. i. niuē mittere: 7 ē ver
 bū excepte actiōis: 7 ppe hz trñ tertias psonas.
 Nisus: a nitor niteris dī h nisus nisus. i. conamē. 7 nisus. sa.
 sum. participiū. 7 h nisus. si. p qdā aue q̄ alio noie dicit
 alietus. Et dī nisus a niso rege Megarēsiū qui ī illā aue
 fm fabulā mutatus fuit. Itē nisi ē iunctio. 7 tūc cor. pri
 mā. vñ qdā. Nō sūt gnq; nisi dño dare vulnera nisi. Nō
 Nisicū nisus vide. (est tuta nisi sine niso filia nisi.
 Nitedula: a niteo. tes. dī hec nitedula. le. penul. cor. qdā
 aial quasi ignis in nocte lucēs.
 Nitella. le. fe. ge. paruus nitor: 7 dī a niteo. tes.
 Nitēs. tis. oīs ge. pticipiū de niteo. tes. 7 cor. pmā. Itē ē par
 ticipiū de nitor. teris. 7 tūc pdu. pmā. vñ enitēs: renitēs:
 7 pilla pñt penl. corripe 7 pducere diuersis respectib⁹.
 vñ vsus. Rex bysso renitēs: asin⁹ sit clune renitēs. Item
 Est vgo renitēs ad amatū verba renitēs.
 Niteo. tes. tui. tere. i. splēdere: lucere: vel cādere. 7 dī niteo
 q̄si niuē teneo: 7 ē etymo. A niteo niteo. scis. ichoa. Ni
 teo pponit vt eniteo. tes. vñ eniteo. scis. pniteo. tes. vñ
 pniteo. scis. reniteo. tes. vñ reniteo. scis. Niteo 7 eius
 pposita sūt neu. 7 faciūt pteritū ī tui. 7 carēt supi. 7 cor. ni.
 Et vt dī ī Hrecif. Hēma niter: sidus fulget: cādelaq; lucz.
 Nitidus: a niteo. tes. dī nitidus. da. dū. q̄si nitor dat. 7 pa
 raē nitidior. sim. vñ nitide. di. sime. aduer. 7 hec nitidi
 tas. tis. 7 nitido. das. i. nitidū facef. 7 ē actinū. 7 cor. ti.
 Nitor. teris. nisus vel nixus. i. laborare: gradi: conari: 7 pa
 rere. Nā ī partu maxim⁹ labor 7 conat⁹ ē: 7 ppe p pare
 re facit nixus. Nitor pponit vt anitor. teris. i. valde niti.
 adberere vel appodiari. Lōnitor. teris. siml niti. Enitor
 teris. i. valde niti: vel foras mittere vl parere. Innitor. te
 ris. i. valde niti: vl d niti: vl adberere: appodiari: fulciri:
 pnitor. teris. i. pfecte niti: ābulare. obnitor. teris. i. obfiste
 re: obluatari: d dicere: vl renuere: vel obniti. i. circūq; ni
 ti ad obsequiū. renitor. teris. resistere: reluctari. subnitor
 teris. i. sub⁹ niti: appodiari: vl submistrare. Nitor 7 eius
 pposita sūt depo. 7 pdu. hāc sylla. ni. vñ Quid. de sine ti
 tulo. Nitimur in vetitū semp: cupimusq; negata: 7 faciūt
 supi. tā in sū. q̄ in xū. s; vtrāq; significatiōez simplicis:
 h; p parere frequēt⁹ in xū. 7 in suz. p conari iueniāt fm
 Dug. 7 Paf. dic q; nitor fac nisū. iueniēt ē nixū supi. 7 hz
 nitor gnq; pticipia. s. nitēs: nisus: nix⁹: nisurus: nixurus.
 Nitor. tozis. mas. ge. i. splēdor: 7 pdu. penul. gti. 7 dī a niteo
 tes. 7 cor. pmā. s; nitor. teris. vñ eā pdu. vñ vsus. Res
 est pulchra nitor in quē sup oia nitor.
 Nitrū. tri. qdā spēs terre silis minuto sabulo cui si aq̄ ifun
 dit fumigat: ex quo medicine fiūt: 7 sordes vestiū: 7 cor
 poz lauānt. vñ 7 dī: vel a nitēdo: qz res nitidas facit. vel
 dī a nitria regiōe vel oppido vbi nascit. Nā eius nō ml

tū distat a sale. hz. n. vtrū salis: 7 silr oriz in littozib⁹ ca
 nescētib⁹ siccitate: s; Dug. Pap. vō dicit. Nitrū spēs sa
 lis: ex aqua 7 terra factū. inueniēt in egypto. Nitrū de aq̄
 fit ex nimio solis calore ī palestina. Prouerb. z; Acetū
 in nitro. Itē Diere. z. Si laueris te nitro.

Niuo. nas. nau. uare. i. ningere: a niue deriuat: 7 a niuo ni
 uasco. scis. ichoa. Itē a nix niuosus. sa. sum. niue plenus. 7
 hic 7 hec niualis 7 hoc niuale. 7 cor. ni. sicut nix niuis.

Niuosus. sa. sum. in niuo. uas. est.

Nix. a nubes dīruat h^c nix niuis. qz a nube venit. vñ niue⁹
 uea. ueū. 7 h^c 7 h^c niualis 7 h^c le. 7 cor. ni. nix niuis: 7 ab eo
 veniētia: vt niualis excepto pniueo. ues. qd pdu. ni. Qui
 dā dicūt eē ppositū a niuo. aly vō a nitor. teris. 7 vt dicit
 Paf. i. 7. li. vbi agit d̄ termiatiōib⁹ 3^c decliatiōis: nix de
 finit ī ix nālī. (Dic nō q; mā niuis ē nubes calida. Lū
 enī sol radys calefac̄ īferiora elemēta: eleuat ex eis vapo
 rē ī q^o ē vis caloris: q calor ēt secū mlū iduxit de aerea
 suba q postea eleuat⁹ ad locū frigidū īspissat ī nubē: 7 fri
 gidū loci icipit expellef calidū. 7 ē frigus istō ēt excellēs.
 aut expellit subito calidū an̄ puerfionē nubis ī aquā: aut
 expellit n̄ subito. 7 si qdē subito expellit tē fit dura gela
 tio ex illa: sic pruia. Si at n̄ subito erit tē calidū aereū nō
 forte tpatū qd gēlatōz īpedire nō pt: r̄mittit tñ effectū
 maximi frigozis q effect⁹ ē idurat gēlatū: 7 iō nix cadit
 mollīmanib⁹ p̄ssibil⁹ de facili. (Ex h^c ēt p; q; lz mā p^a
 būidaz īpressionū. s. rozis 7 pruie 7 niuis sit vna: nō tñ ī
 mediata mā ē vna: qz p̄xia mā niuis ē nubes. 7 pruie p̄xi
 ma mā ē vapor. silr p̄xia mā niuis ē nubes calida: mlū
 in sua eleuatōe hñs de aereo itroducto in māz p calidū
 eleuās vaporē vñ scā ē: eo q; n̄ hz māz pluue q̄ ē nubes
 frida: nec māz rozis q̄ ē vapor tpat⁹ 7 subtilis. Dīr at a
 mā grādinis. qz nubes q̄ ē mā grādinis ē nubes calidissi
 ma a q̄ totū sil egrediē calidum: s; a nube niuis egrediē
 paulatiz. (Et p̄terea sciēdū q; vapor niuis multū hz d̄
 terrestri admixto. 7 iō ē de vaporib⁹ q; ex aqs ī terra cur
 rētib⁹ eleuat: cui⁹ signū ē q; aq̄ niuis liq̄facta nō ē pura:
 7 q; frequēter sordidanē man⁹ qñ lauanē niue liq̄scā. 7 iō
 aq̄ niuis resolute fecūdāt mlū terras: 7 faciūt crescere
 semia: qz calm paulatī egrediēs tpat ī eis friditatē: 7 sūt
 bōe p̄mixtōis cū aereo 7 terrestri. Duo sūt signa q̄ pt h̄re
 vulg⁹ aduēt⁹ niuis in p̄xio. Lū. n. aer turbid⁹ ē clara tur
 batōe ad albedinē in supiorib⁹ aeris declinatē signū ac
 cipit vulg⁹: qz illa nubes: q̄ nūc turbat serenitatē aeris ē
 nubes niuis: qz nubes pluue eēt obscura 7 magis spissa
 7 magis se trabēs ad vnū locū aeris: cū nubes niuis ml
 tū hēat imixtū d̄ aereo: 7 iō alba. 7 sic p̄occupata frigore
 an̄ mlā spissatōez suā spargit p aerē. 7 iō visus diffūdit
 in ipa. Aliō at signū ē: q; cū sentiē aer calefieri aliq̄tulū
 post visionē talis nubis in hyeme tūc p̄nosticat in p̄xio
 niuē debere venire: cui⁹ cā ē. qz iā calidū niuis cū aereo
 itroducto paulatiz icipit expelli a nube: 7 hoc ē cuz iā icipit
 gēlari post qd p̄xime sequit⁹ descensus niuis. Ex his p; q;
 qre cū ningit vbiq; obscurz ē celū alba qdā obscuritate:
 s; cū pluit est obscurū nigra obscuritate: 7 nō vbiq; nisi
 raro: qz. s. nubes niuosa ē sparsa 7 diuaricata: 7 iō minorē
 locū occupat q; niuosa. vide ēt in pruina: 7 in ros.

Nixus a nitor teris. deriuat hic nixus xus. i. partus vel co
 natus. Itē mobiliter nixus xa. xum. participium.

N

ante

O

No nas. nau. nare. natū. 7 p̄pōit cū ad 7 dī āno. nas. muta
 to d. in. n. Itē cū in 7 dī īno. nas. i. int⁹ nare. Itē cū trans
 7 dī trano nas. Nō ē neutrū. cū oib⁹ suis compositis.

Nobilis a notabilis p syncopā deriuat h^c 7 hec nobil⁹ 7 hoc
 le. 7 dī nobilis quasi notabilis: qd facile notatur. s. cuius
 nomen 7 genus cognoscit⁹ p̄clarus: q; autē dicit nobi
 lis q̄si nō vili etymo. est 7 cōparat nobilioz. simus. vñ

nobiliter. latus. sime. aduer. et h^c nobilitas. tatis. Nobilis componitur ut ignobilis. Et scias quod Chryso. super illud Mat. c. 3. Et ne velitis dicere intra vos presertim habemus Abrahā: sic dicit. Quid potest ei quod mores sordidat generatio clara. Aut quod nocet illi generatio vilis quod mores adornat. Quid profuit Cham quod fuit Noe filius. Aurum de terra nascitur: sed non est aurum: sed aurum eligitur: sed terra contemnitur: et stannum de argento egreditur: sed non est argentum: sed argentum seruatur: stannum autem foras expellitur. Melius est degenerare clarum fieri quam de claro genere contemptibilem nasci. vide in clericus: et in ordo.

Nobilitas: a nobilis dicitur nobilitas. nobiliter facere: honestas: et nobilitate. i. more nobiliu se habere. nobiles imitari. et proponitur: ut denobilitas. i. valde nobilitate. vel de. sit propriatiuum sed vtrique significatiōez sui simplicis. denobilitate. i. deorsus a nobilitate statuere. s. vituperare: debonestare: et denobilitate: degenerare: non more nobiliu se habere. Nobilitas in propria significatiōe cum suis oppositis est actiuum. i. z^o est neu. et cor. li. vñ Esop^o. Nobilitas viles frōs generosa dapes.

Noceo. ces. cui. citiu. i. offendere. vñ nocuus. cua. cuu. et nociuus. ua. uu. i. nocēs: vel cui nocet. Item a noceo nocēs nomen. et comparatur notior. sim^o. vñ noceter. ti^o. sime. aduerbiu et hec nocetia. tie. Noceo componitur ut pnoceo. i. valde vel perfecte noceo. Noceo et eius opposita sunt neu. et faciunt preteritum in cui: et supinum in citiu penl. cor. et cor. hac syllaba no. vñ Prosper. Velle magis facin^o quam tolerare nocet. Item nota quod antiqui construēbant hoc vrbu noceo cum actio: quod in multis locis adhuc iuenitur. vñ Marci ultimo. Si mortiferu quod biberint non eos nocebit. et hoc ideo quod significatiōez hanc actiuā: sed vsu neu. est: quod deficit vox eius in passiuo. in prima et in secunda persona construunt cum datiuo.

Nocticozax: a nocte et cozax quod est cozu^o componitur nocticozax racis. penl. pdu. in obliquo. i. noctis cozu^o: quod de nocte volat: vel quod de nocte vigilat. et est idem quod nicticozax: de quo dicitur in psal. Factus est nocticozax in domicilio. Sed nicticozax potest poni a nictos quod est nox et cozax. Item est idem quod nocticozax. et sit promiscui generis. vñ Isido. i. z. etymo. Nocticozax ipsa est a noctua: quod nocte amat. Est vero lucifuga et solē videre non patitur: et cor. co.

Nocticula. le. penul. cor. dimi. de nox. i. parua nox. Item nocticula. i. luna.

Nocticula: a nox et lux: vel luceo. ces. componitur hec noctiluca ce: quidam vermis nocte lucēs: et pdu. lu.

Noctipugnus: a nox et pugno. nas. componitur noctipugnus. na. nu. i. obscurus: quod quasi noctibus pugnat vel copugnat.

Noctiu. ctu. dixerunt antiqui: a quo componitur trinoctiu: quadrinoctiu: quinquinoctiu: equinoctiu. Item sim quosdam est genitius pluralis de nox.

Nocto: a nox dicitur nocto. ctas. ctavi. i. nocte vigilare. et inde componitur pernocto. ctas.

Noctu. i. de nocte vel in nocte aduerbiu. tpsis: et dicitur a nocte. vñ Prisc. i. i. li. In u. pauca iueniuntur aduerbia denotatiua: ut diu. et ex eo compositum iterdiu: et a nocte noctu.

Noctua: a nox deriuatur hec noctua. ctue. et est promiscui generis. hec est dicitur nictimene. De noctua dicitur Isido. i. z. lib. etymo. Noctua dicitur ex eo quod nocte circumvolat: et per diem non possit videre. nam ex orto splendore solis visus illius hebetatur. hanc autem sola insula Cretensis non habet: et si veniat aliunde statim moritur. noctua non est bubo. nam bubo maior est. De hac et dicitur Amb. i. 5. exameron. Noctua ipsa quod admodum magnis et in glaucis oculorum pupillis nocturnarum tenebrarum caligat non sentit horrorem: et quo fuerit nox obscurior: eo est visum animi ceterarum ioffensos exercet volat. Exorto autem die et circumfuso splendore solis visus eius hebetatur quasi quibusdam beret tenebris: quo iudicio sui declaret esse aliquos: quod cum oculos habeat ad videndum: et videre non soleat: et visus sui officio solis fungatur in tenebris. De cordis autem oculis lo-

quor quos habet sapientes mundi et non videt. in luce nil certum: in tenebris ambulant: dum demoniorum tenebrarum rimantur: et celi astra videre se credunt: describentes radio mundum: mensuram aeris ipsius colligentes. porro autem a fide deum: perpetue cecitatis tenebris implicatur: habentes in proximo die christi: et lumē ecclesie et nihil videntes aperit os quasi scientes omnia: acuti ad vana: hebetes ad eterna: et longe disputationis anfractu prodentes iustitie proprie cecitatez. itaque dum cupiunt vanis voluntate sermonibus. quasi noctue in lumine vanuerunt. Chryso. etiam dicit sic. Qui graues habet oculos si ponas eum in loco tenebroso melius videt. si autem ponas eum in sole nihil videt: quod oculus non suffert solis candorem: sic et homo mundialis qui oculum. i. intentionem vel mentem terrenis desiderijs sordida habet et turbulenta si ponas eum in rebus mundialis sapit et astutus est. Si autem trabas eum ad res spirituales nihil sapit: quod mens eius terrenis desiderijs corrupta non sentit bonum. Boetius est in. 4. de consolacione dicit. Neque tunc mali oculos tenebris assuetos ad lucem perspicue veritatis attollere: similesque auibus sunt: quarum intuitum non illuminat: dies cecat. Hoc attendens Augustinus exclamat ad Alipiu dicens. Quid patimur: surgunt indocti et celum rapiunt et nos cum doctrinis nostris in infernum demergimur: vide in siliu. et in vesperilio: et in oculis: et in phis: et in ordo.

Nocturnus a nocte dicitur nocturnus. na. nu. et hic et hec nocturnalibus et hoc le. res noctis: vel pertinet ad noctem.

Noctus a noceo ces. deriuatur nocuus. cua. cuu. i. nocēs vel cui nocetur: et componitur ut innocuus.

Nodellus li. dimi. paruus nodus.

Nodo das. in nodus vide.

Nodus li. penul. cor. dimi. paruus nodus

Nodus di. ligatura. et nodus dicitur in exercitu densa pedum multitudo pro difficultate dicitur: quod vix possit resolui. vñ nodosus sa. su. nodis plen^o. et comparatur nodosior. sim^o. vñ nodose sius. sime. aduer. et hec nodositas tis. Nodus componitur ut enodis: trinodis: quadrinodis: et hinc trinodiu. quadrinodiu: quinquinodiu: et producit nodus primus. Qui in epi. Ossa mei fratris claua pfracta trinodi. Et a nodo deriuatur nodo. das. dau. dare. et est nodare ligare: et componitur ut anodo das. i. alligare: abnodo das. exoluere: connodo das. colligare: denodo das. dinodo das. enodo das. oia producere: inodo das. i. alligare: pnodo das. renodo das. i. iterum nodare vel exoluere. Nodo das. actiuum est cum oibus suis compositis: et produ. no. vñ Qui. meta. Nodolia nodosus facit internodia poplex.

Noe interpretatur requies: quod sub illo oia vetera opera genuerunt per diluuium. vñ et cum pater eius vocaret nomen eius noe dixit. Iste requiescere nos faciet ab omnibus operibus nostris.

Noemi interpretatur consolata: quod marito et liberis peregre mortuis Ruth Moabitide in solatione sua tenuit.

Noys. i. mens vel ratio summa pars anime. Item noys voluntas dei vel mens que prudentia dicitur sim Pap.

Nola le. fe. ge. quidam ciuitas capanie. et hic hec nola le. illud tintinabulum quod appenditur collis canum vel pedibus auium: vel aliud quod appenditur frenis et pectoribus equorum: ut cum quodam sonitu incedant equi: et dicitur a nola ciuitate: quod ibi primum fuit factum et inuentum tale instrumentum: et ampliato nomine inuenitur nola pro qualibet parua campana: vel pro campanella refectorij: et cor. no. vñ nolis numeri pluralis casus ablatiui: cor. no. sed nolis verbum pdu. no. vñ quidam. Luus colla nolis resonant hec tangere nolis.

Nolan na. nu. pe. pdu. nomen patriu a Nola ciuitate dicitur. Nolo nonis non vult nolui lite. nolle. i. non velle: a non et volo componitur. et h^c compositum a volo habet imperatiuum noli nolite: sed volo careat imperatiuum: quod habet non possit sibi ipsi imperare.

alys tñ pōt iperare: et pdu. no. sed nola. le. cor. no. sic dixi
 i nola: et vbi volo simplex h3 duo ll. vel vnū: et nolo silr.
 Noma: nomē grecū vbu ē. i. tribuere. vñ et dñ apud grecos
 noma. i. nomē. et apponit ei o. p. p. b. e. s. i. et dñ onoma i eo/
 de sensu. vñ forte noma nō ē in vsu aqud grecos. Et ppo/
 nit cū o. et dñ onomo. i. nomē qñ tribuēs: qz distribuit vl/
 tribuit qlitatē. Noma pponit cū dia et tris et tetras: et dñ
 b° dionimū: trionimū: tetraonimū. Itē cū polis: et dñ po/
 lionimū: dionima: trionima: tetraonima: vel polionima
 sunt duo vel tria: vel qttuor: vl plura noia idē significā/
 ria et appellatiua. vñ dionim° ma. mū. trionim°. ma. mū.
 tetraonim°. ma. ma. polionim°. ma. mū. i eodē sensu. s. il/
 le qui habet duo: vel tria: vel qttuor vel plura noia. Itēz
 noma vel nomia. i. lex.

Nomē: a notamine dñ b° nomē. minis. qñ notamē: qz p ipz
 substātiā et qlitatē alicui° notam°. Nomē ē dñ fama vl/
 opio. vñ noiosus. sa. suz. i. famosus. Et cōparat. vñ nomi
 nose. si°. sime. aduer. et b° noiositas. tis. A nomē ppoit b°
 biomē. minis. i. duo noia. et b° triomē. minis. qdrinomē
 minis. i. tria vl qttuor noia. vnde h et b° biomis. me. tri/
 nomis. me. qdrinomis. me. et binomi°. mia. miū. et trino/
 mi°. mia. miū. et tetranomi°. mia. miū. et qdrinomi°. mia.
 miū. q duo vl tria vel qttuor h3 noia f3 Dug. Et vt dicit
 Pzif. ppiū nois ē significare subaz et qlitatē. Nominuz
 aliud ppiū: aliud appellatiuū. Propriū nomē ē illd qd p/
 nata subaz et puatā qlitatē significat: vt martin°. Appel/
 latiū nomē ē illd qd nālī cōe ē multoz: quos eadē suba
 vel qlitas gnālis vl spālis iūgit. gnālis: vt aīal. spālis: vt
 bō. Spēs ppoz noiu3 tñ sūt qttuor. s. nomē: pnomē: co/
 gnomē: et agnomē. Nomē ē ppe ppiū qd iponit alicui n
 bñti nomē: vt Socrates. Prenomē ē qd iponit alicui cā
 dñe: vt Luci° cathilina. Lognomē ē cōe toti° cognatio/
 nis nomē: vt Scipio. Agnomē qd iponit aliq° euētū: vt
 ab africa dicit° ē african°: qz deuicit africā. Quidā dicūt
 q nomē dñ a noma greco qd ē nomē. et pdu. p mā nomē.
 Nomia vel noma. i. lex. (Uide in spōte.

Nomio: a nomē dñ noio. nas. i. noie vocare: appellare. vnde
 noiat°. ta. tū. i. valde opiat° et noiat°. Et ppat. vñ noiate
 ti°. sime. aduer. et b° noiatio. onis. Itē a noio vel noiatū
 noiatū°. na. uū. et h noiatū°. ui. et noiatiz aduer. Et scias
 q triplex ē noiatū°. s. noiatū° supponēs: et ntūs apponēs
 et ntūs exponēs. Ntūs supponēs ē q supponit vbo: vt pe/
 trus currit. et d3 p cordare cū suo vbo in psonā et nūero. p
 tñ ipediri qttuor modis: sic pleni° dixi i 3° pte vbi egi de
 Nomisma. matis. in numisma vide. (regimine nti.

Nomius noma vel nomia. i. lex. vñ nomi°. mia. miū. i. lega/
 lis. Itē nomius. i. pastor: a noemos. i. a pascuis sic dictus.
 vñ nomius. mia. miū. i. pastoralis. vñ apollo dictus ē no/
 mius. i. pastoralis: vel legalis a lege cordarū.

Nomos dicitur pastor. et acuit in fine.

Non est aduer. negadi. Et scias q b° negatio nō. pposita no
 mini p cōpositionē puat tñ: vt nullus. s3 qñ p ppositionē
 negatio adiūgit verbis sine dubio puat et ponit: vt nolo:
 neqo. b° enī sola vba pponunt cū nō: vt ondat pena illi/
 cta hoi pp originale pctm: qz punit° ē in voluntate scia et
 potētia. Si aut veniat p ifinitatē: tūc h3 exilē negationē
 qz puat et ponit: vt nō homo. i. aliqd qd nō est hō. De hoc
 plenius dixi in tertia parte vbi egi de figura nois.

Nonages aduer. numeri. i. nonaginta vicibus: et deriuat a
 Nonaginta pponit a nouē et gentos qd est (nonaginta.
 decē: quasi nonies decem: vñ nonagenus. na. nū. et nona/
 genarius. ria. riū. et nonagesimus. ma. mum.

Nonaria. rie. i. meretrix: et dñ a nona: qz añ nonā nō licebat
 ei exire de pstitulo. Cōsuetudo enī oliz erat apud roma/
 nos: q vsqz ad horā nonā de cōmodo reipub. disputaret
 neq alicui delectationi ante nonā yacaret. vñ meretri

ces dicte sūt nonarie: qz ad horā nonā et nō añ de pstitulo
 lis exhibat: ne si pūs egredereñ iuuenes impedirent.

Nonarius: a nouē dicit nonarius. ria. rium. et nouenus. na.
 num: et nouenus. ni. et nouenarius. ry.

Nondum. i. nec adhuc. fm Papiam.

None nonarū quidā dies mēsis. s. qntus vel septimus: ga
 tūc icipiebāt nūdine. vñ hic et hec nonalis et hoc. le. et di/
 cūtur none et nūdine. Uide in kalende.

Nongēti: a nouē et cētuz cōponitur nōgēti. te. ta. i. nonies cē
 tū: et mutat c. i. g. a. ncedēte n. sicut etiā in qdrigēti: qngēti
 septingenti: octigēti. In aly3 vero noibus retinet c. vt
 tricēti: ducēti: fescēti: vel sexcēti: sicut pbauit per Pzif. in
 ca. de syllaba: in pma parte vbi egi de d. littera.

Nōne. i. nūquid nō sum fm Papiam.

Nōnunqz. i. aliquoties vel aliquādo fm Papiā.

Nonus. na. nū. a nouē dñ nonus. na. nū. et hec nona. ne. p q/
 Nozicus: hec nozis quedā ciuitas est. vñ (da3 hora diei.

Nozicus. ca. cū. vt nozicus ensis: qz ibi optimi fiūt enses.

Nozma grece. i. regula latine. et ide dñ nozma cemētariozū
 ad quā o3 respondere structurā parietū extra quā nihil
 rectū fieri pōt. A nozma cōponit abnozmis: denozmis:
 enozmis: inozmis: oia in eodem sensu. s. de formis: turpis
 inanis: et grādis: irregularis: illiterat°: crassus. vñ b° ab/
 nozmitas: dnozmis: enozmitas: inozmitas. Doza. Ru/
 sticus abnozmis sapiens crassa qz minerva.

Noscito. a nosco scis. dñ noscito tas. fre. pe. cō. i. frequēter no
 scere. et forma ē a z° psona idicatiui pntis tps. s. noscis re
 mota s. et addita to. vl a sup. q vtēbāt atiq. s. noscitu tu. u.

Nosco scis. noui. notū. Et ppoit: vt agnosco (i o. ouerfa.
 scis. noui. tū. i. valde vl iuxta noscere. cognosco scis. noui.
 nitū. sil noscere. Et ide pponit pcognosco scis. recogno/
 sco scis. Itēz a nosco ppoit dinosco scis. noui. tū. ignosco
 scis. ui. tū. pnosco scis. ui. tuz. i. añ noscere. pnosco scis. ui.
 tū. valde vel pfecte noscere. pnosco scis. i. pcul vl añ no
 scere. Nosco et ei° pposita oia sunt actina pter ignosco qd
 est neutru: et oia faciūt pteritū in noui pen. pdu. et sup. in
 gnotū pdu. o. quā cognosco et agnosco mutant in i. cor. et
 faciunt cognitū et agnitū. Itē nota q antiquus nosco fa/
 ciebat sup. noscitu qd in qbusdā libris iuenit. et in simpli
 ci et in compositis. Uide in ignosco.

Nosse dicitur per syncopā p nouisse. vñ p3 q d3 scribi per ge
 minū s. nō p sce. qz nosce. est modi imperatiui.

Nota. a noto tas. dñ nota te. i. macula vl culpa vl signū qd
 aliqd notat vt litē vl repbētionē. vñ b° notula le. et b° no
 tella le. ambo dimi. et ē notula breuis lucida et apta tradi
 tio eoz q sūt alibi diffusi° ptractata. Itē a nō. h notari°
 ry. q notas fac vt i cartis publicis. Et adiectiue notari°
 ria. riū. qd ad nōriū vl notas pting. vñ et ars notoria deā
 ē q oliz pstitēbat i sol notul f3 Du. Itē note dñ argum
 ta: signa: rōnes: iudicia: testimōia: iecture: suspicatioes. et
 cor. p mā nō: s3 not° ra. tū. eā pduc. vñ vsus. Est in fronte

Norarius in nota est. (nota furti pro crimine nota.

Noteo. a noto tas. dñ noteo tes. tui. tere. i. eē vl fieri no
 tum. et pdu. p mā: l3 noto tas. eā corripit. Et cōponit: vt
 innoteo tes. tui. et hinc notesco scis. et inotesco scis. ichoa.
 Et nota q noteo et innoteo in pnti nō sunt in vsu: s3 i pte
 rito. inchoa. aut istoz sunt in vsu: et declinādo solem° in/
 choatiuis attribuere pterita istoz dicentes. Notesco
 scis. tui. innotesco scis. tui. et in silibus idē solemus face/
 re: vt senesco senui: quiesco geni. et suesco sueni. Noteo cū
 oibus suis compositis neutru est: et caret sup. et producit
 hanc syllabam no. fm Dugui.

Nothus tbi. et notba q vel q nat° vel nata ē de nobili pte et
 ignobili mre: sic de cōcubina: et dñ noth° p b. qz natus sit
 de nota. i. de infamia et culpa. huic dñus ē spuri°: q. s. na/
 tus est de nobili matre et ignobili pte. hinc et notbus dñ

quidā malus et sinister vēr. s. auster q̄ pluuiosus est. et a calore suo etiā pisces in mari adulterant et corrumpunt. Itē a nothbus dī noth^o tha. thū. vñ noia a grecis in parte detorta dicunt notha. qz nobile hñt patrē. i. p̄ncipiū. s. grecismū: et ignobile matrē. i. finē. s. latinitatē. Sūt ḡ latina noia q̄ p̄ncipiū et finē hñt latinū: vt alb^o. greca sūt que grecū habēt p̄ncipiū et finē: vt agyos. Notha vō sūt q̄ grecū hñt p̄ncipiū s̄ latinū finē: vt p̄. ex affinitate tñ p̄ncipiū notha dicunt qñqz greca s̄z Dug. sed ex affinitate finis qñqz dicunt latina s̄z Dug. Et scias qz noth^o aspirat s̄z Dug. et ē Papi. dicit not^o p̄ cognit^o p̄ r. solā scribēdū. nothbus vētus p̄ b. et cor. p̄mā nothbus p̄ vēto. Vñ quidā p̄flat sūma nothbus: crebro mihi flamine notus.

Notifico. cas. caui. care. i. notū facere: a notū et facio p̄pōit.

Notio: a noti ḡto addita o. forma ē bec notio. Quot sunt notiones diuinarū p̄sonarum habes in pp̄ietas.

Noto. tas. a supi. de nosco. scis. s. notū. tu. fit noto. tas. u. i. o. i. frequēter noscere: vñ designare: demonstrare: significare: vel rephēdere. et cor. p̄mā: s̄z supi. a quo deriuat eā pdu. vñ vsus. Hoc in amore noto qz eo careo mihi noto. vnde noto. tas. pōt deriuari a nota. te. et tūc notare ē notas face re: notis designare. Itē a noto. i. rephēdo notoz^o. ria. riū. qd̄ d̄z notari vel rephēdi. et h̄ et bec notabilis et hoc. le. vñ notabilr aduer. Itē notoz^o pōt deriuari a nota note: vt dixi in nota. Notō cōponit: vt ānoto. tas. i. valde vel aliqd̄ notare. denoto. tas. i. valde notare: vel reprehēdere. enoto. tas. i. extra alia notare. innoto. tas. p̄noto. tas. sub/ noto. tas. i. latēter: vel parū: vel subtus notare. Notō no/ tas actiuū est cuz suis cōpositis: et cor. no.

Notozū: a noto. tas. dicit notoz^o. ria. riū. i. manifestus. sta. stū. Et s̄z iuristas notozū multis modis dī vel distingui tur. Nā aliud ē notozū iuris: aliud facti. Notozū iuris est de quo q̄s ē canonicē p̄denat^o: vel i iure p̄fessus: vñ p̄ legitimas p̄batiōes p̄uict^o. Notozū vero facti ē cuius testis ē ppl̄s: et dissimulatiōi siue iustificatiōi nō ē loc^o. et itelligit ppl̄s eē testis siue sit crimē oib^o notū q̄ sunt i il/ lo loco siue maiori parti. Itē in notozio iuris exigit qñqz p̄batio p̄ negatē. in notozio vō facti nō requit ordo iuris q̄ ē al̄s regulariter obseruādus. euidentia enī patrati sce/ leris clamore nō idiget accusatoris. et si forte iudex velit talr deliquētē s̄z qz ius postulat corrigere vel punire: et ille appellat: nō ē appellationi h̄s deferēdū. Itē notozū facti subdiuidit: qz aliud ē notozū facti p̄manētis acti: vt cū q̄s publice t̄z adulterā vñ p̄cubinā in domo. Aliud ē notozū facti trāseūtis acti: vt si aliqs i publico iterfe/ cit hoiez: vel fecit sacrilegiū: vel qd̄ sile. Aliud ē notozū facti p̄sūpti: vt si aliqs publice habit^o ē p̄ filio cōsangu/ neo vel affini alicui. et hoc a q̄busdā dī notozū p̄sūptū. Dicūt at̄ qz est notozū iuris: notozū facti: notozū p̄sum ptū. Et est notozū p̄sūptuz vt si aliqs publice h̄t^o est p̄ filio alicuius: vbi nō seq̄t alia p̄batio neqz requit. qz enī aliqs sit fili^o isti^o nō pōt vere p̄bari. Idē dicūt in fornicatiōe. Si enī clericus iuuenis et cupidus secū hēat euidē ter in domo iuuenēculā suspectā: nō est notozia fornicatio: sed p̄sumpta. Nā vt dicit Qui. in epi. A iuuenē et cupido credat reddita vgo. De notozio ēt dixi in dictione missa

Notria. trie. i. pinna. fe. ge. (vide infra in suspirio.

Notus a nosco. scis dī not^o. ta. tū. i. cognit^o. Et cōparat no/ tioz. sim^o. vñ note. ti^o. sime. aduer. et bec noticia. cie. et pd. no not^o. s̄z noth^o aspiratū corripit no. vt dixi in nothbus.

Nouacula. le. i. rasoriuz a nouo nouas: qz nouat hoiez. vñ i lib. Judi. Nouacula nō ascēdet sup caput eius. Et p̄sal. Quasi nouacula acuta fecit doluz. Nouacula etiā dicit ferreū instrumētū quo solet radi et parari pergamenum ab innouādo dicta: qz innouat pelles.

Nouale: a nouo. uas. dī b^o nouale. lis. et b^o noualis. lis. i. co/

des sensu. i. ager q̄ singulis annis renouat arādo: vel q̄ muz nou^o p̄cindit et arat: vel q̄ alternis annis vacat: na uādarū sibi viriū cā. Vir. in bucco. Impius bec tā culta noualia miles hēbit. ecce in neu. ge. posuit. Idē in geoz. Alteri^o si tu tōsas patiar nouales: et sic posuit noualis. lis. i. fe. ge. et h̄ et b^o noualis iuenit i eodē sensu s̄z Dug. Papi vō sic dicit. Nouales dicim^o siluas vñ cāpos nup̄ satos.

Nouellus: a nou^o dī nouellus. la. lū. et b^o nouella. le. ramus arboris tener et nou^o. p̄sal. Sily tui sic nouelle oliuaz.

Nouē: a nea qd̄ ē nouē dī nouē pluralis numeri ois ge. idē clinabile.

Nouēnis: a nouē et ann^o p̄ponit h̄ et b^o nouēnis et b^o ne. i. no uez annoz. vñ hoc nouēniū. ny. spaciū nouē annoz.

Nouēfiles: a nouē et salio p̄ponit hi et he nouēfiles qd̄ d̄z sic dicti: qz nouē isultib^o nauē ifestāt. vñ dicūt qz si euale rit nauis decimū isultū nō deinceps timet. vñ Luca. de Cesare in. 5. Hoc fatū decimus ductu mirabili fluctus. Inualida tūc puppe leuat. s̄z Dug. Papi. etiā dicit. No uēfiles. i. saltatores Jouis. et cor. si.

Nouerca: a nou^o. ua. uū. dī b^o nouerca. ce. i. m̄fena. et dī no uerca q̄si noua supducāt a p̄re. Qz at̄ dī nouerca q̄si noua velans capita: et nō antiq̄. vel nouerca quasi nouos. i. puos et recētes mariti filios hñs siue arcēs: etymo. ē. vñ h̄ et b^o nouercal et b^o le. ad nouercā p̄tinēs: vñ mal^o vñ p̄f sim^o: qz nouerca solet eē mala p̄uignis. vñ nouercalr ad uer. et b^o nouercalitas tis. Itē a nouerca dī nouercor caris. cat^o. sū. more nouerce se h̄re: seuitiā nouerce exercei et cor. p̄^{am}. vñ qd̄. Haudet i afflictos seuii nouerce p̄as.

Noui. a nosco scis. descēdit noui. sti. uit. vñ b̄ defectiuū: qd̄ si vez ē. s. noui fit aliō vñ a p̄dcō: n̄ poterit ibi eē discretō nisi qz noui defectiuū h̄z vñ qñz p̄ntis: qñz p̄teriti. et pdu. p̄mā noui vñ b̄: s̄z nou^o ua. uū. et noui ue. ua. cō. ro. vñ ver. Sūt mea cura noui vsus q̄ talia noui. Vide ēt i memini

Nouici^o. a nou^o dī nouici^o cia. ciū. i. nouiter p̄uersus q̄si ad noua parat. et cor. i. a. n. c. Iuue. tñ necessitate p̄pulsus cā pdu. dicēs. Jam sedet in ripa tetrūqz nouicius horret. et pdu. magis h̄c syllabā ui. qz sup eā erat accēt^o acuna.

Nouies. i. nouē vicib^o aduerbium a nouem dicit.

Nouiluniū. a nou^o ua. uū. et luna p̄ponit hoc nouiluniū n̄. tps qñ luna noua est. i. cum incipit illuminari a sole. vñ dicit Basili^o in. 6. homel. minuit luna qñ circa solē vñ: crescit aut̄ dū ab eo decesserit. Itē sole p̄cedente luna si plena est statim ducit ad occasum. rursus aut̄ cū sol ca/ sui suo metas posuerit incipit exoriri luna.

Nouissimus ma. mum. in nouus vide.

Nouo uas. in nouus vide.

Nouus. a neos vel neon qd̄ est nouū dī nou^o ua. uū. i. recēs nō vetust^o. s. in p̄ncipio sui. Et p̄pat nouior nouissim^o. Et idē noue vel nouiter ui^o. sime. aduer. et b^o nouitas tatis. Et scias qz nouus dī qñqz inusitatus: qñqz magn^o. Itē nota qz nouissim^o est suplatiu^o de nou^o: et tñ mutat ex/ gnificationē. dicit. n. nouissim^o. i. vltim^o: et raro inuenit in ea significationē quā d̄z h̄re suplatiu^o isti^o positiuū. s. no uus ua. uū. Mat. 20. Sic erūt nouissimi p̄mi: et p̄mi no uissimi. i. vltimi. Itē a nouus dī nouo uas. Et p̄ponit: vt ānouo uas. inouo uas. renouo uas. et est actiuū cū oibus suis cōpositis: et corripit hanc syllabā no. Vñ qd̄az. p̄o ficit hic nunqz cui semper lecta nouantur.

Nox noctis dī a nictos: vel dicit nox a noceo ces. qz nocent oculis p̄p discretionē rez. vel per d̄riū: qz nō nocet ocu/ lis: sed potius p̄ficit eis. vñ bec nocticula le. dimi. vñ s̄z quosdā nox a noceo dicit: qz in ea mali hoies noceant. et facit genitiu^o pluralis noctiū. Vide in senex. Et scias qz septē sunt ptes noctis. s. vesperū: crepusculum et c. Vide in crepusculū. Itēz quatuor vigiliās faciūt in nocte ex/ cubantes in caltris: vt dixi in crepusculum.

noxia noceo ces. dñ hec noxa noxe. i. culpa delictus: r dñ a
 noxius: a noxia dñ noxi^o xia. xiū. i. nocuus: vl (noceo ces.
 culpabilis malus. Et inde hic r hec noxialis r hoc le. idē
 qd noxius. r cōponit: vt innoxius: obnoxius.

N ante V

Nubes: a nubo p tego dñ hec nubes. bis. qz nubit. i. tegit ce
 lū. vñ hec nubecula. le. di. r pdu. nu. ¶ Dic nō qz rubor
 celi in mane signat pluuiā: r in sero signat serenū: qz. i. in
 mane rubor celi. i. aeris siue poti^o nubis posite in aere ē
 signū qz sol vaporē eleuatū in supiori hemispio trahit se
 cū ad supi^o: r ibi calore suo facit eū ascēdere ad locū altū
 frigidū vbi ē gnatio pluuiarū. In sero aut rubor signū ē
 qz sol vaporē eleuatū in supiori hemispio trahit se cū ad
 inferi^o hemispiū: r emūdat supius hemispiū: r serenat ips
 a vaporib^o ex qb^o gnant pluuiē fz fratre Albertū. Alij
 reddūt aliā rōnē. dicūt. n. tractātes illud Mat. i. 6. Facto
 vespe dicitis serenū erit. s. i. mane. rubicūdū enī ē celū. i.
 nubes aeris in vespis. s. r mane dicitis: hodie tempestas
 erit. rutilat. n. triste celū. i. rutilādo ostendit tristitiā siue
 turbationē fz Ptolomeū. Quis est calidus r sic^o: occi
 dens aut frigidus r humidus. ¶ Attēde et qz triplex ē
 color in nubib^o. s. alb^o niger r medi^o. s. rube^o: q est medi^o
 iter illos. Albus color in nubib^o signū ē raritatis r sicci
 tatis. Niger vō signū ē dēsitatis r humiditatis. cū igit d
 iture solis nubes in parte oriētalī pp illi^o caliditatē r sic
 citatē oberet eē tenuis r alba. Si appareat rubedo sig^o
 est qz humiditas vicit: qz deberet eē alba: r h^o ē verū ar
 gumētū pluuiē future: nō tñ potuit oīno eē nigra pp dñe
 tatē oriētis. Sz in sero ex vīte occidētis pp ipsi^o frigidit
 tatē r humiditatē. deberet nubes eē nigra. vñ si appeat
 rubea signū ē qz caliditas r siccitas solis vicit super eā: r
 istud ē verū signū future serenitatis: nec tñ oīno potuit
 eē alba pp dñietatē occidētis. ¶ Itē aiaduerte qz aliqñ
 videm^o nubes nigras i celo: r h^o r tigit pp alterā vnarū
 causā. nigredo aut aliā d cā fit i vapore terrestrī: r aliā
 in vapore hūido. Si. n. fit vapor terrestris: calor agit i eo
 extrahēdo hūidū: r dñit r adurif siccū terrestrē sic cori
 us expositū igni: r qz dñit excludit ab eo lumē qd nō pōt
 penetrare p ipsuz: r iō fit nubes nigra fortis nigredinis.
 Sz aut nigredo in aere inferiori ex vapore dūsto extin
 gūo. Cā aut nigredis i vapore hūido alia ē: qz calidū agit
 i hūidū dissoluēdo ips: r quāto plus dissoluit ips tāto ef
 ficat lucidi^o. r iō nigredo i hūido nō pōt cārī i calido: sz po
 tius calidū circūstās expellit vndiqz frigus ad nubē hū
 midā: r illud frigus hūidū vapor. s. ispissat r cōdēfat i
 nubē dēfam: q pp sui dēsitatē nō pōt recipe radios solis
 vel stellarū in iteri^o sui: r iō remanet nigra: qz nigrū cau
 sat ex puatiōe luminis ab iteriorib^o pspicui. Si at fit va
 por aque^o subtilis: r hēat i se opationē calidi vndiqz cir
 cūfusi: nec frigus aliqd opēt i ipm id recipit in se subtili
 tatē r disgregationē ex opatiōe calidi. r iō radios celesti
 us recipit intrinsecus sui: r iō fit nubes alba. r si ad terraz
 expmīt a frigore aliq^o: fit ide nebula alba. Si aut nubes
 hēat i se hūidū fumosuz admixto aliquātulū terrestrī
 adusto: r recipiat in se radios corpoz supioz. fiet rubea
 nubes q aliqñ hz purpureā rubedinē radys inferi^o veniē
 tib^o ad humozē nubis i mane vl i sero: r h^o signat pluuiā
 in eodē die futurā si fuerit i mane: qm vapor quē sol ad
 ducit signat vebemēter eē hūidus r iā pparat^o ad puer
 sionē. Si aut hēat nubes qsi super se respiaz purpureita
 tē obscurā valde: r sit nubes valde dēfa: r cū illa rubedo
 ē ex pib^o terrestrib^o adustis q iā i flāmari icipiūt in ven
 tre nubis. iōqz tales sūt nubes piculose: r veniūt i estate:
 r cū quo tonitruo: qd ē ad modū murmuris. Si aut nu
 bes iā sit rozās r quertēs se ad aqs icipitqz stillat pp fri
 gus quertēs eas i aqs: r recipit i se lumē celeste: tūc illa

nubes erit viridis coloris. r p h^o p3 qz opatio calozis ma
 ior est in nube rubea qz in alba: qz albā nō adurit sed ru
 beā: r p̄cipue in scdo mō rubea ē r opatio calozis i illa q
 tēdit ad viriditatē minor ē qz in rubea vel alba: sz tñ ma
 ior ē qz in illa q nigra est ex nigredine causata in frigido
 cōdēfante nubē. ¶ Itē scias qz nubes fiunt ex aere i lo
 cis in qbus abscondit virtus luminis radioz solis r stel
 larū: quarū lumē est radians in aere ex reflexiōe ad coz
 poza solida que sunt aqua r terra. Abscondit autē r sepa
 rat a vapore terre r aq in locis illis: r iō nō disgregat eas
 in loco illo: r illa ē regio media aeris. ad illā enī nō perue
 nit caliditas q est ex vicinitate ignis defursuz: nec ēt ca
 lor ex reflexione radioz gnatus deorsuz: r ita remanet
 frigidus. ignis enī ibi vicin^o vincit feruētī calido suo su
 per aerē q illic est: r nequaqz vincit ab aere: r iō rsumit
 omnē vaporē illic eleuatū. ¶ Et attēde qz sicut pbat i
 libro de crepusculis: vapores nō lōgi^o trib^o miliarib^o vl
 paulo min^o a terra eleuant. vñ r poeta dicit qz olympus
 excedit nubes. vide de hoc et in mons: r et in nix niuis.
 Nubid^o: a nubes dñ nubid^o. da. dū. i. obscur^o: qsi nubidat^o.
 Nubilus: a nubo. bis. dicitur hic r hec nubilus r (r cor. bi.
 hoc le. i. ad nubendū habilis. r cor. bi.
 Nubifer ra. rū. qsi ferēs nubē: r cor. pe. r rponit ex nubes
 Nubiger ra. rum. penul. cor. gerens nubem. (r fero fers.
 Nubilo las. in nubilum vide.
 Nubilū. a nubes dñ h^o nubilū li. i. nubes vl obscuritas. vñ
 nebul^o la. lū. i. obscur^o: spissus. Un Qui. tristiū. Lum fue
 ris felix multos nūerabis amicos. Tpa si fuerint nubi
 la solus eris. vñ nebulosus sa. sum. Et a nubilus deriuat
 nubilo las. laui. lare. i. obscurare: spissuz facere. Et rponit
 vt anubilo las. cōnubilo las. denubilo las. i. valde nubi
 lare. spissuz facere: vl nubila auferre: enubilo las. i eodē
 sensu: inubilo las. pernubilo las. obnubilo las. i. obscura
 re. r est actiuū nubilo cū oibus suis compositis.
 Nubo bis. psi. ptū. oliz erat actiuū p maritare. Un in euā
 gelio. Neqz nubēt neqz nubent. Mat. 22. sz mō est neu
 trū passiuū: r pprie ptinz ad mulieres: vt nubo tibi. i. ma
 ritor tibi: vl ducoz a te i nuptā. Itē nubere. i. tegere: r ab
 hac significatōe tracta ē p̄ma significatio: qz tē cū femi
 ne nubūt p̄mū capita eaz tegunt. Nubo rponit: vt cō
 nubo bis. i. sil^o nubo. inubo bis. i. valde nubere vl it^o: p̄nu
 bo bis. i. an nubere: obnubo bis. i. tegere vl opire. Nubo
 fz qd ptinet ad feminas cū suis rpositis est neutru^o: sz p
 tegere est actiuū. Itē nubo r ei^o rposita faciūt p̄teritū i
 psi. vt nupsi. r sup. in ptū: vt nuptū. r pdu. hāc syl. nu. vñ
 Qui. epi. Siqz voles apte nubere nube pari fm Du. Et
 format p̄teritū a p̄ma p̄sona p̄ntis idicatiui bo. mutata
 in psi. r sup. a p̄terito psi. in ptū. Et querit P̄ris. in. 9. li. de
 scripsi r nupsi cur nō p b. sz pp scribant: Et r̄ndet qz h^o
 fit cā euphonie: qz in p̄ncipio syllabe b. an s. vel t. nō pōt
 iueniri: vt ipse apt^o. nā abson^o abstinēs: r silia nō in p̄nci
 pio syllabe diūctas b. r s. hñt: cū ppō est sepatim syllaba
 accipiēda. Igit p̄ticipia quoqz supradictoz vboz rōna
 bilr p b. r t. scribunt: vt script^o: nupt^o: r noia ex his deri
 uata: vt scriptoz: nuptie. Itē scias qz nubo pducit p̄maz:
 tñ u. an b. corripit i his rponib^o. inuba: pnuba: onuba:
 p totū corripit u. an b. nisi in hac terminatiōe cōnuba.
 Nūcicula le. diminutiuum. i. parua nux.
 Nūcilla le. i. amigdala. s. minor nux. r dicit a nux.
 Nucleari^o ry. fe. ge. arbor q fert nuces: a nux dicit. vñ hoc
 nucleariū idem: vel loc^o vbi nuces crescunt.
 Nucle^o. a nux deriuat nucle^o clei. id qd latet intra testā nu
 cis: vl nucle^o dñ a nubo bis. qz duro cozio sit nuptus. i. te
 ct^o. vñ hic nucle^o li. dimi. A nucle^o deriuat nucleo as. qd
 Nucula le. dimi. parua nux. (cōponit: vt enucleo.
 Nudipedalia in nudipes vide.

Nudipes: nudus cōponit cū pes. et dicitur hic et hec nudipes pedis. i. nudus pedibus. unde hec nudepedalia. lic. i. nuditas: et proprie pedū: et cor. di.

Nudiustertius aduer. tpsis ē: vt vult Prif. et ē dicitio pposita a nūc et dies et tertius: q̄si nūc est dies tertius. Et sicut componit nudiusquartus. i. nunc est dies quartus. et gnātr cuz quolibet noie numerali ordinali s̄m Dugu. Inuenit talis cōpositio: vt nudiuscetesim⁹: nudiusmillesim⁹. et sunt oīa aduerbia tpsis. Act. io. d̄r. A nudiusq̄rta die. i. a die q̄ nūc ē dies q̄rta vsq; ad hāc horā. Itē Regū. i. ca. 3. Ue nobis: nō enī fuit tāta exultatio heri et nudiustertius.

Nudo. das. in nudus vide. (nudus. da. dum.

Nudulus. la. lū. penul. cor. idest ex toto nudus: et deriuat a nudus. da. dū. i. expoliatus sine vestib⁹ exutus. Et cōpat nudior. dissim⁹. vñ nude. di. sime. aduer. et hec nuditas tatis. Itē a nudus nudo. das. dau. dare. i. expoliare: detegere. manifestare. Itē pponit: vt denudo. das. i. deorsum vñ valde nudare. Enudo. das. i. valde vel aperte nudare. Renudo. das. i. iterū nudare vel discooperire. et ē actiuū cū oib⁹ suis ppositis: et pdu. nu. vñ Iuuenalis. Cantabit nudus corā latrone viator. Et Quid. de sine titulo dicit Nō mihi decepte nudat tua facta tabelle.

Nuga. ge. in nugor. garis. vide. (Dic nota q̄ Bern. in. y. de p̄sideratiōe sic dicit. Sugiēda p̄inde ociositas mater nugarū. nouerca v̄tutū iter seculares: nuge sūt in ore sacerdotis blasphemie. cōsecrasti os tuū euāgelio: talib⁹ iā apire illicitū assuescere sacrilegiū est. Labia sacerdotis ait custodiūt sciētia: et legē regret de ore eius: non nugas p̄fecto: vel fabulas: vel v̄bū scurrile: q̄d faceti vrbani de noie decorat: nō sufficit pegrinari ab ore p̄cul: sed ab au-

Nugaculus. la. lū. aliquātulū nugar. (re relegādū ē.

Nugic⁹. ca. cū. pe. cor. nugas canēs: a nugas et canēs pponit

Nugiger. gera. gerum. nugas gerēs. et cor. gi. a nugas et gerō

Nugigerulus. la. lū. penul. cor. nugarū portit (cōponit. tor: et turpis nunciū. et cōponit a nugas et gerulus.

Nugiparus. ra. rū. penl. cor. nugas pariens: ex nuga et pario

Nugor. garis. gat⁹. suz. gari. i. nugas facere: (ris pponit.

vel dicere: vel frequēter et inutiliter dicere. vñ h nugator

toris. et hec nugatio onis. et nugator⁹. ria. riū. Nugor ppo-

nit: vt annugor garis. pnugor garis. pnugor. garis. renu-

gor. garis. Et ē nugor deponē. cū suis ppositis. et pdu. nu.

Itē a nugor h nuga. ge. beffa vel derisio. vñ hec nugula

le. et hec nugella. le. ambo dimi. et nugosus. sa. suz. i. nugas

plen⁹. vñ nugose aduer. vñ h nugositas tis. et h et h et hoc

nugar. cis. i. van⁹: fatu⁹: q̄ assidue nugas itēdit. Et pparat

nugacioz. cissim⁹. vñ nugaciter. cius. cissime. aduer. et hec

nugacitas. tatis. Nuga cōponit: vt nugiger. gera. gerū. et

nugigerulus. la. lū: et nugicanus. na. nuz. et nugiparus. ra.

rū. Itē a nuga vel a nugor deriuat h et hec et hoc nugas

indeclī. in singulari et in plurali idē q̄d nugar. Et vt dicūt

nugas nomē hebreū ē. vñ Sophonie. 3. Nugas q̄ a lege

recesserūt cōgregabo. nugas. i. vanos: vel qui ad nullam

utilitatē p̄tinēt dicit quedā expositio: vt nosse possimus

hebraicā linguā oīum linguarū esse matrem.

Nullatenus vel ē dicitio pposita: vel q̄dā irregularis vocū

geries loco vni⁹ dicitiois posita. et grauat penul. De h⁹

trī pleni⁹ dixi. i. scōa parte vbi determinauī de accētū ad

Nullus. las. in nullus est. (uer. in ca. de ppositis a ten⁹.

Nullus: ex nō et vllus pponit. nullus. la. lū. et facit gtūs nul-

li⁹ s̄z modernos: et dtūs nulli. trī antiq dixerūt gtō nulli

nulle nulli. dtō nullo nulle nullo. vñ Diere. 3. Lumbare

q̄d nullo vsui aptū est: sicut a fili d̄r in euāgelio. Alio di-

co vade et vadit: zc. A nullus d̄r nullo. las. i. nihilare. Et

p̄pōit: vt annullo. las. i. d̄bilitare: ānihilare: et sūt actina.

Numarius: a num⁹ vel numerus d̄r hic numari⁹. ry. et dice-

bant numary q̄dā ciues q̄ publicū numū vel numerus

erario iferebāt. Itē a num⁹ d̄r h nūaria. rie. lex d̄ numis. Numatus. ta. tū. i. numis plenus. vñ Dora. in eplis. Ac bo-

ne numatū decorat suadela venusq; et d̄z scribi per vñ m. quia a numus deriuat. sed Dora. addit vñ m. vt p̄-

mam positione pduceret. **Numella.** le. quoddā genus cathenaruz quo q̄drupes li-

ganī innumeris circulis cōtextū. vñ numello. las. i. nu-

mella ligare. vñ numellatus. ta. tū. numella ligatus.

Numen: a nuo nuis d̄r hoc numen. minis. i. diuinus: vñ ipe

deus: vel dei potestas: vel maiestas: et cor. penul. geniti-

ui. unde numinosus. sa. sum. plenus numinibus.

Numeraria: a numerus d̄r hec numeraria. rie. dea numeri.

Numero. ras. in numerus exponitur.

Numerus. Numa impator fuit roman⁹ q̄ p̄ repit numerū

apud romanos. et idē ab ei⁹ noie dicit⁹ ē h numer⁹. Nume-

rus quoq; d̄r collectio vnitatū siue acernus ex vnitare

p̄fusus: et s̄m hoc trī pluralitas d̄r numerus. s. binarius

vel ternari⁹: vel maior numer⁹. Itē numer⁹ q̄nq; d̄r sin-

gularis. i. vnitatis. Numerus ē d̄r accidēs partiū oīonis

. s. q̄dā modus significādi q̄ dictioni iest ex eo q̄ p̄ ipsū fit

s̄mo: vñ tanq; de vno: vel tanq; de plurib⁹ q̄d p̄ d̄termina-

tiōez discernit vñ p̄ constructiōez ei⁹. et idē nūerosus. sa. lū.

. i. mult⁹: nūero abūdās. Et p̄pat. vñ nūerose sius. sime.

aduer. et h nūerositas tatis. i. mltitudo. et numerari⁹. ria.

riū. Nūer⁹ p̄pōit: vt inūer⁹. ra. rū. q̄si sine numero. Itē a

nūer⁹ d̄r nūero ras. rāui. vñ h nūeratoz toris. et h et h na-

merabil⁹ et h le. vñ nūerabilr aduer. Et pponit nūero cū

ad: et d̄r anūero ras. Itē cū cō. et d̄r pnūero ras. Itē cū di.

et d̄r dinūero ras. i. diuisis vñ dinersts modis nūerare.

Itē cū e. et d̄r enūero ras. Itē cū re. et d̄r renūero ras. i. re-

ruz nūerare: et ē actiuū nūero cū oib⁹ suis ppositis. et cor.

me. s̄z Dug. Et scias q̄ nūer⁹ diuidit in singularē et i pla-

lez. Singularis nūer⁹ est forma dictōis significantis vt

vñ. Pluralis nūer⁹ ē forma dictōis significantis vt pla-

Itē nō. q̄ nūer⁹ accidit cuiq; accidit p̄sona: vñ eōner-

so. De numero dixi supra in tertia pte vbi egi de nūero

q̄ accidit nomini. Itē in q̄rta pte vbi egi de allotbeca s̄z

Prif. in ca. de sinthesi. (s̄z. Aduerte q̄ ē nūer⁹ dimi-

nut⁹: p̄fect⁹: et supabūdās. Numer⁹ diminut⁹ d̄r q̄n p̄tes

aliquote nō surgūt in suū totū: vñ nō adequant suo totū:

vt octo. p̄tes. n. aliquote de octo sunt vnuz duo q̄tuoz

aggregate faciūt septē: et sic p̄tes sunt minus q̄ totū. i. q̄

octo. Nūer⁹ vō p̄fect⁹ d̄r q̄n p̄tes aliquote surgūt in suū

totū: vel sūt eq̄les toti: vt sex. nā p̄tes de sex aliquote fit

vñ duo tria q̄ faciūt sex. vñ est sexta ps: duo vō terni:

tria medietas. Numer⁹ vō supabūdās est q̄n p̄tes ali-

quote excedunt suū totū: sic videm⁹ in duodecim. p̄tes

. n. aliquote de duodecim sunt vñ duo tria q̄tuoz sexq;

aggregate sil surgūt in sedecim. et sic p̄z q̄ p̄tes aliquote

de duodecim excedūt totū. s. duodecim. Ex h⁹ potes colli-

gere q̄ illd q̄d d̄r d̄ns aplis Mat. 19. Vos q̄ securi estis

me in regnatiōe cū sederit fili⁹ hoīs in maiestatis sue se-

de: sedebitis et vos sup sedes duodecim indicātes duode-

cim trib⁹ israel: nō solū itelligit de duodecim aplis: q̄ sic

Paul⁹ nō esset sessur⁹ sup duodecim sedes: s̄z itelligit de

duodecim aplis: et de suis imitatorib⁹: q̄ p̄tes aliquote

de duodecim excedūt totū: q̄ iste nūer⁹ duodecim ē nu-

merus supabūdās siue supexcrecēs. Et nota. q̄ sancti

faciūt magnā viz in nūeris q̄ ponunt in sacra scriptura.

Un dicit Greg. in. 23. li. Moral. De p̄ctm vndenariū ē

q̄z dū puerfa quis agit p̄cepta decalogi transit. Dic pe-

trus in vndenario nūero aplos remanēt metuēs: Mat

thiā duodecimuz forte missa regsiuit. nisi. n. significare

culpā p̄ vndenariū cerneret: ipleri aploz numerū tā fe-

stius duodenario nūero nō curaret. Itē sup illud Mat.

18. Nō dico tibi vsq; septies: s̄z vsq; septuagesies septies

dicit Aug. id est quadringentis nonaginta vicibus: ut to-
 peccati fratri dimitteret in die quoties ille peccare
 de facili in fratre non posset. et tunc intelligit per multiplicatio-
 nem. quod si septuaginta multiplicentur per septem faciunt quadringen-
 ta cum nonaginta: vel potest intelligi predictus numerus septua-
 gentis septies per aggregationem: sicut dicitur in septuagies. Item
 septuaginta tribus coniuncta coniugale datur fructus tricesimus: videlicet
 sexagesimus: vnginalis centesimus: sicut inuimus in euangelio.
 Cuius ratio est secundum Bedam. quod fructus tricesimus debet coniugari:
 quod in representatione que fit in abaco tricesimus numerus signat
 per tractum pollicis et indicis sex suas summitates: vnde ibi quo-
 dam osculantur se. et sic tricesimus numerus significat coniu-
 gatorum oscula. Sexagenarius vero numerus significat per tra-
 ctum indicis super medium articulum pollicis. et sic per hoc quod index
 nec super pollicem opprimens ipsum signat oppressio: quam vi-
 de patiuntur in mundo. Cuius numerus ad cen-
 tenarium transiit a leua in dextram. quod videlicet. sex computistas
 vtrumque numerus qui numeratur in manu sinistra est nonagin-
 tanouem: ut primus numerus manum dextre incipit a centum. vnde
 per centenarium vnginitas designat quod habet portionem angelice di-
 gnitatis que sunt in dextra. s. in gloria. nos autem in sinistra per im-
 perfectionem peccatis vite. Et Chrysostomus tractans illud luce. s. Alio
 cecidit super terram bonam etc. Tria inquit bona sunt. g. s. absti-
 nentia se a malis. et secundum vires suas faciunt bona. et est fructus
 iste eorum tricesimus. Si autem et omnia bona sua retinent et acce-
 dunt ad seruandum deo habent sexagesimum. Si autem precepto impe-
 rialibus sine est ad mortem processerint: habent tricesimum. Si autem
 et fideles que iuste viuunt habent tricesimum. Si bona eorum percus-
 sa fuerint et filii habent sexagesimum. Si autem infirmitas aliqua cor-
 poris eis intigerit: et fideliter sustinuerint habent tricesimus. et
 terra bona est. Nam Job ante rationem tricesimum. ex ea ha-
 buit in facultatibus suis iuste viuendo post dona sube et fi-
 lio: habuit sexagesimum. per plagam autem corporis cetesimum fecit.
 quod cetesimum habet in se habet sexagesimum et tricesimum. et non est.
 Numida lingua. numidam vage et incerte sedes dicitur. vnde habet et
 decumida de. penult. cor. i. vagans incertus: incostans: infidelis. et
 quod olim numide vagabantur huc et illuc non habentes certam
 mansionem. id est dicti sunt numide. vnde hec numidia die. terra
 eorum. et hinc modo sumitur h et hec numida de. ex his de terra
 illa siue sit instabilis siue non. et numidicus ca. cum. idem.
 Numillus li. diminutiuum paruum numus.
 Numisma. a numo dicitur hoc numisma maris. id est quod numus. et
 numisma. i. numi percussura: figura: ymago que in numis fit.
 id est denarius dicitur. vnde dicitur numisma quasi numi ymago. Vnde in
 Mattheo. Afferte mihi numisma cesaris. et attulerunt ei
 denarium. Item inuenitur hoc numisma maris per o. scriptum. et est
 id est quod numisma. de hoc est dicitur in solido das. et cor. prima nu-
 misma. vnde Doza. Retulit acceptos regale numisma
 Numosus. a numus dicitur hic numosus sa. sum. i. (philippos.
 namis plen). Et comparatur. vnde numose sius. aduer.
 et hec numositas tatis. et producit mo.
 Numularius a numus dicitur hic numularius ry. i. mone-
 tarius: mersarius: campfor negociator. Mat. 15. Oportuit
 ergo te committere pecuniam meam numularijs.
 Numulus. a numus dicitur hic numulus li. et hic numillus
 li. ambo diminutiuum. i. paruum numus.
 Numus a numerus deriuatur h numerus mi. et debet scribi per vnus
 m. et dicitur numerus. quod numi numerantur. vel numus a
 Numapompilio que eos primo apud romanos imaginibus
 et sculpturis notauit. vel dicitur numerus quasi nomus a nomine. quod no-
 minantur. vel quod nomine principum numi effigiantur. Et quod tria
 in numo. s. metallum. figura: et pondus. et si aliquid istorum defue-
 rit numerus non erit. et olim numerus dicebatur argyros. quod olim
 fiebat numi primum de argento. quod grece argyros dicitur per Du.
 et ita numerus secundum Dag. scribi debet per vnus m. hoc est per i. nume-
 rus vel in numia vbi non est nisi vnus m. a quo potest deriuari

ri numerus. Sed ante prima breuius solet dari: Et dicunt multi quod
 prima breuis est secundum illam regulam. Quanta fuerit prima nati-
 uitas in primitiuo tanta remanet in suo directe deriuatiuo. s. nume-
 rus a quo deriuatur numerus habet primam breuem. g. et numerus. Sed in
 istos est. quod in numerus quasi vbi que a poetis prima producit. vnde Ju-
 uenalis. Crescit amor numi quasi pecunia crescit. Item
 in epi. Ac bene numerum decorat suadela venusque. Item Latho
 Diues habet numerum: s. numerus non habet ipsum. Sed ad hoc ipsi respon-
 det quod numerus prima cor. et addit aliqui vnus m. a poetis. ut per
 ducatur positione. Et per istis facit. quod ut dicit magister Bn. u. an-
 m. breuiatur in numerus et in numisma. Vnde Doza. in penulti-
 ma epila. Retulit acceptos regale numisma philippos.
 et mihi videtur quod numisma numerus et numerus prima corripit
 ita quod numerus et numat et eorum deriuatiua per vnus m. scribi
 debeant. et ut dictum est numerus et numat et habet a numerus deriuat
 ta cor. prima: s. addit vnus m. a poetis: ut prima efficiatur lon-
 ga per figuram: vel forte ut quodam voluit prima de numerus nati-
 uitas. quod poete eam producant. et tunc oportet dicere quod regula non est
 generalis. Quanta fuerit prima syllaba in primitiuo tanta est
 in directe deriuatiuo. s. ut plurimum est vera.

Nunc. i. modo aduerbium temporis.

Nuncio as. au. are. Et ponitur ut annuncio as. denuncio as. i.
 valde nunciare vel prohibere: s. annuncio de futuro: nuncio de
 longinquo. denuncio in presenti. Enuncio as. pnuncio as. renuncio
 as. i. iteque nunciare vel renuere. Et ponitur: ut abrenuncio as.
 subnuncio as. i. latenter vel post vel per nunciare. et est nuncio
 actiuum cum suis propositis. et debet scribi per vnus c. i. scda syllaba.

Nunciolus li. dimi. in nuncius vide.

Nunci. a nuncio as. dicitur h nunci cy. et hec nuncia cie. g. vel que nu-
 ciat. et h nunciu cy. quod nuncia. et fundit tamen quibus hec proptas
 et h nunciolus li. et hec nunciola le. et hoc nunciolus li. dimi. et
 cor. o. et per ponitur h iternunci et hec iternuncia. et hoc iternu-
 ciu. Et ponitur ut h pnunci cy. et hec pnuncia cie. et hoc pnun-
 ciu cy. Item h annunci. et hec annuncia. et hoc annuncius secundum
 Dug. Vnde Pap. etiam dicit. Nuncius qui nunciat.

Nuncubi aduerbiu loci ponitur ex nu. et vbi. et iterponitur c.
 causa euphonie. et m. mutat in n. sequente c. ut dicitur Palsci.
 in primo maio. quod m. transit in n. ut nuncubi.

Nuncupo: a nomine dicitur nuncupo pas. i. noiare. et dicitur nuncupo quasi
 nomine cupio. et est ethymo. vnde nuncupator toris. et hec nucu-
 patrix. nuncupat. ta. tu. nuncupatio: nuncupatiu. ua. uu. et est
 actiuum nuncupo. et cor. cu. Et scias quod hec quodque vba dicitur vo-
 catiua. s. dicitur: vocor: nuncupor: noior et appello. Et ut dicitur
 Pap. nuncupat. i. appellat nominat dicitur.

Nundine a numo dicitur hec nundine naz. i. singulari aut raro inuenitur
 et sunt nundine mercatum publicum. et dicitur ad merces emendas
 vel vendendas. vnde nundino nas. i. vendere vel emere vel merca-
 ri. et cor. di. nundine et nundino. Vide de hoc in kalende.

Nunqu. i. nullo tempore aduer. tps. et ponitur ex no. et vnus. et non re-
 manet de no. nisi n. s. nusqu. i. nullo loco ponitur ex no et vnus
 vnde ad Deb. c. i. Nusqu angelos apprehendit de. vnde nusqu pri-
 net ad tps: nusqu vo ad locu. Vnde quodam. Ad tps nusqu: s. pri-
 net ad loca nusqu. s. vnde priet ad tps: vnus vo ad locu.

Nungs ponitur ex nu. et qs. et mutat in n. sequente q. Luz g
 aut non ponitur nu. cam aut huius in tertia parte dixi vbi egi
 de syllabicis adiectionibus et ponitur de qs vel qui.

Nuo nuis o. in i. fit nui. et i. in tu fit nutu nuere. i. anuere: co-
 sentire promittere: vel nutu facere. Nuo ponitur ut annuo
 is. abnuo is. conuuo is. inuuo is. renuo is. i. refutare. et ab om-
 nibus istis frequetatiua. Nuo neutrum est cum omnibus suis propositis
 tps per annuo per concedere. et abnuo. renuo que sunt acti-
 ua. Item omnia faciunt preteritum in nui. et supinum in nutu. penul.
 pdu. in supino: s. quibus in quibusdam vbalibus iterponatur i. ca
 euphonie: ut inuitio per inuitio secundum Dug.

Nuper aduerbium temporis componitur a nouus et tempo-
 re: quasi nouiper. i. receti tempore: modo parum ante hoc tps.

Nuperus ra. rñ. dicebāt antiq. i. nou^o nouicius a nuper aduer. s3 nuper^o dñ qñ nup veniēs: s3 nouicius qñ ad noua parat. Plaut^o. Postulasti hoīem nuperū atq; nouiciū: s3 fm illā antiq̄tatē nuper^o p̄p̄at nupior rim^o. qñ a nup z nō a nuper^o. vñ nup̄e ri^o. rime. aduer. z h^o nupitas tatis.

Nuptie arum. in nuptus vide. z in bigamus.

Nuptoriū. a nubo bis. dñ hoc nuptoriū vel nuptatoriūz ry. domus vel locus vbi fiūt nuptie: vel vbi nubent.

Nupr^o. a nubo bis. i. tego deriuat h nupr^o ti. i. maritat^o. z nupra te. i. vxoz. qz vult^o suos velēt. i. tegāt. z nupr^o ta. tuz. z hinc he nuptie arū. qz tūc p̄ tegūt capita nubētū. Et sūt nuptie cōiunctio legitima duoz eiūsdē nāe diuersi sex^o cū spe plis dilectōe z stātia. vñ h z h^o nuptial^o z h^o le. vñ nuptialr aduer. itē a nuptie he nuptiole larū. pue nuptie

Uide ēr i nubo. Itē i 3° pte vbi agit de vbo in pncipio.

Nur^o r^o. rñ. fe. ge. ē vxoz filij sic dca a nou^o ua. uū. qz nouel la z iuuēcula ē. vñ z p iuuēcula sepe pōit. z cor. nu. sic pz illo vsu Grecis. Ac vxoz nati dñ eē nur^o. z dñ cū p. z dñ p nur^o r^o. i. vxoz filij filij. i. nepotis. z dñ pnur^o qñ ppe nuz.

Nus. i. sensus. vnde componitur anus: quasi sine nus. i. sine sensu idem est quod vetula.

Nuspiā aduer. loci. i. in nullo loco. z pponit ex nō. z vspiā.

Nusq; in nunq; vide.

Nntabūd^o da. dū. i. dubi^o z icert^o nutāti silis. z deriuat a nutatim aduer. i. nutū z signāter vl de nutu i (to tas. nutū qñ qs semp loquit per nut^o. z deriuat a nutus.

Nutio ionis. fe. ge. i. cōsensio. z deriuatur a nuo nuis.

Nuto. a nuo nuis nui nutū tu. u. i. o. dñ nuto tas. vñū frēqn. i. frēqnter nuere: signare: sic fac qñ cū digitis loq̄. z pōit vt ānuto as. itē nutare. i. dubitare vacillare: tremere: moueri: vl icipe cadere: vñ nutabūd^o da. dū. z cetera vbalia. z pdu. nu. Luca. i. 4. Felix q potuit mūdi nutāte

Nutrici^o a nutrio tris. dñ nu (ruia. Quo iacet iā scire loco. trici^o cia. ciū. q nutrit vl nutrit. z hic nutrici^o cy. q nutrit vel nutrit. z hec nutricia cie. in eodem sensu.

Nutricio cas. i. nutrire: a nutrio tris. dñ. vl nutrico. i. appeo nutrire: sic albico. i. appareo albere: z founat a scda p̄ōa p̄ntis idicatiui is. mutata i i. cor. z addita co. vt nutrio nutris nutrico. qd z nutricor. Licero i. z. de nā deoz. Dia q sic mēbra z pres nutricat z stinet zc. Et pōt dici vñū ap paritiū. itē Chryso. i. homel. sci Stephani dic q i ecclia z in baptismo ad se veniētes gnāt z i sermone nutricat.

Nutricula le. diminutiuum parua nutrix.

Nutrio. a nut^o deriuat nutrio tris. triui. trire. qñ nutu erudire. Nutrio pōit: vt enutrio tris. i. extra vl valde nutrio Et ē nutrio actiuū cū suis ppositis. z cor. nu. nāl. Unde Claudian^o. Sepe nutrit ducitq; manu: refouetq; leonē. tñ nut^o a quo deriuat pducit p̄mā. In vsu tñ nutrio pōt p̄mā corripe vel pducere. s. nu. ad placitū dictantis.

Nutritoz toxis. qñ nutu eruditor. z pdu. penl. tā i ntō qñ in gtō. s3 p̄mā hz cōem in vbo: sic nutrio a quo deriuat.

Nutritorius ria. riū. qui nutrit vel qui nutrit. a nutrio.

Nutrix triciis. fe. ge. dñ cā euphonic. deberet. n. dici fm formationē nutrix. triciis. Uñ dic^o Pril. in. 4. de denoiatiuis in fine. In. ix. feminina iueniunt a masculinis vbalibus siue denoiatiuis in tor desinētib^o deriuata oz. in rix. vt cultoz cultrix: victoz victrix. Nutritoz quoq; nutrix debuit facere: qd cā euphonic siue alternitatis mediā syl. ocidit. nutrix. n. dicim^o. z pdu. penl. gtī nutricis.

Nur^o. a nuo nuis dñ h nut^o tus. tui. i. volūtas z sensus vl gestus vl signū: z ppe oculoꝝ qd signū dñ vulgariter.

Nux a noceo ces. dñ hec nux nucis. abltō nuce: e. in um. fit nucū gñs pluralis. z dñ nux a noceo. qz ymbra vel stilli cidiū folioꝝ ei^o p̄rimis arborib^o noceat. Dñc alio noie iogladē vocāt qñ ionis glādē. Sui. n. hec arbor fm poetā consecrata Ioui. Et dñr nucez gñāl^o oia poma tecta

corio duriore: vt pinee nucez castanee auellane glādes amigdale. hinc z nuclei sūt dicti. qz sūt duro corio nup^o. i. tecti. Et eō oia poma exteri^o mollia. i. molē corticē bō bētia dñr ppe poma vl mala: s3 cū adiectione terraz in qb^o antea nata sūt: vt p̄fica punica: maciana: cidonia zc. z cor. p̄mā nux i gtō. Uñ i Aurora dñ. Arida vga nucez i tegravga deū. Et vt dic^o Jsi. i. 7. nucis pomū tātā vim bz vt missuz iter suspectos herbaz vl fungoz cibos qegd i eis virulētū ē exudet rapiat atq; extinguat. Et scias q Aug. dic^o. Uirga aaron potuit z nāz nucez educere. vgo vt qd nō potuit z nāe iura di filiū gnāre: Et subdit. qz b^o vga nucez pepit ymago dñici corporis fuit. Nux. n. trinā hz in suo corpore vnionē: corium: testā: z nucleū: in corio caro: in testa ossa: in nucleo aīa iterioꝝ comparatur

Plura significat sic patz i bis vñb^o

Grecis. O stupet o dubitat vocat idigna tur adoptat. Clamat pquerit velut ex plis repit. Ul sic. O dolet o clamat vocitat mirat adoptat. O dedignat se nominat z prohibetur.

- O b ppositio his lris sequētib^o mutat b. in illas. s. c. vt occido. f. vt offero: g. vt ogganio. p. vt oppono. Qñq; subtrahitur b. vt operio. Si at seq̄ m. subtrahit b. vt omitto: vl mutat i m. vt ommito: qñq; tñ itercipit f. cu3 dictioe icipiēte a c. vt obscur^o. vñ qdā. Lur fert grex pomū nūc ob mutat in illas. De hoc dixi supra in prima parte vbi egi de syllaba: in ca. de b.
- O baudō dis. in audio dis. vide.
- O bba be. genus est calicis.
- O bceco cas. penul. pdu. vide in ceco cas.
- O bdo dis. didi. inde obedire. i. opponere: claudere: occidere supponere vel conculcare z pponitur ex ob. z do das. vnde obditus ta. tum. penul. cor.
- O bduco. ex ob. z duco cis. pponit obduco cis. xi. ctū. cere. i. d̄dicere: delere: obūbrare: obuelare: s3 p̄p̄. vñ obduct^o cta. ctū. i. secretū vl oblenatū vl optū: vñ cicatrix dñ obducta qñ ex optioe labioꝝ vulneris sibi adherētū apparet caro itegra. Silr cicatrix pietis obducta dñ qñ scil sura vl rimule opiuū. vñ h^o obductio nis. i. obducta actio optio: deletio: vl oblenatio. z h^o obduct^o ct^o. i. eadē signifi catioe. Obductio ē dñ mors. qz i morte palpebre obducunt. i. se ducūt i clausioe oculoꝝ. z silr labia i clausioe oris: vel qz oculi obducunt. i. tegunt vel claudunt.
- O bductio onis. in obduco cis. vide.
- O bedio. ex ob. z audio pponit obedio dis. i. circū audio vl vndiq; audio. q. n. obedit parat^o ē audire. z ide obediēs tis. ge. ois. z p̄p̄at obediēs tioz. tissim^o. vñ obediēter. n^o. tissime. aduer. z hec obediētia tie. Et pponit obediēs cū in. z dñ iobediēs. i. nō obediēs: qd silr p̄parat. vñ hec in obediētia tie. Itē ab obedio hec obeditio onis. i. obediē tia. Ro. 6. Siue obeditiois ad iustitiā. Et scias q maiori iquātū maior ē semp magis est obediēdū. Et scias q potestas spūalis z secularis vtraz deducit a ptate diuina. z iō itm secularis ptās ē sub spūali: iquātū a deo supposita est. s. in his q ad salutē aīe p̄tinēt. z iō in his magis est obediendum ptati spūali q̄ seculari. In his aut q ad bonū ciuile p̄tinēt est magis obediēdū ptati seculari q̄ spūrituali fm illud Matth. 22. Reddite q̄ sunt cesaris cesari: nisi forte ptati spūali etiā ptās secularis p̄iūgat: sic i dño papa q vtriusq; ptatis apicē tenet. s. spūalis z secularis. Nā fm beatū Greg. pctm paganitatis icurrit. qcūq; se xpianū asserit: z sedi aplice obedire p̄tēnit. Itē vt dic Greg. in vl. Moral. Sciēdū est q nunq; p obediētiā malū fieri aliqui debz: aut p obediētiā bonū qd agit iter mitti: neq; n. mala in paradiso arbor extitit quā de^o bo

minem contingere interdixit: sed vt melius per obedi-
 entie meritum homo bene conditus cresceret: dignum
 fuerat: vt hunc etiam a bono prohiberet: quatenus tan-
 to verius hoc qd ageret vtus eēt: q̄to a bono cessans au-
 tori suo se subditū humili⁹ exhiberet. ¶ S3 sciēdū est
 q̄ illi dī. Ex oi ligno paradisi edite: de ligno at scie boni
 & mali ne tetigeritis. q. n. ab vno quolibz bono subiectos
 vetat nece ē vt multa cedat: ne obediētis mēs fundit⁹
 iterat: si a bonis oib⁹ penit⁹ repulsa ieiunet. Qēs at pa-
 radisi arbores ad eluz dñs cessit: tm̄ ab vna phibuit: vt
 creaturā suā quā nolebat extigui: s3 puehi: rāto facili⁹ ab
 vno restringeret q̄to ad cūcta lati⁹ relaxaret. ¶ De vo-
 to obediētie regre in votū. Itēz quō oēs creature insen-
 sibilis deo obediāt dñs est in mare. Uide ēt i rector. Itē
 scias q̄ btūs Berni. diē i. 40 ser. Lanti. Audi filia & vide
 rē. Uidere desideras: s3 audi p̄us. grad⁹ ē audit⁹ ad visū
 p̄de audi & iclina aurā tuā: vt p̄ audit⁹ obediētiā ad glo-
 riaz puenias visiois. ¶ Dic pōt q̄ri an religiosus teneat
 obedire plato p̄cipiēti: v̄l cōiter oib⁹: v̄l sibi soli spāl̄r: vt
 si qd sciat ei cōrigēdū dicat. Ad h^o dñt qdā q̄ plato nō ē
 obediēdū p̄ceptū diuinū: fm̄ illō Act. 4. Obedire nos
 o3 magis deo q̄ hoib⁹. Et iō qñ plat⁹ p̄cipit. vt sibi dicat
 qd q̄s sciuerit corrigēdū: itelligēdū est sane p̄ceptū saluo
 ordine correptiois fraterne: siue p̄ceptū sit cōiter ad oēs
 siue ad aliquē spāl̄r. Sed si plat⁹ p̄cipet hūc ordinez a
 deo institutū. & ipe peccaret p̄cipiēs & ei obediēs: q̄si p̄ce-
 ptū dñi agētes. vñ nō eēt ei obediēdū. qz plat⁹ n̄ ē iudex
 occultoz: s3 solus de⁹. vñ nō h3 prātē p̄cipiēdi aliqd sup
 occultis nisi in q̄tū p̄ aliq̄ idicia manifestent: puta p̄ isa-
 miā v̄l aliq̄s suspirioes. In qb⁹ casib⁹ pōt plat⁹ p̄cipe eo-
 demō: sic & iudex secularis v̄l ecclīastic⁹ pōt exigere iur-
 ramētū de v̄tate dicēda. & isti⁹ opionis fuit frater Tho-
 mas. De h^o ēt vide i corripio. ¶ Dic nota q̄ ex duob⁹ ca-
 sū pōt p̄tingere q̄ subdit⁹ sup̄iori suo nō teneē obedire
 Uno mō pp̄ p̄ceptū maioris: vñ subdit⁹ n̄ teneē obedire
 i p̄ctō mortali v̄l veniali. Alio mō si sup̄ior aliqd p̄cipiat
 inferiori i quo ei nō subdat. vt i occultis dicēdis vt dixi.
 ¶ Dic ēt nota q̄ in cōmēdatiōe obediētie diē qdā glo.
 sup̄ illō Jsa. 20. ca. Uade & solue saccū d̄ lūbis tuis. & cal-
 ciamēta tua tolle d̄ pedib⁹ tuis. & fēc sic. Jsa. ias vadēs nu-
 dus et discalcia⁹. Mira igt obediētia solo cilicio idue-
 bat vir nobilissim⁹ vt hebrei tradūt. c⁹ filiā Manasses
 rex accepit i iugiū n̄ erubuit nud⁹ icedere: nihil hōesti⁹
 ¶ Obeditio nis. i obedio dis. vide. ¶ iudicās q̄ dñs obediē.
 ¶ Obelus. belos p̄ appositionē o. l̄re obelos dī sagitta. vñ h
 obel⁹ li. latine penl. pdu. dī qdā v̄gula iacēs sic scā q̄
 apponit i v̄bis v̄l sentētys sup̄flue iteratis: v̄l i his locis
 vbi lectio aliq̄ fallacia: v̄l falsitate notata ē: vt q̄si sagit-
 ta iugulet sup̄flua & falsa p̄fodiat obelus. Asteric⁹ ē alia
 v̄gula sic scā & ponit in his de qb⁹ dubitāt an tolli
 debeat: v̄l apponi. ¶ Ab obelus dī obelo las sagittare v̄l
 sagitta percutere. vel tali v̄rgula denotare cōsignare v̄l
 restituere. De hoc etiā vide supra in astericus.
 ¶ Obeo. ex ob. & eo p̄ponit obeo obis obiui. qd̄ pla significat
 nā obire. i. d̄ ire. & obire. i. circū ire. & obire. i. p̄ficere. & obi-
 re. i. frequētare. itē obire. i. mori. s3 d̄nt. obire. n. ē i itinē.
 mori vbiq̄. Itē mori cōe ē bestys & hoib⁹ & bonis & mal:
 s3 obire p̄uēt tm̄ hoib⁹. & tm̄ hois. Est. n. obire q̄si obuiā
 ire. hōi q̄ obeūt. i. i dissolutiōe aīe & corpis obuiā eūt xpo
 i aera. vñ i kalēdario iuēit. ¶ Obi⁹ bti Martini & n̄ mors
 ¶ Oberrō ras. vñ oberrat⁹ ta. tū. i erro ras. ē. ¶ bti martini.
 ¶ Obesus ex ob. & esus p̄ponit obesus sa. sum. penul. pdu. i.
 pinguis immo plusq̄ pinguis. ¶ Proprie qdē obesus pin-
 guis & rotundus v̄ndiq̄ q̄si circūq̄ eēt esus. & ē obesus
 forinsec⁹: crassus intrinsec⁹. Berni. 4. i. Obesis carnib⁹.
 ¶ Obex. ab obycio cis. dī hic obex obicis penul. cor. in grō. i.

obstaculū qd̄ obycit. Inuenit etiā se. ge. apud auctores:
 sed fm̄ vsū modernoz est mas. ge.
 ¶ Obiecto. ab obycio cis. ieci. iectum. iectu. u. in o. fit obiecto
 ctas. i. frequenter obycere.
 ¶ Obycio. ex ob. & iacio cis. p̄ponit obycio cis. ieci. iectu. oby-
 cere. i. opponere vel ip̄operare: vñ obiect⁹ cta. ctū. & hec
 obiectio onis. & d̄ scribi p̄ duo y. obycio. vide i iacio cis.
 ¶ Obiter. ex ob. & iter componitur obiter aduerbium. i. iteri-
 dum est in itinere.
 ¶ Obitus tus. i. mors vel transitus: ab obio obis dicitur. Et
 differt a morte. qz obitus p̄inet ad bonos hoies: mors
 bonis & malis. & etiā bestys cōuenit. Uide in obeo bis. &
 & cor. bi. obitus. Et vt dicit Grego. eterne retributionis
 iudicium est in obitu securitas mētis.
 ¶ Obiurgo gas. & obiurgoz garis. deponen. inuenitur in eo-
 dem sensu. Uide in iurgo gas.
 ¶ Oblatiuncula le. diminutiuum parua oblatio.
 ¶ Oblecto ctas. idest delectare ex ob. & lacto lactas. Uide in
 lacto lactas.
 ¶ Oblego ex ob. & lego gas. gani gare. i. p̄tra legare: v̄l p̄ p̄riū
 vel p̄dicere. vel p̄tra leges venire vel dicere. & pdu. le.
 ¶ Oblido dis. ex ob. & ledo dis. p̄ponit. Uide etiā in ledo.
 ¶ Obligo gas. gani. gare. i. ip̄ignozare: quasi ob. i. p̄pter aliqd
 ip̄ignozare: dare. vel nectere. v̄nde hec obligatio tionis.
 Et componit obligo ex ob. & ligo gas. & cor. li.
 ¶ Oblimo mas. ex ob. & limo. Uide in lima. Luca. Pene ge-
 ner grassis oblimat echinadas v̄ndis.
 ¶ Oblinonis. ex ob. & linio nis. Et est oblinire placare. lenez
 & dulcē facere. vel pōt p̄poni ex ob. & linio nis. & tūc obli-
 nire. i. iungere. v̄nde oblinitus ta. tum. i. linitus siue inun-
 ctus. Dicit⁹ etiā oblinitus. i. placatus vel lenis factus.
 ¶ Oblino oblinis. leui. lituz. ex ob. & lino nis. & est oblinire in-
 ficere vel deturpare: quod vulgo dicitur empegazare. &
 corripit li. vbiq̄:
 ¶ Obliquo ex ob. & liquo quas. p̄ponit obliquo q̄s. quau. q̄re
 .i. trāsuersum facere: vel nō rectū siue non equū facere.
 vñ obliquus qua. quū. i. nō rectū: p̄rium vel curuū. vñ di-
 cit p̄ap. Obligt trāsuersum facit. obliq̄. i. nō recta p̄ria:
 v̄l curua. & pdu. li. Pōt etiā obliquo p̄poni ex ob. & liquo
 quas. & est tūc obliquare ob. vel p̄liquare. & cor. li.
 ¶ Oblitero ras. in littera vide.
 ¶ Oblitus ta. tū est participiū de obliuiscor sceris. & tūc pdu.
 penul. Item est participiū de oblinoz ris. qd̄ est passiuus
 de oblinio nis. leui. nere. nitū. & tūc cor. penl. vñ vsus. Im-
 memor oblitus manet oblitus atq̄ linit⁹. Vel fm̄ Gre-
 cismum. Immemor oblitus notat: oblitus immaculat⁹
 ¶ Quic obliuiscor est illius oblinio caput.
 ¶ Obliuiscor. ex ob. & leuiscor sceris. qd̄ nō est in vsu p̄ponit
 obliuiscor sceris. oblitus sum. i. memoriā alicui⁹ rei amit-
 tere. & cōstruitur cum grō & actō. vt obliuiscor tui vel te.
 v̄nde hec obliuio onis. & hinc obliuiosus sa. suz. obliuio-
 ne plenus: vel qui facile obliuiscitur.
 ¶ Oblongus. ex ob. & longus ga. gum. componitur oblongus
 ga. gum. & dicitur illud esse oblongum quod in medio di-
 latatur: sed in capitibus restringitur vt nauis & ouum.
 ¶ Obnitor teris. in nitor niteris vide.
 ¶ Obnixus. ab obnitor teris. dicitur obnixus xa. xum. i. p̄tra
 conatus subiectus vel humilis.
 ¶ Obnoxius. ex ob. & noxi⁹. p̄ponit obnoxius xia. xiū. i. subdi-
 tus. vel obnoxius p̄ponit ex ob. & noxa. ¶ Proprie qdē ob-
 noxius alicui dī qui pp̄ noxā. i. culpam: vel pp̄ offensam
 aliquā illi est suppositus debit⁹: vel obligat⁹. & ponit pro
 subiecto vel supposito & subdito quocūq̄ modo.
 ¶ Obolus li. penl. cor. i. dimidi⁹ vel scrupulus q̄ p̄fat siliq̄s
 tres. habens cerates duos. calchos q̄tuoz. Et fiebat oliz
 ex ere ad istar sagitte. vñ etiā nomē a grecis h3. Dī eniz

- ab obelus qđ est sagitta. Obelus etiam dī medalia siue medietas denarij. Et inde componitur diabolarius.
- O**bradio as. in radio as. est.
- O**brepo pis. penul. pdu. in repo pis. vide.
- O**brizū. ab obradio as. dī hoc obrizū zi. auz dcm sic. qz ob radiet splēdore. 7 ē coloris optimi qđ hebrei offon: greci cbron vocāt. Ul' obrizū dī qđ obrude auz. 7 ē ethymo. 7 pdu. obrizū penl. positione. qz 3. est duplex 2sonās.
- O**bruo ruis. o. in i. obrui. 7 i. in tum. obrutum. penul. corri. Vide in ruo ruis.
- O**bscen^o. ex ob. 7 cenū 2ponit^o obscen^o na. nū. vl' ex ob. 7 ce na qđi 2tra cenā. Nā obscena sūt cene 2ria. 7 iterponit^o s. Nā vt dic^o 2ris. in. z. maio. Ob quoq; ē qđ assumit s. cu3 2ponit^o cū dictioe icipiēte a c. vt obscur^o. Ul' obscen^o pōt 2poni ex obs. 7 canēdo: vt dic^o 2ris. in. 9. li. Inuenit^o obs a quo 2ponit^o obscen^o. Obsoleo les. ingt obsoleui facit. nō ē. n. a soleo qđ solitus su3. vel solui facit 2teritū: s3 ab obs 7 oleo sic obscen^o ab obs. 7 canēdo. Obscen^o. n. ppe dici tur de voce. vox. n. obscena dicit^o. i. dura 7 turpis: licet de alia re imūda 7 turpi dicat^o obscenus. 7 pdu. sce.
- O**bscur^o. cura 2ponit^o cū ob. 7 interponit^o s. 7 dī obscur^o ra. rū. penl. pdu. 7 est ppe obscur^o q est ob curā. i. 2 curā ho minū. i. de quo nō curāt hoies. vnde obscure aduerbiū. 7 hec obscuritas tatis. 7 obscuro ras. vbum actiuū. i. face re obscurū. Et scias q ob. assumit s. cū ponit^o cum dictio ne icipiente a c. qñq; vide in obscenus.
- O**bscūdo das. in secundus vide.
- O**bsero ris. penul. cor. in sero ris. vide.
- O**bseruo. ex ob. 7 seruo uas. 2ponit^o obseruonas. 7 iuenit^o i bona significatōe 7 in mala. In bona: vt iste obseruat p cepta dñi. In mala vt obseruauit pctōr instū. i. isidiaf iu sto. In bona significatōe dī obseruare: qđ vndiq; serua re 7 adimplere. In mala qđi 2 seruare. vñ vsus. Lōplet 7 exegit obseruat 7 isidiaf. vñ obseruās tis. ois ge. 7 hec ob seruātia tie. 7 hec obseruatio onis. 7 ē obseruātia cult^o re ligiois: s3 obseruatio ē cure 7 doctrine 7 artē. 7 abo sē fe. g.
- O**bses fids. cōis ge. i. vas vadis. 7 cor. penl. gtī. 7 deriuat^o ab obsideo des. 7 dicunt^o ppe obsides qui ab obsessis dā tur: vel qui dari solent. 7 cū honore custodiri.
- O**bsideo des. vl' obsido dis. sedi. sessus. i. sedeo ē. Itē ab ob sideo vl' obsideo des. dī h^o obsidio onis. i. obsidēdi actio.
- O**bsoleo. ex ob. 7 oleo iterposita s. 2ponit^o obsoleo les. leui. vl' lui. letū vl' litū. lere. i. dissuescere: ab vsu recedere. 7 in obliuionē venire: vilescere: pp fetozes deserit: vt iste loc^o obsolet. i. ab vsu recedit: vilescit: pp fetozem deserit fm Dug. 2ris. vō in. 9. li. sic dicit. Obsoleo quoq; obsoleui facit. nō est. n. a soleo qđ solit^o sum. fac. siue solui 2teritū fm Salus. s3 ab obs 7 oleo sic obscen^o. ab obs. 7 canēdo vl' cenō. 7 cor. so. obsoleo. vñ obsolet^o ta. tū. vide in oleo.
- O**bsoletus ta. tum. in obsoleo les. vide.
- O**bsolui est 2teritum de obsoleo.
- O**bsonium ny. in obsono nas. exponitur.
- O**bsono. sōn^o 2ponit^o cū ob. 7 subtracta m. dī obsono nas. penl. pdu. i. cena. qz cena 2 sōnū solet sumi. s3 lz ita obso nare iueniat simplr p cenare: ppe tñ obsonare ē post ce nā 2 sōnū aliqd comedere. vñ hoc obsoniū. i. paru^o cib^o 7 delicat^o q post cenā 2 sōnū sumit. vñ qlibet modic^o 7 de licat^o cib^o iter alios sumpt^o dī obsoniū qđ vulgo 2pana ticū dī. Et ab obsoniū dī obsonat^o tus. act^o obsonādi: vel ipsa cena. siue obsoniū vl' sūpt^o q expēdit i cena siue ob sonio. Et ē obsono nas. neu. Et s3 antiquos iuenit^o abso nor naris. depo. in eodē sensu. Itē iuenit^o obsono nas. i. 2 sonare. 7 tunc componit^o ab ob. 7 sono nas: 7 cor. so. s3 qñ componitur a somnus pdu. so. qz subtrahit^o m. vñ vsus. obsono cenō. tñ obsono de sono ferrur.
- O**bstetrix. ex ob. 7 stera 2ponit^o hec obstetrix tricies. i. femi
- na q steram tractat. s. q colligit puez de vētre pcedētes: vl' deriuat^o ab obsto stas. vñ obstetrix qđi obstatrix: qz ob stat parturiēti. 7 cor. nāl^o ste. Et ide obstetrico cas. i. offi ciū obstetricis exercere. Exo. i. Obstetricādi hñt sciam. vñ obstetricās tis. ge. ois. Job. z6. Et obstetricāte manu ei^o educt^o est coluber tortuosus. 7 pdu. penul. obstetrico: sicut iste gtūs obstetricis. Obstetricāte itellige. i. leuiter educēte. 7 suauiter 2tractāte sine animi turbatione.
- O**bstinatus ta. tum. in obstino nas. vide.
- O**bstinax naxis. in obstino nas. vide.
- O**bstino. teneo 2ponit^o cū ob. 7 iterposita s. dī obstino nas. nau. nare. i. in malo durare. facere: 7 in malo pseuerare itēdere: vñ obstinat^o ta. tū. i. i malo idurat^o: obfirmat^o vl' itēt^o. Et 2pas. vñ obstinate aduer. i. i malo pseuerateryl itēte: vñ iuenit^o ēt obstinat^o i bona pte. i. i bono pposito firm^o 7 stabil. Un' Ruth. i. Vidēs q obstinato cēt aio.
- O**bstip^o. ex ob. 7 stip^o 2ponit^o obstipus pa. pū. i. iclinat^o. qz g petit stipē. 7 accipit caput iclinat: vel 2ponit^o ex ob. 7 sti pes qđi 2tra stipē iclinat^o. vñ obstipo pas. i. iclinare. pōt etiam obstipo componi ex ob. 7 stipō pas.
- O**bsteti est 2teritum de obsto stas. 7 cor. penul.
- O**bsto stas. in sto stas. vide.
- O**bstrepo pis. pui. pitum. i. ob. vel contra strepere. Et 2po nit^o ex ob. 7 strepo pis. 7 cor. stre.
- O**bstingillus. ab obstrigo gis. dī h obstringillus gilli. qđ dam gen^o calciamēti. Et sunt obstringilli qui per plātas consuti sunt. 7 ex supiori parte corrigia contrahuntur vt stringantur vnde 7 nominantur.
- O**bstrudo dis. vide in trudo dis.
- O**bstruo. ex ob. 7 struo struis componitur obstruo struis. i. contra struere: vel vndiq; obturare: obycere: impedire: claudere vel abscondere.
- O**btempero ras. in tempero ras. vide.
- O**btigi. penul. cor. 2teritum de obtingo gis.
- O**btineo. ex ob. 7 teneo 2ponit^o obtineo nes. nui. tum. i. im petrare vl' acquirere. vnde hic obtētus tus. i. impetratio vel acquisitio. 7 cor. ti. obtineo.
- O**bringo ex ob. 7 tango gis. componitur obtingo gis. tigi. i. vndiq; vel contra tangere vel accidere: sed accidit ma lum: etuenit casu: obtingit forte: contingit facto.
- O**brudo dis. in trudo dis. est. 7 pducit tru.
- O**btuit^o ab obtueor tueris. scde 2iugatiōis dī obtuitus ta. tū. s3 obtut^o ab obtuor tueris. tercie 2iugatiōis deriuat.
- O**bturo. ab obtūdo dis. qđ 2ponit^o ex ob. 7 tūdo dī obturo ras. rari. rare. i. claudere vl' stipare. vñ obturās tis. ge. ois Un' ppha. Sicut aspidis surde 7 obturat^o aures suas. i. claudētis. 7 obturat^o ta. tū. 7 pdu. tu. vñ i auroza dī. Lex ait ora boui nō obtures opanti. Un' i 2rouer. zi. ca. Qui obturat aures suas ad clamorē paupez. penl. pduci dī.
- O**tusus sa. sum. in tundo est.
- O**btutus ta. tum. in obtuitus vide.
- O**buersor. ex ob. 7 verso sas. componitur obuersor obuerris. i. conuersari.
- O**buio. ex ob. 7 vio vias 2ponit^o obuio tias. i. eē obuū vel alicui in via cōtraire. vnde obuuius uia. uii. Inde obuie aduerbiū pro quo sepe ponit^o obuū aduerbia l^o. qñq; lo co aduerby loci. qñq; loco aduerby qualitatē.
- O**bumbro ex ob. 7 ymbro bras. componit^o obūbro bras. i. vndiq; ymbzare vel refrigerare. Un' angelus Luce. z. ad Mariā virginē ait. Uirt^o altissimi obumbrabit tibi: vt dicit quedā glo. Uirt^o altissimi obumbrabit tibi: pōt de ytraq; nā saluatoris itelligi. qz ymbra a lumine 7 cor pore obiecto: solet formari. 7 virgo sicut 7 purus hō ple nitudinez diuinitatis capere nequibat: s3 virtus altissi mi obūbrabat: dū icorpozea lux diuinitatis corpus in ea suscepit humanitatis. vt sic posset deū pati. Et extrahit

vñ ocreat⁹ ta. tñ. q ocreas bz. z sunt ocree siue de ferro siue de corio sint. q aut dñ ocrea qñ occulēs crus. i. regens ethy⁹. e. Itē ab ocrea dñ ocreo as. i. calciare ocreis. Et cōponit cū ex. z dñ exocreo as. i. ocreas extrahere. Inocreo as. i. ocreas iduere. z est actiuū cū oib⁹ suis ppositis.

- Ocreo as. in ocrea cree. est.
- Octauus ab octo dicitur octauus ua. uum. vnde hec octaua ue. i. octaua dies alicuius festiuitatis. z octen⁹ na. nū. z octonarius ria. rium. z hic octenarius ry.
- Ocies aduer. i. octo vicibus. ab octo dicitur.
- Ocingenti te. ta. i. octies centū. z componit ab octo z centum. z mutat c. in g. anteceditē: nā si nō antecedit n. non mutat c. vt ducenti: tricēti: vt dixi in nongenti.
- Octo indeclinabile. vide in ogdo z in octauus.
- Octoginta. i. octies decē ois ge. numeri pluralis. z indeclinabile. z componit ab octo z gentos qd est decem.
- October bzis. qdam mensis octauus ab imbze. i. a martio in quo. s. martio abūdāt ibzes siue pluuie: vñ pponit ab octo z iber. vñ h z hec octobris. z hoc bze. z vt dñt qdaz dz scribi p o. i. scda syl. qz pponit ab octo. Alij dñt q dz scribi p u. qz mutat o. i. u. in pōne cā euphonie. Et ē ēt regula apud vsificatores q u. añ b. i. media syllaba bz cuiat vt coluber z lugubris: pter october saluber anubis. i. si ne nube. Et h⁹ ēt vult magr z bñ. Tñ velle suū cuiqz ē: nec voro viuūt vno. qz fz illd poeticū. Pectorib⁹ mores
- Octuplo. octo pponit cū (tot sunt quot in orbe figure. plica. z dicit octuplus pla. plū. vñ octuplo plas. i. octuplū facere. octies multiplicare. z cor. naturalr tu.
- Octussis. as assis ppoit cū octo. z dñ h octussis. i. octo asses vel pciū octo assium. vñ Hora. in sermo. Quātiē mpti partio: quāti g octu: sūb⁹ heu. De hoc ēt vide in as assis.
- Ocular⁹. ab oculis dñ ocular⁹ ta. tñ. z ocule⁹ lea. leū. in eodē sensū. i. plen⁹ oculis. z ppat oculosus sioz. sim⁹. Itē iuenit oculissim⁹ ma. mū. q plen⁹ ē oculis: vñ qd frequēter aspiciat ab oculis: sic dicit qdā. Ostiū amice tue oculissimū ē: eo q oculi tui sp aspiciūt i illd. vñ plaut⁹. Hic primū il lud ostiū oculissimū salue. Itē ocular⁹ iuenit i alio sensu. s. manifest⁹ apr⁹ vñ acut⁹: vt fides oculara. i. manifesta z
- Oculo las. in oculus vide. (apta. s. q oculis habet.
- Oculissimus ma. mum. in oculatus exponitur.
- Oculus ab oculo lis. qd ē abscondo dñ h oculus li. vñ Jsi. 9. ethymo. Oculi dicti sunt. qz eos cilioz tegmīa occultāt. nequa icidētis iniurie offēsiōe ledant. siue qz occultus lumē hñt. i. secretū vñ itus repositū. Vi iter oēs sensus viciōses animi existūt. In oculis. n. oē mētis indicū est: vel animi p̄turbatio vñ hilaritas in oculis apparet. vnde oculo las. vt De⁹ oculauit istuz. i. dedit ei oculos. Et pponit vt exoculo las. i. oculos extrahere. Et cor. p̄mā ocul⁹ z ab eo deriuata. vñ Qui. in epif. Inuitis oculis. hec mea vba leges. Itē ab oculus dicitur oculosus sa. suz. i. plen⁹ oculis. Et scias q Basil⁹ dic in hexameron sua ome lia. 9. Reuera oīuz causaz difficillimū ē seipz cognoscere. Nō. n. solus oculus ea q extrinsec⁹ habent īspiciēs seipm valet itueri: s. ēt mēs ipsa satis acute aliena delicta p̄teplās tardioz ē erga suoꝝ cognitionē vitioꝝ. Sicut. n. Arist. dic q oculus est in corpore: intellect⁹ ē in aīa. z vt dicit Auicēna. Si mot⁹ oculi est leuis significabit caliditatem p̄plexionis: si grauis frigiditātē. vide in curiosus.

O ante D

- Oda grece latine dñ laus. z oda dñ cant⁹. z oda finis. z oda via. Vñc quidā liber Horaty ititulat liber odarū. i. cantuum vel laudū. qz ibi laudare itendit: z quelibz eius dñ stinctio dñ oda: quasi laus vel cantus.
- Odenta dicitur dens.
- Odeporicus ca. cum. i. demerarius vel itinerarius: vel via: torius: sed odeporiū dicitur laus cantilene.

Odi preteritum in odio dis. exponitur.

- Odibilis in odio dis. est.
- Odio dis. diui. ditū. i. odio hñc. vñ ppha. Odiui ecclia: malignatiū. vñ odi odisti odit osuz. vñ defectiuū in eodez sensu. vñ ppha. Perfecto odio oderā illos. Itē Amos. 5. Odi z pieci festiuitates vras. Et bz tñ p̄teritū. z ea q for manē a p̄terito. accipiūt tñ z in sensu p̄ntis. z in sensu p̄teriti. vñ iuenit copulatū cuz p̄ntis t̄pis vbo. z sunt qtuor vba q gerūt in p̄terito sensuz p̄ntis z p̄teriti t̄pis. s. odi no ui cepi z memini: sic dixi in memini. Et ab odio dis. dñ h z hec odibilis z hoc le. i. odio hñt⁹ vñ habit⁹. z h⁹ odiuz dy. i. iueterata inimicitia de vltione cogitās. vñ odiosus sa. suz. plen⁹ odio vñ odio habit⁹. z qñqz sic dñ odio hñs. z i eodē sensu dñ odiosic⁹ ca. cū. Odi disti. odit. neutz ē cuz suis ppositis si q bz. z ē tertie iugatiōis. Odio dis. actiuū est cū suis ppositis. Itē odi disti. pdu. p̄mā: sed odio dis. cor. p̄mā. z ē q̄rte iugatiōis. vñ Hora. in epī. Prodig⁹ z stult⁹ donat q spernit z odit. Itē Qui. de arte. Odimus accipitrē. qz sp viuūt i armis. vñ qdā. Actiuū fit odit neutrum pducit odit. Et scias q odio olim faciebat futurū idicatiū in bo. vñ in puer. ca. i. Et īprudētes odibūt sciētiam: s. mō facit in am. vt odiā. vide in eo is.
- Odiolum li. diminutiuum paruum odium.
- Odiosus ca. cum. i. odiosus. vnde odiosice aduerbium. i. odiose. vide in odio dis.
- Odiosus sa. sum. in odio dis. est.
- Odiū dy. in odio dis. est.
- Odolla le. quidam locus est.
- Odor. ab aere dñ h odor vel odos. qz tractu aeris sentit. z dñ odor p̄pe de bono. vñ odor⁹ ra. rū. i. odore plen⁹. s. qd ex se mittit odore: vt flos thus pomuz. vñ odore adner. Odor pponit vt odorifer ra. rū. qd odore fert. z odorifer quus qua. quū. penl. cor. q odore segt vt canis. Et lz bec noīa. s. odoy: odoriferz odoratū. z odorisequū ita distinguant: vt odoy dicat qd ex se emittit vt flos. Idē z odoriferū odoratū qd ore receptū ē: vñ qd odorez pficit: vel odore aliūde accepit. z odorisequū qd odore segt: vt canis. Cōfundunt tñ hec vocabula apud autozes. z p̄ seimicē posita iueniunt. Et scias q qdā noīa faciūt ntrū in oz vel in os: vt pz in his vsib⁹. Bis duo sunt oz. z os calus retinētia rectos. Arbor odorqz labor: bis sociat honor.
- Odorabilis. ab odoro ras. dñ hic z hec odorabilis z hoc le. qd aptū est ad odorādū: vnde odorabilr aduerbium.
- Odoratus. in odoro ras. vide.
- Odorculus li. diminutiuum paruus odor.
- odoria. ab odorus ra. rū. dñ hec odoria rie. dea q odorib⁹ putabat p̄esse. z pro ipso odore iuenit. Plautus in am phitrione. Odoria afficit plures filios.
- Odorifer ra. rum. penul. cor. in odor est.
- Odorisequus qua. quum. in odor vide.
- Odoro. ab odor dñ odoro ras. z odoror raris. in deponēti gene. vñ in Hēn. Odorat⁹ est dñs odore suauitatis: z ponunt in eodē sensu. s. odore p̄cipere vel odore accipe vñ olfacere. vñ odorat⁹ tus. tui. i. actus vel passio odoradi. z dñ odorat⁹ quasi odoris aeris tact⁹ vel tract⁹: z est ethymo. z ide odorabilis le. z odorabilr aduerbiū: z hec odoratia tie. Odoro ras. actiuū est cū oib⁹ suis ppositis si q bz. z pdu. do. s. odoror est depo. cū suis ppositis.

O ante E

- Oenoserum. oenos quod est vinum componitur cum fo ros quod est ferre. z dicitur hoc oenoserum ri. vas vinarium aptum ad ferendum vinum fm Dug.
- Oenos grece latine dicitur vinum.
- Oestrū stri. ge. neu. qdā genus muscarū. s. asilus vel tabanus. z dñ grece a sono quē facit. z ita oestrū nomē est grecum z ficticiū. oestrū qñqz pponit pro sapiētia vel spiritu

poetico. quia sicut oestrum animalia mouet et pungit: ita et spiritus poetam. Statius thebaidos. Tempus erit cum laurigero tua fortior oestro facta canam.

O ante F

- Offella le. dimi. de offa est pua offa: et subtrahit ab offella vnu f. qm in metro vt possit pma breuiari: sic dicit Dug. Et sic videtur velle bug. qd offella debeat scribi p geminu ff. s. vnu aliqui subtrahat ca metri. s. magi Bn dicit simplr qd offella cor. pma. Itē Pap. dicit. Offa geminat ff. fac m̄ diminutiū nō geminata f. ofella. qz i diminutiōe m̄ ta mutat. vñ qdā. Dec ē excepta quā gusto libenē ofella
- Offa. sans pponit cū ob. et dicitur bec offa se. frustuz panis bu mectati qsi obfans. i. fantē. qz noceat fanti. qz os i pleat Daniel. i. 4. Offensa picis. vñ vsus. Offa nocet fanti: s. pdest esuriēti. vñ hic offari? ry. i. coqu? et offatim. i. pticu latim. et offat? ta. tū. i. particular? vl p̄minut?. Et vt dicit differētia est iter offaz et vipa. vipa. n. ppe fit in vino. vñ dicitur vipa quasi panis in vino: offa in alijs liquorib?
- Offari? ry. in offa est. Offatim aduerbiū in offa est.
- Offatus ta. tum. in offa est.
- Offendix. ab offendo dis. dicitur hic offendix cis. i. nodus. et ppe qui restringit et remittit: vel quo liber ligatur.
- Offendo dis. o. in i. offendi. et do. in sum. offensuz. et est offendere aliquē facere irasci vl iuenire. Cū. n. ad lapidē offendim? illū iuenim?. et ide bec offensio onis. et bec offēsa se. i. culpa fore factū. et hoc offendiculū li. illud idē. i. culpa vel id ad qd pedē offendim? vl obex: vel ipedimētū.
- Offensa se. in offendo dis. est.
- Offensaculum. in offenso sas. vide.
- Offensio ab offēdo dis. vl ab offēsus sa. suz. offēsi. ad dita o. fit b? offēsto onis. i. culpa fore factū. vl offensa. et est se. ge.
- Offensuncula le. diminutiuum parua offensio.
- Offenso ab offendo dis. di. suz. su. u. in o. fit offenso sas. verbum frequē. vñ hoc offensaculū li. i. scandalū vel ira vel ipedimētum. Itē ab offendo dis. dicitur offensio sa. sum. Et pponit vt ioffensus sa. sum. i. nō offensio.
- Offensus. in offenso sas. vide.
- Offerēda ab offero dicitur b? offerēda de. i. antiphona q canit cū oblatio d; celebrari. Itē offerēd? da. dū. i. dign? offer
- Offero fers. obtuli latum. vnde bec oblatio onis. (ri. ex ob. et fero. vide in fero.
- Offerret dicitur dicitur est: nō offereret: vt in ferret dixi.
- Offertoziū ry. i. oblatio: qsi pfertū. qz pmo loco fit oblatio. et postea sacrificiū. et offertoziuz dicitur loc? vbi reponunt vl vbi fiūt oblatiōes. et pponit ex ob. et fertū ferti. qd est oblatio quedā: vel pōt deriuari ab offero offers.
- Officina. s. p. Pap. officine dicitur loca vbi sūt officia. et pdu. fi.
- Officio facis. ex ob. et facio componitur. i. noceo. vide etiaz in facio facis.
- Officiū. ab officio cis. i. noceo dicitur hoc officium cy. i. ministeriū vl bñficiū p dritū. qz minime nocet: vl officiū qsi efficiū ab efficiēdo. vñ officiosus sa. sum. i. sedulus: vl officio intēsus. et pparat. vnde bec officiositas tatis.
- Offirmo mas. in firmus est.
- Offula le. diminutiuum parua offa.
- Offundo dis. in fundo dis. vide.
- Ofimacus ci. scribit p f. in scōa lra. in Pap. et cor. pennl. Et est ofimacus qdā aial qd pugnat tra serpētem: de quo habet Leuiti. ii. et componit ab ofis qd est serpens. et machos vel machia quod est pugna.
- Ofiophage ps ethiopū dca q serpētes comedat. ofis. n. grece coluber: fage vl fagin comedere fm Pap. et pdu. gi.
- Ofis vel ofi grece: latine dicitur serpens. et scribit i Pap. p f. et p pb. p b. n. scribit in grecis dicitōib?: s. in latinis f.
- Ofites. Ofis grece: latine dicitur serpens vñ h ofites tis. qdā paruas serpēs multas et paruas bñs maculas. et vt dicitur stel

llo ē. vñ Lucan?. Quā puis pict? maculis thaban? ofites. vñ et qdā lapis serpētū maculis filis dicit? ē ofites. Item ob ofi qdā heretici dicit? sūt ofite: qsi serpētini. qz colunt serpētē dicētes ipz i paradisu iduxisse vitatis cognitōez.

Ofiulcus. ab ofi qd est serpens dicitur hic ofiulc? ci. i. serpētinus sic dicit? fuit Esculapi? q in specie serpētis colebat? apud romanos. et cinctus serpēte trāslat? fuit in celū. vñ dicitur ofi ulcus: qsi serpētis custos: vl ofiulc? dicitur qsi serpens loquēs. Legit. n. in fabulis poetaz qdā serpens locutus est cū Ope vxore saturni. et eā docuit vsu seminādi. Et p hūc volūt qdā intelligere serpētem qui Euā decepit. qz post qz peccauit: sine agricultura viuere nō potuit.

Ofix grece latine dicitur aurum. Ofny. interpretat? discalciat?. Sicut. n. fili? Hely elect? in ministeriū sacerdoty. cui? amissionē suo expressit vocabulo. Iste. n. discalciat? interpretat? vt eius noie veteris testamēti sacerdotiū iudaico pplo significaret ablatum.

O ante G

- Ogdo dicitur greci octo. vnde bec ogdoas ogdoadis. i. octo vel octenarius: et apud nos bi et be et bec octo indelinabile et. positis pro gd.
- Ogdoas adis. penul. cor. in ogdo vide.
- Ogganio. in gancio nis. exponitur.

O ante L

- O lax. ab oleo les. dicitur olax lacis. ge. ois. i. olitus: vel qui assidue olet. et comparat? olax cioz. sim?. vnde olaciter eius. sime. aduerbiū. et bec olacitas tatis.
- Olda interpretatur distinctio siue diuerti culū.
- Olea lee. dicitur fruct? oliue: vl ipsa arbor oliue: vel fm Jfido. Olea ipsa arbor ē: fruct? oliua: succ? oleū. vide in olitto.
- Oleaginus ab olea dicitur oleaginus na. num. i. de olea exstans: vel ad oleam pertinens. et cor. gi.
- Olearium ary. ab olea dicitur hoc olearium ary. vas vbi oleum reponitur. et olearius ria. rium.
- Oleaster stri. mas. ge. i. siluestris oliua vel olea. et vt dicit Jf. Oleaster dicitur qz sit folys oliue filis: s. latiorib?. arbor inculta et siluestris amara atq; ifructuosa: cui isertus oliue ramus vim mutat radice. et vertit in ppriā qlitates. Et scias q noia arborz sunt se. ge. qz nām mris in suis fructibus imitant: s. oleaster fuit mas. ge. qz nō p̄cipit cū sit p̄ prium sue gētis p̄cipere. i. oliuaz. et dicitur oleaster ab olea.
- Olefacio. i. olere facio. et componit a facio. et oleo les.
- Olesio fis. i. fetere vel incipere fetere. et cōponitur ab oleo les. et fisio fis.
- Oleo les. lui. vel leui. litū. vel letū. lere. i. fetere. Oleo pponit cū ad. et dicitur adoleo les. leui. vl lui. letū. vl litū. p quo vtimur adultū. i. cremare vl oburere: vl icēdere. vel dicitur adolere. i. crescere. Itē pponit cū ab. et dicitur aboleo les. leui. vl lui. letū. vl litū. i. delere. Itē cū ex. et dicitur exoleo les. leui. vl lui. letū. vel litū. i. excrecere. vñ exolet? ta. tū. Itē cū i. et dicitur ioleo les. leui. vel lui. letū. vl litū. et est inolere: crescere. vñ inolit? ta. tū. Itē cū p. et dicitur poleo les. leui. vl lui. letū. vl litū. i. valde olere. Itē cū ab. et interposita s. dicitur absoleo les. i. de absolere? ta. tū. Itē pponit cū re. et interposita d. dicitur redoleo les. Itē cū sub. et dicitur suboleo les. leui. vel lui. letum vl litū. i. succrescere. vñ bec soboles. Oleo facit pteritū in leui. vel in lui. et supinū in letū. vel in lituz. sicut et oia pposita ab eo: qm qdā frequētī? faciāt in leui: qz in lui. Itē oleo neutz est cū oibus suis ppositis: pter adoleo p cremare. et aboleo les. q sūt actiua fm Dug. De b? et sentit magi et bñ dicēs. Oleo les. facit oleui. et fm b? facit oleutū. et olui. et fm hoc facit olitū. et vtrūq; pteritū et supinuz retinet cū suis ppositis. Cū vno tm syncopat? vt adultuz p adolitū. vñ adult? p̄cipiū passiui p adolitus platus repitur. Quidā tm dicit q adoleo qn significat crescere facit adoleui adultuz. P̄scia. aut in. 9. libro pbat q in

- vtraq; significatiōe h; vtrūq; supinū. i. adultū v' adoli-
 tū. et hoc teneas. Et scias q; redolere d' tñ de bono odo-
 re. olere vō de malo fm Dug. Sz Pañ. magis ampliat
 ei' significatiōes. diē. n. Olent res valde male v' bōere
 dolēt tñ bone. et cor. o. vñ qdaz. Nō redolet: s; olet piscis
 biduan' et hospes. Inueniē ēt olo lis. tertie coniugatiōis Sz
 O leomella. oleo pponiē cū mel. et d' hec (antiquos.
 oleomella le. quedā arbor sic dicta: q; ex eius trūco oleū
 defluat in crassitudine mellis sapore suavi.
 O lerin' na. nū. penl. pdu. i. olus: vel de olere exis. et d' ab
 O lero ras. ab oleo les. d' olero ras. i. plantare. (Colus.
 olera vel olerib' vti. Et cōponiē vt deolero ras. exolero
 ras. i. valde deolerare vel olera auferre. Et est neutz cū
 oibus suis compositis. et cor. le.
 O letū. ab oleo les. d' hoc oletū ti. fetoz v' loc' vbi frequē-
 ter mingit q; grauitet fetet. et ponit' p qlibz re fetida. In-
 ueniē ēt olet' ta. tū. i. fetid'. et pponiē vt exolet' ta. tum.
 O leū v' oliuuz fm Dug. p eodē accipiē. i. p liquore oliue.
 et vt dicūt: oleū sigs inter aqs mersus ex ore emisit cla-
 riora fac ea q; pfundi tegunt' occulto. nā eius nā h; vt ci-
 phos pdiat: lumini fomētū pbeat et lassum longo itinere
 corp' dum eo vinctū fuerit pristine sanitati restituat.
 O lfacio cis. olefacio syncopatur. et dicitur olfacio cis. i. ole-
 facio vel olfacio. i. odorō.
 O lfactoriolum li. diminutiuum in olfactorium est.
 O lfactoriū. ab olfacio d' h' olfactoriū ry. vñ h' olfactori-
 lū li. dimi. vas ynguētariū muliebze i quo odorantia ge-
 O lfact' ab olfacio cis. d' olfact' ta. tū. i. odorat' (stant.
 ta. tum. et hinc olfactus tus. tui. p odoratu.
 O lidus ab oleo les. d' olid' da. duz. i. fetid'. et ppa' olidus
 diōz. sim'. vñ olide dius. sime. aduer. et h' oliditas tatis.
 O libanus. i. album incensum: penul. cor.
 O lim aliquando pteritum significat. i. quondaz vel antea
 aliquando olim et de pterito et de futuro dicitur: sicut ali-
 quando qñ vnq; fm Pañ. et pducit o.
 O limpias adis. ab olimp' d' olimpias adis. et hec olimpica
 ce. i. eodē sensu: festū v' solēnis lud' qd v' q fiebat ad ho-
 norē Iouis semel p quinquēniū: ne si vlteri' pcederet i ne-
 gligētiā et obliuionē corrueret: v' si citra quinquēniū cele-
 braret' expēse nimietas eos grauaret. In ipa celebratiōe
 lex tal' erat q; quicūq; victoz existeret ibi i aliquo ludo ha-
 beret qd cūq; mun' vellet regrere. vñ iueniē i rhetorica.
 Ut quicūq; thyrannū interficeret olimpicoz: pmiū acciperet
 Et hinc olimpic' ca. cū. et olimpiac' ca. cū. penul. cor.
 O limpicus. in olimpus est. et cor. pi.
 O limpius pia. pium. in olimpus est.
 O limp'. olon qd est totū pponiē cū lampas qd est lux vel
 ignis. et d' hic olimpus pi. qdā mōs qsi ololampus. i. tot'
 lucēs. qz est qsi celū altitudine sua. vñ et sepe ponit' p ce-
 lo: vñ olimpius pia. piū. et olimpic' ca. cū. et hoc olimpiū. i.
 mōs vel oppiduz: vnde hec olimpica ce. et fm quendam
 poetā olimpus excedit nubes. vide in mons.
 O liopomenon. vide in qrtā pte de colorib' rhetoricis.
 O litor ab olus d' olitor toris. i. hortolan'. f. olerum custos.
 O litor ēt d' fimarius q; portat fimum. et cor. li.
 O liua ue. d' ab oleon qd greci dicūt oliuā. ide hec olea lee.
 et ab istis hoc oliuū v' oleū. Oliua arbor: olea fruct': oleū
 v' oliuū liquor. Bacca fruct': s; hec ppetas corrūpit se-
 pe. Quidā dicūt olea v' oliua arbor. Ab oliua d' hoc oli-
 netū ueti. et hoc oliuariū uary. loc' vbi oliue crescūt. et h' et
 hec oliuaris. et hoc re. ad oliuā ptinēs. et pdu. li. oliua.
 O liuaris. in oliua est expositum.
 O liuetum in mons est expositum.
 O liuifer ra. rū. pe. cō. i. ferēs oliuas: ex oliua et fero fero ppo-
 O liuum ui. in oleum eo. (nitur.
 O lla. ab oleo les. d' hec olla le. qz diu seruet imissuz odorē
 vel olla d' a bullio lis. qsi bolla. qz buliat in ipsa aq igne
 supposito. vñ hic ollari' ry. q; facit ollas. Et pponiē vt ol-
 lifer fera. ferum. qui fert ollas vel apporat.
 O llifer fera. ferum. in olla vide.
 O llula le. diminutiuum parua olla.
 O locarpaniū. Olon componiē cū carpos qd est fructus. et
 d' hoc olocarpaniū ny. i. totus fructus. et cor. pa.
 O locaustoma matis. gene. neu. idem quod olocustum. et
 pdu. penul. nominatiui: sed cor. penul. genitiui.
 O locaustū. olon qd est totū componiē cū caustos qd est in-
 censum. et d' hoc olocastū causti. i. sacrificiū qd olim fie-
 bat de animalib' brutis: quasi totū. qz totū incendebat
 et comburebatur. et nō comedebat.
 O lofernes pponiē ab olon qd est totuz et fero fers. et necie:
 qsi ferēs oibus necem. vnde bene signat diabolium.
 O lographū ab olo qd ē totū. et graphia scriptura pponiē ide
 h' olographū phi. i. testiū manu auctoris totū scriptū. et
 O lon grece latine d' totum. (cor. gra.
 O lor grece latine d' totū. vñ h' olor lozis. qdā auis. i. cign'
 qz totus plumis sit alb'. vñ Qui. in epi. Ad vada Menā
 dri pcinit alb' olor. ide olerinus na. nū. Item iueniē hic
 olor lozis. i. fetoz. et tunc deriuat' ab oleo les.
 O losericus. Olon. i. totū componiē cum sericū. et d' oloferi-
 cus ca. cum. i. totus ex serico. vnde oloferica ce. quedam
 vestis tota ex serico facta. et cor. ri.
 O lus ab alo alis d' hoc olus leris. quedā herba hortulana
 Et dicit' olus ab alendo. qz pmū hoies alebant' de olere
 anteq; fruges vel carnes ederent. Olus ēt d' cibus ide
 factus. et summitas herbarum.
 O lusculū li. dimi. puū olus. et formaē ab olus addita culū.

O ante M

- O masus ab omon d' h' omasus si. i. tripa vel vētriculus q
 p'inet alia viscera. qz in ipo rex euētus ispiciebant. et p
 du. ma. Doza. in epi. Patinas cenabat omasi. Itē alius.
 Nosciē p nāsum mulier que vendit omasum.
 O melia a laos v' leos qd est pplus et omos qd est os. ppo-
 niē hec omelia lie. qsi os ppli. i. sermo pplaris vel ad po-
 pulū. Ut omelia pponiē ab omos qd est ppl's. et logos qd
 est sermo: vel ex oda qd est laus vel cantus. et leos qd est
 ppl's. et melos qd est dulcis son'. vñ omelia qsi sermo po-
 pularis vel cantus pplaris vel dulcis cant'. i. tractus.
 O men minis. i. auguriū v' auspiciū. et d' ab ore: qsi ozimen
 qz fit ore auguriū. vñ ominosus sa. suz. plen' augurio vel
 fortunat'. Quintilian' de causis. Senex ominosus mor-
 te filij mei viuo. vñ ominose aduer. i. fortunat'. 3. Reg.
 ca. 20. Qd acceperūt viri p omine. et cor. mi. omē minis.
 O mentū ab omen d' hoc omētum ti. mapa ventris. i. mē-
 brana que p'inet maiorē ptem intestinoz: vel dicit' sic
 greco. et qñq; dicunt' omenta intestina.
 O minor. ab omē d' ominor naris. nat' suz. i. auguroz. et cō.
 O minosus sa. sum. in omen vide. (mi.
 O mitto et ommitto p geminū m. d'. et tūc mutat' b. in m. et
 subtrahit' aliqñ vnū m. vñ dicit' P'rif. in. z. li. maio. Omit-
 to p ommitto dicim'. Doza. in. z. sermo. Aut spez depo-
 nas: aut artē illusas omittas subtrahit' vnū m. vt pmas
 cor. Idē in epi. Quē sua culpa pmit' decept' omittetm.
 O mnebonū ppum nomē mas. ge. est. qz qlitas vocis essen-
 tia; rei nō mutat. Et ide lz omnebonū pponat' ex duob'
 rectis: nō declinat' tñ ex vtraq; pte: s; tñ in fine: vt hoc
 omnebonū hui' omneboni. Et videt' hoc eē de rōne. qz
 illa ppositio nō est vera: s; tñ imaginaria. Non. n. traxit
 aliquā significatiōē ab eo qd est omne: sicut dixi in ter-
 tia pte in ca. de figura pposita nominis.
 O mmozbia. ab omni et mozb' pponiē hec omnimozbia
 bie. quedā herba sic dicta. qz multis morbis subueniat.
 O mnino. ab omnis dicit' omnino aduerbiuz intentiuū. i.

penitus: et pdu. penulti. fm̄ cōmunem vsum.

Omnipotēs. ab omni et potens et ponit hic oipotens. tis. q̄ p̄oia. s. deus. Vere enī deus oipotēs est: q̄ p̄o q̄qd vult fieri: vel q̄ p̄o q̄qd posse est potētie. Ex quo p̄ q̄ deus nō p̄o peccare mentiri vinci vel mori: q̄ p̄dicta et cōsimilia posse nō est potētie: sed defectus et impotētie. Itē omnipotēs potest declinari adiectiue: vt hic et bec et hoc omnipotens. vnde bec oipotētia. tie.

Omnis. ab on q̄d ē totū d̄r h̄ et h̄ ois et h̄. ne. fm̄ quosdā: s̄z magis v̄r eē p̄mitiū. Et p̄tinet oē ad multitudinē totū ad magnitudinē. Omne singularia et tēta sub noie cōp̄bēdit cui adiūgīt distribuēdo: s̄z totū p̄tes singlares cōp̄tētas sub noie cui adiūgīt cōp̄bēdit: vt tot' h̄o. i. tota liter accept'. s. cū oib' suis p̄tib'. s. h̄o et q̄libz ps hois. Itē vt dicunt qdā ois in singulari nūero ad min' regit tria supposita: in plali nūero sex. Alij v̄o d̄nt q̄ sufficit q̄ ois distribuatur p̄ eo q̄d inuēit. vñ si inuenit duo ea distribuit tm̄ nec tūc pla regit. vñ Arist. in elēcis. Qd q̄d nouit discēs vel iueniēs nouit. h̄ oē p̄ duob' tm̄ distribuit. s̄l̄r p̄ueniēter d̄r. Na mibi oēs denariū quē habes i marsu pio: esto q̄ nō hēas nisi vnū denariū in bursa. et ista opio magis mibi placet. Itē scias q̄ ois fac actm̄ plalē i esyl' in is: vt oēs vel ois. Et nō q̄ m. ē d̄ scda syllaba i ois.

Omitenēs. ab omni et tenēs cōponit h̄ et bec et hoc omni tenēs. tis. i. deus q̄ tenet oia. Et p̄o declinari p̄ tria genera: h̄ et bec et hoc oitenens. tis. et bec oitenētia. tie.

Omoensis. vide in quarta pte in ca. de tropis.

Omoepoton est quoddaz scema de quo dictū est in quarta parte in ca. de scemate.

Omoetelenton. vide in quarta pte in ca. de scemate.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

Omofovia. **O**mos q̄d est vnū componit cū fagin q̄d ē comedere. et d̄r h̄ omofagia. gie. vna vel silis comestio.

sum. Ungula dat nobis qd̄ onica signat et onix.

Onicinus. ni. maf. ge. pe. cor. gen' est lapidis vel metalli s̄z pap. et est appositina constructio quū d̄r Lapis onicin': et ens onix. p̄o declinari etiam mobiliter onicinus. cina. cinū. possessiū de onix: et tūc pdu. penul.

Oniculus. li. penul. cor. idem lapis qui et onix.

Onicus in onix vide: et cor. ni.

Onyx. nycis. quedā gēma appellat sic dicta: q̄ habeat i se p̄mixtū candorē in similitudinē vnguis hūani. Onycon enī greci vngue dicunt. vñ hic onycus vel onyculus p̄ eodē lapide. et cor. penul. gti onycis.

Onocētaurus onus q̄d ē asin' cōponit cū centaur': et d̄r h̄ onocētaur'. ri. asin' mixt' hois nā. i. agrestis dicit sic: q̄ supior ps sit silis hois. posterior v̄o asino: vt dicit pap.

Onocrocalus v̄l onocrocalon d̄r ab onus q̄d est asin' qdā auis: q̄ facie gerat asini. Nā sic d̄r sculpta facies et obduta. vel onocrocalos greci latie longū rostr' d̄r: et ē auis silis cigno vt dicit s̄z Dugu. et cor. penul. vñ in Aurora d̄r. Par onocrocalus cigno sonitum dat in vndis.

Onoma. i. nomē vltima acuta: vide de hoc et in noma.

Onomatopeia: onoma q̄d est nomē cōponit cū poio q̄d ē fingo: et d̄r h̄ onomatopeia. peie. i. confirmatio vel fictio nois: vt in noie ficticio. Onomatopeia tm̄ q̄sq̄ ita large sumit q̄ et p̄p̄bēdit vbi p̄firmatiōes. Et hinc onomatopei'. ia. ius. ad onomatopeiā p̄tines: v̄l platū vel fictū p̄ onomatopeiā fm̄ Dug. Donatus autē i donato de tropis ita dicit. Onomatopeia ē nomē fictū a sono vt tinnitus eris: clāgor: q̄ tubaz. Beda v̄o sic dicit: onomatopeia est nomē de sono factū: vt cimbālū tinnies: clāgor tubaz. Et s̄l̄r p̄p̄tas aialiū: vt rugit' leōis balatus ouis. ruditus asino: s̄bulus serpentū: latratus canū. cetero rūq̄ voces p̄fuse animatiū: q̄ in scripturis scis sepe reperiūt. vt i Job. 4. Rugit' leōis et vox leone: et furēs et fren dens sorbet terrā. De hoc et dixi in q̄rta pte in ca. de tropis.

Onus vel on grece: latine d̄r asinus.

Onus. neris. neu. ge. i. sarcina: p̄odus: et cor. penl. gti. vñ h̄ onusculū. li. et onust'. sta. stū. i. sarcinat': et onusto. stas. sarcinare: et cōponit vt deonusto. stas. i. valde onustare: vel on' auferre. Et ē actiū cū suis p̄positis. Itē ab onus d̄r onerosus. sa. sum. i. ponderosus. Et a gto onerosi additatas. fit h̄ onerositas. tatis. et onero. ras. i. grauā onustare: sarcinare. Et p̄ponit deonero. ras. exonero. ras. i. valde onerare: v̄l on' auferre. Et ē actiū cū oib' suis p̄positis. vñ in Hrecismo d̄r. Accusat sp̄ onero: s̄z p̄odero p̄ter se. Accusat itellige. i. actiū ē: et accusatiū casuz regit.

Ontus. ante N

Opacus. ab ops opis q̄d ē terra d̄r opac'. ca. cū. penl. pdu. id est obscur': vel viriditate condēsus. q̄ aut d̄r opacus q̄si optus celo: et bymo. ē. et cōparat opac'. cio: sim'. vñ opace. ci'. sime. aduer. et h̄ opacitas. tatis. et opaco. cas. i. obscurare: p̄dēfare. Et ē actiū cū suis cōpositis.

Opalia sunt opis dee festa. q̄ et faucia d̄r: q̄ fauet frugib' et faria etiā vocat: q̄ tūc puer fari p̄mū et loq̄ icipit quū eam attingit: et dicit ab opis dea.

Opella. ab opa d̄r bec opella. le. dimi. pua opa v̄l domuncula vbi opes v̄dunt: vel vbi officia agunt in foro.

Opera. re. in opus vide. **O**perculū in opio. ris. est.

Operepreciū opa. re. p̄ponit cū p̄ciū: et d̄r hoc operepreciū cy. i. vtilitas vel necessitas: fm̄ Dug. vel fm̄ pap. Operepreciū est necessariū: vtile: vel magne opere.

Opericulum. li. in operio. ris. vide. (cit ri.

Operimen. minis. ge. neu. i. regimē ab opio. ris. d̄r: et pdu.

Operio. ris. opui opertuz operire. i. tegere. vñ opertus. ta. tuz. et hoc operimen. minis. regimen. vnde hoc operimentum. ti. et hoc operitorium. ry. et hoc opericulum. li. vnde Numeri. 19. Uas sine opericulo immundū erit. vel sine

- operculo fm alia lram: qz dñ hoc operculū. li. p. syncopam. Operio cōponit vt coopio. Qd vltorius cōponit vt discoopio. Itē ex ob z pario componit opior. riris. opert^o sum deponētale. i. expectare: z pducit pmā. Sed opior passiuū pmā corripit fm Dug. z vt pbat Priscia. opior deponētale cōponit ex ob z pario. qd pz p eius picipiū optus vt dixi in opior. ris. Et vt dic magister z bñ. opior qñ est passiuū corripit o. ante p. vñ Quid. Stātib^o extat aquis opit ab equore moto. Idē facit eius actiuū quod cōponit ex ob z pario subtracta b. Deponēs aut pducit o. vñ Doza. Nec tardū opior nec pcedētib^o iusto. Idēz ptingit in suo picipio vt operiēs. vñ Prudētī^o. Oprens ppris meriturā virib^o irā. Propter hoc dicit multi qz deponēs geminat p. vt sit ibi positio: qd mibi nō videt. Sed pducit tm ad dñtia passiuū vel potius necessitate metri: qz sine dubio nāliter breuiat tam in passiuo qz in deponētī. Cōsuevit aut b. mutari in p. sequēte p. vt operto. sed in opio z opior abycit sicut in aperio dixi.
- O**peroz. ab opus vel opa dñ operoz. raris. i. operando facere: auxiliari: inuigilari. Et componit vt cooperoz cooperaris. i. coauxiliari: cum alio operari.
- O**perosus. sa. suz. dñ ab opa: z ē oposus laboriosus: intent^o: studiosus. vl dñ oposus ab ope. i. utilis vel opib^o plen^o.
- O**pes. ab ops opis qd ē terra deriuat h^o opes opis: z pluraliter be opes opū. s. nūs singularis deficit fm vsuz. Et est nomē diuersicliniū. i. aliud signat i singulari: z aliud i plali. Opis opi opē ope. i. auxiliū: tutela: studiū: nifus. s. opes i plurali. i. diuitie. iuenit tm qñqz i singulari p diuitijs: z in plali p auxilio. z hinc h^o opes opis qdā dea qz putabat opib^o pesse: z corri. o. vñ vsuz. Querit paup opem: qrit auar^o opes. Et scias qz ops p terra hz ntūm in vsu: z iterposita i. fac grm opis: z ē pimitiū. Et dicit ops terra: eo qz opē ferat frugib^o: qz alio noie dñ cibeles. Et vt dixi i ops: antiq^o dicebat h^o z h^o z h^o ops opis. i. diues: fecundus: opulēt^o. Et inde pōt cōponi inops. i. pauper.
- O**pico. ab ops opis qd est terra dñ opico. cas. i. corrodere z diminuerē. qz oia terra corrodit: z diminuit. vñ opicus ca. cū. i. corrodēs. vñ Juuena. ait. Et diuia opici rodebāt carmina mures. Et hinc opici dicūt balbutiētes z verba quodāmodo diminuetes. opicus etiā dñ quicunqz aliterius lingue genus corrumpit. (penl.)
- O**pifer. ra. rū. i. opē ferēs ab opis z fero fers pōif. z corr.
- O**pifex. cis. penul. cor. cōis ge. i. opem faciēs vel ferens ab opis z facio. cis. vel fero fers pponit. Itē opifex. cis. i. artifex pitus. i. opus faciēs: ab opus z facio. cis. pponit.
- O**pilio. ab oue dñ opilio. onis. qñ ouilio. i. custos vel pastor ouiu. z est idē qd ouilio. z pdu. o. vñ Virgi. in buco. Venit z opilio tarde venere bubulci. Alexander vō sic dicit. Dux est opilio cui nomē ouile ministrat.
- O**pimatissim^o. ab opimo. mas. deriuat opimat^o. ra. tum. z cōpat opimatus. tior. simus. Et sic legūt qdā. Judi. z. Liuitatē opimatissimā. i. opulētissimam. Quidaz tamē ibi dicunt: opinatissimam. i. famosissimam.
- O**pimatus. ra. tum. in opimatissimus est.
- O**pino. mas. in opimus vide.
- O**pimus. ab ope dñ opim^o. ma. mū. i. opulent^o vel abūdās. vñ opimo. mas. maui. mare. i. fecū dare: opulētā: z pdu. penl. Doza. i. epi. Inuid^o alteri^o marcescit reb^o opimis.
- O**pinatissimus. ma. mū. in opinatus est.
- O**pinatus. ta. tū. i. opinione pcept^o vel manifest^o. Et comparat: opinat^o. tior. sim^o. vñ opinatē. tius. sime. aduer. z dñ ab opione nomē opinat^o. vñ fm alia lraz Judi. z. Liuitatē opinatissimā. i. famosissimā vel manifestissimā.
- O**pinax. ab opinione dicitur hic z hec z h^o opinax. cis. i. frequenter opinatus vel manifestus: sicut dicimus lectore opinacem esse. i. manifestum omnibus.
- O**pinio. ab opinoz. naris. dñ hec opinio. onis. putamen vel suspicio: vel fama: z ppe dñ dubia. Et est opinio qdā extra nea positio vt vult Arist. in. z. topicoz. Pap. vō dic. Opinio rumor: fama nomē: aura popularis. (Dic nota qz sic di. Bernar. de p̄sideratōe. intellect^o rōni inicit: fides auctoritati: opinio sola vi silitudine se tuet. Vñ illa duo certā vitatē: s. fides clausaz iuolutā: intelligētia nudā z manifestaz. Letez opinio certi nihil hñs vez p veri silia qrit pot^o qz apphēdit. oino i his cauēda ē p̄fessio: ne aut icertū opionis fides figat: aut qd firmū fixū fideiqz est: opinio reuocet ad q̄stionē. Et h^o sciēdū qz opinio si hz assertionē temeraria ē: fides si hz hesitatiōez infirma ē. Itē intellect^o si signata fidei tēptet irrumpe reputatur effictor z scrutator maiestatiz. Multi suā opinionē intellectū putauerūt z errauerūt. Et qdē opinio pōt putari intellect^o. Intellect^o vō putari opinio nō pōt. vñ h^o accidit p̄fecto: qz h^o falli z fallere pōt: ille nō pōt. Aut si potuit falli: intellect^o nō fuit: s. opinio. Verus nempe intellect^o certā hz nō mō tm veritatē: s. et notitiā vitatis. Possunt^o singula hec ita diffinire. Fides ē volūtaria qdā z certa p̄libatio necdū p̄palate vitatis. Intellect^o ē rei cuiuscūqz inuisibilis certa z manifesta notitia. Opinio est qñ p vō hñe aliqd qd falsuz eē nescias. Ergo vt dixi fides ambiguuz nō hz. fides nō ē: s. opinio: qz distat ab intellectu nempe qz etsi nō hz incertū nō magisqz intellect^o: hz tm iuolutū qd nō hz intellect^o: deniqz qd intellexisti nō est de eo qd vltra q̄ras: aut si est nō intellexisti. Nil aut malim^o scire qz q̄ fide iā scim^o nil superit ad beatitudinē: quū q̄ iā certa sūt nobis erūt eqz z nuda. vide in fides. Et scias qz certitudo est declinatio intellectus ad vnum.
- O**pinoz. naris. nar. suz opinari. i. putare: existimare. vñ h opinator. toris. Et opinator^o. ria. riū. z h^o z h^o opinabilis z h^o opinabile. Et hic opinabil^o aduer. z h^o opinabilitas tatis. z p̄pōif h^o z h^o inopinabil^o z h^o. le. z hinc iopinabil^o aduer. z h^o iopinabilitas. tatis. Itē ab opior h^o z h^o z hoc opinās. nātis. z pdu. pi. vñ qdam. Absit opinari prauos pctā lucrari. Et in auroza. vñ qz attineat ad ius herodis
- O**pinosus. ab opinio dñ opinosus. sa. sum. i. opi. Copinās. nione plenus: pceptus vel p̄cipiens.
- O**piparus. ab opipo. pas. deriuat opipar^o. ra. rū. i. elegans vel abūdās. vel pponit ab ope z paro. as. Et ide opipare aduerbiū. i. elegāter vel abundanter: z cor. pa.
- O**pipo. ab ope dñ opipo. as. au. are. i. nobilitare vel renouare vl recōponere: aut post plactū in iuuio gaudere.
- O**pis buius opis: vide in opes.
- O**piter hui^o opitris vel teris. i. iuppiter: qñ opis p̄. i. auxiliy vel illius dee. s. terre: vel opū p̄. z tūc pponit ab opis z pater vel opiter dñ qñ obiter. i. puer qui natus est post obitū p̄ris. Idē z posthumus. vl dñ opiter puer cui auo viuo pater est mortuus anteqz ille puer nasceret. Et dñ opiter quasi obpater: qz auis in loco ē patris.
- O**pituloz. Opus pponit cū tulo. lis. qd dicebāt antiq z dñ opituloz. laris. i. auxiliari: opez ferre. vñ opitulāter. i. auxiliāter aduer. z opitulatiz idē. z hoc opitulamē. minis. z h^o opitulātia. tic. z hinc opitulatus. tus. tui. z hec opitulatio. onis. i. auxiliū: sustētatio. vñ Ap̄lus ad Corrint. in p̄ma epla ca. iz. Opitulatōes gubernationes posuit de^o in ecclia. z cor. penul. opituloz: sic tulo vel tuli pmā.
- O**pobalsamū. Balsamū pponit cū opos qd est incisio vel cauerna: vel cortex: z dñ hoc opobalsamū. mi. i. incisio vel cauerna: vel cortex balsami: vl liquor manās de p̄cisōe corticis balsami p cauernas. Cortex vō illi^o ligni p̄cussus v̄gul ferreis p cauernas eximij odoris distillat guttas.
- O**portheo. Opis pponit cū portheo. tas. z dñ oporteo. tes. tui. tere. i. uenire vel oportunū eē. z dñ oportere quasi opē portare: sed modo non est in vsu nisi impersonale ab eo

derinatū. f. opz. 7 inde oportunos. na. nū. ueniēs vtilis: neāri. Et opat. vñ oportūe. ni. sime. aduer. 7 h^o opoz/ tinitas. tatis. fm̄ Hug. 7 pdu. p̄mā oportunos: lz opz eā corripit. vñ in doctria rudiū dī. Oportūa sibi sp̄ prudē tia gliscit. S3 dicūt qdā q̄ oportun^o geminat p. vt p̄ma sit lōga: s3 credo q̄ p̄ma nāliter sit longa: lz in opz p̄miti uo p̄ma sit breuis: 7 isti^o opionis fuit magister bñ. vt di- cit. Quidā dicūt de h^o noie oportun^o q̄ geminet p. vt sit ibi positio: s3 hoc mihi non placet: imo ē lra p̄ma nāliter lōga cū in suo verbo opz sit naturaliter breuis.

Opus dī incisio: vel cauerna: vel cortex. Itē opus. i. visio. Oppādo oppādis. di. ex ob 7 pādo pādis. vide i pādo pan Oppedo. dis. in pedo. dis. vide. (dis. Oppello. lis. oppuli. suz. oppellere. i. vndiq; vlt̄ p̄pellere ex Oppeto. tis. i. peto. tis. vide. (ob 7 pello. lis. p̄pōit. Oppidanus. ab oppidum dicitur oppidanus. na. num. i. ca stellanus in oppido manens. 7 pdu. da. Oppido aduer. i. valde: 7 dicitur ab oppidum. Oppidulum. li. dimi. paruum oppidum. Oppidū. Opis p̄pōit cū do das: 7 dī hoc oppidū. di. Oppi- dū dī q̄libz ciuitas p̄ter romā: 7 oppidū castz 7 p̄pe ma gnū castrū. Et dī oppidū q̄si dans opes vel opes: ab ope dāda: vel ab opib^o ibi reponēdis: qz munitū sit p̄tra bo- stes. Vñ dī oppidū p̄ duo pp. ab oppōne muroz: ita vult Hug. 7 sic videt̄ velle q̄ oppidū scribi debeat p̄ vñū p. sic cōponit̄ ab opis vel opes: si aut̄ descendat ab oppono nis. scribi debeat p̄ duo pp. Tñ scias q̄ opis vlt̄ opes cor. p̄mā: s3 oppidū pducit p̄mā. vñ Lucan^o in. 4. Eruerēt nulli vallarēt oppida muri. vñ videt̄ aliquibus q̄ oppi- dum semp̄ scribet̄ p̄ geminū p. (pigneris. Oppignero. ras. p̄pōit ex ob 7 pignero. ras. vide i pignero Oppilo. os cōponit̄ cum pilo. las. qd̄ ē in pila tondere. 7 dī oppilo pent. pdu. i. os obturare obstruē: occludere: ob- tūdere: 7 pprie os: q̄si pilare os. vñ p̄pheta. Dis iniquas oppilabat os suū. S3 ponit̄ simplr p̄ obturare s3 Hug. Papias narrans opinionē aliquoz dicit: q̄ oppilo 7 op- pono scribunt̄ p̄ b. sed postea dicit q̄ scribi debeant p̄ p. vñ dī. Oppeto oppilat opprobriuz oppono pp. 7 postea subdi: hec tamē p̄ b. melius hñt q̄ per p. vñ p̄ geminuz pp. scribi debent fm̄ eū 7 videt̄ fm̄ eū q̄ cōponat̄ ex ob 7 pilo 7 mutatur fm̄ regulas Prisciani b. in p. Oppleo ex ob 7 pleo ples qd̄ nō est in vsu. cōponit̄ oppleo ples. oppleui: oppletum. i. implere vel obturare. Tren. Mulier lachrymis opplet os. Oppono ex ob 7 pono. nis. p̄ponit̄ oppono. nis. opposui op positum. i. interponere: obycere. vnde oppositus. ta. tū. 7 a grō oppositi addita o. fit oppositio oppositōis. Oppressuz iri Job. 22. Et putabas te tenebras nō visuz 7 impetu aquaz inundātū nō oppressuz iri. i. q̄ nō oppri mereris: vel q̄ nō opprimēdu es impetu aquaz iun dantiū. (Et nota qñ iste infinitiu^o iri ponit̄ in supple- tiōe vbi impersonalis regit̄ an̄ se ablati cū p̄positōe avel ab: vt vey est a me amatū iri. i. vey ē q̄ ego amabo. S3 si ponat̄ in suppletōe vbi p̄sonalis regit̄ actiō an̄ se: vt vey est me amatū iri. i. vey est q̄ ego amabor. Opprobriū pbriū p̄ponit̄ cū ob 7 dī h^o opprobriuz. bry. p̄ geminū pp. qz mutat̄ b. in p. fm̄ regulas Priscian. 7 h^o ē vult Pap. 7 dī opprobriū vitupii: dedec^o: derisso. vñ h^o opprobriolū. oli. dimi. 7 opprobriosus. sa. suz. 7 cōpat̄. vñ opprobriose. si. sime. aduer. 7 h^o opprobriositas. tatis. Oppugno. gnas. vide in pugno. gnas. Oppuli. listi. est preteritum de oppello. lis. Ops opis vide in opes. Optatus. ria. tium. vide in optatiuus. Optatiū^o ab optatus. ta. tū. dī optati^o. tia. tū. 7 iterposita u. sonāte frequētius dī optatiū^o. ua. uū. i. desideratiū^o.

vñ hic optatiuus. uī. qdā modus verbi: qz designat opta- tiōez. Et scias q̄ optatiū^o modus h3 oia tpa: sed iuncta sicut infinitiu^o. f. p̄is 7 p̄teritū imp̄fectū cōiuncta. p̄teri- tū p̄fectū 7 plusq; p̄fectū iuncta futurū h3 diuisz. Optato. ab optatus dicitur optate aduer. pro quo inueni- tur optato. i. desideranter vel elegāter aduer. Est etiam optato modi imperatiui de opto. ras. Optimas ab optimus dī hic 7 bec 7 hoc optimas optima- tis omnis ge. Et sunt optimates optimi 7 maiores 7 ho- norabiliores in pplo. Et etiaz milites electi dicunt̄ opti- mates: 7 pdu. ma. Et ab optimas dī oprimatim. i. opti- me: honorabiliter. 7 acui^o in fine optimas. Optio ab opto. ras. dī bec optatio. onis. 7 p̄ sincopā dī bec optio optiōis. i. desiderium vel electio. Et optiōes etiaz dicti sunt quidā milites: qz sunt electi. Opto. ras. tani. optare. i. desiderare 7 eligere. vnde bec op- tatio. onis. i. desiderii vel electio. 7 optatus. ta. tuz. p̄tici- piū 7 nomē. 7 fm̄ q̄ est nomē cōparat̄. Opto cōponit̄ vt adopto. ras. coopto. ras. i. sil̄ optare. Exopto. ras. i. valde opto. peropto. ras. i. p̄fecte optare. Opto optas 7 eius cō- posita oia sunt actina: 7 scribuntur per p̄t. Opulēt^o opis p̄ponit̄ cū lētos qd̄ ē plenū. 7 dī opulēt^o. ta. tū. 7 h^o 7 h^o 7 h^o opulēs. tis. i. eodē sensu. i. diues vel opib^o abūdās 7 plen^o. Et vtrūq; opat̄ vt opulētior. tissim^o. vñ opulēter vlt̄ opulēte. tius. opulētissime aduer. 7 h^o opulē- tia opulētie. 7 opulēto. ras. i. diuitē facere vlt̄ fecūdare. Opus ab ops opis qd̄ ē terra dī h^o opus opis. vñ hoc opu- sculū. li. dimi. Et opari^o. ria. riū. ad opus p̄tinēs: vel q̄ fa- cit opus. Et h^o opari^o. ry. p̄ eodē. Et opofus. sa. suz. i. vti- lis vel opib^o plen^o. Et h^o opa ope: in reb^o agendis seduli- tas: vlt̄ studiū: intētio: vel labor: vel auxiliū. S3 op^o ē id qd̄ fit opatio ipsa rei actio. vide i ociū. (Dic pōt q̄ri an opa extra charitatē scā sint alic^o boni meritoria. Ad h^o dici pōt q̄ meritū dī pprie actio q̄ efficit̄ vt ei q̄ agit sit iustū aliqd̄ dari. S3 iustitia dī duplr. Uno mō p̄pe: q̄. f. respicit debituz ex pte recipiētis. Alio^o q̄si similitudine q̄ respicit dbitū ex pte dātis. Aliqd̄. n. decet dātē dare qd̄ tñ nō h3 recipiēs dbitū recipiēdi. Et sic iustitia dī decet̄- tia dīne bonitatis: sicut Anselm^o dicit: q̄ de^o iust^o ē quū p̄ctōrib^o parcit. Et fm̄ h^o ē merituz duplr dī. Uno mō actio p̄ quā efficit̄ vt ipse agēs habeat meritū recipiēdi: 7 h^o vocat̄ meritū p̄digni. Alio^o p̄ quā efficit̄ vt sit debi- tū dādī in dātē fm̄ decētā ipsi^o. 7 iō hoc meritū dī me- ritū agrui. Quū aut̄ i oib^o q̄ gratis dan^o: p̄ma rō dādī sit amor: impole ē q̄ aliqs sibi tale debituz faciat: q̄ amicitia caret. Et iō quū oia bona t̄palia 7 eterna ex dīna liba- litate nobis donēt̄: nullus acgrere pōt debitū recipiēdi aliqd̄ istoꝝ nisi p̄ charitatē. 7 iō opa extra charitatē scā nō sūt meritoria eē p̄digna neq; eterni neq; t̄palis alic^o boni apud deū. S3 qz diuinā bonitatē decet vt vbiq; dispōnē iuenit: p̄fectōez adyciat: Jō ex merito agrui dī aliqs mereri aliqd̄ bonū p̄ opa extra charitatē scā. Et s3 h^o opa extra charitatē facta ad triplex bonū valēt. i. ad t̄paliū p̄secutiōez: ad dispōnē ad grām: 7 ad assuetudinē bonoz. 7 hoc attēdes Basili^o dīc in hexamerō homelia tertia. Pars modica t̄pis fenerata deo nō soluz ipsa nō depit: s3 cū magnis ab eo repēdit̄ incremētis. Valēt et̄ fm̄ Augustinū ad tolerabili^o extremi iudicy suppliciuꝝ sentiendū. S3 h^o indiget expōne. (Et iō nota q̄ dimi- nutio pene ifernalis pōt intelligi duplr. Un^o ita q̄ qs li- bere ē a pena quā iā meruit: 7 sic tūc nullus libat̄ a pena nisi sit absolut^o a cl̄pa: qz effect^o nō diminuūt nec tollūt nisi dimiuta vlt̄ ablata cā. Infernal^o at̄ pene cā culpa ē. vñ opa extra charitatē scā: qz neq; culpaz tollere nec di- minuēt p̄nt penā iferni mitigare nō p̄nt. Alio^o ita q̄ me- ritū pene ipediāt: 7 sic h^o opa diminuunt penā inferni.

Primo qz homo reatu omiffiois euadit qui hō opa pfi-
cit. Secūdo qz hō opera aliquo mō ad bonū disponunt:
vt hō ex minori pceptu etiā peccata faciat vl etiā a mul-
tis pctis per hō opera retrahat. S3 diminitōez vel di-
latōez tpalis pene merent hō opera eodē mō sicut 7 bo-
noz tpaliū psecutōez. Quidam dicūt qz diminiuit pena
q̄tū ad vermē psciētie: l3 nō q̄tū ad ignē. Sic hoc nō vi-
det vey: qz sicut pena ignis adequat culpe: ita 7 pena re-
morfiōis psciētie. vñ silis ratio est de vtroqz. Sic ḡ sa-
ne intelligas vt declaratū est illud qd dicit Augu. in lib.
de patientia. Si qs ingt nō hīs charitatē q̄ pertinet ad
vnitatē spūs 7 vinculum pacis: quo ecclia pnectit in ali-
quo scismate pstitur ne xpm neget patiē tribulatōes: fa-
mem: psecutōez: vel flāmā: vel bestias: vel ipsam crucē:
timorē gebēne: nullo mō culpāda sunt ista: imo 7 p bec-
laudāda est patiētia. Non. n. dicere possumus melius ei
fuisse vt xpm negando nihil eoz patereē que passus est
cōfiteōdo: sed estimādū est fortasse tolerabilius ei futuz
iudiciū q̄ si xpm negādo nihil eoz patereē. vñ illud qd
ait Aplus ad Corint. Si tradidero corpus meū ita vt ar-
deā: charitatē aut nō habeā nihil mihi pdest: intelligat
ad regnū obtinēdū nō ad extremi iudicy tolerabili sup-
pliciu subeundū: vt expositū est. Et scias qz dicit phs in
q̄rto ethico. habitus operatōib⁹ determinat. Idē in eo-
dem. Unusqzqz qualis est 7 talia dicit 7 opat 7 viuit sic:
si nō alicuius gratia oparetur. vide in vita.

O ante R

- O**ra ore sine aspiratiōe ē regionū vel finiu vel vestiū. Quā
etiā est pluralis numeri de os oris: nō aspirat: sed qñ si-
gnat tps aspirat. vide in hora hore: in h. littera.
- O**raculū. ab os oris dī hoc oraculū. li. i. diuinuz rñsum: qz
ore petiē 7 ore dat. 7 oraculū ē locus vbi dat rñsus: 7 sic
accipit oraculū fm Dug. pap. et dicit. Oraculū celeste
respōsus vel ipm delubz. Et dī fm quosdā ab oro oras.
vñ in hystorys dī. Respōsus diuinū oraculū dī: qz orā-
tibus dat. vide et in somniū 7 in ppiciatorium.
- O**rariū. ab ora p extremitate vestiū deriuat hoc orariuz
ry. s. lymb⁹ q̄ apponit ore. i. margini: 7 extremitati alic⁹
vestimenti cā ornat⁹. Itē orariū pōt dici ab os oris. Et
tē orariū. i. peplū. s. ifula illa q̄ iuoluit 7 opit ora. i. vult⁹.
- O**ratio. ab oro. as. dī bec oō. onis. 7 dī oratio q̄si oris rō. 7
est ethymo. Et est gntuplex oō. Est. n. oratio copulata
7 ligata in metris: absoluta in prosa: allocutiua in eplis:
disputatiua i dialogis: relatiua in hystorys. Itē orationū
alia pfecta: alia ipfecta. Oō pfecta est illa q̄ pfectū sen-
sum generat in aīo auditoris: vt hō currit. Impfecta ē il-
la q̄ impfectū sensuz generat i aīo auditoris: vt hō alb⁹.
Vel oō pfecta ē ordinatio dictionū aptissime ordinata
rū. Vel oō pfecta ē ordinatio dictionū pgruā pfectāqz
sniam demōstrans. Species pfecte oratōis sunt gñqz. s.
indicatiua: vt ego lego: qz fit p vbu indicatiuū idicatiue
positū. Impatiua: vt lege libros: fac ignē. Optatiua siue
depcatiua: vt vtinā essez bon⁹: vl miserere mei de⁹. Du-
bitatiua siue iterrogatiua: vt qs currit. Vocatiua vt o pe-
tre. Et vt dīc Boe. oō vocatiua ē pfecta. 7 hoc vey ē ex
parte loq̄ntis: qz sufficit ad dirigēdū fmonē: vt o petre.
Impfecta tñ est ex pte audiētis: qz absqz noīe 7 vbo nul-
la est pfecta oō. Ille. n. qui audit non gescit nisi audito
vbo: vt o theobalde veni buc. Et nota qz quū dī: ego
lego virgiliū. Nec ē vna oō 7 vna pstructio 7 vna locu-
tio. Oō ē indicatiua: pstructio trāsitiua: locutio de pñri
7 affirmatiua. Et sic de oōne possum⁹ log fm grāmati-
cum. fm vō theologuz oō est petitio decentiū a deo: vt
vult Damafce. Et scias qz attētio in oratiōe manere de-
bet fm vtutē: sed nō requirit qz semp maneat per actus
essentiaz. Manet aut fm virtutē qñ aliqs ad orationē

accedit cū intentōe aliquid impetrādi: vel deo debitis
obsequiū reddēdi: et si in psecutiōe oratōis mēs ad alia
trapiat: nisi tanta fiat euagatio qz oīno deperiat vis pme
intentōis. 7 iō opz qz hō frequēter correuocet ad seipm.
Et qz dicit Grego. Illaz oratōez deus nō audit: cui ille q
orat nō intēdit. intelligēduz est qñ attētio nullo mō ora-
tioni p iungit. Et scias qz q̄tuoꝝ p̄ditiōes exigunt si oō
exaudiri d3. s. qz sit pia: p se: 7 ad salutē pertinēs: 7 pseue-
rans. Iste tñ cōditiōes nō hoc mō requirūt ad efficacīā
impetrādi: quasi nihil impetret si aliqua desit: qz qñqz
aliqs p alio orans exaudit: sed qz bis postis semp ora-
tio efficacīā habz impetrādi. Et nota qz xps inquatū
homo orat p nobis: sed ideo nō dicimus. Christe ora p
nobis: qz xps supponit suppositū eternū: cui nō est ora-
re: sed adiunare. Et iō dicimus: xpe audi nos: vel misere-
re nobis 7 in hoc et vitamus heresim Arry 7 Nestory.
nā oō est actus qdā. quidā actus aut sunt particulariū
suppositoz. 7 iō si dicerem⁹. Xpe ora p nobis: nisi aliqd
addereē: videremur h⁹ ad xpi psonā referre. 7 ita vide-
ret esse cōsonū errozi nestory: qui distinxit in xpo perso-
nam filij hoīs a psona filij dei. vel errori Arry: qz posuit
psonā filij minorē patre. vñ ad hos errores vitādos: ec-
clesia nō dicit: xpe ora p nobis: sed xpe audi nos: vel mi-
serere nobis. Dic potest q̄ri. An sci oratiōes nostras
agnoscāt: Ad hoc dico qz vnusquisqz beat⁹ tantū in eē-
tia diuina videt q̄ruz pfectio beatitudinis regit. Doc
aut ad perfectōez beatitudinis regit vt homo habeat
quicqd velit: nec aliqd inordinatū velit. Doc aut recta
voluntate quilibz vult: vt ea q̄ ad ipm ptinet cognoscat.
vñ quū nulla rectitudo sanctis desit: volunt cognoscere
ea q̄ ad ipos ptinet. vñ opz qz illa in vbo cognoscāt: hoc
aut ad eoz gloriā ptinet: qz auxiliū indigētibus pbeant
ad salutē. Sic. n. dei coopatores efficiunt quo nihil diui-
nius est: vt dicit Dionysi⁹ tertio cap. celestis hierarchie.
vñ patet qz sancti cognitōes hūt eoz que ad hoc requi-
runtur. Et sic manifestū est qz in vbo cognoscāt vota: 7
oratōes: 7 deuotiōes hominū qui ad eoz auxiliuz cōfu-
giunt. Et si dicas. De⁹ solus ispector ē cordiū: sed oō
p̄cipue in corde p̄sistit: ergo soli⁹ dei ē oratōes cognoscē-
re. nō ergo sci oratiōes nras cognoscunt. Respōdeo.
Logitātes cordiū solus de⁹ per seipm nouit: sed tñ aliq
cognoscere possunt quatū eis reuelat: vel p visionē ver-
bi: vel aliquo alio mō. Itē animaduerte qz q̄uis supio-
res sancti sint deo acceptiores qz inferiores: vtile tñ est
minores scōs interdum orare: 7 hoc ppter gñqz rōnes.
Primo ex hoc qz aliqs hz maiorē deuotiōez ad sc̄m
minorē qz ad sc̄m maiorē. Ex deuotiōe aut maxime de-
pendet oratōis effectus. Scōo pp fastidiū rollēduz:
ga assiduitas vnus rei fastidiū parit. Per hoc aut qz di-
uersos scōs oramus q̄si in singulis nouus feruor deu-
otiōis excitat. Tertio ga qbusdā sanctis datū ē in ali-
quibus spālibus causis p̄cipue patrocinari: sicut scō An-
thonio ad ignē infernalē. Quarto vt oibus honor de-
bitus exhibeat a nobis. Quinto qz pluriū oratōibus
qñqz impetrat qd vni oratiōe nō ipetraret. S3 q̄rit
Grego. in. 24. mora. an sancti orēt p dānatis: cū dñs p̄ci-
piat in euāgelio. Orate p psequētibus 7 calūniantibus
vos. Et rñdet Greg. Orant p inimicis suis sancti eo tpe
quo p̄nt ad fructuosaz pñiam eoz corda puertere atqz
ipsa puerfiōe saluare. Quid. n. aliud p inimicis orandū
est nisi qd ait Aplus. Ut det illis de⁹ pñiaz ad cognoscē-
duz vitatē: 7 vt resipiscant a diaboli laqueis a quo capti-
ui tenent ad ipsius voluntatē. 7 quō p illis tunc orādū
est vel orabi⁹: ga iaz nullatenus possunt ad iusticie opa
ab iniquitate cōmutari. Eadez ita causa est cur nō orēt
tunc p hoīb⁹ eterno igne p̄dēnatis: q̄ nūc etiā causa est

vt nō oreē p diabolo angelisq; ei^o eterno supplicio deputatis: q̄ nūc ēt cā est vt nō oreēt scī hoīes p hoīb^o ifideli- b^o impysq; defunctis q; de eis vtiq; quos eterno deputa- tos supplicio iā nouerūt: añ illū iudicis iusti aspectū oīo nis sue meritū cassari refugiūt. Sic q̄ppe eoz mētes p b^o iudici iustissimo iherēt: ius districtōis absorbet: vt oīo eis non libeat qcqd ab illi^o eterne glie sublimitate discordat. Oīo dñica. s. p̄r noster in petitiō ē. Itē q̄re de bem^o ad oziētē ozare dicem^o i tabernaculū. Itē quō cō- sciētia vni^o scī spicabil^o ē alteri: dicā in vitz. Itē vide in charitas. Itē de cognitōe mortuoz bonoz et maloz di- ti defunct^o. Itē vide i sanct^o. Itē de vtilitate oīonis di- Oratiuncula. le. dimi. parua oīo. (xi in iacob. Orator. ab oro ozas dicit^o orator. toris. i. actor: defensor: pa- tronus: causidic^o: aduocat^o fm Papiam. Oratoriū. ab oratiōe dicit^o oratorius. ria. riū. et h^o oratoriū ry. s. locus oradi tñ oratōi cōsecratus: in quo sicut dicit Aug. in speculo clericoz. Nemo aliquid agere debz nisi tñ id ad qd factū est: vnde et nomē accepit. Orbis. a rota dī h^o orbis h^o orbis. i. rotūditas circuli: et etiā cuiuslibz rei: qz q̄si rota est. vñ et orbis dī mūdus pp ro- tūditatē. vñ h^o orbiculus. li. dimi. et orbiculus ēt dī q̄li- bet breuis rotella. Et pponit^o orbis cū terre vel terraz: et dī h^o orbis terre vel orbis terraz masc. ge. qd dignoscit^o ex sui pncipio sicut quisq; qz. s. est masc. ge. vt quis. Orbita. ab orbis dicit^o hec orbita. te. penul. cor. i. vestigiuz carri ab orbe et rota dicta. s. actus quo pecus agi solet. Et dī orbita quasi orbis iter vel via. et est etymo. Orbiumuey pponit^o ab integris diuersoz genex et nume- roz. et videt^o mirabilis ppositio. Et declinat^o orbiumuey genitiuo orbiumuey: datiuo orbiumuey et c. Ciuitas enī ē q̄ vocat^o orbium: et vocat^o uey: s. corrupto noīe nunc dī or- beuet^o. et inde pprie dicebāt ciues orbici siue veiētani: vel p̄iuncti orbiumuey: q̄ nūc dicunt^o orbeuetani. Orbo. bas. baui. bare. i. viduare: puare: ppe filijs q̄si orbū facere. vñ orb^o. ba. bum. i. puat^o: cecus. S. orb^o q̄ filios amittit q̄si amissis oculis. S. cec^o q̄ oculos pdidit. s. se- pponit^o orb^o p cecus. Et ppat^o. vñ orbe. bi^o. bissime. ad- uerbiū. et h^o orbis. tatis. i. amissio oculoz: vel ēt filioz. Itē orb^o dī sine parētib^o s. Du. Quidā tñ talē assignāt vntiaz inter cecū et orbū et orbatū. vñ Grecism^o. dī. Le- cus inutiliter gerit instra vidēdi. Lumine puat^o violen- ter dicit^o orbis. Dicit^o orbat^o cecat^o vel viduatus. Orca. ab orce qd est recipe dicit^o hec orca orce. et hic vree^o ceī. q̄si orceus p eodē vase. vnde hic orceolus. li. dimi. Orcas. ab orce qd est recipe dī hec orcas. cadis. qd daz ge- nus oliuaz: qz multū liquoris p̄cipiūt: vel orce etiaz dī grece rotūduz. Itē orci apud grecos dīr testiculi ppter rotūditatē. Et inde qdā oliue dicit^o orcades q̄si testicu- lares: qz i modū testiculoz crescūt. et cor. penl. orcades. Orce grece latie dī r̄cipe. vñ orce grece dī et rotūdu latie. Orcestra. ab orce qd ē recipe dī h^o orcestra. stre. i. pulpitu et catreda nobiliū: qz eos separatiz a pplo recipiebat. Et orcestra dicebat^o locus separat^o in cena vbi nobiles sedebāt: vñ et sepe ponit^o p nobilib^o. vñ Iuuenal. Quos reportadis posita est orcestra cathedris. Orula. le. dimi. parua orca. et cor. cu. Orcus. ab orce qd ē recipe dī h^o orce. ci. i. infern^o: qz semp parat^o ē recipe: vel qz multa recipiat. Un̄ Dora. in epif. Quid vici psunt aut orcea si metit^o orce? Brādia cuz puis nō exorabilis auro. Vel orcus dī q̄si vrgus ab vrgēdo: qz vrgat. Itē orci dicit^o testiculi vt dixi in orcas. Ordeaceus. cea. ceum. in ordeiceus est. Ordeice^o. ab ordeū ordei dī ordeice^o. cea. ceū. vñ ordeace^o cea. ceū. qd fit dī ordeo vñ ē. Et pōt formari a plali ordea addita ce^o. Quedā. n. noīa desinētia i ceus formāt a sin-

glari: vt a malua maluace^o. Quedā a plali: vt ab ordea Ordeolū. ab ordeū dī h^o ordeolū. li. puuz or. Cordeace^o. deū: penl. cor. et h^o ordeolus. li. dimi. puissima collectio in pil palpebray i medio lata ordei granū silans: vñ et dī. Ordeū. dei. fm Rabanum dī ab areo ares: eo q̄ citi^o alyz frugib^o arefcit. vel ordeuz dī ab ordine eo q̄ eius spice ordinē habēt. Et est ordeū frigidum et humidum. Ordino. ab ordo. dinis. dicit^o ordio. nas. nau. nare. i. struer- re: cōponere disponere. vnde ordinatus. ta. tum. Et com- ponit^o vt inordinat^o. ta. tum. qd s̄līr cōparat^o. Ordino acti- uum est cū oībus suis cōpositis. et cor. di. Ordior ordiris ordit^o vel orsus sus. i. pōere telā: et qz cū qs ordit^o telā tūc eā icipit: iō ordiri pōit^o p icipe. Et qz q̄ loq- tur pōit^o vñ post vñ: sic q̄ ordit^o telā pōit^o filū post filū: iō ordiri ponit^o p loq. s. cū ad telā p̄tinet pprie facit or- ditus. cū vō ad locutōez vel icēptiōez facit orsus. vñ et h^o ordit^o. tus. tui. et h^o orsus. sus. sui. i. act^o ordiendi telā: vel locutio: vel pncipiū locutōis. et h^o orsus. si. p eodē. s. p p̄n- cipio loquēdi vel locutōe. Ordior cōponit^o: vt adordior diris. i. valde vel iuxta ordiri. Inde adorsus participiū. Deordior. diris. i. valde ordiri: vel ab orditu remouere. Exordior. diris. i. icipe. Subordior. diris. i. latēter vñ pa- rū vel subt^o vel post ordiri. Ordeoz et ei^o pposita sūt de- ponētia: et faciūt supinū i dītu: s. frequēti^o i orsū. S̄līr in- tellige de p̄cipijs p̄teriti t̄pis s. Du. P̄ris. aut vbi agit de p̄teritis verboz tertie p̄iugatōis desinētiuz in. dioz. ita dicit. In. dioz. quoq; deponētia in sus faciūt supinuz: ingredior ingressum: ordior orsum. vñ orsus quāuis sit q̄rte p̄iugatōis. et hoc est vey pprie loquēdo q̄n ordior pertinet ad locutōez vel inceptionem. Ordo. ab ordior. diris. dī h^o ordo. i. dispō. vñ ordinari^o. ria. riū. ordie statut^o fact^o vel elect^o. vñ h^o et hec ordinalis et h^o. le. vñ ordinalr aduerbiū. Et nota q̄ vt di. Ambr. peccat q̄ p̄postē agit. nā scire qd facias et nescire ordinē faciēdi nō ē p̄fecte cognitōis. Ordie nāq; ignorātia cō- turbat meritoz formā. Et Chryso. di. Qui qd p̄mū ē ne- gligit: et qd scōz ē excolit vtrūq; corrupit. Itē volo te scire q̄ qdā sūt hoīes meliores i minori ordie: et qdā in maiori ordie siue statu deteriores. vñ di. Grego. i. pasto. In examine iusti iudicis mutat merita ordinum q̄litas actionū. Quis. n. cōsideratis ipsis reyz imaginib^o nesciat q̄ in nā gemaz carbūculus p̄ferē hiacyntho: s. tñ cerulei coloris hiacynthus p̄ferē pallēti carbunculo: qz et illi qd ordo nature subtrahit: hoc spēs decoris adiūgit: et hunc quez nālis ordo p̄tulerat: coloris q̄litas fedat. Sic ḡ in hūano genere et qdā in meliori ordie deteriores fiunt: et qdā in deteriori meliores: qz et isti sortē extremi habi- tus bñ viuēdo trāscēdūt: et illi superioris loci meritū mori- bus nō exeq̄ndo diminuunt. Un̄ bñ p̄ Isaiā p̄phetā dī. Erubescē sidon ait mare. q̄si. n. p̄ vocē ad vēcūdiā sidon adducit: q̄n p̄ p̄paratōez vite seculariū atq; in h^o mūdo fluctuātū: ei^o q̄ munit^o est q̄si stabilis cernit^o: vita repro- bat^o. Hoc attēdēs beat^o Aug. dicebat. Surgūt indocti et celū rapiūt: et nos cū doctrinis n̄ris in infernū demergi- mur. Vide i noctua: et i p̄s biter. Et scias q̄ s. Dio. nouē sūt ordines angloz: sic dixi i angelus. Itē nota q̄ or- do p̄t est sacrm ecclesie ē signaculuz qdā ecclie p̄ qd spūalis potestas tradi^o ordiato. Septē aut sūt ordines eccliaistici pp septiformē grāz spūscī: cui^o q̄ nō sūt p̄tici- pes ad gradus eccliaísticos indigne accedunt. Illi vō in quoz mētib^o diffusa est septiformis grā spūscī cū ad ec- cliaísticos ordies accedūt: i ipsa spūalis gradus p̄motōe āpliorē grām accipe credūt. tales. n. ad mīsteriū spūale eligēdi sūt clerici q̄ digne possint dñi sacra tractar. Me- li^o ē. n. sacerdoti dñi paucos h̄re mīstros q̄ possint digne op^o dei exercere: q̄ mltos iutiles q̄ ordiatori onus idū

cant. In sacro aut septiformis spūs septē sunt gradus ec-
 clestastici. s. ostiary: lectores: exorciste: acholiti: subdia-
 con: diaconi sacerdotes. Quē tū clerici vocātur. i. sortiti.
 quoz noia rōnes noius. **F**id. in. 7. etymo. exponēs ait.
 Ostiary ydē r ianitores sunt q in veteri testamēto ele-
 cti sūt ad custodiā tēpli vt nō ingredere illud imūds.
 Dicti at sūt hostiary q p̄sint hostys tēpli. ipsi. n. tenētes
 clauēs oīa intus extraq; custodiūt atq; iter bonos r ma-
 los hñtes iudiciū dignos recipiūt: indignos respuūt. vñ
 r eis cū ordināt clauēs ecclesie danē ab epō. r dē eis. sic
 agite tāq; ratiōez deo reddituri p reb⁹ q̄ clauib⁹ istis re-
 cludūē. Hoc officiu de⁹ in sua psona suscepit qñ flagel-
 lo de funiculis facto vēdentes r emētes de tēplo eiecit.
 Ipse. n. se hostiariū signās dicit. Ego suz hostiū p me sigs
 introierit igrediet r egrediet r pascua iueniet. **S**ecū-
 dus ē gradus lectorz. Lectores a legēdo. sicut psalmiste
 a psalmis canēdis vocati sunt. Illi. n. p̄dicāt populis qd
 sequāē. Isti canūt vt excitēt ad cōpunctōez aīos audiē-
 tiū: licz qdā lectores ita miserāter p̄nūciēt vt quosdā ad
 luctū lamētatiōezq; p̄pellāt. Fidē r p̄nūciatores vocāt:
 qz porro annūciāt: qz exit tam clara eoz vox vt ēt lōge
 positoz aures adimpleāt. Ad lectozē aut p̄inet lectōes
 p̄nūciare: r ea q̄ p̄phete vaticinati sūt pplis p̄dicare: vt
 iā ex officio legat i ecclia p̄phetias r lectōes. Un r ei vi-
 dēte p̄plo tradit ab epō codex diuinaz lectionū. r dē ei.
 Accipe r esto vbi dei relator: habitur⁹ si fideliter impleue-
 ris officiū partē cū his q̄ vbi dñi ministrauerūt. Qui ad
 hūc gradū p̄uehit līaz sciētia d̄z eē instruct⁹: vt sensuz
 vboz itelligat: vim accētū sciāt: distincte legat: ne p̄fu-
 siōe plariōis intellectū auditorib⁹ auferat. Quia vt ait
 qdā. Ambulat in tenebris errādo clericus oīs. Qui sine
 metroz lege legēda legit. Attēdat qd idicatie: qd iterro-
 gatiue sūt legēdū: vbi sit in oratiōe faciēda distinctio. Dec-
 enī male seruata itellectū p̄turbāt: r alios ad risuz puo-
 cant: r aurib⁹ r cordi p̄sulere d̄z vox lectoris. **T**ertio
 est ordo exorcistaz. Exorciste aut ex greco in latinū ad-
 iurātes vel icrepātes vocāt. Inuocāt. n. sup cathecumi-
 nos r sup eos q̄ hñt sp̄m imundū nomē dñi adiurātes p
 eū vt egrediat ab eis. Ad exorcistaz p̄inet exorcismos
 memoriter retinere: manusq; sup energuminos r cathe-
 cuminos i exorcisando iponere. Debz aut sp̄m imūdū q̄
 spiritib⁹ immūdis impat: r malignū expellere de corde
 suo: quē expellit d̄ corpe aliēo: ne medicia quā aly facit
 nō sibi p̄sit: r dicat ei. Medice cura teipsuz. Vi cū ordi-
 nāt accipiūt de manu ep̄i librū exorcismoz: r dē eis. Ac-
 cipite r habete p̄tātes imponēdi man⁹ sup energumios
 r cathecuminos. Hoc officio vsus est dñs iesus xps cuz
 mltos demōiacos sanauit. Dic ordo a Salomōe videt
 descēdisse q̄ quēdā modū exorcisandi inuēit: quo demo-
 nes ad iurati ex obsessis corporib⁹ pellebāt: huic officio
 mācipati exorciste vocati sūt. De qb⁹ xps i euāgelio. Si
 ego i beelzebub eycio demōia: filij vñ. s. exorciste i quo
 eyciūt. **Q**uarto loco succedunt catholici. acholiti vō
 grece latie cerofery dñr a deportādis cereis qñ legen-
 dū ē euāgelii vñ sacrificiū offerēdū. tūc. n. accēdūt lumi-
 naria: r d̄portāt ab eis nō ad effugādas aeris tenebras:
 cū sol eo tpe rutilet: s; ad signū leticie demōandū: vt sub
 typo luminis corporalis illa lux oñdat d̄ q̄ legiē. Erat lux
 vā q̄ illumiat oēs hoīez veniētē in hūc mūdū. Ad achol-
 litū p̄inet p̄paratio lumiarū in sacrario. Ipse cereū por-
 tat. Ipse vrceolū cū vio r aq̄ suggesta p̄ eucharistia sub-
 diaconis p̄parat. hi cū ordināt edocti ab epō q̄liter in of-
 ficio suo agere debeāt ab archidiacono accipiūt cādela
 brū cū cereo r vrceolū vacuū. **Q**uīto ē ordo subdia-
 conoz q̄ grece hypodiacoēs vocāt: quos nos subdiacoēs
 dicim⁹: q̄ iō sic appellāt: qz subiact̄ p̄ceptis r officijs le-

uitaz. Oblatōes. n. in tēplo a fidelib⁹ suscipiunt vt leui-
 tis supponēdas altarib⁹ deferāt. hi apud hebreos nabbi
 neivocāt. Ad subdiaconū p̄inet patenā r calicē ad alta-
 re dei seu xpi deferre: r leuitis tradere eisq; ministrare.
 vrceolū quoq; r aquā monile r māutergū tenere: epō r
 p̄sbyteris r leuitis p̄ lauandis añ altare manib⁹ aquaz
 p̄bere. his lex p̄tinētie impōit: qz altari appropiquātes
 vasa corpis r sanguinis xpi portāt. vñ illud implere de-
 bēt. Mūdāmini q̄ fertis dñi vasa. Ad hos p̄inet tātū d̄
 oblatōibus ponere in altari quātū sufficere possit p̄plo:
 necnō corpale r pallas r substratozia lauare. hi cū ordi-
 nāt accipiūt de manu ep̄i patenā r calicē vacuuz. ab ar-
 chidiacono vō vrceolū cū aqua monile r manuterguz.
Diaconoz ordo sextū tenet locuz p̄ senary p̄fectio-
 nē. Dic ordo i veteri testamēto a tribu leui nomē traxit.
 Dñr. n. r leuite. De hoc vide in diacon supra in suo loco
Septim⁹ ordo ē p̄sbyteroz. De quo i p̄sbyter dicit.
 An degradat⁹ amittat ordinē hēs i missa. Et scias qz cū
 character sit signū distinctū ab alyz opz qz i oib⁹ ordinib⁹
 iprimat. Cui⁹ ē signū ē qz p̄petuo māet r nūq; reiternat.
 vide i character. Itē vide i cleric⁹. Itē in sac̄. Itē i simo-
 nia. Itē in sacerdos. Itē aiaduerte qz mortāl̄ peccat qz
 cū scia p̄cti mortal̄ ad ordies accedit. Scitas. n. vire reg-
 rif ad ordinez de neccitate p̄cepti: s; nō de neccitate sac̄.
 Un si mal⁹ ordiat nihilomin⁹ ordinē hz: s; cū p̄ctō hz
 Orea. ab ozos qd est visio dicit̄ hec oreas oreas. i. ceo vñ.
 mons. vñ hec oreas oreadis. i. nympha vel demoniū.
 Orexia in orexis est.
 Orexia. ab os oris r exeo p̄ponit̄ hec orexis hui⁹ orexis. i.
 vomit⁹ exiēs ab ore. Et ide hec orexia orexie polifagia
 .i. multa comestio: nimum desiderium comedēdi. r p̄m-
 git hec infirmitas cū extra naturā comedimus.
 Organice. ca. cū. penul. cor. ad organū p̄tinēs. r dē ab orga-
 Organista. ste. in organū vide. (nū organi.
 Organizo. zas. i. organo cantare. r dicit̄ ab organum.
 Organū. ni. penl. cor. videt̄ dici ab orge: r est organū ḡna-
 le nomē oīuz instrumētōz vel vasoz musicoz. Dicitur
 etiā sp̄aliter p̄ quodā instrumēto. Organū etiā dicit̄ mo-
 dulatio q̄ fit in cātillēa: r p̄prie cū talib⁹ instrumētis vel
 vasis. vñ hic r hec orgāista. ste. q̄ vel q̄ in tali instrumēto
 canit. Et dicit̄ fm quosdā organū ab orge qd est cultu-
 ra: qz debem⁹ organis vti ad dei honorē r culturā.
 Orge grece latine dicitur cultura. vel orge. i. ira.
 Orgia. ab orge qd ē cultura deriuat̄ hec orgia hoz orgioz
 p̄prie sacrificia bacchi q̄ ad culturā aie credebāt p̄tine-
 re. Vel orge. i. ira. vñ h⁹ orgia orgioz sacrificia vel festa
 bacchi: qz ibi ad irā frēq̄nter mouebāt. Vel or. i. bonū:
 ge. i. terra: ide dñr orgia sacrificia bacchi q̄ si ex bōis ter-
 re: qz i sacrificijs bacchi mltū vini r annōe expēdebāt.
 Oria. ab os oris dē hec oria orie. i. frenū qd ori imponit̄.
 Oricus. ab os oris dicitur oricus orica oricum penul. cor.
 id est loquax.
 Oridicus. ca. cum. penul. cor. i. ore dicēs. Et componitur
 ab os oris. r dico dicis.
 Oridurus. ra. rum. i. aspere loquēs: vel q̄ nō vult apire os.
 Et cōponit̄ ab ore r durus. r p̄ducit oridurus du.
 Oriēs. ab orior oriris dē hic oriēs oriētis p̄ oriētali plaga
 mūdi. vnde hic r hec oriētalis r hoc oriētale. vñ oriēta-
 liter aduerbiū. Potest etiā esse generis oīs r participiū.
 Quare aut ad oriētē adorem⁹ habes i tabernaculū.
 Orificiū. ab os oris r facio cōponit̄ hoc orificiū. cy. i. fora-
 men inferius quod r pro quolibet foramine dicitur. Et
 vt dicit Ambro. vētris sunt duo orificia.
 Originalis in origeneus est.
 Origenus. ab origine dicit̄ origene⁹. nea. neū. r hic r hec
 originalis r hoc. le. vnde originaliter aduerbiū. Un ori-

ginalis pctm̄ dicit̄ qđ ab origine natiuitatis trahit̄. Nā
 s̄ p̄m̄ oēs nascimur filij ire. ¶ Sed pōt queri an pe
 na originalis pcti remaneat post baptismū: Ad hoc dico
 qđ pctm̄ originale ē p̄mo p se infectio nature: et p̄ oīs infi
 cit psonā fm̄ qđ dispō in psonaz redundat. et fm̄ hoc du
 plex pena originali debet̄. vna iquātū psonā ificit. s. carē
 tia diuine vifidōis. vifio. n. diuina actū quēdaz designat. act⁹
 aut̄ oīs psonē est: qđ act⁹ indiuiduoz sunt fm̄ Aristo. vñ
 et carētia diuine vifidōis ad psonā referēda est: cū opposita
 sint circa idē. Alia pena debet̄ sibi inquātū naturā infi
 cit: sic necitas moriēdi: rebellio carnis ad spiritū: et h̄s: qđ
 oia ex p̄ncipys nature creant̄ vel cānt̄: et totā spēm cōse
 quūt̄: nisi miraculose aliqñ aliter p̄tingat. Dicēdū est ḡ
 qđ baptism⁹ infectiōez originalis mūdāt fm̄ qđ infectio
 nature in psonā redūdāt. Et iō p baptismū illa pena tol
 lit̄ qđ psonē debet̄. s. carētia diuine vifidōis. Nō aut̄ bap
 tismus remouet infectiōez nature fm̄ qđ ad naturā p se
 referit̄. s̄ hoc erit̄ i p̄ria qñ natura n̄ra p̄fecti libertati re
 stituet̄. Et iō opz qđ remaneat illa pena post baptismū qđ
 culpe originali debet̄ s̄ qđ naturā inficit. et h̄s fomes est
 necessitas moriēdi. et h̄s. Aug. aut̄ tractans illud. Jo. zi.
 Sequere me et sic dicit̄. Productioz ē pena qđ culpa ne par
 na putaret̄ culpa si cū illa finiret̄ et pena: ac p hoc v̄l ad
 demonstratiōez debite miserie: vel ad emēdatōez labilis
 vite: v̄l ad exercitatiōez neēarie penitētie t̄p̄aliter hoiez
 pertinet pena: quē tā ad dānatōez sempiternā reū nō re
 tinet culpa. vide in pena. ¶ Solet et̄ q̄ri si mulier pec
 casset et vir nō: an p̄traxissent posteri originalē culpā: Ad
 hoc pōt dici qđ si mulier peccasset viro nō peccate: forte
 illa in pctō suo mortua fuisset: et de viro aliā vxorē p̄u
 disse: si tñ ex ea filios genuisset d̄ qđ illi filij passibilita
 tē et defect⁹ nāles p̄traxissent: nō aut̄ originalē culpā v̄l
 defect⁹ qđ sunt ex pte aie. Cui⁹ ratio assignat̄: qđ fm̄ p̄h̄z
 in. i. lib. de aialib⁹ corp⁹ nō est nisi ex femina: aia aut̄ ex
 mare. nō ita qđ aia rōnalis traducat̄: s̄ qđ in semie ē vir
 tus formatiua p quā alyz aialib⁹ iducit̄ virt⁹ sensibilis.
 in hoie vō organizat̄ corp⁹ et p̄parat̄ ad receptiōem aie
 rōnal. Si at̄ ecōuerso Adā peccasset muliere nō peccan
 te: filij ex vtroqz p̄cepti vtrūqz hēret̄ et defectū aie et cor
 poris: qđ ex d̄fectu aie defect⁹ et corpis catur. Deficiēte
 enī p̄ore necesse ē et posteri⁹ deficere: s̄ nō p̄uertit̄.
 Orion. onis. maf. ge. d̄r qđdā astruz añ t̄bauri vestigia ful
 gens. Et d̄r orion q̄st̄ v̄riō ab yrina. i. ab v̄ndatōe aq̄ruz.
 t̄pe. n. hyemis orit̄: et mare et terras ags ac tēpestatibus
 turbat̄ fm̄ P̄ap. Et p̄ducit̄ p̄mā syllabā ac mediā orio.
 Un̄ Quidi. Obstitit orion lacōa nitētib⁹ astris. Sed vi
 de qđ inuenit̄ orion p quodā citharedo: et tūc p̄ducit̄ pe
 nult̄. s̄ p̄mā cor. Un̄ Virgi. Orphe⁹ insiluit iter delphi
 nas orion. Sumit̄ et̄ hic p citharedo. ¶ S̄ de obligs
 est dubitatio qñ ponit̄ p stella: qđ oriois p̄ducit̄ in penl.
 a Lucāo. sed ab Quidi. corripit̄. vñ dicit̄ Luca. in p̄mo g.
 En inferi nimitū fulget lat⁹ orionis. Itē in. 9. f. Teste tu
 lit celo victi de oriois. Spōdeizant. n. in qnto pede. S̄
 Quidius. i. 3. Meta. cor. penul. di. Diuersasqz vrbes niti
 dūqz orionis ensez. Ad hoc dicit̄ qđ qđ fm̄ P̄apiā pōt
 declinari h̄ orio vel orion. Si declinat̄ orio sine n. pdu.
 penl. i. obligs sic noia desinētia in o. qđ retinet̄ o. i. obligs:
 vt fmo. monis. simo. mois. Si aut̄ declinat̄ h̄ orion p n.
 tūc cor. penl. gti: qđ tūc magis sapit declinationē grecaz.
 Greca. n. seu barbara d̄sinētia i on. sepi⁹ o. cor. in obligs:
 vt sidon sidonis: simō simōis: canon. nonis vt d̄nt qđā i
 Job vbi d̄r. Qui fac arctuz et orioas et iteriora austri. Et
 in Amos. 5. vbi legit̄. Faciētē arctuz et orionē: d̄z o. siue
 penul. cor. qđ magis ē declinatio greca. Et orion p n. ex
 ponit̄ a Brezo. et hoc videt̄ cōis vsus approbare qđ. s. in
 Job et in Amos penl. de orionas vel orione corripit̄.

Orior oreris vel oriris. i. nasci. Et p̄ferit̄ fm̄ tertiā et q̄rtaz
 coniugatiōez. In infinitiuo tñ p̄ferit̄ fm̄ q̄rtā. s. oriri et nū
 q̄ ori. Et h̄z duplex supinū. s. ortū ortu. vñ ort⁹. ra. tum. et
 orituz. tu. vñ oritur⁹. ra. rum. Orior cōponit̄ vt adorior
 riris. vel reris. adort⁹ sum adoriri. i. valde vel iuxta ori
 ri: vel inuadere: aggredi. Aborior oreris vel riris. i. lōge
 oriri v̄l oriēdo. exire vel aboriri nō suo t̄pe oriri. i. sine le
 ge nascēdi: sic pueri et mōstra qđ v̄l qđ añ t̄ps debitū nascū
 tur: vel qđ p̄tra naturā nascunt̄. vñ abort⁹. ra. tū. Et inde
 abortiu⁹. ua. uū. Loorior. reris. vel riris. coort⁹ sum. i. s̄l
 oriri. Exorior. reris. vel riris. exortus sum. i. extra oriri.
 Suborior. i. latēter vel post vel suboriri. Orior et eius
 p̄posita. sunt deponētia: et p̄ferūt tā fm̄ tertiā qđ s̄z q̄rtā
 coniugatiōez: nisi in infinitiuo qđ p̄ferit̄ tā fm̄ q̄rtā. Et faciūt
 supinū in ortū vel in oritū: s̄ vsitati⁹ in ortū. S̄l p̄tici
 pia futuri t̄pis vsitati⁹ sunt ab oritū qđ ab ortū. Et econ
 trario participia p̄teriti t̄pis fm̄ Dug. P̄ris. aut̄ in. io. li.
 dicit̄. Orior et morior tā s̄z tertiā qđ fm̄ q̄rtā coniugatiōez
 auctores declinauerūt supina eoz ortū et moritū: q̄uis
 oritur⁹ nō ortur⁹ inueniat̄ p̄ticipiū futuri: sed p̄teriti ort⁹
 nō orit⁹ d̄r. Sic ḡ s̄z P̄ris. et Du. orior s̄z vtrāqz significa
 tionē. s. tertiā et q̄rtā inuenit̄ declinatū apud antiquos. nūc
 tñ fm̄ vsuz modernoz orior est q̄rte coniugatiōis tñ: sed
 adhuc tenet de tertiā orit̄. Un̄ Eccle. p̄. Orit̄ sol et occi
 dit. penl. corre. et participiū p̄teriti t̄pis ortus sum. et supi
 nū ortū: qđ inuenit̄ etiā oritū. vñ oriturus. ra. rum.
 Oritū. Orior inuenit̄ platū s̄z q̄rtā et tertiā coniugatiōez: et h̄z
 duplex supinū maxie s̄z antiquos. s. ortū ortu: ide ort⁹.
 et oritū. tu. inde oritur⁹. Et vt dicit̄ Dug. oritū. tu. h̄z penl.
 p̄ductā fm̄ qđ ē supinū vbi quarte coniugatiōis: et h̄z eādēz
 correptā fm̄ qđ est supinū verbi tertiē coniugatiōis.
 Oriundus. ab orior. ris. dicit̄ oriundus. da. dum. nomē. i.
 natus vel nascēdus. et regit genitiuū. Un̄ in Boe. Si re
 miniscaris cuius patrie sis oriundus.
 Orix vt dicit̄ glo. in Isa. ca. si. aial ē immūdū nec sacrificus
 aptū. Et vt dicit̄ qđā orix ē aial simile muri qđ nos vi
 cimur glirē. et declinat̄ h̄ orix. gis. gi. gem. et. De quo h̄r
 Deutro. i. 4. Origē camelobardū. Noia. n. desinētia i x.
 faciūt ḡm̄ i cis v̄l i gis: exceptz nix nox senex et supellex.
 Oriza. ze. maneries est pulmētī: et vt dicit̄ de bordeo.
 Orizon orizontis masculī. gene. media spera apparens su
 per terram fm̄ P̄apiam.
 Ornia interpretatur anathema vel anathematizatio.
 Ornix est gallina siluestris. vel vt dicit̄ P̄ap. ornix est gal
 lina ap̄rica pinguis.
 Orniomācia. i. diuiniatio qđ fit in pectore vel in ortu v̄l in
 gustu pulloz. Et cōponit̄ ab ornix qđ interpretat̄ gallina
 siluestris: et mancia qđ est diuiniatio fm̄ Dugu.
 Orno. nas. nau. nare. i. colere vel decolorare. et deriuat̄ ab
 os oris q̄st̄ ora et vult⁹ decorare. vñ ornamētuz. ti. d̄r: ga
 ei⁹ cultu et vultus et os decorat̄. vñ dicit̄ P̄ap. Ornamē
 tū decus gloria laus dignitas ornat⁹. Ornamēta p̄ciosa
 vestimēta d̄cā qđ eoz cultu ora et vult⁹ decorent̄. Et ab
 orno. nas. d̄r hic ornat⁹. tus. i. cult⁹ habit⁹ vel vestiū de
 coratio. et ornat⁹. ra. tū. i. nitidus lucidus cultus vel lucu
 lētus. Orno fm̄ Dugu. p̄ponit̄: vt adorno. nas. deorno
 nas. i. valde ornare: vel ornatus auferre. exorno. nas. in
 eodē s̄sū. Et ē actiuū orno. nas. cū suis p̄positis. ¶ Dic
 pōt q̄ri an faciētes ornamēta muliez peccēt: Ad h̄o dico
 qđ si qđ ars ē faciēda aliqđ opa qđ hoies vti nō p̄nt absqz
 pctō: per oīs artifices talia faciēdo peccant: v̄tpote pre
 bētes directe alyz occasionē peccādi: puta figs fabrica
 ret idola v̄l aliqd ad cultū idolatrie p̄tinēs. Si qđ vō ars
 sit cui⁹ opib⁹ hoies p̄nt bene et male vti: sicut sunt glady
 sagitte. et alia h̄s: vsus taliū artium nō est pctm̄. si tñ ope
 ribus alicui⁹ artis vt pluries aliqđ male v̄terēt q̄uis de

- se non sint illicite: sunt tamen per officium principis a ciuitate extirpate sicut in documentis Platonis. Quia ergo mulieres licite se possunt ornare: vel ut seruet decetiam sui status: vel et aliquid superaddere ut placeat viris: sequens est quod artifices talium ornamentorum non peccant in usu talis artis: nisi forte inueniendo aliqua superflua et curiosa. unde Chrysostomus super Mattheum dicit quod etiam ab arte calceorum et texturum multa abscindere oportet. Item scias quod dicit Augustinus in libro de sermone domini in monte: non in solo rebus corporearum nitore atque pompa: sed in ipsis sordibus et luctuosissimis posse esse iactantiam: et eo periculosiorem quo sub nomine seruitutis dei decepit. Et philosophus dicit in 4. ethicorum quod et abundantia et inordinatus defectus ad iactantiam pertinet. Uide in vestigio.
- O**ro oras dicitur ab os oris: et est orare ore dicere: rogare: vel ore rocinari. Et proponitur: ut adoro. ras. exoro. ras. poro. ras. i. valde orare: vel perfecte orare. Oro oras actiuum est cum omnibus suis compositis: et producit o. sicut in Dug. Quidam tamen ponunt significaciones de oro in hoc versiculo. Supplicat implorat petit obsecrat hec notat oro. An dicendum sit. Xpse ora pro nobis: et sancti orationes nostras cognoscant: et pro quibus orant: et an sanctos orare debeamus: dixi in oratio. Item quare ad orationem debemus adorare dicam in tabernaculum.
- O**roma visio interpretatur sicut in Papiam.
- O**romon grece. i. tempus latine.
- O**ros orontis proprium nomen cuiusdam montis. Hinc videtur dici huius orontes huius orontis dux licioz: quia magnus fuit.
- O**rphanotrophita in orphanotrophium est.
- O**rphanotrophium. ab orphanos et trophos quod est conuersio componitur hoc orphanotrophium. notrophy. hospitale vel aliter locus venerabilis in quo orphani conuersantur et pascuntur. unde hic et hec orphanotrophita orphanotrophite quod vel quod est custos orphanotrophy: sive dominus sive domina talis loci.
- O**rphanus. na. nu. id est quod pupillus. sed illud grecum nomen est: et hoc latinum. Unde in psalmo ubi legitur. Pupillo tu eris adiutor. grecus habet orphano.
- O**rreum. ab ordeum dicitur hoc horreus horrei quasi hordeus: locus est ubi ponitur hordeum: generaliter tamen locus ubi reponitur annona quelibet dicitur horreum. vel dicitur ab horreo. res. quia specibus horret: sed proprium dicitur preualet.
- O**rsum aduerbium loci. i. in hanc partem. inde deorsum. Item orsum orsi potest esse nomen ab ordior ordiris. i. principium loquendi vel locutio.
- O**rsus. sa. sum. i. inceptus. et hoc orsum. si. et hic orsus orsus. Uide in ordior ordiris.
- O**rticula. le. penult. cor. ab ortus et colo. lis. componitur. i. hortulanus: vel hortum colens.
- O**rtigia in ortix est.
- O**rtigometra. ortix grece latine dicitur coturnix. inde dicitur hec ortigometra. metre. quedam avis. et ut dicunt est coturnix que gregem ducit: et terre eam appropinquantes accipiter videtur rapit sicut in Dug. Papias etiam dicit. Ortigometra genus auium. i. coturnices quas veteres vesci interdixerunt. Solum enim hoc animal sicut homo morbum caducum habet. et producitur penultima ab alexandro. Dic coturnices designare ortigometra.
- O**rtilio. ab hortus horti dicitur hic hortilio hortilio id est quod hortulanus.
- O**rtix. tigris. femi. gene. grece latine dicitur coturnix. inde hec ortigia. gie. quedam insula. s. delos.
- O**rtodoxus. a doxa quod est gloria: et ortos rectum componitur huius orthodoxus orthodoxi. i. vir recte glorie. s. recte credens: et ut credit viuens: quo nomine non potest vocari quod aliter viuunt quam credit. unde hec orthodoxa orthodoxe. i. femina recte glorie. et hec orthodoxia orthodoxie. i. recta gloria. et potest declinari adiectiue orthodoxus: orthodoxa orthodoxum sicut in Dug. Papias vero dicit. Orthodoxus grece rite catholicus
- homo dicitur: fide rectus: et vita probabilis: qui latine vir recte glorie dicitur. et producit penultima positioe.
- O**rtogomenus. Ortos quod est rectum componitur euz gomenos quod est accentus. et dicitur ortogomenus. na. nu. i. recte accentuatus quasi non encliticatus.
- O**rtogonium. ny. in ortogonus est.
- O**rtogonus. ab ortos quod est rectum: et gonos quod est angulus componitur ortogonus ortogona ortogonus. i. recte angulatus. et hoc ortogonium ortogony. i. rectus angulus vel figura plana. Est enim triangularis: et habet angulum rectum sicut in Dug. et cor. go.
- O**rtographia. ab ortos quod est rectum: et graphia scriptura componitur hec ortographia ortographie penultima acuta id est recta scriptura litterarum et syllabarum. Et scias quod prima pars huius operis dicitur ortographia: quia in ea docetur recte scribere.
- O**rtolanus. ab hortus. ti. dicitur hic hortolanus. ni. cultor horti. Et scias quod antiqui dicebant hortulanus per u. in secunda syllaba ab hortus. sed moderni dicunt hortolanus per o. ab orto. et producit penult. hortolanus.
- O**rtoneumenus. Neuma proponitur cum ortos quod est rectum: et dicitur ortoneumenus. na. nu. i. recte modulatus. unde quedam proia apud grecos. s. discretia dicitur ortoneumena quasi recte modulata. i. recte accentiata ad differentiam illorum que sunt inclinata.
- O**rtonycus quod tantum emittit quantum recipit. et proponitur ab ortos quod est rectum: et nyctus. inde ortonycus quod equo modo recipit et emittit. et cor. penult. ortonycus.
- O**rtus grece latine dicitur rectum.
- O**rtulus. li. vimi. penult. cor. paruus hortus.
- O**rtus. ta. tu. ab ortior ortiris dicitur ortus. ta. tu. participium. et huius ortus. tus. i. natiuitas. et hic hortus. ti. secunde declinationis: quia semper ibi aliquid oritur: et nunquam sit sine fructu sicut in Dug. Papias vero dicit sic. Ortus. ta. tu. natus genitius vel subitovisus. Ortus vero ortus ortui: natiuitatis genitura: subita apparitio vel processus. Hortus vero horti. to. ager amenus holeribus abundans: vel paradisus: hortus holeribus inde dicitur: quia semper ibi aliquid oritur. Nam quam alia terra semel in anno aliquid creet: hortus nunquam sine fructu est.

In imaginaria: cena vltim

fectat celestium terrestrium et infernorum. Est autem osanna ut dicitur Remigi^o propositum ex integro et corrupto. Quia enim latine dicitur salua siue saluifica. Anna vero apud illos interpretatio obsecrationis. nam apud illos ab obsecratione dicitur ana: sicut apud nos latinos a dolere dicitur heu. et sicut h^o deberet dici integre osanna: sicut corrupte dicitur osana depta i. vocali. Et interpretatur osanna salua saluifica vel obsecro: quia sicut dicitur est osi interpretatur salua vel saluifica. ana est interpretatio obsecrationis apud hebreos. et subauditur. Populum tuum vel totum mundum: boies et angelos iporum ruina ex hostibus reparando. Quidam dicunt quod osana interpretatur preterit salus: quasi dicat. Domine tibi debet salus mundi. Augustinus vero dicit quod osanna est vox obsecrationis magis affectum indicans quam re aliquam significans: sicut sunt in lingua latina interpretationes. et id osanna in alia lingua transferri non potuit: sicut nec racha: ut dixi supra in alleluia. Iohannes autem osanum exponit illud Matthei. 21. Turba que precedebat et que sequebatur clamabat dicens. Osana filio dauid: sicut dicit. Memores populi mirabiliu ei^o que ostendit eis: et sanitatum que prestitit eis exultantes in cordibus suis ante et retro clamabant Osana filio dauid. Qui precedebat seniores erant. i. patriarche prophete ceterique sancti: que ante aduentum christi de aduentu eius et predixerunt et cognouerunt. Sequentes autem minores erant. scilicet apostoli martyres ceterique doctores que post ascensum christi de resurrectione eius et de ascensu vel de operibus predicauerunt et predicant. Et quis quid dixerit tibi fuerit: tamen in omnibus vultu exultationis spiritus fuit: et illi quidem prophetas de christo vetero clamauerunt. Benedictus qui venturus est in nomine domini. Isti autem laudantes clamabant de aduentu christi iam impleto. Osanna filio dauid benedictus que venit in nomine domini. Osanna autem quidam interpretatur gloriam: alij vero redemptionem: alij saluifica siue saluum fac. Nam gloria illi debetur: et redemptio illi conuenit qui omnes redemit: et precioso sanguinis sui effusione nos saluauit.

Oscitatio. tui. i. osas huius: ab osa ose dicitur.

Oscitatio rei. dicitur est Chrysostomus et declinat in fine tamen: scilicet compositum ex duobus rectis: sicut et obonum: sicut ostendit in tertia parte ubi egit de figura composita nominis: i. ca. de compositioe integrorum.

Oscen. Lano propositum cum os: et dicitur h^o oscen scinis. s. q. ore canit vel folijs alio modo ut decipiat aues. Dicitur et oscines quelibet aues ore canentes. i. catu augurium facientes sicut dicitur Dugu. Et dicitur. Oscines ore canentes aues dicitur quod augurium voce capiunt: ut corui. et cor. penul. oscines.

Oscillu. Lillo propositum cum os ozis: et dicitur h^o oscillu li. quodam genero ludi. scilicet cum funis suspenditur de trabe. in quo pueri et puelle sedentes impellunt huc et illuc. Et idem dicitur oscillu quia ibi ora ciliantur. i. moueantur huc et illuc: vel quia ora astantur. moueantur ad risum: vel quia solent impelli in ora transuentium. Item oscillu. i. paruul osculu: et tunc est dimi. osculu et simplex.

Oscines exponitur in oscen.

Oscito. ab os ozis et cito tas. quod est moueo propositum oscito tas. ta ni. tare. i. os apire: ore hiare: vel baraclare. Persi: Oscitatio besternu distulit vndique malis. Et idem hec oscitatio onis. et h^o oscitatio tus. et h^o oscitatio minis. i. baraclatio vel osculu li. format ab os addita (imoderata ozis apertio. culu: sicut a mas masculu: et a flos flosculu: et a m^o musculu. Et est osculu dimi. d. os ozis. quod tamen ad vocem. et quia alia huius significatio a suo primitiuo: id est os fecit aliud dimi. ex se. s. oscillu. i. paruul os: ut dicitur Persi. Et dicitur sicut dicitur Dugu. osculu a basso: quia osculu est religiois. Vnde dicitur Receptit eum in osculu pacis. Bassu vero est amoris: suauium luxurie et libidinis. vnde versus: Bassa iugibus: sicut oscula dantur amicis. Suauia lasciuis: miscentur grata puellis. Item osculu filijs: pacem amicis: bassu vxoribus: suauium scortis. Item osculu charitatis: bassum blandicie: suauium voluptatis. Et ab osculu dicitur osculoz laris. i. osculu dare. Et est compositum cum suis compositis.

Oso osas. i. osis calciare. vbi actiuum: et derivatur ab osa ose.

Osoz. Quid odisti facit supinum osuz osu scilicet non sit in frequenti

vsu. vnde h^o osoz osozis. i. oditor. Plautus in amphitruone: Scito illum madidum et icotinente atque osoze vxoris sue sicut dicitur Dugu. Pap. at dicit. Osoz osozis ab odio odis dicitur. i. inimicus qui

Ossatim in ossim vide. (aliud odio h^o.)

Ossus. ab os ossis dicitur osses: osses osses penul. cor. i. de ossibus exiis vel factus: vel ad ossa pertinet: vel ossibus plenus. Inuenitur etiam hoc osseum ossei per bursa intestinum. Vnde Avicenna. Lumen intestina descendunt in osseum etc. et tunc produ. penulti.

Ossiculū li. dimi. paruū os. (et scribitur per vnum s.)

Ossifragiū gy. i. ossium fractio: sicut dicimus aliquem fecisse ossifragium: quia ossa alicuius fregit.

Ossifragus ga. gū. i. ossa frages: ab os ossis et frago gis. componitur. et cor. hanc syllabam fra.

Ossilū li. dimi. de os ossis paruū os. et inde ossilo las. lare. i. verberare vel scindere

Ossim vel ossatim aduer. i. ossa fragedo: vel per ossa. i. de ossibus in os. et dicitur ab os ossis.

Ossio. ab os ossis dicitur ossio sas. saui. sare. i. ossa dare: vel osses percutere. vel ossa preparare. Et componitur: ut exosso sas. i. ossifragus. Inosso sas. i. ossa imittere. Et est actiuum cum omnibus suis compositis.

Ossosus sa. sum. i. ossibus plenus: et dicitur ab os ossis.

Ossulū li. dimi. dicitur paruū os. et hoc ossilū idem ab os ossis.

Ostedo dis. di. ostetū vel ostesuz. et videtur componi ab os et tedo dis. et est ostendere demerare vel apire. vnde ostesim. i. aperte. et h^o ostet tus. sicut dicitur. Prif. vo dicit. Tedo facit tesum quod tamen facit et tetū: et vtrūque retinet cum omnibus suis compositis: ut extesuz vel extetū. vnde ostedo et ab eo composita facit ostetū vel ostesū. Ostetū quoque quoniam monstrū significat nomen est participiale: quoniam factū dictū visū: ab ostedo futura dictū.

Osteto tas. i. frequenter ostedere: vanitare: iactare: videri: vel percurare. vnde hoc ostetamē minis. et hoc ostetaculū li. i. demonstratio: et format ab osteto sup. de ostedo dis. u. mutata in o. et est verbum frequentatiuum.

Ostetū ti. vide in ostedo dis. et etiam in portentum.

Ostiensis. Ostia stie. est quidam ciuitas. Inde ostiensis: ut episcopus ostiensis: et scribitur sine h. Inuenitur et hostia stie. per b. sicut in h. dixi. et formatur ostiensis ab ostia. a in en. mutata. et assu. pra. sis. sicut a ianua ianuentis.

Ostra grece dicitur latine testa. vnde hec ostra ostrea testa cuiusdam piscis. Et hic ostreū strei. et h^o ostrea ostree quidam piscis qui ostra latitat: sicut ostrea ostreoz per ipis piscibus dicitur in neu. ge. sicut ostree arū. in se. ge. sunt carnes eoz. vnde h^o ostreari ry. q. piscem illū vendit vel capit. et h^o ostrū ostri. i. purpura. quia ostreoz sanguine tingit. vnde ostre^o ostrea ostreū. i. purpureus: et ostreat^o ta. tui. i. purpurat^o. et h^o ostreari ry. q. i. purpura operat: quia eam facit vel tingit sicut dicitur. Pa. dicit. Ostrea aialia marina dicitur a testa que mollicies carnis interior tegitur vel munit. Grece. n. testa ostra dicitur. vide in cancer.

Ostratites. ab ostrat^o vel ostra dicitur hic ostratites titis. quidam lapis qui similitudine teste h^o: cuius versus est pro pumice.

Ostratus. ab ostra derivatur h^o ostrat^o ti. i. pauimentum testaceum dictum sic: quia quibusdam minutis et fractis testis vel lapidibus calce admixto fiat. vnde h^o ostratari ry. q. ostratum facit. et ostratari^o ria. rium. ad ostratarium pertinens.

Ostratarius in ostratus exponitur.

Ostrea vide in ostra: et in cancer.

Ostrearius in ostra exponitur.

Osula le. dimi. parua osa.

Osus. Quid odisti facit sup. osum scilicet non sit in vsu. vnde osus sa. suz. i. odiens: quod h^o vim participij. vnde ostrui^o cum actio ad modum participij: et idem est in compositis ut exosus exosa exosuz. i. odiens valde vel perfecte. et posus sa. su. ut osus et exosus vel perosus bella. i. odiens. vnde ose exose et perose aduerbia. Et scias quod nomina desinentia in osus significant plenitudinem. vnde. Osus plena notat: bundus similitat: bilis aptat.

ter aduer. Paco cas. actiuū est cū oībus suis cōpositis si qua habet: et producit p̄mam.

Pactio. a paciscor pactus deriuat̄ hec pactio onis. i. cōuentio: cōditio vel p̄missio.

Pactio. a pact^o deriuat̄ pactio^{ri} ria. riū. i. ad pactū ptinēs et hoc pactioū idē qd̄ pactū vel loc^o vbi fit pactum.

Pactū. a paciscor sceris. dī h^o pactū cti. i. placitū: uent^o. s. iter ptes: vel ex pace ueniēs scriptura. vñ et dī pactū q̄ si ex pace actū vlt̄ factū. Itē pactū ē sup̄. de p̄ago gis. Itē pact^o cta. ctū. p̄icipiū de paciscor sceris.

Padanus. na. nū. in padus est.

Padus. di. fluiū lōbardie sic dictus ab vno triū fontū ex qbus hz originē. q̄ padus dī. Itē fluius padus dict^o est eridan^o a Setonte in eū submerso q̄ eridanus dicebat̄. i. de padan^o na. nū. penul. pdu. Vide in p̄beron vlt̄ i feton.

Paganicus. ca. cum. in paganus vide.

Paganismus. Paganus componit̄ cum mos: et dicit̄ h^o paganismus mi. i. ritus et mos paganorum.

Pagan^o ni. a pagus qd̄ est villa dī pagan^o na. nū. i. villan^o vel icult^o. et q̄cūq; habitat in villa dī pagan^o. p̄terea qui cūq; habitat extra ciuitatē dei. i. eccliam dī pagan^o q̄si villan^o: et nō habitās in ciuitate dei. i. ecclia: s; lōge in pagō. Et hīc pagan^o ca. cū. et h^o paganitas tatis. i. multitudine et collectio paganorū: vel p̄petas q̄ pagani dīr: vlt̄ terra corū. Et paganizo zas. i. ritū paganorū colere: vel morē paganorū se hīre. Pagan^o p̄ponit̄: vt semipaganus.

Pagella. le. dimi. parua pagia. Diere. 36. Lūq; legisset tres pagellas vel q̄tuor scidit illud scapello scribe.

Pagina. a p̄ago gis. p̄ iūgere vel ipellere dī hec pagina ne. pars aliquota foliorū librorū. Et dīr pagine a pagēdo vlt̄ cōiungendo: qz sibi iūicē cōpingant̄. i. iungantur vel qz ibi folia cōiungant̄. Pagina ē dī q̄nq; carta q̄nq; liber: q̄nq; scriptura. Vñ p̄sueuit dicit̄: hoc inuenit̄ in sacra pagina. vñ hec paginula le. dimi. Et pagino nas. i. paginas iungere vel describere. et cor. gi.

Paginula. le. dimi. parua pagina.

Pagulus. li. dimi. paruus pagus.

Pagus. Pige ap̄d grecos dī fons. et ide h^o pag^o gi. i. villa: qz iuxta fontes ville solēt edificari. et pdu. p̄mā. et ide p̄pōi.

Pala. a palea dī h^o pala le. q̄ vētilat̄ vt fru (tur ariopag^o. mentū a palea purgef. Vide etiam in pale.

Palafredus. di. penl. pdu. dī a passu et leni et freno et ducendo: qz leni passu p̄ frenū ducat̄: et ē gen^o eg q̄ alio noie dī m̄n^o et gradari^o: sic dixi in equus equi.

Palā. a palo las. deriuat̄ palā aduerbiū q̄litas. i. apte vel manifeste. Vñ i Joāne. Ego palā locut^o sū mūdo. Et cōponit̄ cū in: et dī ipalā. i. inapto. Pōt̄ ēt palaz eē p̄positio q̄n regit casuz: vt palā illo hoc feci. i. corā illo. et cor. p̄mā. s; palo las. eā pdu. Vñ Luca. in. 7. P̄ncipes fecere palā ciuilia bella. S; de vltia syllaba q̄riē an debeat acui. Et dicūt qdā q̄ sic: ad dīaz hui^o accusatini palā de pala le. laz. Alij dicūt q̄ nō: et hoc magis mihi placet: qz h^o ad uerbia desinētia in am deprimunt̄ in fine: vt multifariā perperā. Declinat̄ ēt p̄perus ra. rū. sic dixi i scōa pte vbi egi de accētū aduerbioz desinētū in am.

Palās. a palo las. dī h^o et hec et hoc palās lātis. q̄ nūq; in aliquo loco hz certā māsiōnē. vñ palāter aduer. i. māifeste vel vagāter. et palabūndus da. dū. i. errabundus vel vaga bundus s; Dug. Judi. 9. Due aut̄ turme palātes p̄ capū aduersarios p̄seq̄bant̄. P̄ap. vō dīc̄ Palātes gaudētes: palā vagātes: disp̄si. Palāter. i. icōposite vlt̄ disperse ad Palāteū tei. neu. ge. qdā oppidū in pala (uer. q̄litas. tino mōte vbi mō ē Roma. et qz palāteū altū erat: iō palāteū dī altus murus vel fastigiū.

Palata. a palus dī hec palata te. penul. pdu. q̄ fit de palis. et palate sunt masse q̄ de recētib^o ficub^o p̄pingi solēt: q̄s

iter palas ad solē siccāt: et sic sumit̄ Re. z. ca. is. vt dixi in

Palatin^o. a palatiū dī palatin^o na. nū. penl. pdu. (massia. i. de palatio exis: et tūc deriuat̄ a palatiū. vel palatinus na. nū. i. ptinēs ad palatū: et tūc deriuat̄ a palatū.

Palatiū. a palo las. qd̄ ē vagari deriuat̄ hoc palatiū ty. am pla dom^o in q̄ multi vagari possunt. vñ palatin^o na. nū. penul. pdu. i. de palatio existens. Vel hic palans lantis. rex fuit archadie: in cuius honore regina aulā ipsius nomine dīta palatiū vocauerat. Sic ḡ appellauerūt a Palante hoc palatiū. et corri. pa. Vñ Luca. in. 3. Uix odisse vacat: p̄bebea palatia complet.

Palatū. a palatiū dī hoc palatū palati: qz magnū sit et amplū: vel qz sit q̄si palatiū oris vel ligue. vel dī a palo las. qz ibi lingua vagef. vel palatū q̄si poletū a polo: qz ibi p̄ sui cōcauitate celi hz silitudinē. vñ et greci palatū vranō vocāt. Et hinc palatin^o na. nū. i. ad palatū ptinēs.

Pale. palin qd̄ est mot^o dī apud grecos lucta palin: qz in lucta frequēter se moueant. vñ he pale larū. i. dozi dextra leuaq; eminētia mēbra: dicta sic qz in luctando ea p̄mius. quod. s. luctari vel quā luctā greci dīr palin. Inuenit̄ ēt in singulari: s; in alio sensu: qz. s. pala dī vētilabruz et latū instrumētū ferreū ad opus ignis. pala ēt dī ille cōcauus locus in anulo in quo ponit̄ lapis p̄ciosus.

Palea. a pales dea pabuli: vlt̄ a pabulū dicit̄ hec palea lee. qz pabulū p̄beat aialib^o: et ēt qz ea sola olim p̄mu3 in pascendis aialib^o p̄bebat̄: cui^o nā ex p̄rio frigida est intātū vt obrutas niues fluere n̄ sinat: adeo calida vt mature scere poma compellat. vt dicit̄ beatus Augu. de ci. dei. et cor. pa. Vñ in auroza dicitur. Nō vult nudari paleis dor nec sit adusta. vnde hec paleola le. diminutiuum.

Paleare. a palea deriuat̄ hoc paleare ris. et h^o paleariū ry. loc^o vbi palee reponunt̄. et ēt sic dī pellis q̄ sub collo bouis fluitat huc et illuc ad modū palee. et h^o et h^o palearis et hoc re. vel a pelle deriuat̄ h^o paleare ris. vlt̄ paleariū ry. pellicula q̄ p̄det añ pect^o bouis q̄si pelleariū. vel sic dī a palo las. qz vagat̄ huc et illuc et fluitat. vel dī a palea: qz ad modū palee fluitat huc et illuc. Et hinc palearia dīr qdā ptes iugi q̄ sub illa pelle colligantur: et corri. pa. Vñ Quid. meta. ii. Lolla thori extāt aruis palearia pendēt.

Palearium. in paleare est.

Paleola. in palea est.

Pales. a pabulū dī hec pales indecli. vel pales lis. dea pabuloz. vñ hic palatualis ei^o sacerdos. et p̄aliter hec palilia hoz paliliū vel palilioz illius dee festa. Vñ P̄erfi^o. Sumosa palilia feno. et paliliosus sa. sum. i. fumosus: a festo Palis in quo fenum comburebatur.

Palestina. a palestini vrbē oīs regio circa eam dicta est palestina. vnde palestinus na. num. gentile.

Palestra. stre. lucta vel locus luctatōis. et dī a palin qd̄ ē lucta: vel a palin qd̄ ē mot^o: qz ibi frequēter se moueāt. vlt̄ dī palestra a Pale dea pastoz: qz in honore isti^o p̄us fuit celebrata. vel dī a palude q̄ yngebant̄ luctaturū anteq; haberēt oleū. vñ palestric^o ca. cū. et hec palestrica ce. q̄ in palestra luctat̄: et qz ad palestrā fortes vocabant̄: iō palestrica q̄nq; pro forti ponit̄ s̄m Dug. Pa. vō sic dicit. Palestra grece lucta vbi athlete exercēt se: luctatio que fit in gymnasio. et cor. prima3. Quidius in. iō. epif. Aut fera nos retinet aut vncta dona palestre.

Palestricus. ca. cum. penul. cor. in palestra est.

Palestrizo. zas. i. luctari: a palestra dicitur.

Palibachus. ab anti qd̄ ē: et bachius bachy pes p̄ri^o bachio. Cōstat enī ex duab^o p̄mis lōgis et tertia breui vt dixi in antibachus. et idē pes dī palibachus: qz iterat^o est a bachio: a palin qd̄ est itez et bachius componitur.

Palilia. liū. vel liozū. est in pales.

Paliosus. exponitur in pales.

- P**alin. i. itez. Itē palin. i. motus vel mobilitas. Inde palma
Palinodiū. palin qd̄ ē itez p̄ponit cū oda qd̄ est (i. lucta. laus vel cantus: et d̄ hoc palinodiū dy. palinodia dicuntur laudes iterate vel cantus iterati. vñ palinodius diadum. i. iterū cātatus vel laudatus. et hic palinodicus ci. qui palinodia facit vel dicit.
- P**aliscus. palin. i. itez. vñ paliscus ca. cū. q̄st itez veniens: vel q̄st itez natus. vñ palisci dicti sunt duo filij Iouis et Etbne q̄st bis editi: qz semel de m̄re et postea itez de terra fm̄ poetas. vñ Quid in. 5. metamor. Stagna paliscorum rupta feruentia terra.
- P**alisma matris locus lucte: et d̄ a palestra.
- P**aliurus ri. carduus ē spinosus et asperrimus: de quo habetur Isa. 34. De hoc dicit P̄ap. Paliurus herba asperrima et spiofa. Quia autē d̄ paliurus q̄st berens pallio etymo. est et produ. penul. Unde Virgilius in buco. Carduis et spinis surgit paliurus acutis.
- P**alla le. fe. ge. quadrū palliū muliez deductū vsqz ad vestigia affixis in ordie gemis: dca sic a palin. i. mobilitate q̄ circa finē ē huius idumēti: vel qz rugis vibratib⁹ sinuata
- P**alladiū in pallas ē. (ta cribretur.
- P**allas ladis fe. ge. dea belli ē: et d̄ a palin. i. a motu et excusione haste. Vel d̄ pallas a pallone insula thracie vbi nutrita fuit: vel qz pallatē gigantē occidit: q̄ et Minerua d̄ q̄st mortal v̄l q̄st mun⁹ variāz artium: qz fuit iuētrix multoz igēioz vt d̄nt. Et a pallas h⁹ palladiū dy. imago vel simulacrū palladis. et palladi⁹ dia. diū. ad palladē pertinet.
- P**alleo les. lui. lere. i. eē vel fieri pallidū. et qz ex timore et amore segitur palloz: idē pallere q̄z ponit p̄ timere: q̄z p̄ amare: sic p̄ suo antecedente. Un̄ Qui. Pallet ois amās. nā h⁹ color apt⁹ amāti. Itē pallere ponit sepe p̄ egrotare: qz palloz signū ē egritudinis. vñ h⁹ palloz lorris. et pallidus da. dū. Itē palleo p̄ponit: vt expalleo les. impalleo les. oppalleo les. repalleo les. supalleo les. i. paz vel subt⁹ pallere. vñ suppalidus da. dū. i. paz pallidus. et hic inchoa. palesco scis. expalesco scis. et. Palleo et ei⁹ p̄posita sunt neutra: et faciūt p̄teritū in lui: et carent supi. et scribunt p̄ geminū l. Et scias qz hō efficiē pallid⁹ q̄n timet: s̄z rube⁹ q̄n verecūdat vt dixi in formido das.
- P**allex. a palleo les. d̄ h⁹ et h⁹ pallex. i. adulter vel iuuenis.
- P**alliat⁹ ta. tū. in palliū ē.
- P**allidus. a palleo les. deriuat pallidus da. dū. Et p̄parat. Un̄ pallide dius. dissime. aduerbiū. et h⁹ palliditas tatis. et ē signū amoris palliditas. Un̄ qd̄. Pallida furtiuum facies manifestat amorē. vide in timidus: et in palleo.
- P**allio as. in palliū exponit.
- P**alliolū li. in palliū est.
- P**alliū. a palla qd̄ ē palliū deriuat hoc palliū ly. quo ministratiū scapule tegunt: et vt dū ministrēt expedite discurrat. Plaut⁹. Sigd̄ factur⁹ es appēde in humeris palliū et pergas q̄ntū valet tuoz pedū p̄mptitas. Un̄ d̄ palliū a pellib⁹ vñ fiebat p̄us. s̄z mō d̄ palliū qd̄dā gen⁹ p̄ani ex serico: et glibz matellus. vñ palliolū li. dimi. uz. mutata in o. et addita lū. et palliat⁹ ta. tū. i. palliū h̄ns vel pallio idutus. et pallio as. i. pallio tegere vel occultare: vel palliū iduere: vel pallio ornare. Et p̄ponit: vt appallio as. i. valde palliare. oppallio as. i. occultare vel ornare. repallio as. i. itez palliare. suppallio as. i. latenter vel sub pallio occultare. Et ē pallio actiuū cū oibus suis p̄positis. et pdu. p̄maz positione. Auian⁹. Exiguo p̄ruus circūdās pallia collo. Potest etiaz palliat⁹ deriuari a pallio as. et tūc palliat⁹. i. pallio tect⁹ vel occultus vel coopertus vt iste h̄z v̄ba palliata. i. occulta vel coopta. et pdu. p̄maz palliū vt ostēdi: et ē pallio as. Un̄ in aurora dicitur. S̄z prauum tanq̄ palliat istud opus.
- P**alloz palloz in palleo les vide.

Palma. a pando dis. d̄ hec palma me. q̄st p̄asa et extēsa. ē enī palma man⁹ extēsa. s. extēsis siue expansis digitis et explicatis: cui contrari⁹ ē pugn⁹. s. man⁹ digitis contractis et clausis. ē ḡ palma extēsa: pugn⁹ v̄o clausus. Itē a palma manu d̄ h⁹ palma me. qd̄dā arbor: qz man⁹ victoz solet ea ornari et coronari: v̄l qz oppassis ē ramis in modū palme hoīs. Est v̄o arbor victorie deputata. h̄ac vero greci phenicē appellāt: qz diu durat: ex noīe auis illi⁹ arabie que multis ānis viuere p̄hibet. Fruct⁹ autē ei⁹ dactili dicitur ad digitoz similitudinē. vñ h⁹ et hec palmalis et h⁹ le. et palmosus sa. suz. i. victoriosus triūphalis vel animosus. et hoc palmariū palme premiū. et d̄ palma q̄st pacis alma: qz a victozib⁹ ferebat. et ē etymo. Palma ḡ d̄ man⁹ arbor: et ē victoria: qz palma arborē victozes coronabant. vñ vsus. Palma man⁹: palma ē arbor: victoria palma. Palma notat laudē belli. victoria finez. De palma arborē dicit Amb. in. 3. Dexameron. Est discretio sexus in arboribus. Nā videas palmā q̄ dactilos ḡnat plerūqz inclinātē ramos suos et subiciētē: et occupatē atqz āplex⁹ spēs p̄tēdētē ei arbori quā marē palmā appellāt pueri rusticoz. Illa ergo palma femina ē: et sexū suū spē subiectōis p̄fitef. vñ cultozes locoz p̄ciūt ramis eius dactiloz vel palmarū semina masculoz q̄b⁹ illi femie arbori velut qd̄dā sensus p̄funtiois infundit: et expediti cōcubitus gr̄a p̄sentat: quo munere dōato rursus erigitur et eleuat ramos suos: et in veterē statū comā suā rursus attollit. Itē scias qz palme qualitas et statura multuz h̄z pulchritudinis in figura. Nā vt dicit Grego. in. 19. Moral. sup̄ illud Job. 29. Sicut palma multiplicabo dies. Nō imerito iustoz vita palme p̄parat. qz sicut palma iferius tactui aspera est: et q̄st aridis corticib⁹ obuoluta: supius v̄o visui et fructib⁹ pulchra: iferius corticū suarū inuolutiōib⁹ angustat: sed supius amplitudine pulchre viriditatis expandit. Sic q̄ppe electoz vita despecta ē inferius: supius pulchra: imo ista quasi multis corticib⁹ inuolutū dū innumeris tribulatiōib⁹ angustat. In sumo v̄o illa q̄st pulchre viriditatis folijs amplitudinē retributiōis expādit. Dabet qd̄dā aliud palma quo cūctis generib⁹ arborū differt. Dis nāqz arbor i suo robore iuxta terraz vastā subsistit. s̄z crescēdo supius angustat: et q̄to paulisper sublimior tāto in altū subtilior. Palma v̄o minoris amplitudis ab imis inchoat: vt iuxta ramos ac fructus ampliori robore exurgat: et q̄ tenuis ab imis p̄ficiat vastior ad sumū succrescit. Quib⁹ itaqz alia arbuta nisi terrenis mētib⁹ inueniunt eē silia: iferi⁹ vasta: supi⁹ angustata: qz nimiz oēs isti⁹ seculi dilectozes i terrenis reb⁹ fortes sūt: i celestib⁹ debiles. Nā i tpali glia vsqz ad mortē desudare appetūt: et p̄ spe p̄petua nec paz qd̄ in labore subsistūt: s̄z p̄ terrenis lucris q̄slibz iniurias tolerāt: et p̄ celesti mercede v̄l tenuissimi v̄bi ferre contumelias recusant. Di itaqz q̄st aliaz arborū more deorsū vasti sūt: sursuz angusti: qz fortes in iferiora subsistūt: s̄z ad supiora deficiūt. At d̄. Ex q̄litate palmarū designat p̄ficiēs vita iustoz: qz neq̄qz sūt i terrenis studijs fortes: et i celestib⁹ debiles. Sūt v̄o nonnulli q̄ cū celestia appetūt: atqz h⁹ mūdi scā noxia reliquūt: ab icēptōe sua quotidie icōstātie pusillanimitate deficiūt: q̄b⁹ bos nisi arbutis reliqs similes dixerim qz neq̄qz tales supi⁹ surgūt: q̄les iferius oriunt. Di q̄ppe in quersatiōez veniētes: nō tales q̄les ceperūt p̄seuerāt: et q̄st more arborū inchoatōe vasti sūt: sed tenues crescūt: qz paulisper p̄ augmēta tēpoz patiūt de trimēta virtutū. Palma v̄o in sumitate ē vastioris q̄z eē cepit q̄litate ex radice: qz sepe electoz quersatio p̄s finiendo peragit q̄z p̄ponit inchoando. etsi tepidus p̄ma inchoat: feruētī⁹ extrema p̄sumat atqz semp̄ inchoare se estimat: et iccirco ifatigabilis in nouitate pduat.

Palmes mitis. maf. ge. dī ramus vitis vbi vna nascit. r dī a palma ppter fecūditatē: r cor. mi in obliq. s.
Palmetū. a palma deriuat hoc palmetū ti. locus vbi palme abundant r crescunt.
Palmos maf. mat. mare. i. coronare: a palma dicit. r a palmo mas dī palmatus ta. tū. i. coronatus.
Palmula. a palma manu dī hec palmula le. di. r palmula ē extrema latitudo remi: qz extēsa ē ad modū palme. r palmula ē instrū rusticoz in aera cuz trib⁹ vel qttuoz vel ē plurib⁹ ramis: qz beāt ramos extēsos sic palma digitos fm Dug. r Papi. dīc. Palmula extrema latitudo remi q mare ipellit. Palmula gubernaculi ps ima.
Palmulus li. maf. ge. puus palmus: r dī a palmus.
Palmus. a palma p manu dī hic palm⁹ mi. qdam mēsurā. s. palme r ē palmus a pollice vsqz ad minimū digitū extēsa manus: popillus vō est rtractis digitis pugnis: sic dicit quedam glo. Isa. 40.
Palo. a palin qd est mor⁹ dī palo las. laui. r iuenit in duabus significatōib⁹. naz palare. i. manifestare vel aperire vel palare. i. vagari. plus ē tñ palare qz vagari. nā vagat q aliquātulū huc r illuc discurrit: s3 palat q in nullo loco pziā h3 sedē. vñ vag⁹ dī gcūqz aliquātulū vagat de loco ad locū: s3 palās dī q nūqz in aliquo loco certā h3 mātionē. Palo rponit vt depalo las. i. valde palare declarare vel referare: ppalo las. p eodez. repalo las. Palo las. p māifestare cū suis rpositis ē actiuū: p vagari ē neu. r pdu. p⁹. Vir. i. xi. eneid. Et nūc palātes vidim⁹ gemitū
Palpebra. a palpo pas. dī h⁹ palpebra bre. si. (qz cadētū. nus oculo: qz palpebre sp mouent pilis i ordie astātib⁹ ad eoz munitionē: r currūt iō iuicē vt assiduo motu reficiāt ruitū. vñ palpebrosus sa. suz. i. magnas hñs palpebras r corzi. pe. nālī.
Palpito tas. tauī. rare. i. frequenter pallare: r cor. pi.
Palpo. a palin qd ē mor⁹ dī palpo pas. i. tremere moueri salire vel anbelare: sic q aiaz trahit. Itē palpare. i. adulari blādiri vel manu rtractare: sic fac cec⁹. vñ h⁹ r hec palpabilis r h⁹ le. Palpo pas. cū oib⁹ suis rpositis ē actiuū: p salire tñ vel tremere neutru ē. Et nō q atiq dicebāt palpor paris. depo. p adulari. Itē a palpo pas. dī hic palponis. q palpat: vt cec⁹: vel palpo dī adulator. De pdictis significatiōib⁹ tales danē vsus. Palpo rtractat manib⁹ blandit anhelat. Palpat adulat: salit ac tremit atqz mouet. Palpo manu tractās: palpo vocat adulas.
Paludamētū. a palin dī h⁹ paludamētū ti. qdā vestis regū r ipatoz q vtebat rex vl ipator ad ondedū bellū i pxio eē futuz: r iō dī a palā: qz tūc oib⁹ fiebat ē palā r manifestū bellū pxio eē futuz. vñ paludatus ta. tū. r paludamētat⁹ ta. tū. i. paludamēto idut⁹ vel paludamētū hñs.
Palūbes. a pabulū dīruat h⁹ palūbes bis. i. siluestris colūba q i arborib⁹ nidificat: s3 colūba q i domib⁹. r dñr palūbes: qz fluit fortes pabulo. q aut dñr palūbes qsi pētes labis: sic colūbe colētes lūbos ety. ē. Inuenit ē h palūb⁹ bi. p pullo palūbis. Persi⁹. Aut cur nō potius tene roqz palūbo. r hic palūbin⁹ na. nū. s3 Dug. Et scias q colūba nō fuit epichenū: qz dicim⁹ h colūb⁹ p mare: qd ppter fecūditatē accidit sic gall⁹ r gallina. palūbes vō recte fuit pmissui ge. pp idiscretionē sex⁹ r rarā fecūditatē.
Pal⁹ dis. fe. ge. dī a pales dea pabuli: qz paleā. i. pabulū nutriat iumētoz. ide paludosus sa. suz. r h⁹ r hec palustris r h⁹ stre. silis paludi. vel in palude exñs vl crescēs: r paludan⁹ na. nū. paludi imixt⁹ vel in palude morās: r pdu. lu. vñ Luca. Tuta fruge trico nos addit nil lesa palus. a palā aduer. dī hic palus li. vineariū: qz fo lude. ris r palam figitur: r est maf. ge.
Pāpbilus itēptat tot⁹ amor: r cor. penl. vñ Pāpbile tolle man⁹: iāqz redibit anus. r rponit a pan r philos.

Pampineus exponitur in pampinus.
Pampino nas. in pampinus exponit.
Pampinus. a palmes deriuat h pampinus ni. foliū vitis: qz a palmite pēdeat: r pāpine⁹ nea. neuz. r pāpinosus sa. suz. r ē pāpineū qd totū ē de pāpinis: pāpinosum vō qd pāpinis plenū ē. Itē a pāpin⁹ dī pāpino nas. r ē pāpina/ re pāpios emittere vel pāpinis iplere. Et rponit vt depāpio nas. dispāpio nas. expāpio nas. oia p pāpios eueller r cor. pdcā pi. vñ Qui. Nō h pāpieis amicit vitib⁹ vlm⁹.
Pan grece: latie dī totū vl oē. vñ h pan panis ocūs ē quidā dōs pastoꝝ que in similitudinē nāe formauerūt. vñ pan dicitur est quasi oē vel totum.
Panates: herba est ex qua pfluit succus qui r panat⁹ dī.
Pācelenos pan qd ē oē vl totū rponit cū celenos qd ē lucēs: r dī pācelenos: quo noie dī luna i plenitudine qsi totū
Pācorpū a pācracioz aris. dī dī h⁹ pācorpū pi. (ra lucēs. gen⁹ spectaclī. vñ solet fieri ab his q cū bestys ferocissis
Pācra cre. i. rapia a pācracioz aris. dī. (mis rgreduunt.
Pāncracioz aris. i. flagellis aut tormentis subyci. vñ equo aīo tolerātes coronēt. vñ pācraciū. i. tormentū vl flagellū vl qdā ludus q fit subtrahēdo aliqd de manu in manū.
Pācrus cri. lapis varius pene ex oib⁹ colorib⁹ rstant. r dī a pan qd est totum vel omne.
Pandecta. pan cōponit cū teucos qd ē volumē: vel cū dectos qd ē rtinēs vel doctrina r dī hec pāpecta cte. liber oia ferens r rtinēs: sic totū corpus legis vel vet⁹ r nouū testm fm Dug. Pāp. videt dicere pandectū.
Pandiculari⁹. a pando dis. dī hic pandicularius ry. homo bians r toto corpore oscitans.
Pando dis. di. passū. i. extēdere dicere referre māifestare apire. Pādo rponit. vt dispādo dis. di. passū. i. extēdere diuersis modis tendere pandere expando dis. di. expas suz. i. extēdere: oppando dis. i. vndiqz pādere extendere. Repādo dis. di. sū. i. recuruare vl claudere vel recludere. pādo r ei⁹ rposita oia sūt actiua r faciūt pteritū i di. r sup. in passū sine n. vñ ibi. Qui expassis in cruce manib⁹. Sed ibi r in multis alijs silib⁹ locis inuenit n. vitio scriptoz r idiotaz. Dec. n. tria vba. s. pādo pateo patior idē faciūt sup. vñ vsus. Pādo facit passū pateo patior quoqz passū. Noz rite triū passū dic eē supinū ita dīc Du. Pzif. hoc ē dicit in. io. li. Pādo ingt o. in i. pādi facit pteritū r supinū passū: qzuis ē a patior r pateo passū dicim⁹. vnde expādo dis. expassū. Vir. i. 3. At p anchises passis de littoze palmis. r ita cōiter dicunt grāmatici. tñ Pāp. dicit q pādo h3 duplex supinū. s. pansum r passum.
Pandociū: in pandox est. (a pando dis.
Pandona ne. qdā porta apud romā q semp pādebat. r dī
Pandox cis. i. ebriosus: vel gulosus: leccator q semp pāditoza pp escas. vñ a pando dis. dī hoc pādociū docy. i. leccacitas vel ebriositas taberna vel caupona.
Panduca ce. fe. ge. a pando dis. dī. genus organi est.
Pandus: a pando dis. deriuat pandus da. dū. i. curuus: sed pandum pprie est qd dirigit capita in inferiorē: partez. curuū qd in supiozez: omne tñ curuū potest esse pandus r econuerso diuersis respectibus. vnde pandulus la. lū. aliquātulū curuus. r cōponit vt repandulus la. lum.
Panegozizo: a pane deriuat panegozizo as. i. sustentare.
Paneta. a panis dī h⁹ r hec paneta te. q vel q facit panem.
Panfagi⁹. pan qd est totū rponit cū fagin qd ē comedere: r dī panfagiuz gia. giuz. qsi oia comedens. vñ r pāfagy dicit sūt qdā boies in ethiopia: qb⁹ est cibus totū qd mādi pōt r oia fortuitu gignentia. (gericus ca. cū.
Pangerista ste. cōis ge. laudis decantator: r deriuat a pā/
Pangericus: a pango p canere deriuat pangericus ca. cū. i. laudādo decantatus. vñ pangerice. i. laudanter laudabiliter: r hoc pangericū ci. s. licentiosum r lasciuosuz ge

- nus dicendi in laudibus alicuius: in cuius specie et dispositione hoies multis medicis adulant. (tare.)
- P** agito tas. i. sepe vel frequenter canere: et dicitur a pango gis. p. ca.
- P** angitoriu. a pango p. catere dicitur hoc pangitorium ry. locus ubi multi simul canunt. s. chorus.
- P** ago gis. i. canes facit preteritum paxi et caret supio. Pango gis. i. pacisci siue pactu facio: facit preteritum pepigi et supinum pactu. Item pango gis. i. impellere vel iungere facit preteritum pegi et supinum pactu. vñ vsus. Paxi dicitur cecini: dixi dicitur bii pegi. Cum quo pactu feci dicitur tē pepigi. Inuenit et pango paxi p. palu figere vel plātare. Et nō. q. atiq dicebāt pango gis. pepigi p. pacisci ubi nos dicim? pango pepigi. Item scias q. pango. i. iugo vel ipello. et pōit cū cō et dicitur pigo gis. p. pegi cō pactu: depigo depegi depectu: expigo expegi expactu: ipigo gis. pegi pactu repigo gis. pegi pactu: et i. p. dca significatione pango et ei? pposita sūt actia. Item pposita ei? i. p. nti mutāt a. simplicis i. i. s. p. terita et supia simplicis retinet immutata. Pango i. alysignificatōib? nō mutat laturā in ppositis si q. b3: et p. pacisci ē actiuū: p. catere simplr neutrū: s3 p. cantādo dicere vel laudare vel narrare actiuū est.
- P** anice. a panis dicitur h panice? et h? cea. ce. q. vel q. facit panē. et panice? cea. ceū. ad panē ptinēs vel de panē exis: sic dicim? paniceas mēsas q. ad panē comedēdu parant: vel q.
- P** aniciū. a panis deriuat h paniciū cy. vel (fuit de pane. paniciū cy. q. dā gen? anone: q. i. gbusdas locis eo hoies sustētant vice panis. vñ dicitur paniciū q. si panis viciū: q. vice panis fungat fm quosdā: et est etymo.
- P** aniculus li. dimi. paru? panis. (de.)
- P** anifex i panifico cas. vide. Panificiū: i panifico cas. vi
- P** anifico cas. i. panē facio. et pponit a panis et facio: et cor. si. et ide h et h panifex cis. q. vel q. panē fac. in et panific? ca. cū. vñ in pmo Reguz ca. 8. Filias quoq. vestras facient sibi vnguentarias et focarias et panificas.
- P** anis. a pan q. d. ē oē vel totū dicitur h panis nis. q. cū oī cibo appōit: vel q. oē aial eū appetat. et fit actūs plalis in es tñ et gtūs plalis i us nō i iū: s3 ntūs singlaris desinat i is et hēat pares syllabas i ntō et i grō singlaris sic iuuenis et canis. vñ vsus. Is par pstat iū iuuenis canis excipe panis. Ista .n. faciūt gtrū plalē i us iuuenū canū panū. vñ dōz ē. Uideo tris canes comedētes tris panes. et vt dicitur in historys sup exodū. Panes pponis vocant. xii. panes azimi de similia mūdi valde q. ponebant sup mēsa seni altrisec? et stabāt singuli de duab? decimis ephi. et singul? supponebāt patena aurea et sup patenā pugill? thuris. in diluculo sabbi recētes et callidi panes iponebant mēse: et erant ibi imoti vsq. ad sabbz sequēs. tē illis sublatis et thure i cēso sup altari noui cū alio thure substituebāt. sublatis vō soli sacerdotes comedebāt. Dicebant et panes pponis: q. ppositi erāt corā dño i memoriā sempiternā duo deci tribuū filioz isrl: vel porro positi. i. a lōgo tpe positi: q. p totā hebdomadā vel ieternū pp. successionē ponēdi
- P** aniculus li. paruus pānus. (sunt.)
- P** anosus. a pānus dicitur pānosus sa. suz. i. cincinnosus vilibus pannis indutus. et pparat. vñ hec pānositas tatis. Item pānosus pōt dici plenus et abundans pānis.
- P** annuci. a pānus deriuat pānucius cia. ciū. i. pānosus vilib? pannis indutus. et hec pānucia cie. dicitur q. daz vestis: q. fit de diuersis pannis abscissa.
- P** annus. a pan q. d. ē totū vel oē deriuat h pannus ni. q. ab oī hoie appetit. vñ depanno nas.
- P** anoti. pan q. d. ē totū pponit cū ota vel otis q. d. ē auris: et dicitur panoti? tia. tiū. vel panoti? fm quosdā panoty in scythia ferunt eē q. dā hoies mōstruosī: cū diffusa magnitudine aurū: vt oē corpus ex eis ptegant.
- P** anselenos. i. tota lux noctis. s. luna plena vel pleniluniū. et dicitur a pan q. d. ē totū: et selenos q. d. lux noctis.
- P** ansus sa. suz. i. exptus: extensus: diffusus. s. q. ambulat nudis pedib?. et dicitur a pādo dis. fm quosdā.
- P** atapoles: pan q. d. ē oē vel totū pōit cū pole q. d. ē vedere: et dicitur h patapoles. i. negociatō q. mltā vedit q. latie seplaf
- P** ater teris. actō paterē vel ra: et h? patera re. pe. (sari? dicitur. pdu. gen? lupi. et dicitur a pan q. d. ē totum: vel oē: q. oīuz aialū sit amicus nisi draconis: vel q. in sui generis societate gaudeat: et ad eādē similitudinē q. d. accipit reddit.
- P** antheon. pan q. d. ē totū vel oē pponit cū theos q. d. ē de? et dicitur h panthe? thei: de? in se oīa repñtans q. si oium de?. Idē q. et pan: et hoc pantheū vel pantheon: tēplū illius dicitur vel tēplū oib? dīs psecratū sic ē tēplū oium scōz. Et vt refert romani cū vniuerso orbi dñaren? q. dā tēplū maximū pstruxerūt: in cui? mediū suū idolū collocātes oīuz puinciaz simulacra p circuitū statuerūt: respicientia rectis vultib? idolū romanoz. Si qñ aut aliq. puincia rebellaret p. tinuo arte diabolica illi? puicie simulacrū idolo romanoz posteriora voluebat tanq. inuēs q. ab eius dñio recessiss3. Locitati g. romani ad ipaz puiciā copiosū exercitū destinabāt: et ipaz suo dñio subiugabāt. vñ nō suffec rōanis q. oīuz puinciaz silacra i vrbē sua hēret: q. n. poti? fere singul? dīs tēpla singula pstruxerūt tāq. q. eos oīuz puinciaz victores et dños effecissent: s3 q. oīa idola tēplū ibi hēre nō poterāt: ad maiore sue vesanie ontatōez vñ tēplū ceteris mirabili? et sblimi? i honore dōz oīuz erexerūt et ptheon q. d. sonat totū de? nūcupauerūt. Pōtiffices. n. idoloz ad maiore ppli dceptōez finxerūt: q. sibi a cibeles quā oīuz deoz mrez appellabāt fuit ipatū: vt si de oib? gētib? vellēt victoriā obtinere filys suis tēplū magnū fabricarēt. De hoc et tetigi supra in colloseuz.
- P** atomim? a pā vel pātō q. d. ē totū et mim? pōit h pātomi
- P** anicula le. in pān? est. (m? mi. i. p. oīa ioculator.
- P** an? a pān? dicitur h pan? ni. v. gula illa circa quā trama inuoluit. idēz et canell? dicitur: q. et de canis fit in gbusdā locis. vñ Lucilli?. Intent? mōstret rect? sub tegmie pan?. Et dicitur a pān?: q. eo pān? texat. vñ h? pānicula le. dimi. nānicula tetricū: q. ei? discursu pāni texant. et dicitur a pān? vel pānus: et vt dicitur p. ris. in. 3. li. in fine. Pānicula nō seruat genus pmitiui: q. pan? est mas. ge. pānicula vō fe. ge.
- P** anix est preteritum de pango gis.
- P** apa pe. i. admirabil: a papa q. d. ē iteriectio admirantis: q. aut dicitur papa q. si p. patz ety. ē. et hic h? et h? papal? et h? le. et h? papale lis. et h? papat? tus. tui. S3 p. s. uenit q. ri. an i voto p. tinētie possit papa dispēsare: Ad h? dñt q. dā q. votū cōtinētie nō ē eēntialr an exū ordini sacro: s3 ex statuto ecclie. vñ videt q. p eccliaz possit dispēsari i voto p. tinētie solēnizato p. susceptōez sacri ordis. Cū aut votū p. tinētie eēntiale sit statui religiōis p. quā hō abrenunciat seculo totalr dei fuitio mācipat? q. d. nō pōt sil stare cū mrimonio in quo incūbit necitas p. curāde plis vxoris: et plis: et familie: et rez q. ad h? requirunt: vt dicitur Apłus p. ma ad Corin. 7. Qui ē cū vxore sollicit? ē q. sunt mūdi: quō placeat vxori et diuisus ē. vñ nomē monachi ab vnitrate sumit p. oppositū ad diuisionē p. dictā: videt q. i voto solēnizato p. p. fessionē religiōis nō possit p. eccliaz dispēsari. Et rōnē assignat d. cretal: q. castitas an exa ē regule mōa
- P** apalis in papa ē: et pdu. pe. (cbali: vide et in bigam?.
- P** apas a papo pas. dicitur h papas papantis. i. gnartio: q. circa culias papado icedit: vel papas dicitur pedagog? cui i fatis disciplina p. mittit. Iuue. Timid? p. gustat pocula papas. S3 h papas tis. dicitur grece q. dā gen? lini cādidi et mollissimi.
- P** apauer a papo pas. dicitur h papauer ueris. q. semē eius papatur: vel dicitur a papo q. d. est pinguedo: q. crassum habeat liquoz: et est herba somniferā: ex qua profluit succus qui opion appellat. vñ papauerin? na. num. et pdu. papa uer penul. in ntō. s3 in grō eam cor.

Pape interiectio admirantis.
Papbus insula est veneri consecrata. vñ paphi^o phia. pbiuz. qđ sepe inueni^t p venere^o rea. reu. z ide qđā oliue dicuntur paphie: z e fe. ge. paphus.
Papia. a papa d^r h^c papia admirabilis citus. vñ h^c z bec papie^s z h^c se. z d^r papia qđi paupib^o pia. Dec olim dicebatur ticinum. (siue voluminis.
Papias pie. nomē cuiusdā auctoris z consequēter libri sui
Papilio. a pape d^r h^c papilio onis. qđā auicula q̄ in suo aduētū mere^t admirationē. vñ papiliones dñr tētozia ad similitudinē illi^o auis volātis. be auicule lumie accēso pue niūt z circūuolātes ab igne p^rimo iterire cogunt.
Papilla. a papo pas. d^r h^c papilla le. caput mamille: qz pueri eā qđi papāt dū lactēt. Namilla ē ois eminetia vberis. s; papilla ē illud breue vñ lac trahit: z cor. pa. Virgi. Vasta sub exertā donec plata papillā zc.
Papyrinus ria. riū. in papyr^o ē.
Papyr^o. a pyr qđ ē ignis d^r h^c papyr^o ri. penl. pdu. qđā herba vl gen^o iūci vt dicūt. z d^r papyr^o qđi parās pyr. i. ignē eo qđ i cereis z lāpadib^o ponit ad ardēdū. D^r ē h^c papyrus carta bōbicinata siue bōbicina. vñ papyr^o ra. ru. ad papyz ptinēs vl de papyro exiis. D^r ē p eodē papyre^o rea. reū. Isa. is. Qui mittit in mare legatos i vasis papyreis vl papyri sup aq̄s. i. vasis papyreis. i. i nauib^o de papyris. i. iūcis q̄ papyri tāte sunt magnitudis fm historiā Alexādrī vt naues fiāt ex eis. vl i vasis papyreis. i. i carnis de papyris scis. q̄s egyptū p legatos mittebāt duab^o tribub^o eūtes sup aq̄s: vl in vasis papyreis. i. paxidib^o de papyro scis: i. qđ^o ptinebāt vl deferebant eple misse ab egyptū p legatos ad exhortādū z aiandū duaz tribuū
Papo. a popa d^r papo pas. pau. pare. i. comedet iudeos. qđ trā ad pueros ptiet. Et pōit qñz p noie. Persi^o. Et si milis regū pueris papare mīūtū. s; māducare ad viros
Papula le. fe. ge. i. cābūcul^o. Sūt. n. papule mīūtis (ptiet. sima vlcera q̄ nascunt i cute: z dolore afferunt z scabiē z ardore. Vir. i. georgi. Ardētes papule atq; imūd^o olētia sudor Mēbra sequat zc. Uel dñr a papo pas. qz corrodūt carnē. vñ papulosus sa. sū. i. papulis plen^o. z ppat vñ h^c papulositas tatis. plenitudo z abūdātia papulaz. z papulētus ta. tū. in eodez sensu. z ppat. vñ h^c papulātia tie.
Papulēt^o ta. tū. i. papule vide. (idē qđ papulositas.
Par. a paro ras. deriuat h^c z h^c z h^c par paris qđtū ad vocē s; qđtū ad significationē deriuat a paro paras. ppe enī pares sūt q̄ iter se ppari pnt. vñ piter aduer. z h^c pitas tatis. Par pōitur vt ppar ris. i. coeqlis p silis. dispar ris. i. dissilis. Impar ris. i. nō silis: nō par. Separ ris. i. seorsū a pari. i. dissilis. Suppar ris. i. subiect^o pari. Et hic disparitas: pparitas: ipparitas: sepparitas: z ē par ois ge. cuz oī b^o suis ppositis: z cor. pa. vñ Qui. epi. Siq̄ voles apte nubere nube pari. Inueni^t etiā hoc par paris tātuz in neu. ge. vt vñū par boum. duo paria caligarū.
Para ppositio greca. i. iuxta vel apd: vl re vel pter vl trās. Itē para ē vñū ipatiui modi: s; tūc nō acuit in fine.
Parabola vt dic^o Pap. parabole grece: latie puerbia vocātur eo qđ i ipsis sub ppariua similitudinē figure vboz z imagies vitatis onduñt. de h^c ēt supra dixi i q̄rta pte i ca. de
Paracanon pir pponit cū acanon qđ ē icus. z d^r (tropis. h^c paracanon nonis. faber iouis fulminū eius fabricator. z d^r sic qđi ignea inc^o: ab igne z icude: qz sp sit iuxta ignē z
Paraclysis grece: latie d^r aduocatio vl solatio. (icudē.
Paraclyt^o. a paraclysis qđ ē solatio: d^r h^c paraclyt^o ti. i. cōsolator. Et s; h^c spūscūs d^r paraclyt^o. i. solator: qz solatur nos i oib^o angustijs nris. Itē paclyt^o grece d^r aduocatio. vñ paclytus. i. aduocat: z s; h^c puenit filio: qz ipse p nob iterpellat apd p̄ez. Pōt ēt spūscūs pgrue dici paraclyt^o. i. aduocat^o z solator: qz p nob aduocat z nos cō

solat vt dicā i spūs. De paclyto aut spūscō dic dñs i Joā. Paraclyt^o aut spūscūs quē mittet p̄ i noie meo ille docebit vos oia. Et tāgunē i hac auctoritate sex cāe missio nis spūsci. P̄rio nāq; missus ē sup aplos ad cōsolādum mestos: qđ notat cū d^r paclyt^o: qđ ē idē qđ solator. Secūdo ad viuificādū mortuos: qđ notat cū d^r spiritus: qz spū ē q̄ viuificat. Tertio ad scif: cādū imūdos: qđ notat cū d^r scūs. sic. n. d^r spūs qz viuificat: ita scūs qz scificat z mūdāt. vñ scūs idē ē qđ mūd^o. Quarto ad pfirmādum amorē iter discordes z odiosos: qđ notat in h^c qđ d^r p̄. P̄r. n. d^r eo qđ nāl^r diligit nos. Quito ad saluā^m iustos: qđ notat i eo qđ d^r. In noie meo qđ ē iesus q sal^o iterpta tur. In noie ḡ iesu. i. salutis p̄r misit spm scm: vt onderet q̄ ad saluandas gentes venit. Sexto ad docendū ignaros qđ notat in eo qđ d^r. Ille vos docebit oia.
Paradigma exponit in q̄rta pte: in ca. de tropis.
Paradisus dist. mas. ge. vñ Hen. z. Plātauerat aut dñs dō paradysum voluptatis a pncipio in quo posuerat boiem quē formauerat. Est aut paradisus loc^o i oriētis ptib^o cōstitut^o. Et d^r padisus grece ort^o latie: eden hebraice: qđ latine dlicie iterptat. Cōiūcta h^c duo sonāt ortū dliciaz. Est. n. oī gñe ligni pomiferaz arboz p̄st^o: hñs ēt lignuz vite: z d^r padisus qđi parās dī visū: vl qđi patis dās visū z ē ety. s; Dug. C. Nō h^c qđ padisus credit eē qđā locus terrestris z corpal in d̄terminata pte terre sit: t̄patissim^o z amen^o: vt hō nullis pturbatōib^o ipedit^o spūalib^o deli cys gete fruere^t. Dūc at locū estimāt sub egnociali eē vsus pte oriētālē: eo qđ locū illū qđā p̄hi t̄patissimū asse rūt. Ex q̄ ēt loco nil^o vñ de q̄tuoz flumib^o padisi fluere videt. vñ s; Bedā volūt i oriētali pte eē padisū lōgo i teriacēte spatio vl maris vl terre a regiōib^o: q̄s icolunt boies secretū vl i alto sitū. vñ nec aq̄ diluuy illuc puene rūt. S; p̄sueuit q̄ri. Quō itelligat illd qđ dic dñs i cruce latroni. Amē dico tibi: hodie mecū eris in padiso: Ad h^c pōt dici qđ h^c nō ē itelligēdū d padiso terrestris: qz passio xpi nō reduc ad illū padisū: s; ad celestē. Qui qđē padisus p̄t accipi duplr. s; s; gliaz fruitiōis: z sic statī moriēs in padiso latro fuit: vel q̄tū ad locū glie puenientē: z sic nlls padisū itrauit añ ascēsiōnē. Quare aut de^o cōcessit hōi vt comederet de oī ligno paradisi: excepto ligno scie boni z mali: dixi in obedio dis. vide ēt in ruphea.
Paradox^o doxa grece: latie glia p̄pōit cū paro as. vl para p̄pōne greca qđ ē iuxta vel ad: z d^r padox^o. i. admirabil: vel qđi pat^o ad vanā gliaz h^c mūdi. vñ h^c padoxa re. mulier tal: z adiectiue pōt dclari padox^o xa. xū. vñ qđā lib Tully ititulat Tulli^o de padoxis qz i eo tractat d padoxis. z dñr ibi padoxe dca vl snie ad mūdānā gliaz ptinētes qđi laudes gliose vl pate. z iñ h^c padoxia xie. tal glia
Paraemenon pponit a para z emenon: qđ est (vl laus. dies vel tps. z d^r paraemenon quo noie vocat apud gre cos p̄teritū impfectū qđ designat rē paulo ante pfectaz qđi adiacens tps. Quidā dicūt paraoemenon.
Parafrenum exponitur in dos dotis.
Parastres. a para qđ ē iuxta: vel a paro ras. z frasis pponit h^c parastres stis. i. loq̄x: qđi iuxta loqlā vl locutionē: vl pat^o. i. p̄mpt^o ad loq̄ndū: vl parastres d^r ppe non dī fertoz: nō bon^o s; mal^o iterpres: vl parastres s; quosdaz d^r q̄ min^o bñ iterptat: q. i. nō trāsfert lraz ex lra: s; sensū ex sensu. vñ parastres locutor iuxta sensuz: s; nō s; lraz. vñ Hiero. i. plogo regū. Ul iterptē me estimato: si grat^o es. vl parastē si igrat^o: quāq; mibi oio p̄sci^o nō sū mutaf se me p̄piā de hebraica veritate. (acuit in fine.
Paragoge exponit in q̄rta parte in cap. de metaplasmo: z
Paragada ornamētū pally vel vestis qđ vulgo friseū d^r.
Paragoria: in paragorizo zas. exponitur.
Paragorizo zas. i. mitigare: lenire: oblectare tpare. vñ bec

paragoria rie. i. mitigatio: et quaedam medicina sic dicitur quod lenit.
Paragraphus. a para quod est iuxta: et graphus scriptor vel scriptura dicitur. ut huiusmodi pagraphus vel pagraphus per hunc non sic fecit. sed quod apponitur ad separandas res a rebus quae in conexu currunt.
Parag. gi. avis mali ominis: ut dicitur. (et cor. gra.)
Paralellus. a para quod est iuxta dicitur huiusmodi paralella le. Parallele dicitur linee eae distantes: quae quibus in infinitum ducantur nunquam concurrunt: quod non fieret si una lineam ad aliam plene ex una parte quae ex alia accederet. Et huiusmodi paralellus li. et huiusmodi paralellus li. circulus eae distans ab alio et sunt circuli illi quoniam in spera quae paralelli vocantur: quae si eae distantes: non quae eae sit distantia inter quoslibet sibi proximos: sed quae quilibet paralellus a sibi proximo secundum omnes suas partes eae distat.
Paralypomenon. a paron quod est iuxta: et emenon quod est dies vel tempus: dicitur huiusmodi paralypomenon nomen cuiusdam libri: quae si sermo dicitur. Vel ex para quod est propter vel re: et bypos quod est sub: et mene quod est defectus dicitur paralypomenon grece: quod nos proptermissorum vel reliquorum dicere possumus: quae ea quae in lege vel libris regum vel omissa vel non plene relata sunt in isto sub. i. postea summatim et breuiter explicantur. unde Hieronimus in epistola ad Paulinum. c. 7. dicit. Paralypomenon liber istius veteris epitome: talis ac tamen est ut absque illo si quis scias scripturam sibi voluerit arrogari seipsum irrideat. Per singula quippe nota iuncturasque verborum et protermisse in libris regum taguntur historie: et innumerabiles explicant euangelii quoniam. vide et in epitoma: et acuit in fine paralypomenon.
Paralysis. a para quod est re: et lysis dicitur huiusmodi palysis sis. i. resolutio. s. morbus quo membra dissoluntur. unde palyticus ca. cu. quae talis patitur infirmitate sed dicitur quaedam dicitur quod dicitur a para et lesio. et dicit magister et bene quod paralysis pdu. i. an. et non dicitur accentuari in fine sic nec hypocrisis.
Paralyticus penul. cor. in paralysis est.
Paralogismus. a para quod est iuxta et logos dicitur huiusmodi palogismus mi. i. sophistica argumentatio: quae si iuxta rationem vel diffinitio syllogismi. unde palogisticus ca. cu. et palogismo zas. i. palogismum facere: vel palogistice loqui: vel palogismo concludere vel
Paraneticus ca. cu. i. interpositus: et dicitur a panimphus. (decipe. unde quaedam ode Doraty itulatur paraneticus. i. interpositus.)
Paranimpha. a para quod est iuxta: et nimpha sponsa dicitur huiusmodi panimpha phe. i. nubia quae viro nimpha iungit. et hic panimphus. i. interpositus iter sponsus et sponsa. s. quae viro nimpha coniungit: sic beatus Johannes dicitur paranimphus dicitur.
Paranomasia exponitur in quarta parte in ca. de scemate.
Paranomeon est in quarta parte in ca. de scemate.
Parapsis. a par et apsis quod est latus dicitur ut huiusmodi parapsis sidis. i. discus. unde Iuue. Qui multa magnaque parapside cernat. Et dicitur parapsis vas quadrangulum et quadrilaterum quae si paribus absidis. i. lateribus. et mutat b. in p. et scribitur pps.
Parasceue. paro ras. dicitur cum cena: et dicitur huiusmodi pascue ues. i. preparatio cene. unde dicitur dicebat feria sexta sabbati: quae si preparabat neccaria sabbati sed dicitur. In historiis autem dicitur. Parasceue grece latine preparatio. Sic dicebat feria sexta: quae in ea preparabat neccaria sabbati: sic et in deserto duplex colligebatur manna. grecis admixti iudei grecis conueiebant vocabulis.
Parasitaster. in parasitus vide.
Parasit. Parasit dicitur dicitur cum sit: et dicitur huiusmodi parasit. ti. quae si in parapside sit. i. leccator. vel parasit dicitur dicitur a paro ras. et situs. tus. rui. Unde dicitur parasit leccator vel ioculator: quae si paras. i. reprensus sit. i. dicitur dicitur et gestus diuersorum. s. quae scit suo gestu reprehendere gestus et dicitur dicitur multorum. vel para. i. iuxta sit. veter. ide parasit. i. iuxta veterem: vel para. i. iuxta vel apud sitos. i. frumentum. unde dicitur sitozium vas ubi cibum de frumento solet reponi. unde parasit quae si ad aliquem frumentum. i. nutritur et pastus. unde huiusmodi parasit. li. dimi. et huiusmodi parasitaster stri. et huiusmodi parasita te. et parasitula le. dimi.
Parastrata. par dicitur dicitur cum isto. vel strata: et dicitur huiusmodi parastrata te. Pa

rastrate stipites sunt pes stantes quibus arborum nauis sustinetur.
Parca ce. a parco cis. dicitur parca ce. furia infernal. Et dicitur parca ce a parcedo per triu: quae mimes parcat: quae tres esse voluerit: una quae vita hominum ordiet: altera quae coterat: tertia quae rupat. Incipimus enim cum nascimur: sumus cum viuimus: desinimus cum iterimus. unde huiusmodi et hec parcalis et huiusmodi le. fz. Dug. Pap. vo dicitur. Parca fata dicta sunt a paganis: quae quaedam tria esse dicitur cloto: la chesis: atropos: dicitur per catatitrasim: quae nemini parcat. unde dicitur. Cloto colu baiular: lachesis trahit. atropos occat.
Parcitas a parcus. ci. addita tas. fit hec parcitas tatis. et dicitur signat quoniam virtutem: quoniam vicium.
Parco cis. pepci vel parsi sunt: parcere. i. dicitur dicitur non multum expedere: miserere: dimittere. Parco cum omnibus suis dicitur dicitur si quis huiusmodi est neutrum sed dicitur. Dug. Prif. et dicitur i. io. li. tractans de verbis tertie coniugationis desinens in co. In co. r. antedecere unum iueni. parco pepci quod et parsi facit proteritum. Et infra dicitur: pepci vel parsi facit parsi super. sed in si terminantium regulas i. in um. unde parsur participium futuri temporis. pepci tamen magis nunc est in usu quam parci.
Parcopollex cis. pollex dicitur dicitur cum parco cis. et dicitur huiusmodi parcopollex cis. i. tramellum: quae parci pollici.
Parcus a parco cis. dicitur dicitur parca ca. cu. quae quoniam signat auarum quoniam inter auarum et prodigum plus tamen accedit auaro quam prodigo sic e contrario: largus plus accedit prodigo quam auaro. unde qui dicitur. Prodigus est auaritia vitio retinenda profundus. Largus qui super facit ex ratione liberet. Parco non retinet quicquid non postulat usus. Nam retinet cupide quod res deposcit auarus. Et dicitur parca parca cio. sim. unde parca eius. sime. aduer. Parco dicitur dicitur parca: pparca. i. valde parca secundum dicitur. Dug. Pap. vo dicitur. Parca: honeste: moderate: non nimium: pparca. i. frugis quod est moderator: seruator: et abstinet alieno: suo contentus. vel parca nimis tenax: sordidus. vide in prodigus.
Pardus di. bestia varia est et velocissima. et inde componitur leopardus di. secundum dicitur. Dug.
Parens a pario ris. dicitur dicitur huiusmodi et hec pares tis. duum generum. i. patris et matris: et facit genus pluralis parentum. Inuenitur et parientium quod parat per actum pluralem quae desinit in es vel in is quae proprius est in iu. terminantium genitum: sic dixi in tertia parte: ubi egi de dicitur plali tertie declinationis. et dicitur patris et matris parentes a pariendo et non a parendo: quod parat in huiusmodi: quae pario prima pdu. sed pares in predicta significatio prima cor. Pares est accipitur per sanguineo vel affine. unde huiusmodi paratela le. i. cognatio: sanguinitas: germanitas: tribulitas. et huiusmodi et huiusmodi parat talis et huiusmodi le. unde paratela aduer. et huiusmodi parat talitas tatis. i. cognatio sanguinitas. Inuenitur et pares tis. ge. ois. i. obediens a pario res. et tunc dicitur parat. unde usus. Non sum ple parens: non sum nisi pario pares: vide in honore.
Parentalia a parens dicitur dicitur hic et hec parat talis et hoc le. et hec parentalia lium. vel liorum. dies festus paganorum cuius sacrificabantur aibus parentum secundum dicitur. Dug. Pap. vo dicitur. Parentalia dies festi paganorum propinquitas.
Parentela le. penul. pdu. in parens exponitur.
Parethesis quaedam tropus est: de quo dixi in quarta parte in ca. de tropis.
Parencida a pares et cedo dis. cecidi dicitur dicitur huiusmodi et huiusmodi parat cidalis et hoc le. et hoc parat cidium dy. i. occisio parat.
Pareto tas. i. patris vel matris imitari: vel sacrificare vmbribus parat: et tunc dicitur dicitur a pares. Inuenitur et parat. i. sacrificare mortuis: prima pdu. et tunc dicitur dicitur a parco res. ut parat. i. obsequi vel ministrare.
Pareo res. rui. i. obedire. et parat. i. apparere. Parere pro obedire caret supino. pro apparere inuenitur paratum tu. sed raro. In hac significatione pareo componitur ut appareo res. rui. ritum. unde dicitur. Apparuit gratia saluatoris nostri. Et dicitur parco res. rui. i. simul parere. unde in dicitur. 3. capit. Puer

nō paret: et ego quo ibo: Pareo i vtraq; significatiōe cū suis ppositis ē neu. et pdu. hāc syl. pa. vñ Quid. de reme. Que nimis apparēt retia vitat auis. et i Grecis. Apparēs paret: et q bñ paret obedit. Parere qñ ē ifinitiuus de parioris. tertie iugatiōis cor. penl. Qñ vō ē ifinitiuus de pareo res. et iugatiōis. i. obedire vel apparere. pdu. penl.

Paries. a par dñ h paries etis. qz semp sūt duo parietes. vñ a latere: vñ a frōte q aspiciūt se: aīr structura de formis es set. et cor. penl. tā i ntō q i gto. et ē maf. ge. vñ psal. Tanq; Parietina a paries deriuat hec parieti (parieti iclinato. na ne. penul. pdu. et ē parietina parietū ruina. s. vbi parietes stāt sine recto et habitātib. vñ Ezech. 36. Mōtib; et collib; vallibusq; et desertis parietinis.

Parieto: a paries deriuat parieto tas. i. parietes aptare. vñ de parieto tas. et disparieto tas. et exparieto tas. in eodem sensu. s. parietes auferre: et cor. e. ante t.

Parietulus. li. dimi. paruus paries.

Parilis: a par deriuat h et h parilis et h le. i. eqlis. vñ pariliter aduer. et h parilitas tatis. i. eqlitas silitudo: et cor. penul. parilis: lz desinat in ilis. et deriuat a noie f3 Pzif.

Parilitas tatis. cor. li. in parilis exponit.

Pario ris. peperi ptū vñ pitū. parere. i. partū facere: laborare: acgrere. Et ē hec significatio tracta ex alia: qz cū mulier parit acgrit et in labore ē: lz postea nō meminerit laboris ppter gaudiū: qz nat; est hō in mūdū. Et erat oliz h; vñ qñte iugatiōis. vñ Quid. Qua parire solet gen; pennis pdecoratū. vñ et cōposita ab eo sūt qñte iugationis. Pario pponit cū ab vel a: et dñ apio ris. rui. et cū cō: et dicitur cōpio ris. cōpi cōptū. i. iuenire. Itē cū ex: et dñ expior ris. exptū verbū cōe. i. pbare vñ pbari. Itē cū ob: et dicitur operio ris. rui. Itē ex ob et pario et cōponit opior ris. optus sum. deponētale. i. expectare. et pdu. pma. sed opio poti; pma cor. Itē cōponit cū re: et dñ repio ris. rep; peri qd duplicat p. in pterito: cuz diminuit pma syllaba respectu pntis. Pario tertie iugatiōis ē et neu. et vt dicitur est facit supinū ptū tu. qd pbat p part; tus. tui. et perpturio. et sifr facit paritū tu. qd pbat p pariturus ra. ruz. Cōposita ab eo sūt qñte iugatiōis: et oia faciūt supinum in ptū. et pteritū in rui. mutata a. in e. pter cōpio et repio: que faciūt cōperi: repperi: et oia sunt actiua pter expior cōe: et opior deponētale p expectare f3 Dug. Et scias q partū deberet eē supinū eius: lz iueniat paritū. vñ dicit Pzif. in. io. lib. In rio. vñ iuenio tertie iugatiōis pario peperi. vetustissimi tñ fm qñtā iugationē hoc ptulisse inueniunt. Quid. Qua parire solet gen; pennis pdecoratū. supinū ptū dz eē. vñ et part; et pturio ris. meditatiuz: et parito frequē. Magr aut Bñ. f3 modernos meli; dclat: dicēs. Pario tertie iugatiōis facit pteritū in ri. pma syll. geminata: vt pepi: et supi. ptū: qd antig dicebant et pitū. vñ paritur;. Lū suis aut ppositis redit ad qñtā. et facit pteritū in ui. diuisas: vt apio ris. rui. aptū. pter repario ris. et cōpio ris. cū oib; suis ppositis h3 r. añ tū in supino: vt apio aptū. Itē scias q puenit b. mutari in p. vt operio. S3 i operio et opior abycif: sic d. in opio. vñ cor. pma pario. vñ qdā. Nemo sit pceps causas apire latētes. Itē. Vir gñat mulierq; parit: f3 gignit vterq;. De hoc et dixi in apio. et dicaz in repio ris. et vt dicit Pzif. in. io. lib. Faciūt participia in sus. vba q in li. vel in ri. vel in ti. termināt pterituz actiuoz: vt pepuli pulsus: pculi pculsus. suffero sustuli: anormalū est et sublatu; facit: excipit peperi ptus differētie causa: pepci eni parsus facit.

Paris huius paris vel paridis: fuit fili; pami q belenā rapuit. et cor. penul. paridis. (in foro.

Pariscus: a paro ras. dñ hic pariscus sci. qstoz qui clamat

Paritonis ni. penul. cor. i. cantoz qui parit tonos: a pario et tonus componitur.

Parius: a paros isula dñ parius ria. riu. et qz i illa isula marmoz abūdat. iō qñq; pari; ponit p marmoz;. Qñq; et pari; planus vel alb; ad modū marmozis dñ. vñ iuenit marmoz pariu. et in pmo Efdre dñ. pario stratū lapide.

Parma: a pu; dñ h; pma me. leue scutū qñ pua. Et qñlib; leuia arma pñt dici pme qñ pue. Itē parma ē dicit; qdā fluuius a puitate a quo ciuitas adiacēs dñ h; parma me. et ē p fluuiio maf. ge. p ciuitate se. ge. vñ h; et hec parmēsis et

Parmenus mei. ptus meās: et ptus et meo as. (h; pme se.

Parnasus: a par et nasus qd ē elatio cōponit; vt hic pnasus si. qdā mōs. qz pares heat nasos. i. duas elationes. s. eliconē et aceronē vñ citheronē f3 Dug. S3 si pnasus vt dicit Dug. cōponit; ex duob; rectis. i. integris. s. par et nasus dz f3 Pzif. declinari ex vtraq; parte: decliat tñ ex fine tñ. ppter hoc qdā dicit; cū qd; ego: q pnasus nō ē ppositū: qz fuit ipositū a grecis: q nunq; hūerūt respectū ad noia latina par et nasus: et h; vult magr Bñ. et pdu. penl. pnasus. Et q dñ pnasus qñ pares heat nasos: ethymo. est.

Paroras. rau. i. pparare: ornare. vñ paratus ta. tū. nomē. et pparaf; vt parat; tioz. sim;. vñ parate ti;. sime. aduer. Itē a paro h paratus tus. tui. Pario cōponit; vt apparo ras. i. valde et diligēter parare. vñ h apparatus tus. tui. Itē cōparoras. disparoras. i. spectare: diuidere. Itē iparoras. pparoras. i. ante vel pre alijs parare: reparoras. i. iteruz vñ retro parare: seporas. i. diuidere. Itē paroras. actiuū est cū oib; suis cōpositis: et cor. pa. Unde Qui. de reme. Bella mihi video bella parant ait.

Paroparonis maf. ge. nauis pyrataruz: et dicitur a pyrata. vide in mioparo.

Parochia. a para qd est iuxta: dñ h; prochia chie. i. adiacēs dom; dei vel incolar; vñ diocesis. vñ prochian; na. nū. i. de prochia exis: prochiani et et prochy oli dicebant; qz legatis reipublice iter facientibus necaria pbebant.

Parocemia exponit in quarta pte in ca. de tropis.

Parophonista: paro ras. ppoit; cū phonos qd ē son;. et dñ h; et h; pophonista ste. i. cātator qñ parās. i. icipiēs phonos

Parotida. a para. i. iuxta: et ota qd ē auris: ppoit; (i. cātus. hec parotida de. globus q nascit in aure. vñ parotid; da. dum. qui globos h3 in aure: et cor. ti.

Paroximū my. i. cōmotio febris vel et alterius rei.

Parricida: a parēticida: abyclunē e. et n. et mutat; t. in r. et dñ parricida. vel pponit; a pte vñ a pari vñ a pria. s. q occidit pte;: vel parē vel prias pdidit. vñ h; et h; parricidal; et h; le. et h; parricidiū et h; parricidia die. lex d; ppricidit; q et parēticidia dñ f3 Du. et vt di. Pzif. ppricida siue a pari siue a pte siue a parēte pponat; dicēdū est ppricida p geminū r. Et Pap. di. Parricida ppe dñ q parēte occidit. que qdā veteres parēticidā dixerūt: qñ parricidiū in quocunq; itelligi possit cū sint hoies hoib; pares. Et scias q antig dixerūt patricida de. q ptem occidit. vñ in epla pma ad Thimo. iuenit ppricidis et matricidis. Pa. et dicit ppricida et ppricida q parētes occidit: et hoc vez ē f3 antiquos. Nā fm modernos et Pzif. dōm est parricida: siue a pari siue a pte siue a parente pponat; vt dcm est: et pducit ci.

Parricidia: in parricida est.

Pars: a ptioz tiris. driuat; h; ps ptis. vñ ptim aduer. Pars pponit; vt cōpars tis. exps tis. pticeps pis. ipers ois ge.

Pars est pteritū de parco: vt habes in parco cis.

Parsimonia. a parsi pterito de parco cis. dñ hec parsimōia nie. i. abstinētia. s. mēsurā reffectōis nō excedēs: et est virtus fm Dug. Pap. vero dicit: parsimonia frugalitas tēperantia: parcitas: pietas: modica continentia.

Parsum su. est supinum de parco cis.

Parthus. hec partha the. ē qdā puincia. vñ pth; tba. thū parthicus ca. cū. vnde in Actib; aploz. Parthi et Me

Partialis. a pars dñ hic et hec partialis (di et Elamite.

ē pme
decli
modo
a ē de
omē la
ostēdi
3 bñ
pterea
to fu
quodā
ē lu
el ele
erūt:
victo
ocant
g. i q
cātica
as re
ēnita
patrie
hanc
ustra
q pav
q iei
septē
o. 23.
pdu
lune
cipif
it. 23.
spērā
g tūc
noz i
moz
ēnis.
qbat
i q co
toziū
s pa
l. 110
Se
fcha
ēsus.
oif ēt
mov
cele
ofitis
de cō
2. sci.
is q i
pascit
ouis
pascō
ū cū
ctri:
attri
l. 3n
e. f. b
scua
yn
scua
dem

passerculus li. dimi. 7 passerin^o na. nū. 7 h^o passerin^o ni. p
filio passeris. vel d^r passer a patiēdo libidinē: qz petulcū
passerculus. in passer est. (i. luxuriosus aial est.
passerinus. in passer vide.
passibilis: a patior teris. deriuat h^o 7 hec passibilis 7 h^o le.
penul. cor. vñ passibiliter aduer. 7 hec passibilitas tatis. 7
cōponit^r hic 7 hec ipassibilis 7 hoc le. vñ ipassibiliter ad
uer. 7 hec ipassibilitas tatis.
passim aduer. i. vbiq; a passus sus. sui. vel a pateo tes. d^r.
passionariū: a passio onis. deriuat hoc passionariū ry. liber
cōrines passiōes scōp: vel passiōes. i. morbos.
passimacula le. dimi. parua passio.
passiuū sicut dicit^r Prif. Illud vbu ē passiuū ge. qd in oz desu
nens descēdit ab actiuo p assūptionē r. 7 ppe illa pnt ha
bere pma 7 scōaz psonā passiuoz: in qb^o 7 fateri pnt eedē
plone qd in se fit: vt ē amo te. psegē vt ille ad quē dixi cō
fiteōdo id qd a me audiuit dicat: amo a te. De hoc pleni^o
dixi i tertia parte vbi egi de vbo in ca. de gnibus vboz.
(Dic nō q si vbu passiuū cōstruit cū abltō cōsiderādū ē
vtrū ille abltūs denotet cām efficientē vel aliā. si eni ef
ficientē denotat: tūc d3 poni cū ppōne: vt diligoz a plato
ne. Si aut denotat cāz mālē: vel aliā pter efficiētē nō d3
poni cū ppōne. vñ male d^r vberoz a baculo: vel spolioz a
pbenda: qz sequeret^r iā q posset fieri ouersa locutio: vt di
cere^r pbenda spoliat me qd est dūū rōni.
passū ē supi. de pādo. patior 7 pateo. vide ēt in pādo dis.
passus: a pateo tes. d^r passus sa. suz. nomē 7 picipiū. i. spar
sus: diffusus: patēs: extēsus. 7 h^o passus sus. sui. nomē vba
le: qz pateat i itinere. vñ passut^r ta. tū. i. hñs magnos pas
sus h3 Dug. Tñ scias q passū ē supinū triū vboz: vt di
cū ē in pādo dis. 7 sic passus sa. suz. a quolibet pdictozuz
vboz supio in diuersis significatiōib^o descēdere pōt.
pastillus: a pasco scis. d^r h^o pastus stus. 7 hec pasta ste. vñ h^o
pastillus li. di. qdā puus pastus ex pasta: vbi piscis vel ca
ro vel ali^o cib^o icludif. Doza. Pastillus rufillus olet oz
pastinaca ce. a pasco vel a pastus d^r hec (goni^o bircū.
pastinaca ce. qdaz herba: cuius radix fit picipuus pastus
bois. vnde pastinaceus cea. ceum.
pastino: a pasco scis. vñ a pastus d^r pastino nas. natū. nare.
i. colere: fodere: plātare: 7 ppe ptinet vineis plātādis. vñ
h^o pastinatū ti. vinea nouella. Pastinatū ēt vocāt agrico
le ferramētū bisculū q^o semia aptant 7 ifodiunt. Pasti
no pponit^r vt repastio nas. i. iterū pastinare. ppe qdē re
pastinari dicunt vinee veteres q refodiunt. 7 cor. sti.
pastoforiū grece: pua cella latie: 7 thalam^o p^r vñ atriū tē
pli: vñ gazophilaciū: vñ puū sacrariū añ tēplū. Et vñ dici
pastophoriū quasi postoforiū: qz foris sit positū h3 Dug.
Blo. at sup. i. Mach. ca. 3. dicit. Pastoforia grece: latie di
cunt thalami vel cubilia: i qb^o leuite excubabāt i atrys
domus dñi: quoz cōmemoratio fit in vltima visioē Da
nielis pphē. In historys aut sup. z. lib. regū. 9. In portici
bus laterū erāt pastoforia. i. loca separata ad comedēdū
in qbus sacrificātes de partib^o sacrificioz: que eos pting
ebāt vescebanē corā dño. Itē scias q pastoforia Amos
dicunt loca pastoz pascēdis aialibus apta.
pastor: a pasco scis. deriuat hic pastor ozis. a quo pastorcu
lus li. di. 7 pastor^o ria. riū. 7 pastozic^o ca. cū. 7 h^o 7 h^o pasto
Pastorculus li. di. puus pastor. (ralis 7 h^o le. i eodē sensu.
Pastozicus. in pastor vide. 7 cor. ri.
Pastozius: a pastor ozis. d^r pastozius ria. riū. 7 pastozic^o ca.
cum. 7 h^o 7 hec pastozialis 7 hoc le. oia in eodē sensu.
Pastos. i. spacium.
Patagiū: a pateo tes. d^r hoc patagiū gy. i. bula ad sūmū tu
nice vel mātelli assuta: vñ palliū auro vñ argēto purpu
Patella. in patina vide. (Craç variatum.
Patena: a pateo tes. d^r h^o patena ne. i. opculū calicis: qz fit

patēs 7 diffusa. 7 videt^r q deberet pferri penul. cor. sed
vsus hoc nō recipit: sed oino repugnat. vñ eā pducas.
Patenula le. dimi. parua patena.
Pateo tes. tui. sū. tere. i. apiri: videri. māifestari. vñ manife
stū ēē: vñ diffūdi. 7 d^r p3 qsi palā t3. 7 ē etymo. vñ patens
tis. ois ge. Et pparat^r patēs tior. sim^o. vñ patēter tius. sū
me aduer. 7 h^o patiētia tie. Itē a pateo patefco scis ichoa.
7 est pateo neu. cū oib^o suis ppositis. siq^o h3: 7 cor. primā.
Prosper. Nō pateāt faciles senis rumoribus aures.
Pater: greci dñt patir. ide. h3 Dug. nos dicim^o h^o p^r. q at d^r
p^r qsi pāthotir. i. fuās oia: a pan q ē totū: 7 thotir q ē ser
uās: etymo. ē. Et d^r p^r mltis modis. D^r. n. p^r nā. Itē sili
tudie cure. Itē p^r formalis vñ doctrinalis. Itē p^r etate.
Itē p^r reuerētia 7 dignitate. p^r d^r nālis q gñat. p^r silitu
dinē cū d^r q qlē curā p^r gerit fily: talē ille gerit alteri^o.
7 qlē curā p^r ipedit filio talē ipedit ille alteri. p^r formal^o
vñ doctrialis d^r mag^o q iformat discipulū bonis morib^o
7 disciplinis. p^r etate d^r senex. tales. n. p^res appella^r sole
mus. p^r reuerētia vñ dignitate d^r quē reueremur. nā cui
reuerētiā 7 honozē ipēdim^o sepe p^rez vocare solem^o. Et
a p^re h^o p^rculus li. di. 7 p^rn^o na. nū. 7 h^o 7 h^o p^rnalis 7 h^o le.
vñ p^rntas. tatis. h3 Dug. vñ dic q p^r i sacra scriptura gn
q; modis d^r. f. nā: imitatioē: adoptioē: doctrina: 7 etiā pro
honozē: reuerētia: 7 etate. Nā vt abraā fuit pater Isaac.
Imitatioē: vt in euāgelio dñs dicit. Si fily Abrae essetis
opa Abrae faceretis imitādo. f. fidē eius. Itē vos ex p^re
diabolo estis: 7 d^r sideria p^ris vñi vultis facere. f. imitādo
ei^o malitiā. Adoptatione: sic cū aliqs hūanq^o sūetudine
adoptat aliqū in filiū: 7 sic nos deo nō nā: s3 adoptioē
dicim^o. p^r n^o q es in celis. Doctrina: sic Aplūs ad Gal.
ait. Silioli mei quos itez pturio donec forme^r xps i vo
bis. Itē p honozē: reuerētia: etate: sic i li. Re. ca. 4. Ser
ui ad Naamā dixerūt. p^r est^r rē grādē dixisset tibi pro
pha certe facere d^rueras rē. De p^rdcis significatiōib^o d^r
in Grecis. Est p^r h^o cura: p^r est ali^o genitura. Dic p^r etate
p^r ille vocat^r honozē. Ac sūmū regem vocat ipsa creatio
p^rez. Et scias q qñ latinū ē p^rozsus eiusdē significatiōis
cū greco noie vel hebreo nō ē ibi deriuatio: sed solū mō:
qdā detozio vñi^o ligue ad alteraz: vt Jacob ide Jacob^o
7 iō pprie loqndo de^o nō deriuat a theos: nec p^r a patir
nec m^r a matros. qz idē sūt nec differūt in significatiōe:
nec in mō significādi: vt pleni^o dixi in tertia pte vbi egi
de spēbus noiu3 vbi qsiui an translatio faciat sp deriua
tionē. p^r pponit^r cū h^o g^o greco familias: 7 acuit^r i fine
h^o p^rfamilias: h^o p^riffamilias. 7 d^r p^rfamilias: qz oib^o in
familia sua positis: tā seruis qz filys p^r pari deuotiōe cō
sult: sed qcūq; dñat seruis h^o noie nō d3 appellari. Et in
eodē sensu iuenit^r p^rfamiliarū vel p^rfamilie fm Du. vi
de in materfamilias: 7 in honozē ras. Et scias q proprie
p^rfamilias qñ est vna dictio signat illū q est dñs heredi
tatis de iure: et si nō eēt nat^o dūmō esset viuus in vtero
m^ris: sed qñ sūt due ptes signat illū cui^o ples iā ē vna fa
milia. Itē nota q vtile d^r filiū dat^r patrib^o. Eccl. 33. Sili
inqt 7 mulieri: fri: 7 amico: nō des p^rātem sup te in vita
tua: 7 nō dederis alyz possessionē tuā: ne forte peniteat
te: 7 deprecetis p illis. Melius ē enī vt fily tui te rogēt
qz te respicere in manus filiozum tuozum.
Patera a pateo tes. d^r h^o patera re. magn^o 7 patēs tiph^o h3
Dug. Pap. vñ dicit^r patere pbiale sūt dicte: qz in ipsis po
tare solem^o: vel qz patentes sūt: dispassisq; labris: 7 cor.
pe. vñ qdā. In fundo patere: scio turpia multa patere.
Paterculus li. dimi. paruus p^r. Pateralis in pater est.
Paterniani qdā heretici a paterno sunt exort: q inferiores
partes corporis a diabolo factas opinātur.
Pater noster expositum inuenies in petitorio.
Patesco scis. inchoa. a pateo tes. addita o. fit patesco.

Patibulū: a patior teris. deriuat hoc patibulū li. i. tormētū pprie furca quasi ferēs caput. et est patibuli minor pena q̄ crucis: q̄ patibulū statim exanimat appensus: s̄ crux affixos diu cruciat: et cor. bu.

Paticus: a patior teris d̄ paticus ca. cū. i. sodomita: ibone/ sta: et turpia patiens s̄m Dug. Papi. v̄o dicit patici patien/ tes libidinē. nā patos grece passio d̄. et cor. ti.

Patiēs tis. ge. oīs ē p̄cipiū de patior teris. et p̄t eē nomē. et s̄ hoc p̄parat patiens tior. s̄m. v̄n patiēter tius. sime. aduer. et hec patiētia tie. et format a d̄tō patiēti addita a. et ē patiētia aī vigor: aduerstates fortune: et v̄boz aspita tes eq̄nimitē portās. p̄p̄e t̄n patiētia corpis ē: tolerātia aī. et p̄ponit vt ipatiēs tis. i. nō patiēs sine freno. et p̄parat: v̄n ipatienter tius. sime. aduer. et hec impatiētia tie.

Patiginari: a pateo tes. d̄ h̄ patiginari^o ry. i. ianitor. q̄ ia/

Patina: a pateo tes. d̄ hec patina ne. Cnū fecit patere. sartago vel scutella: q̄ sit patēs. v̄n hec patella le. dimi. et cor. penul. patin^o. Persius. Sed grādes patine.

Patinari: a patina d̄ patinarius ria. riū. ad patinā p̄tinēs: vel in patina coctus. et h̄ patinari^o ry. q̄ facit patinas.

Patinula. le. dimi. parua patina. i. patella.

Patior teris. passus suz. pati. deriuat a patos greco: q̄d lati/ ne d̄ defect^o vel passio. et p̄ponit cū cō. et d̄ cōpatior ris. et cū p̄ et d̄ p̄petior eris. p̄p̄essus sum. Et ē depo. patior cū oib^o suis p̄positis. et cor. pa. Esopus. Uulnera ne facias q̄

Patos grece: latine d̄ defect^o vel passio. C̄potes ipse pati.

Patratio. onis. in patro tras. vide.

Patreus: a pater d̄ hic patreus trei. i. vitricus. et hic patri/ nus. et hic patriaster. pro eodem.

Patria: a pater deriuat patrius tria. triū. et hec patria trie. q̄ cōis sit oib^o q̄ nati sūt in ea: et est p̄p̄e patria ciuitas: l̄z q̄nq̄ ponat p̄ regione vel puincia. v̄n patri^o honoz. i. ho/ noz patris: vel honoz patrie.

Patriarcha: p̄r cōponit cū archos q̄d ē p̄nceps: et d̄ h̄ patri/ archa che. i. sūm^o et p̄nceps patrū: q̄ p̄mū. i. aplicū retiet locū: sic roman^o antiochen^o: alexādrinus. et ide h̄ patriar/ chat^o: ius. eius dignitas: vel ei^o district^o. et h̄ et hec patriar/ chalis et hoc le. s̄z Dug. Papi. aut dicit. Patriarcha grece sūmus patrū pater iterptat: q̄ p̄mū. i. apostolicū t̄z locū sicut roman^o: antiochenus: et alexādrin^o. Sūt enī aucto/ ritate b̄ri petri apli instituti. Prima q̄dē Petri apli sedes romana. Sc̄da apud Alexādrīā b̄ri Petri noīe a Mar/ co eius discipulo et euāgelista c̄secrata. Tertia apud An/ tiochiā b̄rissimi Petri habet honozabilis: eo q̄ illic p̄ri/ usq̄ romā venisset: fuit: et illic p̄mū nomē xp̄ianoꝝ nouel le gēns exortū ē. q̄nis aut p̄ orbē diffuse ecclie catholice vnus talam^o xp̄s sit. sc̄a t̄n romana ecclia nullis iudici/ bus c̄stitutis ceteris eccl̄ys p̄lata est. Aliter sumūt q̄daz nomē patriarche: et dicūt q̄ patriarche sunt minores pa/ pa. maiores aut metropolitanis. et dicūt q̄ h̄c noīa p̄riar/ cha p̄mas p̄ eodē supponūt. nā iter patriarchā et prima/ tem nō est realis d̄ria: sed vocalis. vel pprie dicunt patriar/ che q̄tuoz p̄ncipales. s̄. Cōstātinopolitan^o: Alexādrinus: Antiochenus: Hierosolymitanus. Alij vero dicunt pprie p̄mates. sicut Aquilegiensis: Brandensis: Bituri/ ensis: l̄z et isti q̄nq̄ se nomenclant patriarchas.

Patriciani sunt q̄dā heretici a quodā patricio dicti: q̄ sub/ stantiā humane carnis a diabolo cōditā dicunt.

Patricida. in parricida vide.

Patrici: a p̄re d̄r s̄ue deriuat patrici^o cia. ciū. i. nobilis: et d̄ ḡne patrū nat^o. vel patricij dicunt q̄ p̄uidēt reipu. sic p̄r filio. et cor. i. ante c. et format a p̄ri datiuo addita eius.

Patricus: a pater dicit patricus ca. cū. i. paternus.

Patrimēs: a p̄r d̄r h̄ patrimēs mis. i. puer sup̄stes defūcto patre. vel patrimēs d̄r puer p̄ri filis. et cōponit a patre et imitoz tris. inde patrimēs quasi patrē imitans.

Patrimoniū ny. d̄r hereditas patris. et deriuatur a patre.

Patrimus: a pater deriuatur hic patrimus mi. qui cū sit pa/ ter habet aut viū. et produ. tri.

Patrinus: a p̄r d̄r h̄ patrinus ni. q̄ leuat aliquē de sacro fon/ te: vel itromittit in eccliaz. v̄n sacerdos d̄r patrin^o. v̄n h̄ patrin^o: vitricus: et hec patrina ne. sacerdotissa: vel vxor sacerdotis: vel matrona. et pdu. penl. patrin^o. vide in fra/ ter et in cōmater. C̄s̄ p̄t q̄ri v̄trū aliq̄s laicus v̄l cle/ ricus in minorib^o ordinib^o c̄stitutus possit matrimonū c̄bere cū illa quā suis manib^o baptizauit. Dico q̄ nō: q̄m eius filia sp̄ualis est: sicut et illa quā suscipit. S̄z si c̄ctum fuerit matrimonū iter eos nungd sunt separādi: Sunt v̄triq̄: q̄ nec ēt filius sacerdotis p̄t c̄bere cū illa puella quā pater baptizauit: vt dixi supra in frater.

Patripassiani sunt q̄dā heretici qui dicūt deuz patrē fuisse passum. vnde dicit beatus Augusti. Erubescant sabellia/ ni qui dicunt ipsum patrē esse qui est filius: cōfundētes personas: qui et dicti sunt patripassiani: quia dicunt patrē fuisse passum. et produ. penul.

Patrisso: a p̄r d̄r patrisso fas. i. patri assimilari: patrē imitari in dictis: vel in factis: sicut a m̄r d̄r matrisso fas. et possūt dici h̄s v̄ba moralia v̄l imitativa: sicut dixi in tertia p̄e. in tractatu de v̄bis. in ca. de sp̄eb^o verboꝝ. et format pa/ trisso a patre e. murata in is. et addita so. fit patrisso.

Patro a pater d̄r patro as. au. are. i. facere: p̄ficere: vel cō/ mittere: vel ḡnare. Dicit t̄n Serui^o q̄ patrare est op^o ve/ nereū c̄sumare. v̄n hec patratio nis. operis. venerēi con/ sūmatio. et hinc volunt dici p̄rez: q̄ patratiōe operis ve/ nerei procreet filiū. Et cōponit vt repatro tras. Itē p̄o/ nitur vt impetro tras. et perpetro tras. et tūc mutat a. i. e. et h̄z patro p̄maz nāliter breuē: et est actiuū cū oibus cō/ positis. v̄n Sacer^o. De facili lōga sine freno c̄pa patraf.

Patrocinoꝝ a patronus deriuat patrocinoꝝ naris. patrocini/ natus sum. nari. i. defendere. et cōstruif cum d̄tō. v̄n hec patrociniū ny. i. defensio. et cor. ci. v̄n Sacer^o. Sic p̄bi/ bent leges fraudem nō patrocinari.

Patronissa in patronus est.

Patronimocus. pater p̄ponit cū noma q̄d est nomen: et d̄ patronomicus ca. cū. s̄. a noīe p̄ris deriuatū nomē. De b̄ dixi in tertia parte vbi egi de sp̄ebus nominū in cap. de noīe patronomico: et cor. mi. patronomicus.

Patron^o a p̄r d̄riuat h̄ patron^o ni. i. defensor: q̄ talē affectū cliētib^o vel alyz exhibet vt q̄si p̄r illos regat. v̄n hec pa/ trona ne. et hec patronissa se. et hic patronat^o tus. tui.

Patruelis. a patru^o d̄r h̄ et hec patruel^o et hoc le. ad patruus p̄tinens. et h̄ et hec patruelis lis. fili^o vel filia patru. S̄q̄ duoz fratru sunt patruelles inter se s̄m Dug. Hiero. et. Patruelis meus fili^o patru mei. Et s̄z Isido. etymo. s̄. Patruelles sūt dicti eo q̄ p̄res eoz germani fratres suo runt iter se. Cōsobrini v̄o vocati q̄ aut ex sorore et fratre aut ex duab^o sororibus sunt nati: q̄si cōsorozini. Sobri/ ni: consobrinoz filij: et p̄ducit e. patruelis.

Patruus. a pater d̄r hic patru^o trui. frater patris q̄si pater alius. v̄n et moriente p̄re pupillū p̄oz patruus suscipiat quasi filium lege tuetur: vt dicit Isido.

Patulus. a pateo tes. d̄r patulus la. lū. penl. cor. i. diffusus patens. S̄z pprie patulū est q̄d semp patet: vt auris. na/ sus. naris. arbor: et filua. Sed patens q̄d ad horā patet et ad horā nō patet: sed occultat vt oculus. et cōponit vt p̄ patulus la. lum. i. valde patulus et apertus.

Paucedo. a pauc^o d̄r paucedo dis. et h̄c paucitudo dinis. in

Pauciens: in pauc^o est. (eodē sensu. i. paucitas.

Paucitudo: in paucedo est.

Pauculus: in paucus vide.

Pauc^o ca. cū. d̄r respectu multi: vt m̄lti hoīes: pauci hoīes. et cōparat paucus cior. s̄m. v̄n pauce eius. sime. aduer.

hec paucitas tatis. et pauculus la. lu. dimi. Paucus copo
nit perpaucus ca. cum. q̄ paucus ca. cu. i. valde paucus.
A paucus dicitur pauciens tis. ois ge. i. paucus: rarus. et
ntus q̄nq; ponit aduerbialiter pro raro.

Paueo ues. ui. neu. e. et caret supi. et d̄r a pauoz oris. et e pauere
timere: pauoz e h̄re. Et p̄ponit vt expaueo ues. vñ pa
uico expauesco scis. ichoa. Paueo cu suis copositis neu
tru e. et facit p̄teritu in ui. syllaba: et cor. pa. vñ Quid. i. epi.
Cor pauet a monitu temerate sanguine noctis.

Pauia uisti. est p̄teritu de pauo ues. et de pasco scis.
Pauia: a pauo d̄r hec pauia uie. vel pauia q̄da gen^o oli
ue: qua corrupte rustici pauas vocat: viridi oleo et sua
ui sic dicta: qz pauia i. i. tundatur.

Pauidus: a pauoz uozis. d̄r pauidus da. duz. et coparat. vñ
pauide dius. sime. aduer. et hec pauiditas tatis. Et d̄r pa
uidus qz semp pauet: pauens q ad tepus pauet ex causa
Ita pot et distingui timidus et timēs. et cor. penl. pauidus
vñ p̄philus. No mare trāssisset si pauid^o nauta fuisset.

Pauimetalis. in pauimētū est.
Pauimētū: a pauio uis. d̄r pauimētū ti. elaboratū soluz ec
clesie vel palaty: qz sepe pede rerif: vel qz lapidib^o minu
tim celis sit factū. vñ pauimēt^o ta. tū. i. pauimēto orna
tus. et h̄ et h̄ pauimetalis et hoc le. ad pauimētū ptinēs. et
pauimēto tas. i. pauimētū facere: vel pauimēto ornare.

Pauio uis. ui. uitū. i. ferire: pcutere: cedere. et est actiuū cum
Pauio tas. i. frequēter pauere. et (suis copositis siq; hz.
deriuat a pauo ues. vel pauoz.

Pauilatin: a paulus. la. lu. d̄r paulatin aduer. i. sensum pti
culatin: pedetentim: minutatim.

Pauiliani: quidā heretici a quodā paulo exorti q dixit xpm
nō semp fuisse: sed a maria sumpsisse initiū.

Pauiliper: paulis abltūs de paulus la. lu. coponit cū per: et
d̄r pauiliper. i. parūper vel modicum.

Pauomin^o q̄nq; e vna dictio. i. fere. q̄nq; est ōo siue due
dictioes: vt ibi. Minuisti eū paulo min^o ab angelis. i. mi
nus modico. vñ in Hrecis. d̄r. Si paulo min^o est ōo cōpa
rat ide. Esto fere si dictio sit paulomin^o vna. De hoc di
xi in. 2. pte vbi egi de accētū aduerbioz: in ca. de coposi
tis amin^o. Et scias q paulo nō dz acui i fine in paulo mi
nus q̄ sunt due partes: vt tetigi in scda parte vbi egi de
ipeditmēto accēt^o: i ca. de ipeditmēto d̄rie. Itē paulo p̄us
sūt due ptes. Itē paulo coponit: vt postpaulo: pauloante
Uel poti^o sūt due ptes posite p vna. Itē paululū et pau
lū: et paulo sūt noia: lz aliq̄n ponant aduerbialiter.

Paululus la. lu. e dimi. de paulus. et vt dic̄ Prif. in. 3. li. pau
lus nō gemiat l. in dimi. nec mirū cū au diphthōgus post
se geminari p̄sonatē p̄hibeat. facit igit paulus paululus
et ex h̄ pauillus et pauillulus. Quas formas fuat femi
ninū et neu. paula paulula: pauilla pauillula. et silr neu.
et ponunt q̄nq; aduerbialr ista noia paulū et paululum et
paulus la. lu. i. puus: modic^o. et hic saulus dict^o fu (paulo.
i paulus: q̄si modic^o et tēperat^o. Uel paulus iterptat mi
rabilis: vel reges: vl miles: et h̄ d̄r a pausa. Et nō q
hoc nomē paulus la. lu. appellatiuū iaz aboluit: ex quo
paulus ppriū nomē ioleuit h̄z Dug. Et scias q iste abla
tiu^o paulo nō dz acui in fine: sic dixi i paulomin^o. Dic̄
nō q paulus doctor gētū iterptat os tube: vel os eoz:
seu electū mirabile: vl electiois miraculū. Uel paulus d̄r
a pausa qd e reges vl modic^o latie. Et p h̄ itelligunt sex
progratue q̄s hūit paulus p̄re ceteris aplis vt videt. Pri
ma eligua fructuosa: qz ab ilirico vsq; hierusalē repleuit
oia enāgelio: et ide d̄r os tube. Scda e charitas viscerosa
qz vt ipemet testat. Quis ifirma^o et ego non ifirmoz: qz
scandalizat et ego nō vroz: Inde d̄r os eoz. i. cordis d̄ quo
ipse dic̄. Os meū pz ad vos o corinthy: cor vestrū dilata
tū e. Tertia e p̄uersio miraculosa: et ide d̄r electū mira

bile: qz mirabilr elect^o et p̄uersus fuit. Quarta e manus
oposa: et ide d̄r electiois miraculū. Magnū enī miracu
lū fuit q̄n elegit sibi manib^o pp̄rys sūpt^o acgrere: et icef
santer p̄dicare. Quinta fuit p̄replatio delicioza: qz rap^o
e vsq; ad tertiu celū: et vidit archana dei: et inde fuit d̄ni
reges dict^o: qz i p̄replatioe exigit reges mētis. Sexta p̄
rogatiua e hūilitas vtuosa. vñ ipse dic̄. Ego suz minimus
aploz q nō suz dign^o vocari aplus. et ide d̄r modic^o. De
hoc vide in saulus. Itē de morte aploz hēs in aplis.

Pauo onis. nomē de sono vocis hz. Qz aut d̄r pauo q̄si pa
uozē vebēs ore etymo. est. H̄z enī horribilē vocē: et sepe
incutit audiēti pauozē. Itē h̄z pulchras pēnas: et turpes
pedes. et hic est q libēter extēdit et respicit caudā et alas
sz respiciēdo pedes tristat. vñ Quid. de arte. Laudatas
ostēdit auis iunonia pēnas. Inuenit et h̄ pauus ui. i. eo
dem sensu. vñ hec paua ue. p femina. vñ in lib. Reg. 3. c.
3. d̄r q classis salomōis d̄ferebat aurū: argētū: dētes ele
phātozū: simias et pauos. Et scias q caro pauonis tā du
ra est: vt vix putredinē sentiat: nec de facili coquitur. vñ
dicit Aug. in li. zi. de ciui. dei. Quis nisi de^o creator ois
dedit carni pauonis mortui ne putrescat: Qd cū incre
dibile auditu videretur euenit: vt apud carthaginē no
bis cocta apponeret hec auis: de e^o pectore pulpaz q̄tū
visuz est discretū seruari iussim^o: qd post diez tātuz spa
ciū q̄tū alia caro q̄cūq; cocta putresceret platū atq; ob
latū nihil nostrū offendit olfactū: id eoq; repositū p dies
ampli^o q̄ triginta: idē qd erat inuētū e: idēq; post annuz
nisi q aliq̄tulū corpulētie artiozis fuit et d̄ctiozis. et e pa
uo auis oculatis pennis. (feriat et cedat.

Pauoz. a pauio pauis dicit̄ hic pauoz uozis. qz mentē hois
Pauo. a parū deriuat pauo ris. qz paz possit. vñ et d̄r pauo
q̄si paz potēs: vl paz putās: vl paz iperās: et e etymo.
vñ h̄ paucul^o li. et h̄ pauacula le. dimi. et paucul^o la. lu.
et pauo^o ra. rū. et h̄ paupies ei. et h̄ paupras tis. sz paupe
ries e dānū: paupras ipsa cōditio. Pauo p̄parat: vt pau
rior rim^o. p geminū r. i. suplatio. et format ab h̄ n̄to pauo
addita rim^o. vñ paupiter rius. rime. aduer. Pauo p̄pōit
vt perpauo: q̄spauo. i. valde pauo fm Du. Uide etiā in
inops. Et vt dicit̄ Pap. pauo d̄r q aliqd hz lz paz: inops
vō q nihil. Itē scias q pauo e cōis ge. declinatōe: sed ois
p̄structōe. vñ pot dici pauo h̄o: femia: regnū. silr et diues
Uñ Qui. Addidit besterno marmore diues op^o. et h̄ in
telligas nisi in termiatioe tez vel tes. vñ vsus. Tē vl tes
neutz fugiūt: sz cetera sumūt. vide i diues et in volūtas.

Pauperculus in pauper vide.

Paupero. a pauo deriuat pauo ras. rari. rare. i. eē vl fieri
pauperez. vñ paupasco scis. incho. Uñ Chry. In reb^o se
cularib^o alter paupascit: alter ditescit. Itē paupare. i. pau
perē facere. et h̄z hoc e actiuū. Et p̄pōit: vt d̄paupero ras.
i. valde paupare: vel a pauprate remouere: et expauper
ro ras. in eodē sensu. et est actiuū cū oib^o suis p̄positis.

Pauperimus ma. mum. in pauper vide.

Pauperus ra. rum. in pauper est.

Pausa. a paul^o la. lu. d̄r h̄ pausa se. i. reges q̄n paululū iter
mittit labor. vñ pauo sas. saui. sare. i. regesce^o. Et p̄pōit
Pauo sas. in pausa vide. (vt repauo sas. i. itez pauas.

Pauus ui. et pauo nis. auis est oculatis pēnis h̄z Pa. vide i

Pauillulus vide in pauillus. (pauo uonis.

Pauill^o. paul^o fac̄ dimi. paulul^o. et ex h̄ pauill^o et pauil
lul^o la. lu. oia dimi. vñ pauillati aduer. i. paz. et h̄ pauil
lus li. nomē mēsure. Uide de h̄ in paulul^o supra pleni^o.

Pax. a pactū deriuat h̄ pax cis. qz posterior pax accipit. fe
dus pmū mittit. et d̄r pax q̄si plū arcens: et est etymo. et
pdu. pa. Uñ Prosp. Mozib^o in scis pulchra e cōcordia
paxis. Et scias q p̄fecta pax nō inuenit in vita ista. quia
nunq; bella bonis nunq; discrimia desunt: et cū quo cer

tet mens pia semper bz. Et beatus Berni. in Lanti. dicit
 Q candes liliū. o tener & delicate flos: increduli & subuer
 siones sunt tecū. vide ergo quō caute ambules inter spi
 nas: plenus est mūdus spinis: in terra sunt: in aere sunt: i
 carne tua sunt. vsari in his: & minime legi diuine potētie:
 ē nō virtutis tue. Itē btūs Aug. in lib. de ciui. dei. sic diē.
 Pugnat inter se mali & mali. Itē pugnat inter se boni &
 mali. Boni vero & boni si pfecti sūt iter se pugnare non
 pnt. Proficiētes aut nōdūq; pfecti ita pnt eē vt bon⁹ q;
 q; ex ea parte pugnet & alterū q; ēt & seipsuz. & in vno q;
 pe hoie caro & cupiscit aduersus spūm. spūs vero aduer
 sus carnē. Itē btūs Grego. in pasto. Si puer soz negtia i
 pace iūgit: pfecto eoz malis actib⁹ robur auget. q; er
 go iniquos pace sociat iniquitati vires administrat: q; bo
 nos eo deteri⁹ depmūt: quo vnanimiter psequunt. & vt
 dicit btūs Aug. Pax aie rōnalis est act: oīs cognitiōisq;
 & sensio: vel & sensus rōnis. & volūtatis fm quosdā. Item
 dicit Fulgēt⁹. A circulo lune vsq; ad cētrū terre nō est
 pfecta securitas. i aere nō: q; ibi demōes isidiātes: i terra
 nō: q; ibi hoies malignātes. i mari nō: q; ibi vēti & tēpe
 states. i inferno nō: q; ibi sūt tortores aīas cruciātes q; su
 pra lunā qre securitatē: q; citra lunā minime repies. U
 de in vn⁹. Ambro. et diē in Dexameron. Sex hēs i Isa.
 q; iusti aīa dicit vel ecclia. Ego ciuitas munita: ego ciui
 tas obsessa. munita p xpm: obsessa p diabolu: s; nō dz ob
 sidionē vereri: cui xps adiutor est. Diero. etiā dicit. Con
 cordia parue res crescūt: discordia maxime dilabunt.

Paxillus li. est paruus palus. vel paxillus genus est ferra
 menti. & vt dicūt cultrū. & dī a palus vinearum.

P ante E

Pean: a phos qd est lux dicit⁹ ē sol pean. qsi phoan luceat.
 vl pean qsi phian a phitōe quē iterfecit. vñ & pean anis.
 dī qnq; laus: & pprie Apollinis: lz & p laude gnālī cuius
 libet iueniaf. & pdu. penl. gti. Uirg. i. io. Enei. Lōclamat
 focy letū peana secuti. & acuiē vlti. nti i pean. & ē maf. ge.

Peccatum. in pecco cas. vide.

Pecco: a pellex dī pecco cas. & dī peccare qsi pellicare. & est
 neu. cū oibus suis ppositis siq; habet. Et inde h peccator
 tozis. qd nomen antiquus tm flagitiosos & libidinosos si
 gnificabat: s; postea trāsiuit in appellationē oīuz iniquo
 ruz: & dī pctōz qsi pellicator. Itē a pecco cas. dī h⁹ pctm
 ti. Et est pctm s; Aug. spreto icōmutabili bono: bono cō
 mutabili adherere. vel sic. Peccatū est oē dictuz: vel fa
 ctum: vel cōcupitū qd fit & legē dei. vel peccatū ē volun
 tas retinēdi vel consequēdi qd iustitia vetat. Et scias q
 pctā mortalia sunt septē: q; in hoc versu continent. Luxur
 gustus: auer: tristis: furit: inuidet: ambit. Luxur. i. pctm
 luxurie. gustus. i. pctm gule. auer. i. pctm auaricie. tristis
 .i. pctm tristitie seu accidie. furit. i. pctm ire. inuidet. i. pec
 catū inuidie. ambit. i. pctm supbie. Et nota q; s; bea
 tus Greg. pctā carnalia: vt luxurie & gule pctā sunt maio
 ris infamie: & minoris culpe. pctā vero spūalia sūt mino
 ris infamie & maioris culpe q; pctā carnalia. Et scias q
 sumū malū eē nō pōt. nihil enī adeo est malū in quo nō
 sit aliqd boni ad minus eē. Et id dicit phs in. 4. et h. q; si
 adeo eēt pfectū malū qd pueniret ex corruptione oīuz
 circūstātiarū: nec seipsuz sustinere posset. & itellige: sum
 mū malū nō ē: verū est q; tū ad potētiā nō q; tū ad actuz:
 q; aliqs ē ita malus q; nullus alius est peior: nō autez q;
 nullus alius possit esse peior. Et itē pōt q; peccare ex in
 firmitate: ex ignorātia: ex malicia certa: vel in patrē: vl i
 filiū: & in spm scm. nā peccare in spm scm ē peccare in at
 tributū spūi scō. Patri enī attribuit potētia: filio sapien
 tia: spūi scō clemētia. Peccare aut in tributū spūi scō ē
 peccare ex certa malicia: sicut peccare in patrē ē peccare
 ex firmitate, & peccare in filiū ē peccare ex ignorātia: vt

dicat pctm in patrē qn deficit illud qd patri attribuitur
 .i. potētia. & pctm in filiū qn deest sapiētia q; filio attribui
 tur. & pctm in spm scm. qn ponit oppositū bonitatis que
 spūi scō attribuit. Et nota q; pctm ex & cupiscētia pue
 niēs ad pctm ex firmitate reducūt. nō. n. tūc solū ē ex in
 firmitate pctm qn aliqs aliquo exteriori ipulsi peccat. s;
 etiā dū p tētationē carnis in pctm labit. Spēs aut pcti i
 spm scm sunt sex. Despatio: p̄suptio: obstinatio: ipenitētia:
 impugnatio veritatis agnite: inuidētia sine gratie. Pec
 catū enī in spm scm opponit spālī gratie penitētia: per
 quā fit remissio pctōz. Ad remissionē aut pcti qdam
 exigunt ex pte remittētis: qdā ex parte ei⁹ cui remittit: &
 qdā ex pte ei⁹ p quē fit remissio. Ex pte remittētis cōcur
 rūt duo. i. misericordia. & hoc est despatio. Et iustitia. &
 hoc ē p̄suptio. Ex parte ei⁹ cui remittit duo regunt. i.
 ppositū nō peccandi: qd est obstinatio. Et dolor de cō
 missis: qd est ipenitētia. Ex pte vero ei⁹ p quē fit remis
 sio exigunt duo. i. fides ecclie: qd est ipugnatio verita
 tis agnite. Et grā q; dat in sacris: qd est inuidētia frater
 ne grē. Et scias q; inuidētia pōt eē duplī: quedā q; ē de pe
 spitate vel exaltatiōe gratuita hoīs. & qdā que ē de exal
 tatiōe grē: sicut q; multi ad deū puertunt: vel aliqd hu
 iusmodi. & tal' inuidia solū ē pctm in spm scm: nō qdē iui
 dia frīs: s; inuidia fraterne grē. Dic et nota dīaz iter
 pctm & delictū. Nā s; btū Aug. in qōnib⁹ leuitici. Declin
 nare a bono delictū ē: pctm vō ē malū facere. Aliud at ē
 decliare a bono: aliō facere malū. Pctm vō ē ppetratio
 mali. Delictū desertio boni: qd ipz nomē oīdit. Quid. n.
 aliō sonat dīctū nisi derelictū: & qd derelinqt q; delinqt
 nisi bonū: Vl delictū ē qd ignorāter fit: pctm qd sciēter
 pmittit. indīnter tm & pctm noie dīcti & dīctū noie pcti
 appellat. Itē p̄sueuit qri an oē pctm sit in volūtate: & vi
 det q; sic: q; vt diē Aug. pctm adeo ē volūtariū: q; si nō ē
 volūtariū: nō ē pctm. Et Ber. Sola volūtas ardebit in
 inferno. Rñ: aliqd eē in volūtate p̄t itelligi duplī: vel
 ita q; sit i ea sic in cā: & sic oē pctm i volūtate ē inq; tū oē
 pctm volūtariū ē: vl ita q; sit tanq; i subo: & tūc distigūē
 dū est: q; subm pcti p̄t accipi vel pximū vel pmū. P̄o
 ximū subm pcti ē illa potētia q; actū pcti elicit. & sic in di
 uersis potētys p̄tigit eē pctm: & nō solū i volūtate. P̄o
 ximū at subz pcti ē ex quo iest hoī pcti susceptibilitas. & q;
 hō nō ē susceptibil' clpe nisi s; q; ē dñs suoz actiū: h⁹
 sibi p̄petit s; q; est volūtate hñs. iō pmū subz pcti ē vo
 lūtas. vide et in pena: & i veniale: & i scādalu. Dic pōt
 qri an exñs i pctō mortali possit vitare pctm: & h⁹ ē qre
 re an hō sine grā possit nō peccare. Ad h⁹ p̄t dici q; d; boie
 duplī loq; possum⁹. Uno fm statū nāe corrupte. vel fm
 statū nāe itegre. fm statū qdē nāe itegre ēt sine grā ba
 bituali poterat hō nō peccare nec mortālī nec venialī:
 q; peccare nihil aliō ē q; recedere ab eo qd ē s; nām qd
 vitare hō poterat i itegritate nāe: nō tm hoc poterat sine
 auxilio dei i bono p̄seruātis: q; subtracto ēt ipsa nā i nībi
 lū rēderet. S; in statu nāe corrupte idiget hō grā bitua
 li sanāte nāz ad h⁹ q; oīo a pctō abstineat. q; qdē sanatio p
 fit i p̄ntivita s; mētē appetitu carnali nōdū totalī repa
 to. Un' Apl's ad Ro. 7. ex p̄sona hoīs repati diē. Ego ipse
 mētē fui legi dei: carne at legi pcti. i quo qdē statu pōt
 hō abstinere a pctō mortali: qd i rōne p̄sistit. nō at pōt hō
 abstinere a pctō veniali pp corruptionē inferioris appeti
 t⁹ sensualitatis: c⁹ mor⁹ singulos qdē rō rep̄mere p̄t: & ex
 h⁹ hñt rōnē pcti & volūtariū. nō at oēs: q; dū vni resistere
 niri: fortassis ali⁹ isurgit. & q; et rō nō sp pōt eē peruigil
 ad h⁹ mor⁹ vitandos: s; līr et anteq; hoīs rō in q; est mor
 tale peccatū reparet p grāz iustificantē pōt singula pec
 cata mortalia vitare: & fm aliqd tps: q; nō est necesse q;
 p̄tue peccet in actu: s; q; diu maneat absq; pctō mortali

esse nō pōt. Un̄ z btūs Grego. diē sup Ezech. q̄ pctm̄ qd̄
 mox p penitētiā nō delet suo pōdere ad aliud trahit. Et
 magister in sentētys dicit q̄ hō post pctm̄ ante repara-
 tionē pōt peccare: z nō p̄t nō peccare ēt dānabilr: sic̄ dixi
 in liber. ra. rū. Aug. ēt diē in li. de pfectiōe iustitie in fine.
 Quisnā negat nos ozare debere ne itrem⁹ in tētationē:
 negat h⁹ q̄ itēdit ad nō peccādū grē dei adiutoriu⁹ hōi nō
 esse necessariū: s̄ sola lege accepta humanā sufficere vo-
 luntatē: qd̄ ab aurib⁹ hōiuz remouēdū: z ore oīuz anathe-
 matizandū esse nō dubito. Quare aut̄ deus nō fecit hō-
 minē impeccabilem dicam in prescio.
 Pecozosus: a pecus. ozis. deriuat̄ pecozosus. sa. sum. pecozis
 bus plen⁹. vñ hec pecozositas. tatis. i. abūdantia pecoz.
 Pecten: a pecto. tis. d̄ h̄ pecten. nis. in s̄m̄ pectēdi z texē-
 di: q̄ fila telarū reddat pexa z iprimat. Pecten ēt d̄ ple-
 ctū cithare: z inferior pubes viri z mulieris: z qdā piscis.
 Un̄ Doza. i. fmo. Pectinib⁹ iactēt patulis se molle tarē
 Pecticus. ca. cū. i. digestibilis: z deriuat̄ a pectus. (tuz.
 Pectino: a pecten deriuat̄ pectino. nas. penl. cor. i. pectere.
 z hoc pectinariū ry. locus vbi pecten ponit̄. z h̄ pectina-
 ri⁹: z h̄ pectinaria: q̄ vel q̄ fac̄ pecties. z pectiari⁹ ria. riū.
 Pecto tis. xui. vl̄ xi. vel ēt ctui. s̄ antiquos: z h̄ p̄terito mō
 nō vtimur: z raro pexi. z facit supi. pexū vel pectū. Et est
 pectere. pectinare: pectine ornare. Pecto zponit̄: vt p̄-
 cto ctis. i. sil̄ pectere. depecto ctis valde vel mltū pecte-
 re: vl̄ deozosus. repecto ctis. i. iterū pectere vl̄ retro pecte-
 re. z est pecto actiuū cū oibus suis cōpositis.
 Pectoralis: a pect⁹ ozis. d̄ h̄ z h̄ pectoralis z h̄ le. i. ad pe-
 ctus ptinēs. z h̄ pectorale lis. zona circa pect⁹ eq̄ vl̄ mu-
 lieris vel alteri⁹ animalis. Diere. z. Fascie pectorales: z
 Pect⁹: a pecto ctis. d̄ h̄ pect⁹. ozis. qz mulie. (pdu. ra.
 res in pectore solēt sibi pectere capillos. Uel d̄ pect⁹ a
 plecto ctis. i. flecto: qz sit flexū iter eminētes māmillarū
 partes. Uel d̄ a specio cis. Alia qd̄z aīalia pect⁹ h̄nt ad
 terrā opp̄sus: z ab aspectu remotū: s̄ hōies patēs z cre-
 ctū: vt pote plenū rōne: z iō nō decebat latere. Qu aut̄ d̄
 pect⁹ q̄si pcti thorus etymo. est. vñ pectorcus. rea. reū. z
 pectorosus. sa. sum. magnū habēs pectus.
 Pectusculū dimi. parū pectus. z cor. scu.
 Pecualis: a pec⁹ cozis. d̄ h̄ z h̄ pecualis z h̄ le. z pecuosus
 sa. suz. vñ hec pecualitas tatis. z h̄ pecuositas tatis. abū-
 Pecedari⁹: a pecus dis. d̄ h̄ pcedari⁹ (dantia pecudū.
 ry. i. pastor. z pcedari⁹ ria. riū. ad pecudes ptinens.
 Peculior: a peculiū deriuat̄ peculior aris. i. peculiū facere
 vel colligere. z zponit̄: vt depeculior liaris. denastare: d̄
 Peculiū: a pecus dis. vel pecunia deriuat̄ hoc (lapidare.
 peculiū. i. pecunia de pecudib⁹ habita. vel qd̄ veri⁹ ē pe-
 culiū est paruus cēsus extra corpus matrimony posit⁹ in
 prāte filij vel serui. Sup peculiū nō h̄z ptatē p̄ familias
 sed tm̄ ille cui⁹ ē: z adeo p̄ziū ē peculiū q̄ lz filio de eo
 facere qd̄q̄ vult p̄ter volūtatez p̄ris. vñ d̄ns Exo. 19. ad
 filios israel. Eritis mibi in peculiū de cūctis gētib⁹. z hic
 hic z hec peculiaris z hoc re. ad peculiū ptinēs: vl̄ p̄zi⁹
 puat⁹ vel familiaris. vñ peculiariter aduer. z hec peculia
 Peculor: a pec⁹ d̄ peculor laris. i. republicā (ritas tatis.
 furari. vñ h̄ peculatoz. ozis. reipu. defraudatoz z furatoz.
 z h̄ peculatus tus. tui. furtū de cōi pecore: z gnāl̄ de cōi
 re. z pecularius ria. riū. z hic pecularius ry. armētarius q̄
 custodit pecua: vel ad pecua ptinēs.
 Pecunia: a pecus dis. deriuat̄ hec pecunia nie. q̄si pecudia:
 qz ois suba antiquoz in pecozib⁹ vel pecudib⁹ erat. vñ z
 p̄pe dicit̄ que z̄sistit in h̄ aīalib⁹. s̄ iam appellatio isti⁹
 nois ampliata est ad alia. vñ pecuniosus sa. suz. pecunia
 plenus q̄si pecudiosus. p̄pe quidē olim sic dicebat̄ q̄ plu-
 rimā habebat pecuniā. i. pecora: s̄ mō ad aliud transfer-
 tur. z cōparat̄ pecuniosus flor. simus. vnde pecuniose si-

us. sine. aduer. z hec pecuniositas tatis. Item a pecunia
 hoc pecuniarū ry. locus vbi pecunia reponit̄. z pecunia-
 rius ria. riū. z oz̄ pecunia scribi per vnū c. cor. enī primā.
 Unde Doza. in epi. Et genus z formā regia pecunia do-
 nat. Et vt d̄ in Eccl. 7. Sicut p̄tegit sapiētia: sic p̄tegit
 pecunia. vide in sapientia.
 Pecus. cozis. neu. ge. z pecus dis. fe. ge. z hoc pecu ideclina-
 bile in singulari: s̄ in plurali hec pecua cuozū. vel pecuū
 deriuat̄ a pasco scis. z dicim⁹ pec⁹ oē aīal qd̄ humana ef-
 figie caret: z humana lingua: sed p̄pe nomen pecoz his
 aīalibus accōmodari solet que ad vsūz hominuz aliquo
 modo spectāt: sicut q̄ sunt ad vescēdū apta: vt oues z su-
 es. aut in vsūz hominū cōmodi: vt equi: boues: z oliz pe-
 coza generalr p̄ oib⁹ aīalib⁹. pecudes vero tm̄ illa aīalia
 que edunt̄ q̄si vescudes. s̄ modo dicim⁹ pecora maiora:
 vt boues: equos: asinos. pecudes vero minora: vt oues:
 capras: porcos. pecua vero dicimus cōia aīalia. z cor. p̄i-
 mā pecus. vñ Quid. de arte. Turpe pecus mutiluz tur-
 pis sine gramine cāpus. Et in doctrinali dicit̄. Dat pec⁹
 hec pecudis: pecus hoc pecozis sibi iungit.
 Pecus cudis. in pecus cozis. exponitur.
 Peda de. d̄ vestigiū humanū: z dicit̄ a pes pedis.
 Pedagog⁹. pedos qd̄ ē puer zponit̄ cū ago: z d̄ hic peda-
 gog⁹ gi. pe. pdu. qz semp puez studētē ducit. s. cui paruu-
 lus assignat̄: z d̄ sic: qz agat z ducat puerū vel lasciuētē
 refrenat etatē fm̄ Dug. Idē z Pap. vñ hoc pedagoguz
 gy. i. magisteriū vel offiū pedagogi circa puerū: vel loc⁹
 vbi puer erudit̄ a pedagogo. Paulus ad Gala. 3. ca. Lex
 pedagog⁹ noster fuit i xpo Jesu vt ex fide iustificemur.
 at vbi venit fides iam nō sumus sub pedagogo.
 Pedalis. a pes d̄ h̄ z hec pedalis z hoc le. pe. pdu. ad pedē
 ptinēs. Itē pedalis. i. mēsurā pedis habēs. z in hac signi-
 ficatione ponit̄ Diere. si. vbi d̄. Venit finis tu⁹ pedalis
 p̄cisōis tue. q̄si diceret. Ita p̄cidet̄ regnū tuū q̄ nec pas-
 sus pedis de terra remanebit tibi. Et zponit̄: vt semipe-
 dalis. Pap. sic dicit̄. Pedalis q̄si mēsurā pedis.
 Pedana. a peda de. d̄ h̄ pedana ne. i. cathena circa pedes
 .s. compes pedis. Itē pedana ne. d̄ pedules nou⁹: vel de
 veteri p̄ano factus: qz calige veteri assuit̄. vnde pedano
 nas. pedanas caligis apponere. z dicit̄ a pes.
 Pedarius ria. riū. i. nudis pedibus ambulans.
 Pedellus li. dimi. paruus pes.
 Pedes. a pes pedis d̄ hic z hec pedes ditis. i. pedester pe-
 dibus p̄ equo vtēs. Un̄ qdā. Et mō vadit eques q̄ solet
 ire pedes: z cor. penul. genitiui ditis.
 Pedester. a pes pedis d̄ hic z hec pedester vel pedestris z
 hoc stre. i. pedib⁹ ambulans fm̄ Du. Pap. vñ dicit̄. Dic
 pedester z hec pedestris: z hoc pedestre: z illud magis te-
 nent moderni. Uide in campester.
 Pedetētim. i. sensim: subtilr: gradatī: caute: cunctāter: q̄si
 pede tētans fm̄ Pap. Diere. in epla ad Paulinū in ca.
 .8. Caute. i. pedetentim tuas possessiūculas vēdideris.
 Pedica. pes cōponit̄ cū capio pis. z d̄ hec pedica ce. penl.
 cor. q̄si pedes capiens. s. cathena pedū vel qd̄daz instru-
 mētū capiēdi pedes aīaluz: vel laque⁹. Un̄ Job. 18. Ab-
 scōdita est in terra pedica eius. vnde pedicatus ta. tum.
 .i. cathenat⁹: vel pedica captus Quidius Metamor. 15.
 Retia cum pedicis laqueos artesq̄z dolosas. Tollite.
 Pedicatus in pedica vide.
 Pediculosus in pediculus exponitur.
 Pediculus. a pes d̄ hic pediculus li. z dicit̄ pediculus pe-
 nul. cor. illud qd̄ sustinet fructū ad ramū. z ēt pediculus
 dicit̄ v̄mis cutis: qz minimos z multos habet pedes. vñ
 pediculosus sa. sum. plenus pediculis. Et cōparat̄. vnde
 pediculose sius. sine. aduerbium. z hec pediculostas ta-
 tis. i. pediculozum plenitudo z abundantia.

- P**ediculus. cna. cuū. 7 pedozosus. sa. suz. qui sordidos hz pedes. 7 dicitur a pedoz. dozis.
- P**edissequ^o. qua. quū. q segī pedes dñi sui: 7 hec ped issequ^o seq. p ipsa seruitute vel ancilla. 7 ē h pedissequ^o p suo vel famulo. vñ. in. 3. lib. Reg. 20. ca. dī. Per pedissequos pncipū puiclarū. 7 scribit p q. cū pponat a pes. 7 sequoz. nā si scriberet p c. videret pponi a pes vel pedes 7 cecos cas. vel dic qñ sequit e. scribit p c. qñ sequit alia vocalis scribit p q. sic enī videt sonoz: vt dicit Dug. s3 tñ p q. p sue
- P**editatus. tus. tui. i. peditū multitudo (uit cōiter scribi. vel pprietas peditādi. 7 deriuat a pedes. tis.
- P**editoxa pedes. tis. deriuat pedito. tas. i. pedib^o ire vñ trā fire. 7 cor. di. Et vt dicit btūs Hrego. sacra scriptura ē qñ qdā flum^o plan^o 7 alt^o: i q^o agn^o peditat: 7 elephas natat.
- P**edo. onis. dī a pes: 7 ē pedo: vel pedes: vel pediculus. vñ h pedūculus. li. dimi. Itē hic pedo. onis. q pedit vel facit bombū: 7 tunc dicit a pedo. dis.
- P**edo. dis. a pedoz. dozis. deriuat pedo. dis. pepedi. i. pedo rez facere: vel fetozē. Pedito cōponit: vt oppedo. dis. di. i. p pedētē pedere. 7 qz q p pedētē pedit quodā mō ei dicit: iō oppedere ponit p dicit. Itē qz q oppedit qd pedēs facit 7 ipse facit: iō ponit p sentire. repedo. dis. di. i. pedere iterū. suppedo. dis. latētē: vel sub: vel post: vñ remisse pedere. 7 ē pedo neutrū cū oibus suis ppositis: 7 caret supi. 7 geminat pteritū pedo in simplicitate: s3 pposita amittit geminationē pteriti s3 Dug. s3 s3: pñ. pedo pñā pducit in pñenti: 7 penl. in pñerito. Doza. in pñmo. Nō displosa sonat quātū vesica pepedit. Et facer^o. Deres post mortē pedit amore suo. sed pes pedis cor. pñā. vñ vñ. Credim^o eē pedis strepitū cū turgide pedis.
- P**edoz: a pes dī hic pedoz. dozis. i. peduz fetoz. vel squaloz. Lucanus. Longusqz in carcere pedoz.
- P**edoz: a pedoz. dozis. deriuat plalt hec pedoz. i. pedū vñ
- P**edozosus. in pediculus vide. (auriū sordes.
- P**edos. i. puer: 7 acuitur in fine.
- P**edules: a pes dī h pedules. lis. ps caligarū: q pedē capit.
- P**edulius: a pes dī hic pedulus. li. 7 h pedellus. li. ambo diminutiu. i. paruus pes.
- P**edū: a pes dī h pedū. di. baculus pastozz recurū a coerē dis pedib^o aialiū sic dicit^o. Uirg. i. buc. Et tu. sume pedū.
- P**edux. cis. videt cōponi a pede 7 capio. 7 sūt peduces laqi quibus pedes illaqueant.
- P**egi pegisti est pñeritū de pango. gis.
- P**egina: a pūgo. gis dī hec pegina. ne. i. baculus cum massa plūbi in sūmitate pedētē. 7 dī pegina qñ ppugna: qd antriqui dicebāt. Iuuenalis. Et pegina 7 iam ad velaria raptos. 7 vt dicit Lornut^o tali baculo scenici ludebant.
- P**eiero. ras. penul. cor. in iuro. ras est expositū.
- P**eiozo. ab hic 7 hec peioz. ris. dī peiozo. ras. penl. pdu. verbum actiuū. 7 est peiozare peiozē facere.
- P**elagaris: a pelagus dī hic 7 hec pelagaris 7 hoc re. 7 hec pelagiaris magna nauis pelago apta. 7 pdu. ga.
- P**elagiani qdā heretici a pelagio monacho exorti liberū arbi. dīne grē anponūt dicētes sufficere volūtate ad im-
- P**elagiaris. in pelagius exponit. (plēda iussa diuina.
- P**elagin interpretatur latitudo.
- P**elag^o iterptat latitudo. vñ h^o pelag^o. gi. latū 7 pfunduz mare: vel latitudo maris sine portu 7 littoze. 7 ē neu. ge. in singulari: sed in plurali ē mas. ge. bi pelagi. 7 cor. pñā. vñ p vñū l. scribi d3. vñ dī in Hrecif. q penit^o lateat pelagus: mare cū sit amarū. Inuenit etiā h pelagus. gi. mas.
- P**elasgus. ga. gū. i. grecus. 7 dicti sūt (ge. apud antiquos. greci pelasgi a pelago: qz per pelagus pmo vt dicit Varro ad Italiā applicauerunt. Vel sic dicti sūt a pelasgo Iouis 7 Larisse filio. vñ hec pelasgias. adis. i. grecia.
- P**elez: a pellicio. cis dī hec pelez. cis. vno l. subtracto. 7 dī
- pelez** qz pelliciat. i. decipiat. vñ dī pelez a pello. lis. qz vñ vxozē pelez tenet: 7 postea veniēte vxozē a domo pellit. vñ pelez dī illa p quā vxoz dō domo pellit filr a pello. lis. Qz aut dī pelez qñ pelle decipiēs etymo. ē s3 Du. Quo dā aut glo. dicit i z^o epla Petri. ca. z. Pelices dicunt motrices a pollutiōe: vel a pellis formositate q incantos alliciūt. 7 pdu. pen. Vñ Quid. in. 5° epla. Et mibi p dīa pelice blāda fuisti. Itē in. 6. epi. Argolicas timui nocuit
- P**elican^o vt dicit Iud. etymo. iz. Pe (mibi barbara pelez. lican^o auis egyptiaca bitās i solitudie flumis Nili. vñ e nomē sūpsit. nā 7 canopos egypt^o dī. Serf si verū ē eam occidere natos suos: eosqz p triduū lugere: deinde seipm vulnerare: 7 aspōe sui sanguis viuificat filios suos. Aug. et h^o narrat 7 addit q vt dī rostro occidit filios: 7 rostro sanguinē suū sup eos fūdīt 7 viuificat. Et ē auis imie maciei q bitat in solitudie. Sic xps solus de maria vginē nat^o: q triduo. i. toto tpe luxit filios suos: qz paup suz ego: 7 in laborib^o a iuētute mea. iō ipse dicit p pbe tam. Silis fact^o suz pelicano solitudis. Et vt dicit Dug. pellicanus fm q dī a canopos cor. penl. sed s3 q cōponitur a pelle 7 canus. na. nū. eo q canā habeat pellē. pdu. penul. 7 sic videt q debeat scribi p geminū l. Quidā tñ dicit cū qb^o ego q pelican^o d3 scribi p vñū l. 7 sp. pdu. pe. 7 est grecū origie: nec aliq ppositio supra assignata cōpetit: declinat aut grece pelican pelicanos: 7 a greco grō pelicanos: latin^o noiatiu^o mutās o. in u. dī pelican^o in z^o declinatōe. Adultra. n. greca hoc mō nobis nota sūt scā. Vñ pñ. in. 6. li. dicit. In multis iuenim^o a grō greco factū latinū nomē: vt belephas belephantos: h belephas h^o belephātis: 7 h belephātus a grō greco belephantos h^o belephāti. Qz pelican^o pe. pducat p3 p illū vñūm Zo zime. Pelican^o ego nat^o de vginē mera. Qz at dī pelican^o qz habeat pellem canā etymologia est.
- P**elicat^o. a pelez dī hic pelicat^o tus. i. cōcubinatus. i. petri qd cū pelice cōmittit. Itē a pelez dicit pelicat^o ta. m3. l. luxuriosus pelice deditus fm Dug. Pap. vō dicit. Pellicatus locus cōcubine: cōcubinatus.
- P**ellacia. a pelax dicit hec pellacia cie. idest fallacia: pellicis deceptio.
- P**ellax. a pellicio cis. dī h^o 7 h^o 7 h^o: pelax cis. i. deceptor: fallax: fraudulētus. vñ pallacis vlyxis. Et ppat pelax cis. cissim^o. vñ pelliciter cis. sime. aduer. 7 dī pelax a pelle. i. avultu. foris. n. vt fallat arridet: s3 itus negtia gerit vt dolosus. Qz aut dī pelax qñ pelle fallax etymo. est.
- P**ellectum est supinum de pellicio cis.
- P**ellexi est pñeritū de pellicio cis.
- P**ellicea. a pelle dī h^o pellicea cee. qdā indumētum qd de pellic^o fit. 7 hinc pelliceat^o ta. tū. i. pellicea idut^o. Itē a pellis dī pellice^o cea. ceū. i. pellic^o idut^o: vel magnaz grossam habēs pellē. Inuenit etiā pellicia cie. 7 pellic^o cia. ciim. 7 pelliciat^o ta. tū. ita q i. fit in pe. sylla. sed moderni dicūt pellicea cee. per e. scriptum in penul.
- P**ellicio cis. lexi. vel licni. lectū. vel licitū. licere. i. decipere pponit ex p 7 licio: 7 mutat r. in l. 7 cor. li. Qz aut dī pellicere qñ pelle decipe etymo. est: fm Dug. Vide in licio cis. In scda epla Petri ca. z. dī. Pellicietes aias instabiles. i. decipiētes: vel pelle. i. exteriori puerfatiōe allicietes: 7 sub spē scitatis decipiētes. 7 deriuat pellicies tis. ge. omnis a pellicio cis. (ponit.
- P**ellipari^o ry. q parat. i. pparat pelles: a pell^o a paro ras. cō
- P**elliris. a pelle dī h^o pelliris liris. galea ex corio vñ pelle.
- P**ellis. a pello lis. deriuatur hec pellis lis. idest cutis: qui externas iniurias corporis tegēdo pellat. vnde hec pellicula le. diminutiuum.
- P**ellito tas. i. frequēter pellerē: a pello lis. dicit. 7 cor. li.
- P**ello las. laui. lare. i. vocare: 7 deriuat a pello lis. Et cōpo

nif cū ad: r dī appello las. r cū cō: r dī pello las. r cū in-
 ter: r dī iterpello las. Pello las. cū oib⁹ suis ppositis est
 ello lis. pepuli pulsū vel paltū s3 atiquos. vñ (actiuū⁹
 pulto tas. tauri. tare. frequē. s3 a pulsu fit pulso fas. frequē⁹
 Pello lis. pponit cū ad: r dī appello lis. appuli. r cū cō: r
 dī cōpello lis. cōpuli. r cū de: r dī depello lis. puli. r cum
 dis: r dī dispello lis. puli. r cum ex: r dī expello lis. puli. r
 cū im: r dī ipello lis. ipuli. r cū p: r dī ppello lis. puli. r cū
 ob mutato b. i p. dī oppello lis. puli. r cū re: r dī repello
 lis. puli. r cū sub: r dī suppello lis. puli. Pello lis. cū oib⁹
 suis ppositis ē actiuū. Et scias q pello in simplicitate ge-
 miat pteritū: vt pepuli: s3 in ppositiōe nō. vñ fac pteritū
 in puli tñ: vt cōpello cōpuli: repello puli. r supinū fac in
 pulsuz in simplicitate r in ppositiōe. Uide in repello.
 Pelluiū. lues. pponit cū pes: r dī h⁹ pelluiū uy. i. vas ad
 pedes abluēdos r fordes pedū recolligēdos aprū seu pa-
 ratū. vñ pelluiian⁹ na. nū. Et pōit pelluiū a pes r ab-
 elta te. fe. ge. scutū breuissimū i modū lune dimi- (luc.
 die scū quo amazones vtū maxie. Uñ i. 3. Re. c. io. dī
 scē salomō. cc. scuta de auro puro. ccc. peltas de auro p
 bato. r dī pelta a pello lis. Uñ gdā. Pello pelta: qz pel-
 eluis. pes pponit cū lauo uas. r dī hec (lit fortiter ict⁹.
 peluis hui⁹ peluis vbi pedes lauāt. s. chonca vñ aliō vas
 s3 Dug. Et p ap. dic. Peluis vocat qz ibi pedes lauāt.
 Et ar dī peluis qsi pedū lauādoz vas etymo. ē: r fac ac-
 cusatiuū singularē in em. vñ in im. Uñ i euāge. Joā. po-
 suit aquā i peluis: r abltū in e. vel in i. vt pelue vel pelui
 r a pelui addita uz fit gtūs pluralis peluiū: r accusatiuū
 pluralē in es vel in is: vt pelues peluis.
 P elusū s3 ē oppidū alexandrinū fortissimū.
 Pena deriuat a pēdo dis: qz penā qsi debitū pēdim⁹. i. sol-
 uim⁹ r sustinem⁹ p forficato. Et sunt octo gna penaz i
 legib⁹. s. vicula vbera: talio: dānū: ignomia: seruit⁹: exiliū
 r mors. Itē pena r suppliciu differūt. Pena sine sangui-
 ne eē pōt: s3 suppliciu nō nisi cū sanguie. vel suppliciu dī
 ppe cū gs ita dānat vt ei⁹ bona pscētur r in publicū re-
 digāt. vñ h⁹ r b⁹ penalis r b⁹ le. vñ penāl⁹ aduer. r b⁹ pe-
 nalitas tatis. r scribit pena p oe dipthōgū sic poena: tñ
 tacer pma vocalis. s. o in pnūciatiōe. s3 in scriptura par-
 tis scribit: r parti nō scribit. vñ fit in e. qdā signū ad h⁹
 notādū s3 modernos. (Dic nō. q de⁹ gnqz de cāis ali-
 quos in vita ista punit. Vel in hac vita gnqz modis fla-
 gella siue pene ptingūt. pzo vt iustis merita p patiētā
 augeant: vt p3 in Job r in Tobia. Scōo ad custodiā vir-
 tutū: ne supbia tentet: vt p3 in btō paulo. Nā vt ipe dic
 in. 2. epla ad Corinth. Et ne magnitudo reuelationū ex-
 tollat me: dat⁹ ē mibi stimulus carnis mee angel⁹ satha-
 ne q me collaphizet. Tertio ad corrigenda pctā: vt p3 in
 maria sorore moysi: q ad tps scā ē leprosa: vt bñ Nume.
 iz. c. r vt ēt oñdit⁹ quotidie i mltis xpianis quos dñs fla-
 gellat vt ad eū puertant. Quarto ad gliaz dei māifestā-
 dā: vt p3 in ceco nato: de quo dic xps in. io. ca. Joan. Nec
 h peccauit nec parētes ei⁹ vt cec⁹ nasceret: s3 vt manife-
 starent opa dei in illo. Quinto ad initiū pene i perpetuz
 ptiuāde: vt p3 in Herode r sodomitis: qten⁹ videat h
 gd i inferno seqt s3 illō. Duplici ptritōe cōtere eos dñe.
 Ad mltā ēt alia dei pene vel flagella ordinari in scriptu-
 ra legunt: sic ad pbatōne r exēplū iusti iudicy dei. S3
 ista r silia alia pnt ad pdictos gnqz modos reduci: qz p-
 batio ē ad augmētū meriti: exēplū vō iusti iudicy di est
 ad dei gliaz. r sic de alyis. De pdcis nō hos vsus. Pena p
 bat: purgat: iuitat: dat meliora. Cōseruat: ouz fac: crucia
 mie torquet. Volo ēt te scire q sup illō Jsa. zo. ca. Dec-
 cine erat spes nra ad quos pfugim⁹ in auxiliū: vt libera-
 rent nos a facie regis Assyrioz: sic dic glo. Admiranda
 dei puidētia oia regna s3 se iuicē superbientia destruxit

Isrl in decē tribub⁹ iudeoz s3 dei volūtatē delinquētū
 in damasco syrisqz sepauit: r iō vtriqz captiuati sūt ab as-
 syrys r caldeis. Judas quoqz ab ethyopib⁹ r egyptys: r
 ipsi quoqz victi ab assyrys r caldeis. Assyry quia de se
 psumperūt a caldeis pierunt. Chaldei r babylonu ere-
 cti s3 dñm medis r psis subiugati sunt. Et hi Alexandro
 magno q cū se tāqz deū extulisset veneno enectus ē: r re-
 gnū ei⁹ in ptes scissuz: r postea romanis subiugatū. Ro-
 manoz ipiū qd qsi ferreis dēnb⁹ r vngulis carnes scō-
 rū lacerauit: ex maxia pte iā peryt: i fine ex toto peribit
 cū regnū dei illuxerit. Uide in egypt⁹ r in babel. S3 pt
 qri vtz ois pena sit a deo: Ad h⁹ dico q ois pene deus
 actor ē: diuersimode vō diuersaz. Quedā. n. ē pena dā-
 ni: vt subtractio grē r h⁹. r haz penaz dō cā ē. nō gdez
 agēdo aliqd: s3 poti⁹ nō agēdo. ex eo enī q dō grāz nō in-
 fluit seqt in isto grē puatio. Et ad h⁹ itelligendū scias q
 obduratio qnqz dī act⁹ volūtatē obstinate i maluz cui
 ptnaciter adheret. sic pstat q obstinatiōis cā nō ē dō s3
 hō sic nec alicui⁹ act⁹ pcti inqtū deformis ē. Qñz vō ob-
 duratio dī puatio grē. q ēt excecatio dī: qz grā ē qdā
 lumē aie: r pfectio qdā habilitās ipaz aiaz ad bonum.
 Istū aut carere grā ex duob⁹ ptingit. tū qz ipe nō vlt reci-
 pere. tū qz dō sibi nō ifūdit: vñ nō vult sibi ifūdere. Doz
 aut duoz tal est ordo: vt fm nō sit nisi ex suppone pmi.
 cū. n. de⁹ nihil velit nisi bonū: nō vult istū carere grā ni-
 si fm q ē bonū. s3 q ipse careat grā nō est bonū simplr.
 vñ h⁹ absolute pferatū nō ē volitū a deo. est tñ bonuz
 carere grā si eā hre nō vult: vel si negligēter se ad eā ha-
 bēdā pparat: qz iustū ē. r hoc mō ē a deo volitum. p3 qz
 h⁹ defect⁹ absolute cā pma ē ex pte hois q grā caret. sed
 ex pte dei nō ē cā h⁹ defect⁹ nisi ex suppone illi⁹ qd ē cā
 ex pte hois: qz p hūc modū iuenit qnqz de⁹ dici cā exce-
 cationis vel obduratiōis: nō qdē imittēdo malitiā: s3 nō
 ipartiendo grām qd in ipso est. Si. n. nō necario ipartit
 in ipso est: r nō ipartiri. vñ ei⁹ qd ē nō ipartiri aliquo mō
 cā est. Quedā vō ē pena sensus q p aliquā actionē ifligi-
 tur. r h⁹ agēdo ēt de⁹ actor ē. S3 nō videt q pena iferni
 sit iusta: r sit nō a deo: qz hō p vno pctō mortali vna bo-
 ra ppetrato eternalr punit. Hanc qstionez btūs Grego.
 mouet r soluit sic. Scire ingt Petr⁹ velim quo iustū sit:
 vt culpa q cū sine ppetrata ē sine fine puniat: Et respō-
 det Grego. Hoc recte dicere si district⁹ iudex nō corda
 hoium: s3 scā pferet. Iniq. n. iō cū sine deliquerūt: qz cū
 sine vixerūt. nā voluissent vtiqz si potuissent sine fine vi-
 uere. vt potuissent sine fine peccare. Quidū. n. q i pctō
 sp viuere cupiūt: r nūqz dñmūt peccare dū viuūt. ad ma-
 gnā q iustitiā iudicātis ptnet vt nūqz careant supplicio:
 q in hac vita nūqz voluerūt carere pctō: r nlls det iniq⁹
 termin⁹ vltōis q qz diu valuit hre: dare noluit terminuz
 criminis. De pena iferni ēt dic btūs Ber. in. 5. li. de pside-
 ratiōe. Quid tam penale qz sp velle qd nō erit: r sp nolle
 qd nūqz nō erit: in eternū nūqz obtiebit qd vult: r qd nō
 vult in eternū nihilomin⁹ sustinebit. horreo vermē mor-
 dacē: r mortē viuacē: h ē vñis q nō morit memoria pec-
 catoz: nec cessat rodere psciaz dū ea past⁹ ē esca vtiqz i-
 consupribili ac ppetuat vitā. horreo icidere i man⁹ mor-
 tis viuētis: r vite moriētis. h⁹ ē scōa mors q nūqz pccidit:
 s3 sp occidit. Quis det illis semel mori vt nō moriāt
 in eternū q dñt montib⁹. Cadite sup nos: r collib⁹ opite
 nos: Quid nisi mortē mortis bñficio aut finire aut eua-
 dere volūt: Rō aut qre pctm mortale ad eternā penaz
 obligat pōt sumi ex trib⁹. Primo ex pte ei⁹ i quē peccat
 q est ifinite bonitatis r potētie. s. dō. vñ r offensa ipsi⁹ ifi-
 nita pena digna ē: qz qto maior in quē peccat tāto ma-
 gis pctm puniet s3 ph3 i. 6. etb. Et Chry. dic. Dis iniuris
 talis ē qlis fuerit psona patiētis iniuriā. In magna eniz

persona etsi modica fuerit iniuria sc̄a ē magna. In modica aut̄ persona etsi magna iniuria sc̄a fuerit modica eē videt̄. Sc̄do ex pte peccātis. Stat enī q̄ peccās mortāl̄ finē dilectiōis sue in eo in quo mortāl̄ peccat ponit: vt ēt deū p̄ illo t̄renat. Cōstat enī q̄ q̄cūq; sūme diligit aliqd sic finē sue volūtatis: ex hoc ip̄e vellet sibi semp adherere. Et iō peccās mortāl̄ illo actu voluntatis quo pctm̄ mortale eligit: eligit sp̄ pctō adherere nisi retrahat̄ p̄ accidēs: vel timore p̄ne v̄l aliquo h̄j. s; si iulte adherere p̄sset semp adhereret: t̄ iō in suo eterno peccat: t̄ p̄ h̄o eterna pena ē dign̄. t̄ ē rō bti Grego. vt dixi. Tertio ex ip̄so statu peccātis mortāl̄ q̄ p̄ pctm̄ gr̄a p̄uat. vñ cuz sine gr̄a nō p̄sset fieri remissio culpe sigdez aliqs in pctō mortali decedat semp culpa in eo remanebit: cū v̄lteri nō sit gr̄e susceptibilis. manēte at̄ culpa semp ē obnox̄i p̄ne: al̄s remaneret aliqd iordinatū in vniuerso: t̄ iō talis in eternū puniet̄. Pctm̄ v̄o veniale nec d̄ deū est: nec in eo finis cōstituit̄: nec gr̄a p̄uat. t̄ iō nō debet̄ sibi pena eterna: s; t̄m̄ tp̄alis. Ille t̄m̄ q̄ decedit cū mortali t̄ veniali sil̄ puniet̄ in inferno p̄ veniali: t̄ puniet̄ in eternū: lōge t̄m̄ min̄ acerba pena q̄ illa q̄ est p̄ mortali. s; hoc accidit veniali in q̄tū mortali iunctū ē: qd̄ gr̄az p̄uat: sine q̄ nulla pena p̄t eē purgatiua vel expiatiua. De veniali ēt require in suo loco. Utrum aut̄ pena q̄ debet̄ pctō origina li remaneat post baptisimū dcm̄ ē i origine. An bona facta in mortali reuiuiscāt p̄ penitētiāz habes in charitas. Itē ad qd̄ valeāt opa in pctō mortali sc̄a habes in opus Itē pena p̄ deo ē p̄ta paradisi vt dicā i rompbea. Nā fm̄ Aug. pena nō facit martyrē s; cā. An pueri existētes in limbo penā sensibile hēant dixi in limb̄. Itē vt dicit p̄hs in. z. ety. p̄ne medicine q̄dā sunt. Itē aiaduerte hic q̄ q̄n̄ q̄s deuenit ad terminū vie nō p̄t deflecti ab illo fine cui adhesit: siue sit bon̄ siue sit mal̄. Finis aut̄ vie hoīs ē mors sua. Finis aut̄ vie angeli ē terminus sue electionis q̄ bono adhesit siue malo. vñ sic hoīs post mortē in bono cōfirmant̄ vel in malo: ita angeli post auersionē vel cōuersionē. Vñ eadē rō obstinatiōis iuenit̄ in hoīb; dānat̄: t̄ in angelis peccātib;: qz fm̄ Dam̄. qd̄ ē in angelis casus h̄o ē in hoīb; mors. Dat̄ enī hoī lōgiōz via q̄ angelo: qz erat magis a deo distās: t̄ oportebat q̄ i ei? cognitionē ingrēdo pueniret. Angel̄ at̄ stat̄i d̄iformi i tel lectu sine inḡsitione in d̄ina puenire potuit. T̄m̄ vide q̄ h̄o p̄mus nō peccauit in termino vie sue: sic angelus q̄ ad p̄mā electionē stat̄ sue vie finit̄ ē. t̄ iō casus fuit irrepabilis: s; casus hoīs repabilis. t̄ h̄o rō sumit̄ ex pte status v̄triusq;: s; post mortē casus hoīs est irrepabilis: t̄ p̄ cōis pena ietermiabilis. De h̄o ēt regre in sapia: t̄ in vbi. Quō itelligat̄ q̄ diues dānat̄ rogauit p̄ frib; dixi in infernus. Scias ēt q̄ duplex pena in ḡne erit in inferno. s; pena dāmi: t̄ pena sensus. q̄s tāgit x̄ps in. 7. ca. Mat. vbi dicit. Dis arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet̄: t̄ in ignē mittet̄. vltimū ē graue: sc̄dm̄ graui? t̄ amari. Vñ dic̄ Lhry. Plurimi solā p̄mescūt gebēnā: ego at̄ illi? gl̄ie amissio nē mlto amari? q̄ gebēne dico eē suppliciu: itolerabilis ē gebēna: veruetiā si mille ponat q̄s gebēnas: nihil tale dicet q̄le ē a btā gl̄ia illa excidi: odio x̄pi h̄ri: audire non noui vos. t̄ ide decē milia melius ē sustinere fulmina q̄ faciez mansuetam a nobis videre auersaz t̄ trāglū oculū videre nos non ferentem.

Penari. a pen? deriuat̄ h̄ penari? ry. i. cellari?. t̄ penarius
Penates. a penit? qd̄ ē secret? d̄ (ria. riū. ad penā ptinēs.
 hi p̄nates. i. dom? iteriores p̄p̄e: v̄l domestici t̄ priuati
 dy domib; p̄sidētes: quos antiq̄ i domib; colebat̄: t̄ eoz
 ymagies in domo hēbāt. vñ t̄ dci sūt penates q̄si penes
 nos nati. t̄ est etymo. t̄ facit genitiu? pluralis in ium. pe
 natiū. t̄ p̄syncopā penatiū. t̄ pdu. na.

Pēdeo des. pepēdi p̄suz a pēdo dis. d̄. t̄ h; idē p̄terituz t̄
 idē supinū: qd̄ pēdo dis. i. pepēdi t̄ p̄suz: t̄ significat pas
 sionē it̄risec? natā. s. eē vel fieri p̄suz. vñ vsus. Pēdeo
 suspēsus: pēdo dū subleuo p̄odus. v̄l alr. Pēdo do penā:
 dū pēdeo suffero penā. Idē pēdere sc̄de iugatōis pdu.
 penl. s; pēdere a pēdo dis. tertie iugatōis cor. penl. Vñ
 gdā: Pēdere vult iust? s; nō pēdere malign?. Pēdeo cō
 pōit̄ cū ad: t̄ mutato d. in p. d̄ appēdeo des. i. ab aliquo
 pēdere. Itē cōponit̄ compēdeo des. i. sil̄ pēdere. depēdeo
 des. i. deorsuz pēdere. dispēdeo des. i. diuersis modis v̄l
 in diuersas ptes pēdere: ipēdeo des. i. iminere: ingruere
 instare. suspēdeo des. i. sub? pēdere. Pēdeo neu. ē cū oī
 bus suis cōpositis: t̄ nō geminat p̄teritū in cōpositis pen
 deo: nec ēt pēdo dis. fm̄ Aug. Pap. v̄o dic̄. Pēdet imiet
 incōstās est: in icerto ē: dubitat: suspēsus ē. Pēdet suspē
 si pēdūt q̄ aliqd solunt vel ponderāt.

Pēdo dis. pepēdi suz. dere. i. suspēdere vel trutinare. Itē
 pēdere. i. exoluere: reddere: retribuere: vel sustinere. Et
 idē d̄ pēdeo des. sc̄de iugatōis. s; d̄nt in significatōe.
 hēnt t̄m̄ ambo idē p̄teritū t̄ supi. s. pepēdi t̄ p̄suz: vt dixi
 in pēdeo des. Pēdo dis. cōponit̄ cū ad: t̄ mutato d. in p.
 d̄ appēdo dis. i. suspēdere vel libzare. vñ h̄ appensoz so
 ris. t̄ appēsozi? ria. riū. Itē cōponit̄ cū cō: t̄ d̄ pēdo dis.
 Itē cū dis. t̄ d̄ dispēdo dis. Itē cū de. t̄ d̄ dependo dis.
 di. depēdere. i. p̄soluere: tribuere: vel valde v̄l d̄orsū pē
 dere. Itē cū ex. t̄ d̄ expēdo dis. di. Itē cū i. t̄ d̄ impēdo
 dis. di. dere. i. exhibere. Itē cū p. t̄ d̄ p̄pēdo dis. i. exten
 dere: dilatare. Itē cū p. t̄ d̄ p̄pēdo dis. i. p̄cipe. Itē cū re.
 t̄ d̄ repēdo dis. Itē cū sursum vel susuz: t̄ d̄ suspēdo dis. i.
 sursum pēdere. Cōponit̄ quoq; nihilomin? pēdo dis. vili
 pēdo dis. p̄cipēdo: floccipēdo: naucipēdo: nibilipēdo: iū
 cipēdo: oīa p̄ t̄nere: p̄p̄ app̄ciari. Pēdo dis. t̄ ei? cō
 posita sūt actiua: t̄ oīa faciūt sup. in p̄suz: t̄ p̄teritū in pē
 di. simplex t̄m̄ geminat p̄mā syllabā in p̄terito: t̄ facit pe
 pēdi: s; nullū ei? cōpositū geminat in p̄terito syllabam.

Pendulus. a pēdeo des. dicitur pendulus la. lum. penul.
 cor. qd̄ pendet t̄ est eleuatum.

Pene aduerbiū remissiuū est. i. fere: inde dicit̄ penitus.

Penes p̄positio. i. ap̄d̄ iuxta: p̄pe: t̄ cor. pe. Vñ Doza. i. p̄o
 tria. Quē penes arbitriū ius ē t̄ norma loquēdi. s; h̄ pe
 nes nis. i. virile mēbzuz. t̄ pdu. pe. vñ vsus. Te sūt dāna
 penes dānat̄ si tibi penes. Sed meli? d̄ penis penis. Et
 scias q̄ penes p̄p̄o nō d̄z in fine acui q̄n̄ ponit̄ significā
 tiue: t̄m̄ q̄n̄ ponit̄ māl̄ acui i fine: qz regula ē q̄ p̄p̄ones
 p̄ se plate acuum̄ in fine. Hoc sic intellige. s. q̄n̄ ponunt̄
 māl̄: vt penes q̄ ps est: S; si dicam tu es penes me: nō

Penetrabile in penetrabile est. (acui? vltima. s; p̄ma.

Penetrabilis in penetrabile est.

Penetrabile. a p̄netro tras. d̄ h̄ t̄ h̄ penetrat̄ t̄ h̄le. t̄ h̄o pe
 netrale lis. t̄ h̄ t̄ hec penetrabil̄ t̄ h̄le. t̄ d̄ penetrabile qd̄
 penetrat v̄l aptū ē penetrare. penetrabile v̄o ē qd̄ pene
 trat v̄l aptū ē penetrari. Quāq; t̄m̄ ponit̄ vnū p̄ altero vt
 frig? penetrabile. i. aptū penetrare. t̄ h̄o penetrabile lis. v̄l
 h̄o penetrabil̄ lis. ē secreta camera: secret? iterioz loc? in do
 mo v̄l i tēplo vbi daban̄ oracula: t̄ d̄ a penit? v̄l pene
 tro tras. t̄ p̄oif q̄n̄q; p̄ domo. Penetrabil̄ cōponit̄: vt ipe
 netrabil̄ le. t̄ ip̄enetrabil̄ aduer. s; Du. In grecismo ta
 les ponunt̄ vsus. Qd̄ leuiter penetrari p̄t penetrabile di
 ces. Qd̄ dom? iterioz capit h̄o penetrabile vocab. Uide de
 h̄o in docibil. Pap. ēt dic̄. Penetrabilia iterioza secreta do
 moz dca ab eo qd̄ ē penit? i. pene itus secreta. Et fm̄ h̄o
 videt̄ q̄ d̄beat dici i psal. i penetrabilib; regū ipoz. Et i
 Amos. 3. ca. 2. 6. t̄ Mat. 24. In penetrabilib; o; dicit̄: nō in
 penetrabilib;. t̄ h̄o maxie s; modernos. Dicūt. n. gdā q̄
 penetrabile siue penetrat̄ ē qd̄ penetrat: penetrabile v̄o est
 qd̄ penetrat. t̄ s; hoc cōsuevit dici. Et penetrabil̄ penetrat̄

penetrabile quod penetratur.

Penetro. a penit° dñ penetro tras. trahi. trare. i. pñāfire. p. forare. penit° itrare: vel pan. i. totū itrare. 7 ē etymo. Penetro pponit: vt ipenetro tras. suppenetro tras. 7 ē actiui cū oibus suis ppositis. 7 cor. pñā: s3 penl. h3 cōem: vt p3 i illo vsu. Qd leuiter penetrare pñ penetrabile dices. Penicillū. a pēdeo des. dñ b° penicillū li. 7 b° pēiculū li. 7 b° pēicla le. molle gen° spōgie ad tergēdos hūozes 7 scutellas. 7 h° pēicul° li. deriuat a pñā° qñ pñanicul°. s. qdā pñanicul° li. in penicillū vide. (cul° de quo disci tergunt. Penia. a pēdeo des. dñ b° penia nis. cauda egna: qz pēdeat: 7 suspēsa ferat. 7 h° penia nis. i. pñā°. s. virile mēbrū: qz pēdeat: vl qz suspēsus ferat. vl penia dñ a penetro tras. qd ē offm ei° circa iūcturā humani gnīs fm Dug.

Penitētia dñ qñ puniētia: dñ eo qd ipse hō in se puniat penitēdo qd male admisit. Vl dñ penitētia qñ pene tētio: 7 ē ety. 7 scribit p oe diphthongū poenitētia. Et scias qd a peniteo tes. dñ penitēs tis. ti. a quo addita a. fit h° penitētia tie. qñ puniētia: in qā aia cruciat: 7 caro mortificat. 7 ē vera 7 pfecta penitētia mala pterita deplāgere: 7 plāgēda itez nō pmittere. i. ppositū pmitterēdi nō hñe. Tres aut sūt ptes itegrales penitētie. s. cordis ptritio: oris pfectio: 7 opis satisfactio. qz g° trib° modis deuz offendim°. s. delectatiōe cogitatiōis: ipudētia locutiōis: 7 supbia opis fm regulā: vt pñā dñys curen: trib° modis oppositis satisficiam°. Et scias qd penitētie sūt arbitrarie: tñ illud arbitrarū dñ eē dñno istinctu regulatū. qz sacerdos opat i vsu clauū sic instm 7 mīster. nullū aut instm h3 efficacie actū nisi s3 qd mouet a pñcipali agēte: 7 qz pene satisfactorie ifligēde vt medicine sūt. Nā s3 pñā in. z. et h. pene medicine qdā sñ: sic medicine in arte determinate nō oib° ppetūt: s3 variāde sūt s3 medici arbitriū nō pñā vōlūtate seqntis: s3 medicine sciaz: ita pene satisfactorie i canone determinate nō ppetūt oib°: s3 variāde s3 arbitriuz sacerdotis dñno istinctu regulatū. Sic aut medic° aliquñ pudēter nō dat medicinā efficacē q ad morbi curatiōez sufficiat ne pp debilitatē nāe mai° piculū oriat: ita sacerdos dñno istinctu mot° nō semp totā penā q vni pctō dñbe tur iniūgit: ne ifirm° aliqs ex magnitudine pene desperet 7 a penitētia totalr recedat. Un dñ Chryso. Sic si fascē sup humeros adolefcētis que nō pōt baiulare postueris necē h3 vt aut fascē reyciat aut sub pōdere pfringat. sic 7 bonū cui graue pōdus penitētie iponis necē est vt aut penitētiā reyciat: aut suscipiēs dñ sufficere nō pōt scāda lizat° ampli° peccet. Deide si erram° modicā penitētiāz iponētes: nōne meli° ē pp mīāz rōnē reddere aut errare qz pp crudelitātē: qz vbi ē pñfamilias larg°: dispēsatiō nō nōz eē tenax. Si dñ benign° vt qd sacerdos ei° auster°: Uis apparere scūs: circa vitā tuā esto auster°: circa aliē nā aut benign°. audiāt. n. te hoīes pua mādātē: 7 grādia videāt faciētē. ¶ Dic ēt nō. qd penitētia a sacerdote in iuncta aut ē maior: aut eq̄lis: aut mīoz. si maior tūc illud qd penitēs pls fecerit cū moriē cedit ei ad augmētū glie. si eq̄lis: tūc sufficit ad dimissionē toti° culpe 7 pene. si mīoz: tūc illd qd restat supplebit i purgatorio ex vtute diuine iustitie. dñ. n. q modos 7 mēsurā pctōz 7 penaz no tuit addit penā sufficiētē ne aliqd ipūitū pctm remaneat Vide i clauis: 7 in excuso. ¶ S3 forte dices sic dñ btūs Hreg. Facilitas venie icētiniū pñbz deliquēdi. s3 dñ nō d3 dare alicui occasionē peccādi. g nō d3 dare locū peniten tiā iterādi. Ad h° rñdeo. Just° dñ sic sūme iustitiā diligit ita pctm sūme odit. 7 ita qñtū ex ipo ē pat° ē ipz destrue re sp dñmō ex pte hoīs nō remaneat vt penitētiā negligat vl pñenat. nec obstat qdā ex h° sumunt occasionē deliquēdi: qz ex pñio sumerēt occasionē despādi: qd eēt grau°. ¶ Pōt h° igr qñ an penitētia possit iterari: Ad h°

dico Erroneū ē dicef qd pñā nō possit iterari: 7 mie dine pñā. Lā at qñre iterat cū baptism° nō iteref ē qdruplex. Pñā ē qz penitētia nō iprimet caracterē sic baptism°. ca racter at idelebil ē. Scda at cā ē qz baptism° ē p morbū nō iterabilē. s. origialis pcti penitētia at ē p actuale pctm qd iterat. Tertia at cā ē qz baptismus h3 totā efficacīā a passione xpi sine actu nro. 7 iō qz passio xpi ē vna tm: qz xps resurgēs ex mortuis iā nō moriē. g 7 baptism° ē vn° s3 penitētia ēt regrit actū nñz: 7 iō rōne ei° iterationē su scipit. Quarta cā ē qz baptism° ē gñatio spūalis: s3 penitē tia ē qdā curatio spūalis. semel at gñat aliqd s3 plies cu rari siue sanari pñ qñditū i hac vita viuūt. Et scias qd btūs Hiero. tractās illud euāgely. Dēs vos scādalu patiemi ni i me: sic diē. Dēs cadūt s3 nō oēs iacēt. Carnale ē cade re: s3 diabolicū ē iacere. Vide i charitas. Item diē btūs Hiero. Penitētia ē scda tabula post naufragiū: 7 dñ scda tabula respectu baptismi q ē pñma tabula. Ad h° ēt facit qd diē btūs Ber. i ser. 57. tractās illd Lātī. Tps putatio nis aduenit. Quis igr ita ad vngūe oia a se supflua rese cauit vt nil se hñe putz putatōe dignū: credite mibi 7 pu tata repullulāt: 7 effugata redeūt: 7 reaccēdūt exticta: 7 sopita dēuo excitāt. paz ē g semel putasse: sepe putā° ē: imo si fieri possz sp: qz sp qd putari opōteat: si nō distilas i uenis. Quārūlz in hoc corpe manēs pfereris: erras si vi tia putas emortua: 7 nō magis ppressa velis nolis itra si nes tuos habitet: diebuse° subiugari pōt: 7 nō pōt exter minari. Ad qd aut opa de gñe bonoz facta extra penitē tiam valeant dixi in opus. Vide ēt in romphea.

Peniteo. a pena dñ peniteo tes. tui. qz pena agit vt penitea m°. vn penitere dñ qñ penā tenere. 7 ē ety. Et peniteo cō struif cū gto: vt peniteo pcti. vn penitet impsonale: 7 cō struif cuz actō 7 gto: vt penitz me pcti. i. pñā pcti h3 me. S3 qñ ponit cū ifinitiuo regrit tm actm: vt penitet me peccare: 7 nō pōt adiūgi cū ifinitiuo nisi impsonalr: qz il le ifinitiu° ponit loco gti: vt penitet me peccare. i. pcti: 7 iō nō possz supponere vbo psonali. 7 idē itelligas d alyz ipsonalib° q pstruif cū actis 7 gtis: vt tedet miseret pi get 7 pudet. 7 scribit p oe diphthonguz: vt poeniteo tes.

Penitudo nis. fe. ge. i. pñā. Re. i. ca. 15. dñ. Penitudine nō penit°. a pene aduer. dñ penit° aduer. itētiniū. i. (flectet. oio ex toto. vn penit° ta. tū. i. secret° interior itim°. vn dñ penit° qñ pene int°: vel poti° qñ pan itus. i. tot° itus. Et pparat penit° tior. sim°. vn penite tius. sime. aduer.

Penitus ta. tum. in penitus est. Penna. a pēdeo des. dñ bec pēna ne. qz pendeat. i. volet. qz auxilio pēnaz mouent aues 7 volāt: vel pēna dñ a pēnū qd est acutū: qz acuta sit. vn bec pēnula le. dimi. 7 penno sus sa. sum. 7 pēnatus ta. tum.

Penno. a pēna dñ pēno nas. i. pēnis tegere vl ornare. Et cō ponit: vt depēno nas. expēno nas. i. pēnas auferre: impē no nas. i. pēnas imittere: vel pennis implere.

Pennula. a pēna dñ h° pēnula le. dimi. i. pua pēna. vl pēnū idē est qd acumē. vn h° pēnula le. i. sūma ps auris: ab acu Pēnū ni. dicebāt antiq acutū. vn h° pēnū dñ (mie dca. acumē vel extremitas ferri acuti.

Pensatiōes. i. pñciū exolutio tributa libatiōes. Paral. li. z. ca. 26. Deditqz eis pñ suos mltā munera auri 7 argenti 7

Pensil. a pēdeo des. dñ h° 7 h° pēsilis 7 hoc le. (pēsatiōes. pe. cor. i. leuis. reciproca. n. sūt pensilis 7 leuis. i. vnū po nit pro alio vicissim. vn pensilr aduer. i. leuiter. 7 h° pēsi litas tatis. i. leuitas. Et pponit ppēsilis le. i. valde leuis vnde perpensibiliter aduer. 7 hec perpensibilitas tatis.

Pēsio. apēdo dis. dñ h° pēsio nis. i. libatio: eq̄tio: vl pōderis eq̄litas. 7 pēsio pcy solo: vel ipz tributū: vel pñciū qd dat p agro ad pēsionē pñnēs: vel q pensionē reddit s3 Du.

Pensionari° in pensio est. Pensus vide in pensus.

Peso fas. vbi frequē. de pēdo dis. pēsu. z ē pēfare frequen-
ter pēdere vī eāre. a quo pēsto tas. aliō frequē. Itē pen-
so fas. pōt deriuari a pēsu. si. z tūc pēso idē est qd cogito:
delibero vel pōdero: trutino: equo. S; fz hanc signifi-
cationē pōt eē frequē. a pēdo dis. vt dcm̄ est.

Pēsū. a pēdeo des. dī h° pēsū. i. delibatio: cogitatio: cōsiliū:
qz dū aliqd delibam° pēdem°. i. i pēdulo z dubio sum°.
fz h° pēsū dī muliez. s. lana vī linū ad op° datū: vī filatu-
ra. z dī a pēdo vī a pōd°: qz ad pōd° z mēsurā dābat.

Pēsus. a pēdo dis. deriuat pēsus sa. suz. i. p̄solut° vī suspen-
sus: vī pōderat°: vī librat°: eāre. Et fz h° p̄pat pēsus sior.
sim°. vī pēse sī°. sime. aduer. Un̄ i epla. Felicis pape. In
episcopio positi sūt i celesti militia: q̄ pēsus pōderāda ē.

Penta grece latine quinq; dicit.

Pētacontarch° chi. p̄nceps z magr sup gnq; hoies. Un̄ p.
Mach. 3. c. Lōstuit Judas duces ppli cēturiōes z pen-
tacōtarchos. z dī a pēta. i. gnq; z archos p̄nceps. Vel vt
qdā dicūt pētacōtarch° dī q gnq; gita regit: fz pentarcha
q gnq;. Un̄ in Hecismo dī. Quinq; gita regēs pētacōtar-
cha vocat. Pētarachā dices q sibi gnq; tenet: z h° videt
veri°. Et pōt p̄poni pētacōtarcha a penta qd ē gnq; z co-
stes decē: z archos p̄nceps: q̄si p̄nceps supra gnq; gita.
Pētarcha vō p̄ponit a pēta qd ē gnq; z archos p̄nceps:
quasi p̄nceps supra gnq;.

Pentagam° ma. mū. penl. cor. q vī q̄ cū gnq; nupsit. vī h°
pētagamia mie. i. gnq; nuptie: vī p̄peras q̄ aliqs dī pēta

Pētameter. a pēta qd ē gnq; z meter tra. trū. p̄po (gam°.
niē pētameter tra. trū. penl. nālī cor. i. vsus p̄stās ex gn-
q; pedib°. Un̄ illō Quidy. Nil mihi rescribas attū ipse

Pētāgul°. a pēta qd ē gnq; z angulus p̄ponit pēta (veni-
gulus la. lū. i. gnq; angulos hīs. vī pentāgulat° ta. tū. z
substitūne dī h° pentāgulus li. p tali figura.

Pētabilō herba a nūero folioz dca. Dāc latini gnq; fo-
liū vocant. Et p̄ponit a penta gnq; z pbilon foliū.

Pentapolis. a penta gnq; z polis ciuitas p̄ponit h° pēta-
lis penl. cor. ciuitas hīs sub se gnq; ciuitates. vel regio i
se p̄tines gnq; regiōes. z hīc spālīter qdā regio in p̄finio
arabie z palestine sita dca ē pētapolis a gnq; ciuitatib°
ipioz q̄ celesti igne p̄buste sūt. i. sodoma z gomorra: ada-
ma: zeboim z bale: ipsa ē segoz. Est z alia pentapolis in li-
bia sīlī dicta a gnq; ciuitatibus. Eadē ēt cā regio qdā di-
cta ē tripolis a tribus ciuitatib°.

Pētaptot° ta. tū. penl. cor. nomē hīs gnq; termiatiōes: vt
dñs. z dī a pēta gnq; z ptotos casus q̄si hīs gnq; casus

Pentarcha in pentacontarchus vide.

Pentateuchus chi. liber distinct° in gnq; voluminibus: vt
sunt gnq; libri moysi. z cōponit a penta gnq; z teuchos
volumē. Inde pentateuchus penl. pdu. i. gnq; volumi-
na: vel liber distinctus in quinq; voluminibus.

Pentecoste. a pēta gnq; z costes decē p̄ponit h° pētecoste
hui° pentecostes. vel h° pētecosten indecli. qz gnq; de-
cē dies sunt a resurrectōe dñi vsq; ad pētecosten vtroq;
die icluso: z acui in fine. Et ē equocū pētecoste ad gnq;
genā: z ad solēnitatē septē dieb° ptelatā. Un̄ in actibus
aploz. Cū p̄plerenē dies pētecostes. i. gnq; gesime. Illa
enī dies erat gnq; gesima a resurrectōe. z cū ichoarenē
dies pētecostes. s. illi° solēnitatis septem dieb° ptelāde
erāt oēs discipuli in eodē loco in quo scā ē electio Ma-
thie. s. in cenaculo. Jō aut in gnq; gesimo die missus ē spi-
rituscūs vt oñdat qm̄ a spūscō ē legis p̄fectio: z pctōuz
remissio. Legis p̄fectio qz fz glo. a die agni imolati gnq;
gesima die data ē lex in igne. In nouo etiā testamēto gn-
q; gesima die a pasca xpi descēdit spūscūs in igne: lex in
mōte synay. spūs i mōte syon: lex in sublimi mōtis loco:
spūs dat in cenaclo. vī p h° isinuat q̄ ipse spūscūs ē p̄-
fectio toti° legis: qz plenitudo legis est p̄fectio. Itē a spū

scō ē pctōz remissio. vī glo. ibidē dicit: iō in gnq; gesima
die qz idulgētia fiebat in iubileo: z p spm̄ scm̄ pctā remit-
tunt: in spūali iubileo rei solūt: debita dimittunt: exu-
les i p̄riaz reuocāt: hereditas amissa reddīt suis. i. hoies
pctō venūdati a iugo fuitutis libant. vide i iubileo: z in

Pēter° grece latine socer. Pētera vō socr° dī. (pbase.

Pentimemeris. Meris p̄ponit cū pēta qd ē gnq; z hemis
qd est semis. i. dimidium: z dī h° pentimemeris ris. i. me-
dia diuisio vī media pars vsus pentametri: q̄si semiqui-
naria diuisio vel ps. vī P̄ris. Est enī dimetriū iābicū cō-
iunctū pentimemeri heroice. Itē pentimemeris pōt eē
p̄positū a pēta z memeris: qd ē idē qd meris. Itē pen-
timemeris: q̄si gnaria diuisio vel ps vsus p̄stātis ex gn-
q; pedib°. Itē pentimemeris dī qdā spēs cesure: p quas
post duos diuersos pedes in p̄ncipio tertij pedis syllaba
nālī corzepta pdu. vt pz in h° exēplo. Qui petit excelsa
dz vitare ruinā. ecce h° syllaba pduciē cū sit nālī breuis
z q̄si subleuat qdā pductione: z fit ad oñdēdū qz ille
due syllabe. s. sa z d efficiāt vnū pedē: tū n̄ s̄ eiūsd̄ dictio-
nis. z dī pentimemeris q̄si diuisio sup gnā syllabas: qd
dī respectu duoz spōdeicoz pedū: qz si duo spōdei p̄ce-
dūt q̄tuor syllabe p̄cedēt z erit diuisio sup gnā syllabā
z si duo dactili vel dactilus z spōdeus p̄cedant semp p
duobus spondeis reputant. Pentimemeris p̄ponit cū
anti qd est d: z dī hec antipentimemeris: z cor. penul.

Penula. a pēdeo des. dī h° penula le. i. palliū qdā: z p̄prie
cū lōgis simbrys: vī dī a penis pplis: qz maxie tali veste
vtunt: z apd quos initiū hūit. Inue. Et mlto stillaret pe-
nula nimbo: z ide penulat° ta. tū. illo pallio idut: vī illō
palliū hīs fm̄ Du. In scda aut epla ad Ebimo. cap. 4.
dic̄ Apl̄s. Penulā quā reliq; troade apud carpū venies
affer tecū z libros. vbi sic dī. i. p̄tuo. h° penula fz haymo-
nē data fuit p̄ri pauli in isigne a romanis: qm̄ suscepi est
in sociū z ciuē romanū. vī z paul° se ciuē romanū appel-
lat. Penula. n. vestis erat p̄sularis q̄ iduebant p̄sules ro-
mani igrediētes curiā. Dāc aut penulā sine veste paul°
post mortē p̄ris ob recordationē sibi retinuit. Vel penu-
la h° dī volumē legis. Un̄ dic̄ Hiero. Uolumē bebreuz
repl̄co: qd Paul° iuxta quosdā penulā vocat. z cor. nu.

Penulatus ta. tum. in penula est.

Penultimus ma. mum. i. pene vltimus. s. q est in secūdo lo-
co ante vltimū. z cōponit a pene. i. fere. z vltimus.

Penuria. a pen° dī h° penuria rie. i. iopia: egestas: paup̄tas
z p̄prie q̄ in penoze est fz Du. Et scias q̄ pen° cor. p̄mā:
fz penuria eā pdu. Un̄ Virg. Enei. 6. Exiguā in cererem
penuria adegit edēdi. Et iō videt q̄busdā q̄ penuria di-
cat q̄si a penurgia a pena z vrgeo: vī a pena z vro ris. q̄si
pena vzens vel vzgens. Vel dic̄ q̄ est etymologia.

Penus a peno grece latie dī nutrio. vī h° pen° ni. z h° pen°
ni. z h° penū ni. z h° pen° n. nui. z h° penū idecli. z h° pen°
oris. oia i eodē sensu. i. cellariū: qz i eo reponunt ea vnde
hoies nutriūt. Et nō q̄ penora ēt dñr res necarie ad nu-
trimētū vī victū quotidianū fz Du. Et P̄ris. in. s. li. fere
idē dic̄. z cor. p̄mā pen° z penū. fz pen° pro carthaginēsi
pplo pdu. p̄mā. vī vsus. Est ppl̄s pen°: fuat edēda pen°.
Et vt dic̄ Pa. Poen°. i. afer p̄ oe scribit. fz pen° p cella-

Peon medic° qdā fuit a q° peonia her (rio sine o. scribit
ba phibeē eē iuēta. Itē Peon fuit qdā autor a quo qdā
pes iuēt° dicit° est peon. z cōstat ex q̄tuor syllabis glibet
peon. Sūt. n. q̄tuor peones: z sūt Hry epitricis. Peon pel-
m° p̄stat ex p̄ma lōga z trib° breuib° sequētib°: vt legitū-
m°. Peo scōs ex scda lōga z ceteris breuib°: vt amabil.
Peon terti° p̄stat ex tertia lōga z trib° reliqs breuib°: vt
habitatoz. Peon q̄rtus ex q̄rta lōga z p̄cedentibus bre-
uib° vt habitas: humilitas. A peon dī peonius nia. niū.
peonicus ca. cū. Et scias q̄ peones ab iuētoze nomē fz

ordine ex situ longe syllabe sortiunt. Nam prima longa facit
 primam penonem. scda scdm: et sic de ceteris ut patuit.
 P eperi est preteritum de pedo dis. et pdu. penul.
 P epegi est preteritum de pago gis. i. pactum feci.
 P eperi est preteritum de pario ris.
 P eplu pli. e matronale pallium ex purpura signatum: cuius sim
 bre aurei stamnis summitate resplendet. et ut dicunt prope capi
 P epo onis. mas. ge. idem est quod melo onis. s3 dug. et ut (tis e.
 dic pap. P epe grece e: et origo ei latina incerta: cuius nam
 nimium frigida difficile digerit: et crescit in similitudine cucur
 bite: et d3 pdu. penl. in z. numeroz pepones. vñ in Auro
 ra dr. Olaz carnes peponum fercla porros. Lepas p ma
 P epli penl. cor. ptm de pello lis. (na turba gulosa petit.
 P er ppositio aliqui puat: ut pfidus. i. q non h3 fide. Itē iurat
 vel adiuratione signat: ut p deu iuro. Itē p dic cam: ut p
 studiu fit ho sapiens: et p vtutem lau dabilis. i. ca study: ca
 virtutis. Itē signat locu: ut p italia trāsuu. Et i Lu. Bel
 la p emathios pls q3 ciuilia capos. Itē signat tepus: ut
 p die lego. Itē auget ut perpulcer. i. valde pulcer.
 P era. a peri qd e circū dr h' pera re. i. saccul' q tasca vulgo
 dr: qz lata sit et sinuosa s3 dug. vel ut vult pap. Pera e
 pellis a collo pedes pincta vsqz ad lūbos. Est aut hitus
 ppe necari' ad opis exercitiū. D' et melotis dr. Itē pera
 sportella: saccul' pastoralis. i. matica. vñ ut dr in hystozys
 sup p' Re. c. i7. Pera e vas i quo mulget vñ panis porta
 P erago gis. egi. actū. i. pficere: ex p' rago gis. ppoif. (tur.
 P eragro. ab ager agri deriuat agro as. qd nō e in vsu. S3 i
 de ppoif pagro gras. i. sine māsione certa buc et illuc ire.
 vñ h pagrator tozis. pagratrix: pagratio: et cor. nāl' penl.
 P erāpl' in amplus pla. plu. vide. (pagro gras.
 P ercello a p' r cello lis. pponit pcello lis. pculi pculuz per
 cellere. i. pcutere vel poti' terrefacere. Percutere enim
 ptinet ad corp'. pcellere ad aiaz s3 dug. Et ut dic magr
 et bñ. cello fac ceculi: qd mō nō e in vsu. a quo deriuat cel
 tes et culpa. Lū suis at ppositis e in vsu: ut pcello lis. pcul
 li pculū. Pap. vñ dic pcello: occido: abruo: elido: pcutio:
 P ercentus in censo ses. vide. (amputo.
 P ercipio ex p' r capio cōponit pcpio pis. pere. i. pfecte ca
 pere vel itelligere: et cor. ci.
 P ercontor taris. vide in cōtoz taris. supra in c. lra.
 P erculi penul. cor. pteritū est de pcello lis.
 P erculus sa. suz. aio omotus: pteritus: pturbatus: a pcel
 lo lis. culi. culsum. fm pap.
 P ercutio ex p' r cutio tis. vel quatio tis. ppoif pcutio tis. p
 cussi suz pcutere. i. ferire. et scribit p t. pcutio in penl. syl
 laba: qd pot cognosci in scda psona pcutis et pcutitis: sed
 t. accipit sonū de c. in pcutio. Et scias q' i dina pagia ali
 qñ qd dr pcutere in ore glady. i. pcutere in gladio et e mo
 dus loquendi scripture: et cor. cu.
 P erditio a pdo dis. vel a pditus ta. tū. pditi addita o. p for
 mationē fit h' pditio onis. i. amissio. vñ in Aurora dicit.
 Sunt tua pditio nobis que dona parasti.
 P erdi' dia. diu. i. iugis otinu: et e ppositū a p' r diu et cor. di.
 P erdix. a pdo dis. dr hec perdix cis. et est pmiscui ge. vnde
 sub vna voce et vno articulo. s. feminino pphendit vtrū
 q3 sexū: et e adeo fraudulēta ut alteri pdici oua decipiens
 foueat: s3 fraus fructū nō h3. Nam cū pulli vocē pprie ge
 nitricis audierint: nālī quodā istinctu hāc q' fouit relin
 quunt: et ad eandē q' genuit reuertunt. Preterea auis e
 adeo imūda q' masculus in masculū isurgit: et obliuiscit
 sexū libido pceps: et si masculus nidū sue iugis inuenit:
 destruit: et oua ei' obsorbet. Dr g' pdix a perdendo: eo q'
 amittit oua sua et altera foueat: vel q' destruat nidū. Ut
 oca e pdix a' Perdico nepote Dedali que fabule dicunt
 in illā auē mutatū fuisse s3 dug. et pdu. penul. gtī pdicis
 Jfido. aut. iz. ety. dic. Perdix de voce nomē h3. auis da

losa atqz imunda. Plini' etiā dic hāc pdicis esse nām ut
 oua alteri' pdicis vel aliena furet: et eis icubet et foueat.
 cunqz fetus adoleuerint auolare ab ea: et alienus parētē:
 relinquere. vñ et Diere. dic ca. i7. Perdix fouit q' nō peper
 rit: fecit diuitias et nō cū iudicio. in dimidio dieruz suoz
 derelinquet eas: et in nouissimo suo erit isipiens. Duiusce
 modi ut dic' Diere. sunt q' aliena diripiunt: et absqz reco
 gitatiōe iudicy faciūt diuitias nō cū iudicio: q's i medio
 tempoz derelinquunt subita morte subtracti qñ dr eis
 Stulte hac nocte repetent aiām tuā a te. que aut prepa
 rasti cui' erūt: Nihilqz isipietius q' nō preuidere nouissi
 ma et breuia putare perpetua. Ambro. vñ in hexameron
 dicit. Perdixē ferūt astutā q' aliena oua diripiat. hoc est
 pdicis alteri': et corpore fouet suo: s3 fraudis sue fructū
 h're nō posse: qz dum eduxerit pullos amittit eos: qz vbi
 vocē eius audierit q' oua gñauit relicta ea ad illā se nālī
 quodā mūere et amore pferūt: quā verā sibi m'rez ouoz
 gñatōe cognouerūt: significātes hāc nutricis fungi offi
 cio illā parētis. Itaqz icassum pprios fundit labores: ac
 fraudis sue p'cio mulctat. vñ et Diere. ait. Clamauit per
 dix et gregauit q' nō pepit. i. oua cōgregauit et clamauit
 qst ouans sue fraudis effectu: s3 ledit opa: qz ipēso labo
 re alij educit: quos ipsa diuturno fetu sedulitatis aiād
 uertit. Dui' imitator e diabolus q' gñationes creatoris
 eterni rapere ptēdit. Et si quos isipientes et sensus ppri
 carētes vigore pmerit gregare: fouens eos illecebris
 corporalib': s3 vbi pmū vox xpi paruulis fuerit ifusa di
 scedūt atqz ad eā se pferūt m'rem: q' pullos suos sic auis
 materno amore suo plectit. Cōgregauit itaqz diabol'
 gētiles quos xps creauerat: s3 vbi i euāgelio suo vocem
 xps emisit: ad eū se potētissimū ptulerūt q's sub vmbra
 alaz suaz ipse suscepit: et m'ri dedit ecclie nutriēdos.
 P erdo. ex per et do das cōponit perdo dis. perdidit pditus
 perdere. i. amittere delere vel destruere. vñ vsus: Amit
 to perdo: destruo perdo notat.
 P eredia. a p' r edax pponit h' peredia die. i. edēdi. supflui
 P erefluo is. in fluo is. vide. (tas. sic bibula bibēdi.
 P eregre. a peragro gras. dr peregre aduer. i. ad peregrinā
 dū sic in euāgelio dr. Dō qdaz peregre pfect' e: et signat
 de loco p locū et in loco. vñ dic' P'ris. in. is. lib. peregre cōe
 aduer. ut peregre suz: peregre abeo: peregre aduenio: pe
 regre transeo. Et scias q' peregre nō d3 acui in fine.
 P eregrinus. a pegre dr pegrinus na. nū. qsi pgens longi'.
 vñ dicūtur peregrini qsi pegrantes. vñ pegrinoz naris.
 depoi. exulare: et pducit gri. peregrinus.
 P eremi est preteritum de perimo mis. et pdu. penul.
 P eremptus ta. tum. i. occisus a perimo mis. mi. ptum.
 P erendie aduer. tpis cōponit a pempta et vna et die: quasi
 pempta vna die. s. ista. i. in sero vel cras: qd nō credimus:
 imo perēdie. i. post cras: sic. n. pcedim': hodie: cras: perē
 die: postridie. Et dr perēdie quasi perempta vna die: qd
 nō pt dici de hodierna die: cū de ea nō restet spatiū vni'
 diei: sic g' de crastina itelligit. Est g' perēdie idēz qd post
 cras. vñ Plautus. Que cras veniet perēdie foras effere
 tur foroz. Regū. zo. ca. Dñe israel si inuestigauero sniaz
 pris mei crastino vel perēdie. vñ perendino nas. penul.
 cor. i. morari p vñū diē. s. vsqz i tertiū diē. Poniť tñ qñqz
 simpliciter p morari: et transitiue positū inuenit p pro
 longare: vel cōponit pendie a perenni et die: inde peren
 dinare. i. vñū diem vel plures in ocium trahere.
 P erendino nas. in perendie vide.
 P erennis. ann' pponit cū p' r uersa a. in e. dr h' et hec pen
 nis et hoc ne. i. iugis et qsi perpetu'. vñ penniter aduer. i.
 iugiter. et h' pennitas tis. i. iugitas ppetuitas: et d3 scribi p
 duo. n. s3 dug. Pap. vñ dic. Perēnis qsi ppetuus ann'.
 P ereo: ex p' r eo is pponit perco ris. iui. vel peru peritū: pe

nul. cor. vide in eo is. et cor. pe. peo. vñ qdā. Vestib^o et pis
flumie petre pis. et Qui. epi. Optia nō vllō cā tuēte pit.
Perfectio. a pficio cis. dñ hec pfectio onis. et format ab h^o
gtō pfecti addita o. Et scias q pfectio charitatis pōt itel
ligi duplr. Uno^o ex pte diligibilis. Alio^o ex pte dilige
tis. Ex pte qdez diligibilis pfecta est charitas vt diligit
aligd qd diligibile est. Deus aut tm diligibilis est q̄tum
bon^o est: bonitas aut eius est infinita. vñ ifinite diligibi
lis ē. Nulla aut creatura pōt eū itelligere ifinite cuz q̄li
bet virtus creata sit finita: vñ p hūc modū nulli^o creatu
re charitas pōt eē pfecta: s3 solū charitas dei q̄ deus sei
psuz diligit. Ex pte vō diligētis charitas dñ eē pfecta: qñ
aligs fm totū suū posse diligit. Qd qdē contingit duplr.
Uno^o sic q totū cor hoīs actualr semp ferat i deū: et h^o
est pfectio charitatis patrie: q nō ē possibilis in hac vita:
in q̄ ipossibile ē ppter hūane nāe ifirmitatē semp actu
cogitare de deo: et moueri dilectiōe ad ipsum. Alio^o vt
hō studiū suū deputet ad vacandū deo et reb^o dñis pre
termiſſis alyis nisi q̄tū neētis pñtis vite regit. Et ista
est pfectio charitatis q̄ est possibilis in vita: nō ē tm cōis
oib^o charitatem hñtib^o. Tertio mō ita q̄ habitualr ali
quis totū cor suū ponat in deo: ita q̄ nihil cogitet vel ve
lit qd sit dñe dilectiōi hñtib^o: et hec pfectio ē cōis oib^o cha
ritatē hñtib^o. vide in amor. Itē scias q̄ vt dñ in senten
tys pfectū dñ trib^o modis. Est enī pfectū fm tps: et ē pfe
ctū fm nām: et vlr pfectū. Scdm tps pfectus est qd h3
gcqd tps regit: et qd uenit fm tps hñ. Et hoc mō ange
li erāt pfecti añ cōfirmationē vel lapsuz. Scdm nām est
pfectū qd h3 gcqd debitū est vel expedit nāe sue ad glo
rificationē: et h^o mō pfecti fuerūt angeli post cōfirmatio
nē: et erūt sci post resurrectionē. Vlr et sūme pfectū ē cui
nihil vnq̄z deest: et a quo vniuersa pueniūt bona: qd ē so
lius dei. Huic cōsonat q̄ p̄hs dñ in .s. metaph. illud eē p
fectū simplr qd h3 in se oēs pfectiones q̄ in generib^o re
rū iueniunt: et hec pfectio vt dñ cōmētator ē in deo. Pri
ma igit pfectio est nāe cōdite. scda nāe gloriſicate. tertia
vō nāe increate. De pfectione aut charitatis q̄tū ad ini
micos: dixi in inimicus. vide et in etas.

Perficio: ex p et facio cis. cōponit pficio cis. feci. ctū. cere. i.
pfecte facere: ad finē ducere: et cor. fi. vñ pfect^o tra. tu3. et
h^o pfectio onis. vide in pfectio.

Perfidus. ex p et fides cōponit pfidus da. dū. i. pdens fidez
et cor. fi. et est mercator ppe et cauponū. et cōparat: vt per
fidus dioz. sim^o. vñ h^o pfidia die. et pfidiosus sa. su3. i. ple
nus pfidia. Itē pfidus pōt cōponi ex p et fid^o da. dū. i. val
de fidelis vel fidus: et tūc pdu. fi. vñ vsus. Perfidus est
nequā: perfidus corde fidelis.

Perfodio dis. di. fossuz. dere. ex p et fodio dis. vñ i Ezech.
8. Sode parietē: et cū pfodissem pietē. i. pfecte vel valde
fodissem: et cor. fo. in pñti et in futuro pdu.

Perfringo: ex p et frāgo gis. cōponit pfrigo gis. egi. pfractū
i. pfecte frangere. (pfrugio gis. et cor. fu.

Perfuga ge. cōis ge. q de vno exercitu fugit ad aliū: et dñ a
P erfugiū gy. i. tuta latebra: locus refugy: et dñ a perfugio.

Perfunctorius ria. riū. i. ad pfungendū apt^o: vel destructo
ri^o leuis: et transitorius vel imaginari^o. vñ in Platone in
uenit. Perfuntoria forma mūdi. i. destructoria et trāsi
toria: et dñ a perfungoz geris: qd cōponit ex p et fungoz.

Perfunctus in fungoz geris. vide.

Pergama moz. sunt edificia troiana qd cōponit a pyr qd ē
ignis: et gomos qd ē mulier q̄si per ignē et mulierē destru
cta: vel cōponit a p et gamos. vñ pgame^o mea. meū. i. tro
ianus: et qz pgame altissima erant: iō olim oia alta edifi
cia vocabantur pgame: et cor. penul.

Pergamēnū ni. penul. pdu. i. charta: dictū a pergamo ciui
tate. qz ibi pmo excogitatū fuit et inuentū. vnde adiecti

ue dñ pergamenus na. nū. i. res de pergameno.

Pergamū mi. qdā ciuitas. vñ pgame^o mea. meū. et perga
menus na. nū. et h^o et h^o pgame^o et h^o se.

Pergo. rgo cōponit cū p: et dñ pgo gis. rexi. ctū. gere. i. ire. vñ cō
pōit a pede et rego. vñ dñ pgo q̄si pedē rego: s3 poti^o ē ety.

Pergulū a pgo gis. dñ h^o pglulū li. puū tuguriū i alto positū
et h^o pglula le. i. famla: qz ad diuersa ppat officia: et cor. gn.

Perbibeo ex per et habeo cōponit per bibeo bes. bui. bitū.
et est pbibere: ondere: dare afferre: et cor. bi.

Peri. i. circū vel de: et acuit in fine.

Periarcho. i. de principibus: et cōponitur a peri quod est
de: et archos quod est princeps.

Peribolus peri componit cū ambulo: et dñ h^o peribolus li.
et h^o peribolū li. i. deambulatoriū: deambulacrū: spacia
toriū: pambulatoriū. vñ in Ezech. 42. Signat muz qui
erat exterior ad deambulādū: et cingebat gazophilaciū
cantoz custodientiū altare: et cor. bo.

Perichelis ex peri qd est circū et chele qd est curuū cōponi
tur h^o perichelis dis. ornamētū muliez circa brachia vñ
poti^o circa crura quo gressus eaz ornat s3 Dug. Papi.
et dñ. Periscelides: armille pedū mlierū. Periscelides
dñr qd nō ornat gressus: et scribit Papi. p̄riscelides p̄c
fīc antiq̄ cōsueuerūt scribere: s3 moderni scribūt p̄cheli
des p̄ch. In Hecismo talis vsus ponit. Atqz pericheli
des exornant brachia nimphis. vide in torqo torques.

Periclitor taris. in periculum est.

Periculum in periculum vide.

Periculū a perio ris. piui. deriuat h^o piculū li. i. expimētū.
vñ Terēt^o i euncho. Sac piculū in litteris: fac in pale
stra. et hinc piclitor taris. i. expiri. vñ Plant^o i amphitrio
ne. Periclitat^o sus aiuz tuū. Itē hoc periculū li. pōt deri
uari a perio peris. et qñqz syncopat: et dñ periclū cli. vñ pe
riculosus sa. su3. et piclitor taris. i. periculū vñ discrimē in
currere fm Dug. Papi. vō dicit. Periculū a perio peris.
qz pene perire faciat. i. discrimē vel experimentū.

Perifrasicus a perifrasis dñ perifrasticus ca. cum. vt iste lo
quit perifrastice. i. pperifrastiz: vel p circūlocutionez. Et
perifrasticus ca. cum. in eodē sensu: penul. cor.

Perifrasis qdā trop^o de q^o supra dixi in tractatu de tropis

Perihermenias hermene. grece latine dñ (in q̄rta pte.
iterpretatio. vñ hec hermene ne. iterptatio: et fm greca3
declinationē fac hermeneias gtūs q̄ ponit in ititulatiōe
illius libri Aristo. vbi habet. Incipit liber pbermenias
et sunt due ptes. Peri. n. greca ppositio est: et tantū valet
q̄tuz de. hermeneias est genitiū grecus. Est ergo sensus
Libri perihermenias. i. de interpretatione. Greci enī ca
rentes ablatiuo construūt suas ppositiones cū gtis loco
ablatiuozū. Quidam tm nimis intelligentes vtunt hoc
q̄si noie cōposito. s. hec perihermenia.

Perimetrū a peri. i. circū et metros mēsurā cōponit hoc
perimetrū tri. i. linea circū circa mēsurās: et cor. me nāl.

Perimo mis. mi. peremptū perimere. i. occidere. et compo
nitur a per et emo emis. et cor. ri.

Perinde cōponit ex p et ide. i. talr: et ē aduer. similitudis vñ q̄
litas. et acuit in anpenl. et apocopat. et dñ perin p p̄inde.

Perio ris. piui. pire. peritū. i. docere: istruere: approbare. Et
quo dixerūt qdā esse cōposita a perio et cōperio et filia q̄
supra diximus esse cōposita a pario. sed hoc verbū iam
aboluit: sed quedaz ab eo deriuata adhuc retinemus. s.
peritus et periculum et qdam alia: et cor. pe.

Periodica a peri circū et oda via cōponit hec periodica ce.
Periodice febres sunt q̄s quotidianas: tertianas: q̄rta
nas vocant sic dicte: qz certo tēporis circulo moueant:
et nō continue affluant: et cor. di.

Periodus. oda qd est via vñ finis cōponit cuz peri qd ē cir
cū: et dñ h^o periodus di. penl. cor. q̄si circuit^o vel ambitus